

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

109740

1840
1841
1842
1843
1844
1845
1846
1847
1848
1849
1850
1851
1852
1853
1854
1855
1856
1857
1858
1859
1860
1861
1862
1863
1864
1865
1866
1867
1868
1869
1870
1871
1872
1873
1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

J. Toman
Coop.

J. van Toman
pro. Toman
con. grom etc.

LIBELLUS

OFFICIORUM

DIOECESIS LABACENSIS

breviário additòrum

nóviter in órdinem redáctus

Jussu & autoritate

REVERENDISSIMI

ac

ILLUSTRISSIMI

Domini, Domini

AUGUSTINI

EPISCOPI LABACENSIS,

Sacrae theologiae Doctóris,

nec non

S. C. R. Ap. Majestátis

Consiliárii áulici actualis.

Labaci anno 1819.

Typis & sumptibus Josephi Scarbina.

109740

DIORCEIS

LABACENSIS

provisio additum

adversus in ordinem redactus

in & additione

109740

S. C. R.

1221/1952
F2C

Labaci anno 1219

Typis & lampibus Josephi Scapino

A P P E N D I X

LIBELLI

D I O E C E S I S

L A B A C E N S I S

COMPLECTENS

OFFICIA DIES FIXAS NON HABENTIA.

COMMEMORATIO

S. Nicolái, Patróni tituláris Ecclesiæ Cathedralis.

Dicenda per annum inter Suffragia Sanctorum post commem. Ss. Petri et Pauli Apost.

Ad Vesperas.

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, et ad portas páradísi coronávit eum.

✠. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

✠. Et osténdit illi regnum Dei.

Vel his jam díctis.

Ant. Euge serve bone, &c. ut infra ad Laud.

✠. Elègit eum Dóminus sacerdotem sibi:

✠. Ad sacrificandum ei hóstiam láudis:

Ad Laudes.

Ant. Euge serve bone, et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constitutam; dicit Dóminus.

✠. Justum deduxit Dóminus per vias rectas:

✠. Et osténdit illi regnum Dei.

Vel his jam díctis.

Ant. Sacerdos, et pón-tifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminus.

✠. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum:

✠. Stolam glóriæ induit eum.

O R E M U S.

Deus, qui beátum Nicoláum pontíficem innúmeris decorásti miraculis; tribue, quæsumus; ut ejus méritis, & precibus a gehennæ incendiis liberémur.

O F F I C I U M

Commemoratiónis

De Sanctíssimo Córpo-
re Christi. Semiduplex.

Pro feriis quintis per annum (extra Adventum & Quadrag. ac Vigil. privilegiátas) non impeditis.

Ad 1. Vesperas.

Ant. Sacerdos in ætérnum.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimicos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ, in splendoribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum genui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es sacerdos in ætérnum secúndum ordinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natióibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénite in via bíbet: * propterea exaltábit caput.

Ant. Sacerdos in ætérnum Christus Dóminus secúndum ordinem Melchisedech panem & vinum obtulit.

Ant. Miserátor Dóminus.

Psalmus 110.

Confitebor tibi Dómine in toto corde meo: * in consílio justórum, & congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisita in omnes voluntates ejus.

Conféssio, & magnificentia opus ejus: * & justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabilium suorum, misericors, & miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtutem óperum suorum annunciábit pópulo suo:

Ut det illis hæreditatem gentium: * ópera manuum ejus veritas & judícium.

Fidélia omnia mandata ejus: confirmata in sæculum sæculi, * facta in veritate & æquitate.

Redemptionem misit pópulo suo: * mandavit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, & terribile nomen ejus: * ini-

cium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus omnibus faciéntibus eum: * laudatio ejus manet in sæculum sæculi.

Ant. Miserátor Dóminus escam dedit timéntibus se in memóriam suorum mirabilium.

Ant. Càlicem.

Psalms 115.

Crédidi, propter quod locútus sum, * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro omnibus, quæ retríbuit mihi?

Càlicem salutáris accípiam: * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego

fervus tuus: * ego fervus tuus, & filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo hostiam laudis, & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus: * in atriis domus Domini, in medio tui Jerúsalem.

Ant. Calicem salutæ accipiam, & sacrificabo hostiam laudis.

Ant. Sicut novellæ olivæ.

Psalms 127.

Beati omnes qui timeant Dominum, * qui ambulant in viis ejus.

Labores manuum tuarum quia manducabis: * beatus es, & bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans, * in lateribus domus tuæ.

Filii tui sicut novellæ olivæ, * in circuitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicetur homo, * qui timet Dominum.

Benedicat tibi Dominus ex Sion: * & videas bona Jerúsalem omnibus diebus vitæ tuæ:

Et videas filios filiorum tuorum, * pacem super Israël.

Ant. Sicut novellæ olivæ Ecclesiæ filii sint in circuitu mensæ Domini.

Ant. Qui pacem.

Psalms 147.

Lauda Jerúsalem Dominum: * lauda Deum tuum Sion.

Quoniam confortavit seras portarum tuarum: * benedixit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem: * & adipe frumenti satiat te.

Qui emittit eloquium suum terræ: * velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut

lanam, * nébulam sicut
cinerem spargit.

Mittit crySTALLUM su-
am sicut buccèllas: * an-
te facièm frígoris ejus
quis sustinébit?

Emittet verbum suum,
& liquefaciet ea: * fla-
bit spíritus ejus; &
fluent aquæ.

Qui annúciat verbum
suum Jacob, * justíctas
& judícia sua Israël.

Non fecit táliter om-
ni natióni: * & judícia
sua non manifestávit
eis.

Ant. Qui pacem po-
nit fines Ecclésiæ, fru-
menti ádipe sátiat nos
Dóminus.

Capitulum. I. Cor. II:

Fratres, ego enim ac-
cépi a Dómino,
quod & tradidi vobis,
quóniam Dóminus Je-
sus, in qua nocte tra-
debátur, accépit pa-
nem, & grátias agens
fregit, & dixit: Accípi-
te, & manducáte: hoc
est corpus meum, quod

pro vobis tradétur: hoc
facite in meam comme-
moratiónem.

R. Deo grátias.

Hymnus.

* **P**ange lingua gloriósi,
Córporis mystérium,
Sanguínisque pretiósí,
Quem in mundi pretium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit géntium.

* Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro clausit órdine.

* In suprémæ nocte cœnæ
Recumbens cum frátribus,
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum tufbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

* Verbum caro, panem
verum

Verbo carnem éfficit:
Fitque sanguis Christi me-
rum,

Et si sensus déficit:
Ad firmándum cor sincé-
rum

Sola fides súfficit.

* Tantum ergo Sacramén-
tum

Venerémur cernui:
Et antiquum documéntum
Novo cedat rítui:

Præstet fides supplemētum

Sensuum defēctui.

* Genitori, Genitoque

Laus & jubilatio,

Salus, honor, virtus quoque

Sit & benedictio:

Procedenti ab utroque

Compar sit laudatio.

Amen.

✠. Panem de cælo præstitisti eis, Allelúja.

✠. Omne delectamentum in se habentem, Allelúja.

Ad Magnificat, Ant.

O quam suavis est Dómine spíritus tuus, qui ut dulcedinem tuam in filios demonstráres, pane suavíssimo de cælo præstito, esuriētes reple bonis, fastidiosos divites dimittens inānes.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirabili passióis tuæ memoriám reliquisti: tribue, quæsumus; ita nos Córporis & Sanguinis tui sacra mysteria

venerári; ut redemptionis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis & regnas.

Ad Completorium, 8ª per Horas in fine Hymnorum dicitur: Jesu, tibi sit gloria, qui natus es de virgine.

Ad Matutinum, Invit. Christum Regem adorémus dōmināntem gēntibus: * Qui se manducantibus dat spíritus pinguedinem.

Psalms. Veníte, exultémus.

Hymnus.

* Sacris solénniis juncta sint gáudia,
Et ex præcórdiis sonent præcónia;

Recédant vétera, nova sint ómnia,

Corda, voces, & ópera.

* Noctis recólitur cœna novíssima,

Qua Christus créditur agnum & ázyna

Dedisse frátribus, juxta légítima

Priscis indúlta pátribus.

* Post ágnum typicum, ex-
plétis épulis,
Corpus Domínicum datum
discípulis,

Sic totum ómnibus, quod
totum singulis,
Ejus fatémur manibus.

* Dedit fragílibus Córporis
férculum,
Dedit & trístibus Sanguinis
póculum,
Dicens: Accípite, quod
trado vasculum,
Omnes ex eo bíbite,

* Sic sacrificium istud in-
stituit,
Cujus officium commítte
vóluit
Solis presbyteris, quibus
sic congruit,
Ut sumant, & dent cæ-
teris.

* Panis angélicus fit panis
hóminum;
Dat panis cœlicus figúris
términum;
O res mirábilis, mandú-
cat Dóminum
Pauper, servus, & hú-
milis.

* Te trina Dēitas, ún-
que póscimus,
Sic nos tu vísita, sicut
te cólimus:
Per tuas sēmitas duc nos,
quo téndimus,
Ad lucem, quam inhá-
bitas, Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Fructum salutí-
ferum.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non
ábiit in consílio im-
piórum, & in via pec-
catórum non stetit: * &
in cáthedra pestilentíæ
non sedit:

Sed in lege Dómini
volúntas ejus, * & in
lege ejus meditábitur
die ac nocte.

Eterit tamquam lig-
num, quod plantátum
est secus decúrsum aquá-
rum, * quod fructum
suum dabit in témpo-
re suo:

Et fólium ejus non
défluat: * & ómnia quæ-
cúmque fáciat, prospe-
rabúntur.

Non sic ímpii, non
sic: * sed tamquam pul-
vis, quem prójicit ven-
tus a fácie terræ.

Ideo non resúrrent
ímpii in judício: * ne-
que peccatóres in con-
sílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam iustórum: * & iter impiórum peribit.

Ant. Fructum salutíferum gustándum dedit Dóminus mortis suæ témpore.

Aut. A fructu frumenti.

Psalmus 4.

Cum invocárem, exáudívit me Deus iustítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei: * & exáudi oratióem meam.

Filii hóminum usque quo gravi corde: * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascimini, & nolíte peccáre: * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrifici-um iustítiæ, & sperá-
te in Dómino: * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, & requiescam;

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Antiph. A fructu frumenti, & vini multiplicáti fideles in pace Christi requiescunt.

Antiph. Communióne cálicis.

Psalmus 15.

Consérva me Dómine, quóniam sperávi in te: * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificá-

vit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatæ sunt infirmitates eorum: * postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus: * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hæreditatis meæ, & calicis mei: * tu es, qui restitues hæreditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præclâris: * etenim hæreditas mea præclâra est mihi.

Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum: * insuper & usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providēbam Dominum in conspectu meo semper: * quoniam a dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc lætatum est cor meum, & exultavit lingua mea,

* insuper & caro mea requiescat in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inférno: * nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplēbis me lætitia cum vultu tuo: * delectationes in dextera tua usque in finem.

Antiph. Communiōne Calicis, quo Deus ipse sumitur: non vitulorum sanguine, congregavit nos Dominus.

℣. Panem cœli dedit eis, Allelûja.

℞. Panem Angelorum manducavit homo, Allelûja.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℞. I. Immolabit hædum multitudo filiorum Israël ad vespēram Paschæ: * Et edent carnes, & ázymos panes.

℣. Pascha nostrum immolatus est Christus:

itaque epulémur in a-
zymis sinceritátis, &
veritátis. Et edent.

R. II. Comedétis car-
nes, & saturabimini pa-
nibus: * Iste est panis,
quem dedit vobis Dó-
minus ad vescéndum.

Ÿ. Non Moyſes de-
dit vobis panem de
cœlo, ſed Pater meus
dat vobis panem de cœ-
lo verum. Iſte eſt.

R. III. Reſpéxit Elí-
as ad caput ſuum ſub-
cinerícium panem: qui
ſurgens comédit, &
bibit: * Et ambulávit
in fortitúdine cibi il-
líus uſque ad montem
Dei.

Ÿ. Si quis mandu-
cáverit ex hoc pane,
vivét in æternum. Et
ambulávit. Gloria Pat-
ri. Et ambulávit.

In II. Nocturno.

Antiph. Memor ſit
Dóminus.

Pſalmus 19.

Exáudiat te Dóminus
in die tribulatiónis:

* próteget te nomen
Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium
de ſancto: * & de Sion
tueátur te.

Memor ſit omnis ſa-
crificií tui: * & holo-
cauſtum tuum pínque
fiat.

Tribuat tibi ſecún-
dum cor tuum: * &
omne conſílium tuum
conſirmet.

Lætábimur in ſalu-
tári tuo: * & in nómi-
ne Dei noſtri magnifi-
cábimur.

Impleat Dóminus
omnes petitióes tuas:
* nunc cognóvi, quóni-
am ſalvum fecit Dómi-
nus Chriſtum ſuum.

Exáudiet illum de
cœlo ſancto ſuo: * in
potentátibus ſalus dèx-
teræ ejus.

Hi in curríbus, & hi
in equis: * nos autem
in nómine Dómini Dei
noſtri invocábimus.

Ipi obligáti ſunt, &
cecidérunt: * nos autem

surreximus, & erecti sumus, qui tribulant me.

Dómine salvum fac regem, * & exaudi nos in die, qua invocaverimus te. Impinguasti in oleo caput meum: * & calix meus inebrians quam præclarus est!

Antiph. Memor sit Dóminus sacrificii nostri, & holocaustum nostrum pingue fiat. Et misericórdia tua subsequetur me * omnibus diebus vitæ meæ.

Antiph. Paratur. Et ut inhabitem in domo Dómini, * in longitudinem dierum.

Dóminus regit me, & nihil mihi déerit: * in loco pascuæ ibi me collocávit. *Antiph.* Paratur nobis mensa Dómini adversus omnes, qui tribulant nos.

Super aquam refectiõnis educávit me: * ánimam meam convertit. *Antiph.* In voce exultatiõnis.

Deduxit me super semitas justitiæ: * propter nomen suum. *Psalms 41.* Quemámodum desiderat cervus ad fontes aquarum: * ita desiderat ánima mea ad te Deus.

Nam & si ambulávero in medio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es. Sitivit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, & apparebo ante faciem Dei?

Virga tua, & báculo tuus, * ipsa me consolata sunt. Fuérunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dicitur

mihi quotidie: Ubi est Deus tuus? am suam, * & nocte canticum ejus.

Hoc recordatus sum, & effudi in me animam meam: * quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei.

Apud me oratio Deo vitæ meæ: * dicam Deo Susceptor meus es.

Quare oblitus es mei? * & quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobraverunt mihi, qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus? * Quare tristis es anima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, & Deus meus.

Antiph. In voce exultationis resonent epulantes in mensa Domini.

℣. Cibavit illos ex adipem frumenti. Allelúja.

℟. Et de petra melle saturavit eos, Allelúja.

Lectiones, ut inferius ponuntur post Officium ordine

In voce exultationis, & confessionis: * tonus epulantis.

Quare tristis es anima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, & Deus meus.

Ad meipsum anima mea conturbata est: * propterea memor ero tui de terra Jordani, & Hermónim a monte modico.

Abyssus abyssum invocat, * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui * super me transierunt.

In die mandavit Dominus misericordi-

Mensium, cum suis Responsoriis.

In III. Nocturno.

Ant. Introibo.

Psalmus. 42.

Judica me Deus, & discerne causam meam de gente non sancta, ab homine iniquo, & doloso erue me.

Quia tu es Deus fortitudo mea: * quare me repulisti? & quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam, & veritatem tuam: * ipsa me deduxerunt, & adduxerunt in montem sanctum tuum, & in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei: * ad Deum, qui lætificat juventutem meam.

Confitebor tibi in cithara Deus, Deus meus: * quare tristis es anima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus

mei, & Deus meus.

Ant. Introibo ad altare Dei: sumam Christum, qui renovat juventutem meam.

Ant. Cibavit nos Dominus.

Psalmus 80.

Exultate Deo adiutori nostro: * jubilate Deo Jacob.

Sumite psalmum, & date tympanum, * psalterium jucundum cum cithara.

Buccinate in neomenia tuba, * in insigni die solemnitatis vestrae:

Quia præceptum in Israël est: * & iudicium Deo Jacob.

Testimonium in Joseph posuit illud, cum exiret de terra Ægypti. * linguam, quam non noverat, audivit.

Divertit ab oneribus dorsum ejus: * manus ejus in cophino servierunt.

In tribulatione invocasti me, & libera vi te: * exaudivi te in ab-

scóndito tempestátis: probávi te apud aquam contradicţiónis.

Audi pópulus meus, & contestabor te: * Isra-ël, si audieris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti: * diláta os tuum, & implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam: * & Israël non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventionibus suis.

Si pópulus meus audisset me: * Israël si in viis meis ambuláset:

Pro níhilo fórtitan inimicos eórum humiliásem: * & super tribulantes eos misissem manum meam.

Inimíci Dómini mentiti sunt ei: * & erit

tempus eórum in sæcula.

Et cibavit eos ex ádipe fruménti: & de petra melle saturávit eos.

Ant. Cibávit nos Dóminus ex ádipe fruménti, & de petra melle saturávit uos.

Ant. Ex altári.

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernacula tua Dómine virtútum! * concupíscit & déficit ánima mea in atria Dómini.

Cor meum & caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos:

Altária tua Domine virtútum: * Rex meus, & Deus meus.

Beati, qui hábitant in domo tua Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beatus vir, cujus est auxílium abs te: * as-

cenfiones in corde fuo difpofuit, in valle lacrymarum, in loco, quem pofuit.

Etenim benedictiōnem dabit legiflātor, ibunt de virtūte in virtutem: * vidēbitur Deus deōrum in Sion.

Dōmine Deus virtutum exaudi orationem meam: * auribus percipe Deus Jacob.

Protēctor noster āspice Deus: * & rēspice in faciē Christi tui.

Quia mēlior eft dies una in ātriis tuis * fuper mīllia.

Elēgi abjēctus eſſe in domo Dei mei, * magis quam habitāre in tabernāculis peccatorum.

Quia mifericōrdiam, & veritatem dīligit Deus: * grātiā, & glōriā dabit Dōminus.

Non privabit bonis eos, qui āmbulant in innocentia: * Dōmine virtutum, beātus homo, qui ſperat in te.

Ant. Ex altāri tuo, Dōmine, Chriſtum ſumimus: in quem cor & caro noſtra exultant.

ŷ. Edūcas panem de terra, Alleluja.

℞. Et vinum lætīficet cor hōminis, Alleluja.

Lectiōes, ut inferius habentur cum ſuis Reſponſoriis, oratione menſium, poſt Lectiōes ſecundi Nocturni.

Ad Laudes,

& per Horas.

1. Ant. Sapientia ædificavit ſibi domum, miſcuit vinum, & poſuit menſam, Alleluja. *Pſalm.* Dōminus regnavit. *cum reliq. ex Dom.*

2. Ant. Angelōrum eſca nutritiſti pōpulum tuum, & panem de cœlo præſtitiſti eis, Alleluja.

3. Ant. Pīguis eſt panis Chriſti, & præbēbit delicias rēgibus, Alleluja.

4. Ant. Sacerdōtes ſancti incenſum & panes offerunt Deo, Alleluja.

5. *Ant.* Vincēti dabo
manna abscōditum,
& nomen novum, Al-
lelúja.

Capitulum. I. Cor. II.

Fratres, ego enim
accēpi a Dómino
quod & trádidi vobis,
quóniam Dóminus Je-
sus, in qua nocte tra-
debátur, accēpit pa-
nem, & grátias agens
fregit, & dixit: Acci-
pite, & manducáte:
hoc est corpus meum,
quod pro vobis tradé-
tur: hoc facite in meam
commemoratiónem.

R. Deo gratias.

Hymnus.

Verbum supérnum prod-
iens,
Nec Patris línguens dex-
teram,

Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.

* In mortem a discipulo
Suis tradéndus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se trádedit discipulis.

* Quibus sub bina spécie
Carnem dedit & lángui-
nem,

Ut dúplici subflántiæ
Totum cibáret hóminem.
* Se nascens dedit sócium,
Convésceus in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præ-
mium.

* O salutáris hóstia,
Quæ cœli pandis óstium:
Bella premunt hostília,
Da robur, fer auxílium.
* Uni Trinóque Dómino
Sit sempitérna glória:
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria.
Amen.

V. Pósuit fines tuos
pacem, Allelúja.

R. Et adipe fruménti
sátiat te, Allelúja.

Al. Benedictus, Ant.
Ego sum panis vivus,
qui de cœlo descēdi:
si quis manducáverit ex
hoc pane, vivet in æ-
térnum, Allelúja.

Oratio.

Deus, qui nobis sub
Sacraménto mirá-
bili passiónis tuæ me-
móriam reliquisti: trí-
bue, quæsumus, ita
nos Còrporis, & Sán-
guinis tui sacra mysté-

ria venerári; ut redemptionis tuæ fructum in nobis iugiter sentiámus. Qui vivis & regnas.

Ad Primam.

In R. brevi. Christe, Fili, dicatur:

✠. Qui natus es de María virgine.

In Responsoriis brevibus ad Primam & Completorium, eorumque Versiculis non additur Alleluja, præterquam tempore paschali; sed in aliis Horis additur semper.

Ad Tertiam.

Antiph. Angelòrum esca.

Capitulum. Fratres, ego enim accépi, ut supra.

Resp Deo gratias.

R. Breve. Panem cœli dedit eis, * Alleluja. Alleluja. Panem cœli.

✠. Panem Angelòrum manducávit homo, Alleluja, Alleluja.

Glória Patri. Panem. ✠. Cibávit illos ex ádipe frumenti, Alleluja.

R. Et de petra melle saturávit eos, Alleluja.

Ad Sextam.

Antiphona: Pluvius.

Capitulum. I. Cor. 11.

Quotiescúnque enim manducábitis panem hunc, & cálicem bibétis: mortem Domini annunciábitis, donec véniat.

Resp. Deo grátias.

R. breve. Cibávit illos ex ádipe frumenti.

* Alleluja, Alleluja. Cibávit illos.

✠. Et de petra melle saturávit eos, Alleluja, alleluja.

Glória Patri. Cibávit.

✠. Edúcas panem de terra, Alleluja.

R. Et vinum lætíficet cor hominis, Alleluja.

Ad Nonam.

Antiphona. Vincénti.

Capitulum. I. Cor. 11.

Quicúnque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dó-

mini indigne: reus erit
corporis, & sanguinis
Domini.

Resp. Deo grátias.

R. Breve. Edúcas pa-
nem de terra, * Alle-
lúja, Allelúja. Edúcas.

V. Et vinum lætíficet
cor hóminis. Allelúja,
Allelúja.

Glória Patri. Edúcas.
V. Pósuit fines tuos pa-
cem, Allelúja.

R. Et ádipe frumén-
ti sátiat te, Allelúja.

*In II. Vesperis omnia
dicuntur sicut in primis
Vesperis.*

V. Panem de cælo
præstitísti eis, Allelúja.

R. Omne delecta-
mentum in se habén-
tem. Allelúja.

Ad Magnificat, Ant.

O sacrum convívi-
um, in quo Christus
súmitur: recólitur me-
mória passíonis ejus:
méns implétur grátia:
& futúrx glóriæ no-
bis pignus datur, Al-
leluja.

Oratio. Deus, qui
nobis. *ut supra.*

MENSE JANUARIO.

In II. Nocturno.

Sermo Sancti Thomæ
Aquinátis.

In Opusculo 57.

Lectio IV.

Imménsa divínæ lar-
gitátis benefícia, ex-
híbita pópulo Christiá-
no, inæstímabilem ei
cónferant dignitátem.
Neque enim est, aut
fuit aliquándo tam
grandis nátio, quæ há-
beat deos appropin-
quántes sibi, sicut adest
nobis Deus noster. Uni-
génitus síquidem Dei
Filius, suæ divinitátis
volens nos esse partí-
cipes, natúram nostram
assúmpsit, ut hómines
Deos fáceret factus
homo. Et hoc insu-
per, quod de nostro
assúmpsit, totum nobis
cótulit ad salútem.
Corpus namque suum

pro nostra reconcilia-
tione in ara crucis hó-
stiam obtulit Deo Pa-
tri: sánguinem suum
fudit in prétium simul
& lavácrum: ut re-
dempti a miserábili ser-
vitute, a peccátis óm-
nibus mundarémur. Ut
autem tanti beneficii
jugis in nobis maneret
memória, corpus suum
in cibum, & sánguinem
suum in potum, sub
spécie panis, & vini
suméndum, fídelibus
dereliquit. Tu autem
&c.

R. Coenántibus illis
accépit Jesus panem, &
benedíxit, ac fregit,
deditque discipulis suis,
& ait: * Accípite, &
comédite: hoc est cor-
pus meum.

Y. Dixérunt viri ta-
bernáculi mei: Quis
det de cárnibus ejus, ut
ut saturémur? Accípite.

Leñio V.

O pretiósus, & ad-
mirándum convi-

vium, salutíferum, &
omni suavitate replé-
tum! Quid enim hoc
convívio pretiósus es-
se potest, in quo non
carnes vitulórum &
hircórum, ut olim in
lege, sed nobis Chri-
stus suméndus propóni-
tur verus Deus? Quid
hoc Sacraménto mira-
bílius? In ipso nam-
que panis & vinum in
Christi corpus & sán-
guinem substantiáliter
convertúntur: ideóque
Christus Deus, & homo
perfectus sub módici
panis & vini espécie con-
tinétur. Manducátur
itaque a fídelibus, sed
mínime lacerátur: quin-
ímo divísio Sacraménto,
sub quálíbet divisiónis
partícula ínteger per-
sevérat. Accidéntia au-
tem sine subjécto in eo-
dem subsístunt, ut fi-
des locum hábeat, dum
visibile invisibíliter
sumitur aliéna espécie
occultátum; & sensus
a deceptione reddán-

tur immunes, qui de accidentibus judicant sibi notis. Tu autem &c.

R. Accépit Jesus calicem, postquam cenavit, dicens: Hic calix novum testamentum est in meo sanguine: * Hoc facite in meam commemorationem.

Y. Memoria memor ero, & tabescet in me anima mea. Hoc facite.

LECTIO VI.

Nullum etiam Sacramentum est isto salubrius, quo purgantur peccata, virtutes augentur, & mens omnium spiritualium charissimatum abundantia impinguatur. Offeritur in Ecclesia pro vivis & mortuis: ut omnibus profit, quod est pro salute omnium institutum. Suavitatem denique hujus Sacramenti nullus exprimere sufficit, per quod spiritualis dulcedo in suo fonte gustatur, & recolitur

memoria illius, quam in sua passione Christus monstravit, excellentissimæ charitatis. Unde ut arctius hujus charitatis immensitas fidelium cordibus infigeretur, in última cena, quando Pascha cum discipulis celebrato, transiturus erat de hoc mundo ad Patrem, hoc Sacramentum instituit, tanquam passionis suæ memoriale perenne, figurarum veterum impletivum, miraculorum ab ipso factorum maximum; & de sua contristatis absentia solatium singulare reliquit. Tu autem &c.

R. Ego sum panis vite: patres vestri manducaverunt manna in deserto, & mortui sunt: * Hic est panis de coelo descendens, ut si quis ex ipso manducet, non moriatur.

Y. Ego sum panis vivus, qui de coelo de-

scendi: si quis manduca-
verit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic
est. Glor. Patri. Hic
est &c.

In III. Nocturno.

Lectio Sancti Evangé-
lii secundum Joánnem.

Lectio VII. Cap. 6.

In illo témpore: Dixit
Jesus turbis Judæó-
rum: Caro mea vere
est cibus, & sanguis
meus vere est potus.
Et reliqua.

Homilia Sancti Augu-
stini Episcopi.

Tract. 26. in Jo. sub finem.

Cum cibo & potu id
appetant homines,
ut neque esúriant, ne-
que sitiant: hoc verá-
citer non præstat nisi
iste cibus & potus, qui
eos, a quibus súmitur,
immortáles & incorrup-
tíbles facit; id est,
societas ipsa Sanctó-
rum, ubi pax erit, &

únitas plena, atque
perfecta. Propterea
quippe, sicut étiam an-
te nos hoc intellexé-
runt homines Dei, Dó-
minus noster Jesus
Christus corpus & sân-
guinem suum in eis re-
bus commendávit, quæ
ad unum áliquid redi-
gúntur ex multis. Nam-
que áliud in unum ex
multis granis confici-
tur: áliud in unum ex
multis acinis confluit.
Dénique jam expónit,
quómodo id fiat, quod
lóquitur: & quid sit
manducáre corpus e-
jus, & sánguinem bí-
bere. Tu autem &c.

℞. Qui manducat me-
am carnem, & bibit
meum sánguinen, * In
me manet, & ego in
eo.

℣. Non est ália ná-
tio tam grandis, quæ
hábeat deos appropin-
quantes sibi, sicut De-
us noster adest nobis.
In me &c.

Leſtio VIII.

Qui manducat carnem meam, & bibit meum ſanguinem, in me manet, & ego in illo. Hoc eſt ergo manducare illam eſcam, & illum bibere potum, in Chriſto manere, & illum manentem in ſe habere. Ac per hoc, qui non manet in Chriſto & in quo non manet Chriſtus, procul dubio, nec manducat ſpirituáliter carnem ejus, nec bibit ejus ſanguinem, licet carnáliter & viſibíliter premat déntibus ſacramentum còrporis & ſanguinis Chriſti: ſed magis tantæ rei ſacramentum ad juſcelum ſibi manducat & bibit; quia immundus præſumpſit ad Chriſti accédere ſacramenta, quæ aliquis nos digne ſumit, niſi qui mundus eſt; de quibus dicitur: Beati mundo corde, quóniam ipſi Deum videbunt. Tu autem &c.

Miſit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: * Et qui manducat me, vivet propter me.

* Cibavit illum Dominus pane vitæ, & intellectus. Et qui &c. Glor. Patri. Et qui &c.

Leſtio IX.

Sicut, inquit, miſit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: & qui manducat me, & ipſe vivet propter me. Ac ſi diceret: Ut ego vivam propter Patrem, id eſt, ad illum tanquam ad majorem réferam vitam meam, exinanítio mea fecit, in qua me miſit. Ut autem quiſquam vivat propter me, participatio facit, qua manducat me. Ego itaque humiliátus vivo propter Patrem: ille erectus vivit propter me. Si autem ita dictum eſt, Vivo propter Patrem, quia ipſe de illo, non ille de ipſo eſt: ſine detri-

mènto æqualitatis dictum est. Nec tamen dicendo, Et qui manducat me, & ipse vivet propter me; eandem suam & nostram æqualitatem significavit; sed grátiam mediatoris ostendit. Tu autem &c. Te Deum laudamus.

MENSE FEBRUARIO.

In II. Nocturno.

Sermo Sancti Joannis Chrysostomi,

Homil. 61. ad populum Antiochenum.

Lectio IV.

Necessarium est, dilectissimi, mysteriorum discere miraculum, quodnam sit, & quare sit datum, & quæ ejus rei utilitas. Unum corpus effici-mur: membra, inquit ex carne ejus, & ossibus ejus: sequamur autem initiati, quæ dicuntur. Ut itaque non tantum per charitatem hoc fiat

mus, verum etiam ipsa re, in illam miscemur carnem: hoc namque per escam efficitur, quam largitus est nobis, volens ostendere desiderium, quod erga nos habet. Propterea semetipsum nobis immiscuit, & corpus suum in nos contemperavit, ut unum quid simus, tanquam corpus capiti coaptatum: ardenter enim amanti-um hoc est. Tu autem &c.

R. Coenantibus illis accepit Jesus panem, & benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis, & ait: * Accipite, & comedite, hoc est corpus meum.

V. Dixérunt viri tabernaculi mei: Quis det de carnibus ejus, ut saturémur? Accipite.

Lectio V.

Tanquam leones igitur ignem spirantes ab illa mensa

recedamus, facti diabolo terribiles, & caput nostrum mente revolvētes, & charitatem, quam erga nos ostēdit. Nam parentes quidem aliis sæpe filios tradunt alēdos; ego autem, inquit, non ita, sed carnibus meis alo, & meipsum vobis appōno, vos omnes generōsos esse volens, & spem bonam de futuris vobis præbens: quippe qui vobis hic meipsum tradidi, multo magis id in futuro faciam. Vólui frater vester fieri, carni propter vos & sanguini communicavi: vobis vicissim ipsam carnem & sanguinem, per quæ cognatus vester factus sum, trado. Tu autem &c.

¶ Accēpit Jesus calicem, postquam cœnavit, dicens: Hic calix novum testamētum est in meo sanguine:

* Hoc facite in meam commemorationem.

¶. Memória memor ero, & tabescet in me anima mea. Hoc facite.

Lectio VI.

Attendamus itaque nobis ipsis, dilectissimi, talibus fruētes bonis: & cum aliquid turpe dicere voluerimus, vel nos ab ira corripi viderimus, vel alio quopiam hujusmodi vicio, consideremus, quibus facti sumus digni: talisque cogitatio nobis irrationabilium motuum sit correctio. Quotquot igitur hujus participes corporis efficitur, quotquot sanguinem degustamus: cogitemus, quod illum sursum sedentem, qui ab Angelis adoratur incorruptibili vicinis virtuti, hunc degustamus. Hei mihi, quot ad salutem nobis viæ! Nos corpus suum efficit, nobis suum communicavit corpus: &

horum nos nihil a malis avertit. Tu autem &c.

R. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducaverunt manna in deserto, & mortui sunt: * Hic est panis de cælo descendens, ut si quis ex ipso manducet, non moriatur.

V. Ego sum panis vivus, qui de cælo descendi: si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum. Hic est. Glória Patri. Hic est.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII. C. 6.

In illo tempore: Dixit Jesus turbis Judæorum: Caro mea vere est cibus: & sanguis meus vere est potus. Et reliqua.

De Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Tract. 27. in Joannem.

Verba Domini ex Evangelio, quæ sermonem pristinum consequuntur, audivimus. Hinc sermo debetur auribus & mentibus vestris, & hodierna die non inopportunus est. Est enim de corpore Domini, quod dicebat se dare ad manducandum propter æternam vitam. Expósuit autem modum attributionis hujus, & doni sui: quomodo daret carnem suam manducare, dicens: Qui manducat carnem meam, & bibit sanguinem meum, in me manet, & ego in illo. Signum, quia manducavit & bibit, hoc est: si manet, & manetur: si habitat, & inhabitatur: si hæret, ut non deseratur. Tu autem &c.

R. Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem,

• In me manet, & ego in eo.

✠. Non est alia natio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me.

Leclio VIII.

Hoc ergo nos docuit, & admonuit mysticis verbis, ut simus in ejus corpore sub ipso capite in membris ejus, edentes carnem ejus, non relinquentes unitatem ejus. Sed qui aderant, plures non intelligendo scandalizati sunt: non enim cogitabant hæc audiendo, nisi carnem, quod ipsi erant. Apostolus autem dicit, & verum dicit: Sapere secundum carnem mors est. Carnem suam dat nobis Dominus manducare: & sapere secundum carnem mors est. Cum de carne sua dicat, quia ibi est vita

æterna: ergo nec carnem debemus sapere secundum carnem, sicut in his verbis. Multi itaque audientes, non ex inimicis, sed ex discipulis ejus, dixerunt: Durus est hic sermo, & quis potest eum audire? Tu autem &c.

✠. Misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: * Et qui manducat me, vivet propter me.

✠. Cibavit illum Dominus pane vitæ, & intellectus. Et qui. Glória Patri. Et qui.

Leclio IX.

Si discipuli durum habuerunt istum sermonem, quid inimici? Et tamen sic oportebat, ut diceretur, quod non ab omnibus intelligeretur. Secretum Dei intentos debet facere, non adversos: isti autem cito defecerunt, talia loquente Domino.

Jesu Christo. Non cre-
diderunt aliquid mag-
num dicentem, & ver-
bis illis aliquam grá-
tiam cooperientem:
sed prout voluerunt,
ita intellexerunt, &
more hominum: quia
póterat Jesus, aut hoc
disponébat Jesus, car-
nem, qua indútum e-
rat Verbum, véluti
concíssam, distribúere
credéntibus in se. Du-
rus est, inquiunt, hic
sermo: quis potest eum
audire? Tu autem &c.

Te Deum laudamus.

MENSIBUS MARTIO &
APRILI.

In II. Nocturno.

Sermo Sancti Joánnis
Chrysóstomi.

*Homil. 60. ad populum
Antiochenum.*

Leclio IV.

Quóniam verbum di-
cit: Hoc est cor-
pus meum: & assen-
tiámur & credámus,
& intellectuálibus ip-

sum óculis intueámur.
Nihil enim sensibile
nobis Christus trádedit:
sed sensibílibus quidem
rebus, at ómnia intel-
ligibília. Itidem & in
baptísmate: per rem,
nempe sensibilem a-
quam, donum confér-
tur: intélligibile vero,
quod perficitur, gene-
rátio & renovátio. Si
enim incorpóreus esses,
nuda & incorpórea ti-
bi dedisset ipse dona:
sed quóniam ànima
córpori conférta est,
in sensibílibus intelli-
gibília tibi præbet.
Quot nunc dicunt: Vel-
lem ipsíus formam as-
picere, figuram, vesti-
ménta, calceaménta!
Ecce eum vides, ip-
sum tangis, ipsam man-
dúcas. Et tu quidem
vestiménta cupis vidé-
re: ipse vero tibi con-
cédit non tantum vidé-
re, verum & mandu-
cáre, & tángere, &
intra te súmere. Tu
autem &c.

R. Cœnantibus illis accepit Jesus panem, & benedixit ac fregit, deditque discipulis suis, & ait: * Accipite, & comedite: hoc est corpus meum.

V. Dixérunt viri tabernaculi mei: Quis deinde carnibus ejus, ut saturémur? Accipite.

Lectio V.

Igitur accédât nemo cum náusea, nemo resolutus, omnes accénsi, omnes ferventes & excitati. Nam si Judæi stantes, & calceamenta in pedibus habentes, & bâculos manibus gestantes agnum cum festinatione comedebant: te multo magis oportet esse solertem. Nam illi quidem in Palæstinam erant profecturi, & propterea viatorum figuram habebant: tu vero debes in cœlum migrare. Quapropter in omnibus oportet te vigilare: nec enim parva

pœna proponitur indigne sumentibus. Cogita, quantum adversus proditorem indignâris, & contra eos, qui illum crucifixerunt: itaque considera, ne tu quoque sis reus corporis & sanguinis Christi. Illi sanctissimum corpus occiderunt, tu vero polluta suscipis anima post tot beneficia. Neque enim illi satis fuit, hominem fieri, colaphis cædi; & crucifigi: verum & semetipsum nobis commiscet; & non fide tantum, verum & ipsa re nos suum efficit corpus. Tu autem &c.

R. Accipit Jesus calicem, postquam cœnavit, dicens: Hic calix novum testamentum est in meo sanguine: * Hoc facite in meam commemorationem.

V. Memoria memor ero, & tabescet in me anima mea. Hoc facite.

Lectio VI.

Quo non oportet igitur esse puriorem, tali fruèntem sacrificio? quo solari radio non splendidiorem manum, carnem hanc dividèntem? os quod igni spiritali replètur, linguam, quæ tremendo nimis sanguine rubescit? Cògita, quali sis insignitus honore, quali mensa fruàris. Quod Angeli vidèntes horréscunt, neque libere audent intuèri propter emicàntem inde splendorem; hoc nos pascimur, huic nos unimur, & facti sumus unum Christi corpus, & una caro. Quis loquatur potèntias Dòmini, auditas faciet omnes laudes ejus? Quis pastor oves proprio pascit curòre? & quid dico, pastor? Matres multæ sunt, quæ post partus dolòres filios aliis tradunt nutricibus. Hoc autem ipse non est pas-

cus: sed ipse nos proprio sanguine pascit, & per omnia nos sibi coagmèntat. Tu autem &c.

R. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducaverunt manna in deserto, & mortui sunt: • Hic est panis de cœlo descèndens, ut si quis ex ipso manducet, non moriatur.

V. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descèndi: si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in ætèrnum. Hic est. Glòria Patri. Hic est.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII. Cap. 6.

In illo tèmپore: Dixit Jesus turbis Judæorum: Caro mea vere est cibus, & sanguis meus vere est potus. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tractatu 27. in Joannem, ante medium.

Diximus, fratres, hoc Dominum commendasse in manducatione carnis suæ, & potatione sanguinis sui, ut in illo maneamus, & ipse in nobis. Manemus autem in illo, cum sumus membra ejus: manet autem ipse in nobis, cum sumus templum ejus. Ut autem fimus membra ejus, unitas vos compaginat: ut compaginaret unitas, quæ facit, nisi charitas? Et charitas Dei unde? Apostolum interroga. Charitas, inquit, Dei diffusa est in cordibus nostris per Spiritum sanctum, qui datus est nobis. Tu autem &c.

℟. Qui manducat meam, & bibit meum sanguinem, * In me manet, & ego in eo.

✠: Non est alia natio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me.

LECTIO VIII.

Ergo spiritus est, qui vivificat: spiritus enim facit viva membra; nec viva membra spiritus facit, nisi quæ in corpore, quod vegetat ipse spiritus, invenerit. Nam spiritus, qui est in te, o homo, quo constas, ut homo sis, nunquid vivificat membrum, quod separatum invenerit a carne tua? Spiritum tuum dico animam tuam. Anima tua non vivificat nisi membra, quæ sunt in carne tua: unum si tollas, jam non vivificatur ex anima tua, quia unitati corporis tui non copulatur. Tu autem &c.

℟. Misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: * Et

qui manducat me, vivet propter me.

✱. Cibavit illum Dominus pane vitæ, & intellectus. Et qui. Gloria Patri. Et qui.

Leclio IX.

Hæc dicuntur, ut amemus unitatem, & timeamus separationem. Nihil enim sic debet formidare Christianus, quam separari a corpore Christi. Si enim separatur a corpore Christi, non est membrum ejus: si non est membrum ejus, non vegetatur Spiritu ejus. Quisquis autem, inquit Apostolus, Spiritum Christi non habet, hic non est ejus. Spiritus ergo est, qui vivificat, caro autem non prodest quidquam: Verba, quæ ego locutus sum vobis, spiritus & vita sunt. Quid est, Spiritus & vita sunt? Spiritually intelligenda sunt. Intel-

lexisti spiritaliter? Spiritus & vita sunt. Intellexisti carnaliter? Etiam sic illa spiritus & vita sunt; sed tibi non sunt. Tu autem &c. Te Deum laudamus.

MENSIBUS MAJO & JUNIO.

In II. Nocturno.

Sermo Sancti Joannis Chrysostomi.

Ex eadem Homilia 60.

Leclio IV.

Unicuique fidelium Christus semetipsum per mysteria commiscet, & quos genuit, per semetipsum nutrit, nec alteri tradit: per hoc tibi rursum persuadens, quod carnem tuam assumpsit. Ne corpeamus igitur tanta digni charitate, & honore putati. Nonne videtis, quanta promptitudine parvuli papillas capiunt, & quanto impetu labia uberibus insigunt? Accedâ-

mus cum tanta nos quoque alacritate ad hanc mensam, & ad ubera poculi spiritualis: quinimo cum longe majori trahamus, tamquam infantes lactentes, spiritus gratiam, & unus sit nobis dolor hac esca privari. Non sunt humanæ virtutis opera hæc, quæ proponuntur: qui tunc ipsa fecit in illa cœna, idem ea nunc quoque facit. Nos ministrorum tenemus locum: qui vero sanctificat ea, & immutat, ipse est. Nullus itaque Judas assistat, nullus avarus; nam tales mensa non suscipit. Si quis est discipulus, adsit; ait enim: Cum discipulis meis facio Pascha. Hæc est illa mensa, & minus nihil habet. Non enim illam quidem Christus, hanc autem homo perficit: verum & hanc ipse quoque. Tu autem &c.

R. Cœnantibus illis accepit Jesus panem, & benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis, & ait: * Accipite, & comedite, hoc est corpus meum.

V. Dixérunt viri tabernaculi mei: Quis det de carnibus ejus, ut saturèmur? Accipite.

LECTIO V.

Inhumanus accédât nemo, nemo crudelis, & immisericors, nemo prorsus immundus. Hæc ad communicantes dico, & ad vos ministrantes. Nam & ad vos sermonem convertere necessarium est, ut multo cum studio hæc dona distribuatis. Non parva vobis imminet ultio, si quemquam, illius culpæ conscius, hujus mensæ participem esse concedatis: sanguis ejus de manibus vestris exquiratur: siue quis dux militiæ sit, siue præ-

fectus, sive princeps
diademate coronatus,
indigne autem accedat,
prohibe: majorem il-
lo potestatem habes.
Propterea vos Deus
hoc insignivit honore,
ut talia discernatis.
Hoc vestra dignitas est,
hoc securitas, hoc om-
nis corona: non ut al-
bam & splendenter
tunicam circumceatis in-
duti. Verum & tu lai-
ce, cum sacerdotem
videris offerentem, ne
ut sacerdotem esse pu-
tes hoc facientem, sed
Christi manum invisi-
biliter extensam. Tu
autem &c.

✠. Accépit Jesus cá-
licem, postquam cœ-
navit, dicens: Hic cá-
lix novum testamén-
tum est in meo sângui-
ne: * Hoc facite in me-
am commemorationem.

✠. Memória memor-
ero, & tabescet in me
ánima mea. Hoc fá-
cite.

Leclio VI.

Audiámus igitur &
sacerdotes & sub-
diti, quali esca facti
sumus digni: audiámus,
& horreámus. Sanctis
cárnibus suis nos de-
dit impléri, semetíp-
sum apposuit immolá-
tum. Quænam igitur
erit nobis excusatio,
cum talibus pasti talia
peccémus; cum lupi fia-
mus agnum comedén-
tes; cum tanquam o-
ves pasti more leónum
diripiámus? Hoc enim
mysterium non a rap-
ina tantum, verum &
ab omni vel tenui ini-
micitia purum esse pé-
nitentis jubet: est enim
pacis mysterium. Ju-
dæis quidem annuatim
propriorum monumén-
ta beneficiórum per so-
lemnitates Deus alligá-
vit: tibi vero singulis
diebus per hæc mysté-
ria. Nullus itaque Ju-
das hanc mensam pe-
tat, nullus Simon. Hi
namque duo propter a-

varitiam perierunt : hoc igitur b̄athrum fugiāmus. Tu autem &c.

✠ Ego sum panis vitæ : patres vestri manducaverunt manna in deserto, & mortui sunt :
 * Hic est panis de cœlo descēdens, ut si quis ex ipso manducet, non moriatur.

✠. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descēdi : si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in ætēnum. Hic est. Glōria Patri. Hic est.

In III. Nocturno.

Lectio Sancti Evangēlii secundum Joānnem.

Lectio VII. C. 6.

In illo tempore : Dixit Jesus turbis Judæorum : Caro mea vere est cibus : & sanguis meus vere est potus. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Tract. 26. in Joan. post medium.

Hic est panis, qui de cœlo descēdit. Hunc panem significavit manna ; hunc panem significavit altare Dei. Sacramenta illa fuerunt : in signis diversa sunt, sed in re, quæ significatur, paria sunt. Apostolum audi : Nolo enim vos, inquit, ignorare, fratres, quia patres nostri omnes sub nube fuerunt, & omnes mare transierunt, & omnes per Moysen baptizati sunt in nube, & in mari : & omnes eandem escam spiritalem manducaverunt. Spiritalem utique eandem : nam corporalem altaram : quia illi manna, nos aliud : spiritalem vero, quam nos : sed patres nostri, non patres illorum, quibus

nos similes sumus, non quibus illi similes fuerunt. Et adjungit: Et omnes eundem potum spiritalem biberunt. Aliud illi, aliud nos, sed specie visibili quidem, tamen hoc idem significante virtute spiritali. Quomodo enim eundem potum? Bibebant, inquit, de spiritali, sequente petra; petra autem erat Christus. Inde panis, inde potus. Petra Christus in signo, verus Christus in verbo, & in carne. Et quomodo biberunt? Percussa est petra de virga bis. Gemina percussio duobus ligna crucis significat. Tu autem &c.

R. Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, * In me manet, & ego in eo.

V. Non est alia natio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus

noster adest nobis. In me.

Lectio VIII.

Norunt fideles corpus Christi, si corpus Christi non negligent esse. Fiant corpus Christi, si volunt vivere de Spiritu Christi. De Spiritu Christi non vivit, nisi corpus Christi. Intelligite fratres mei, quid dixerim. Homo es, & spiritum habes, & corpus habes. Spiritum dico, quæ anima vocatur, qua constas, quod homo es: constas enim ex anima & corpore. Habes enim spiritum invisibilem, corpus visibile. Dic mihi, quid ex quo vivat? Spiritus tuus vivit ex corpore tuo, an corpus tuum ex spiritu tuo? Respondet omnis, qui vivit, qui autem hoc non potest respondere, nescio, si vivit. Quid respondet omnis, qui vivit? Corpus. utique

meum vivit de spiritu meo. Vis ergo & tu vivere de spiritu Christi? In corpore esto Christi. Tu autem &c.

✠. Misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: * Et qui manducat me, vivet propter me.

✠. Cibavit illum Dominus pane vitæ, & intellectus. Et qui. Gloria Patri. Et qui.

Lectio IX.

Nunquid enim corpus meum vivit de spiritu tuo? Meum vivit de spiritu meo, & tuum de spiritu tuo. Non potest vivere corpus Christi, nisi de spiritu Christi. Inde est, quod exponens nobis Apostolus Paulus hunc panem: Unus panis, inquit, unum corpus multi sumus. O Sacramentum pietatis, o signum unitatis, o vinculum charitatis! Qui vult vivere, habet, ubi vivat, habet, un-

de vivat. Accedat, credat, incorporetur, ut vivificetur. Non abhorreat a compagne membrorum, non sit putre membrum, quod resecari mereatur, non sit distortum, de quo erubescatur. Sit pulchrum, sit aptum, sit sanum: hæreat corpori, vivat Deo de Deo. Nunc laboret in terra, ut postea regnet in cælo. Tu autem &c. Te Deum laudamus.

MENSIBUS JULIO, & AUGUSTO.

In II. Nocturno.

Ex Epistola Sancti Cypriani Episcopi & Martyris ad Cæciliam.

Lib. 2. Epist. 3. sub initium.

Lectio IV.

In sacerdote Melchisedech sacrificii Domini Sacramentum præfiguratum videmus, secundum quod Scriptura divina testatur, & dicit: Et Melchisedech rex Salem protulit

panem & vinum. Fuit autem Sacerdos Dei summi, & benedixit Abraham. Quod autem Melchisedech typum Christi portaret, declarat in Psalmis Spiritus sanctus ex persona Patris ad Filium dicens: Ante luciferum genui te: tu es Sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech. Qui ordo utique hic est de sacrificio illo veniens, & inde descendens, quod Melchisedech Sacerdos Dei summi fuit, quod panem & vinum obtulit, quod Abraham benedixit. Tu autem &c.

R. Cœnantibus illis accepit Jesus panem, & benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis, & ait: *Accipite & comedite; hoc est corpus meum.

v. Dixerunt viri tabernaculi mei: Quis det de carnibus ejus, ut saturémur? Accipite.

Lectio V.

Nam quis magis Sacerdos Dei summi, quam Dominus noster Jesus Christus? qui sacrificium Deo Patri obtulit: & obtulit hoc idem, quod Melchisedech obtulerat, id est, panem & vinum, suum scilicet corpus & sanguinem. Et circa Abraham benedictio illa præcedens ad nostrum populum pertinebat. Nam si Abraham Deo credidit, & deputatum est ei ad justitiam: utique quisquis Deo credit, & fide vivit, justus invenitur, & jam pridem in Abraham fideli benedictus & justificatus ostenditur, sicut beatus Apostolus Paulus probat, dicens: Credidit Abraham Deo, & deputatum est ei ad justitiam. Cognoscitis ergo, quia qui ex fide sunt, hi sunt filii Abrahamæ. Providens autem Scriptura, quia ex

fide iustificat gentes Deus, prænuñciavit Abrahæ, quia benedicentur in illo omnes gentes. Tu autem &c.

R. Accépit Iesus cálicem, postquam cenávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sáanguine: * Hoc fácite in meam commemoratiónem.

V. Memória memor ero, & tabéscet in me ánima mea. Hoc fácite.

Leñio VI.

Ut ergo in Génesi per Melchisedech Sacerdótem benedictio circa Abraham posset rite celebrári, præcédit ante imágo sacrificií, in pane & vino scilicet constitúta. Quam rem perficiens & adimplens Dóminus, panem & cálicem mixtum vino obtulit: & qui est plenitúdo, veritátem præfigurátæ imáginis adimplévit. Sed & per

Salomónem Spíritus sanctus typum Domíni sacrificií ante præmónstrat, immolátæ hóstiae, & panis & vini, sed & altaris, & Apólorum fáciens inentiónem: Sapientia, inquit, ædificávit sibi domum, & súbdidit columbas septem, mac-távit suas hóstias, miscuit in cratère vinum suum, & parávit mensam suam. Et misit servos suos convocans cum excélsa prædicatione ad cratèrem dicens: Qui est insíprens, declínet ad me. Et egéntibus sensu dixit: Veníte, édite de meis pánibus, & bíbite vinum, quod miscui vobis. Tu autem &c.

R. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducavérunt manna in deserto, & mórtui sunt: * Hic est panis de cælo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur.

✠. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descendi: si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic est. Glória Patri. Hic est.

In III. Nocturno.

LECTIO Sancti Evangé-
lii secundum Joánnem.

LECTIO VII. Cap. 6.

In illo tēpore: Dixit
Iesus turbis Judæo-
rum: Caro mea vere
est cibus, & sanguis
meus vere est potus.
Et reliqua.

HOMILIA Sancti Augu-
stini Episcopi.

TRACT. 26. in Joannem cir-
ca medium.

Non sicut manduca-
verunt patres vest-
ri manna, & mórtui
sunt. Quare mandu-
caverunt, & mórtui
sunt? Quia quod vidē-
bant, credēbant: quod
non vidēbant, non in-

telligēbant. Ideo pat-
res vestri, quia simi-
les estis illórum. Nam
quantum pertinet, fra-
tres mei, ad mortem
istam visibilem & cor-
porálem, nunquid nos
non mórimur, qui man-
ducamus panem de cœ-
lo descendéntem? Sic
sunt mórtui & illi, quem
ádmódum & nos su-
mus moritúri, quantum-
áttinet, ut dixi, ad
mortem hujus córporis
visibilem atque carná-
lem. Tu autem &c.

✠. Qui manducat
meam carnem, & bi-
bit meum sanguinem,
* In me manet, & ego
in eo.

✠. Non est ália ná-
tio tam grandis, quæ
hábeat deos appropin-
quantes sibi, sicut De-
us noster adest nobis.
In me.

LECTIO VIII.

Quantum autem per-
tinet ad illam mor-
tem, de qua terret Dó-

minus, qua mórtui sunt patres istórum: manducavit manna & Moyses, manducavit manna & Aàron, manducavit manna & Phínees, manducavérunt ibi multi, qui Dómino placuérunt, & mórtui non sunt. Quare? Quia visibilem cibum spiritaliter intellexérunt, spiritaliter esuriérunt, spiritaliter gustavérunt, ut spiritaliter satiaréntur. Nam & nos hodie accipimus visibilem: sed aliud est Sacraméntum, aliud virtus Sacraménti. Tu autem &c.

R. Misi me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: * Et qui manducat me, vivet propter me.

V. Cibavit illum Dóminus pane vitæ, & intelléctus. Et qui. Glória Patri. Et qui.

Leclio IX.

Quam multi de altári accipiunt, & moriúntur, & accipiéndomoriúntur! Unde dicit Apostolus: Judícium sibi manducat & bibit. Nonne buccella Domínica venénium fuit Judæ? Et tamen accepit, & cum accepit, in eum inimícus intrávit: non quia malum accepit, sed quia bonum male malus accepit. Vidéte ergo, fratres, panem cœléstem spiritaliter manducáte, innocentiam ad altáre apportáte. Peccáta etli sunt quotidiana, vel non sint mortífera, ántequam ad altáre accedátis, atténdite, quod dicátis: Dimítte nobis debita nostra, sicut & nos dimíttimus debitoribus nostris. Si dimíttis, dimittetur tibi: secúrus accéde, panis est, non venénium. Tu autem &c.

Te Deum laudámus.

MENSIBUS SEPTEMBRI, & OCTOBRI.

In II. Nocturno.

Ex Libro Sancti Ambrósii Episcopi de Sacramentis. *Lib. 4. C. 4.*

Lectio IV.

Auctor Sacramentorum quis est, nisi Dominus Jesus? De cælo ista Sacramenta venérunt. Consilium enim omne de cælo est. Vere autem magnum est, & divinum miraculum, quod populo pluit Deus manna de cælo: & non laborabat populus, & manducabat. Tu forte dicis: Meus panis est usus. Sed panis iste, panis est ante verba Sacramentorum: ubi accesserit consecratio, de pane fit caro Christi. Hoc igitur adstruamus. Quomodo potest, qui panis est, corpus esse Christi? Consecratione. Consecratio igitur quibus verbis est, & cu-

jus sermonibus? Domini Jesu. Nam reliqua omnia, quæ dicuntur, laudem Deo deferunt, oratio præmittitur pro populo, pro regibus, pro cæteris: ubi venit, ut conficiatur venerabile Sacramentum, jam non suis sermonibus sacerdos, sed utitur sermonibus Christi. Tu autem &c.

R. Cœnantibus illis accepit Jesus panem, & benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis, & ait: *Accipite & comedite, hoc est corpus meum.

V. Dixérunt viri tabernaculi mei: Quis det de carnibus ejus, ut saturémur? Accipite.

Lectio V.

Ergo sermo Christi hoc conficit Sacramentum. Quis sermo Christi? Nempe is, quo facta sunt omnia. Jussit Dominus, & factum est cælum: jussit Dó-

minus, & facta est terra: jussit Dóminus, & facta sunt maria: jussit Dóminus, & omnis creatúra generata est. Vides ergo, quam operatorius sit sermo Christi. Si ergo tanta vis est in sermone Dómini Jesu, ut inciperent esse, quæ non erant: quanto magis operatorius est, ut quæ erant, in aliud commutentur? Cælum non erat, mare non erat, terra non erat. Sed audi dicentem: Ipse dixit, & facta sunt: ipse mandavit, & creata sunt. Ergo tibi ut respondeam: non erat corpus Christi ante consecrationem; sed post consecrationem dico tibi, quod jam corpus est Christi. Ipse dixit, & factum est: ipse mandavit, & creatum est. Tu autem &c.

¶. Accépit Jesus cálicem, postquam cenávit, dicens: Hic ca-

lix novum testaméntum est in meo sanguine: * Hoc facite in meam commémoratió-nem.

¶. Memória memor ero, & tabéscet in me ánima mea. Hoc fácite.

Lectio IV.

Jam redi mecum ad propositió-nem meam. Magnum quidem & venerábile, quod manna Judæis pluit e cælo. Sed intéllege, quid est ámplius, manna de cælo, an Corpus Christi? Corpus Christi útique, qui auctor est cæli. Deinde, manna qui manducávit, mórtuus est: qui manducáverit hoc corpus, fiet ei remissio peccatórum, & non moriétur in ætérnum. Ergo non otiose cum áccipis, tu dicis, Amen, jam in spíritu cónfiteus, quod accípias Corpus Christi. Dicis tibi Sacérdos, Corpus Christi: & tu dicis, A-

men, hoc est, Verum,
Quod confitetur lingua,
teneat affectus. Tu au-
tem &c.

℞. Ego sum panis vi-
tæ: patres vestri man-
ducaverunt manna in
deserto, & mortui
sunt: * Hic est panis de
cælo descendens, ut si
quis ex ipso manducet,
non moriatur.

℥. Ego sum panis vi-
vus, qui de cælo de-
scendi: si quis mandu-
caverit ex hoc pane,
vivet in ætérnum. Hic
est. Glor. Patri. Hic est.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangé-
lii secundum Joannem.

Lectio VII. Cap. 6.

In illo témpore: Dixit
Jesus turbis Judæo-
rum: Caro mea vere est
cibus, & sanguis meus
vere est potus. Et ré-
liqua.

Homilia Sancti Hilá-
rii Episcopi.

*Lib. 8. de Trinitate ante
medium.*

Non est humano, aut
sæculi sensu in Dei
rebus loquendum. Quæ
scriptæ sunt, legamus:
& quæ legérimus, in-
telligamus; & tunc per-
fectæ fidei officio fun-
gemur. De naturali
enim in nobis Christi
veritate, quæ dicimus,
nisi ab eo discimus,
stulte atque impie di-
cimus. Ipse enim ait:
Caro mea vere est es-
ca, & sanguis meus
vere est potus. Qui
edit carnem meam,
& bibit sanguinem me-
um, in me manet, &
ego in eo. De veri-
tate carnis & sangui-
nis non relíctus est
ambigendi locus. Tu
autem &c.

℞. Qui manducat me-
am carnem, & bibit me-
um sanguinem, * In me
manet, & ego in eo.

¶. Non est alia natio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me.

LECTIO VIII.

Nunc enim & ipsius Domini professione, & fide nostra vere caro est, & vere sanguis est. Et hæc accēpta, atque hansta id efficiunt, ut & nos in Christo, & Christus in nobis sit. Anne hoc veritas non est? Contingat plane his verum non esse, qui Christum Jesum verum esse Deum negant. Est ergo in nobis ipse per carnem, & sumus in eo, dum secum hoc, quod nos sumus, in Deo est. Quod autem in eo per Sacramentum communicatæ carnis & sanguinis sumus, ipse testatur, dicens: Et hic mundus jam me non videt, vos autem

me vidēbitis: quoniam ego vivo, & vos vivētis: quoniam ego in Patre meo, & vos in me, & ego in vobis. Tu autem &c.

R. Misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: * Et qui manducat me, vivet propter me.

¶. Cibavit illum Dominus pane vitæ, & intellectus. Et qui. Glor. Pat. Et qui.

LECTIO IX.

Quod autem in nobis naturalis hæc unitas sit, ipse ita testatus est: Qui edit carnem meam, & bibit sanguinem meum, in me manet, & ego in eo. Non enim quis in eo erit, nisi in quo ipse fuerit: ejus tantum in se assumptam habens carnem, qui suam sumpserit. Perfectæ autem hujus unitatis sa-

craméntum supérus jam docúerat, dicens: Sicut me misit vivens Pater, & ego vivo per Patrem: & qui manducat meam carnem, & ipse vivet per me. Vivit ergo per Patrem: & quo modo per Patrem vivit, eódem modo nos per carnem ejus vivémus. Tu autem &c.

Te Deum laudámus.

MENSIBUS NOVEMBRI,
& DECEMBRI.

In II. Nocturno.

Sermo Sancti Cyrilli
Episcopi Jerósolymitani.

Catechesi mystagog. 4.

Lectio IV.

Ipsa beáti Pauli doctrína abúnde sufficere videtur, ut certam vobis de divinis mystériis fidem faciat, quibus digni rêdditi, concorpórei, ut ita dicam, & consanguínei Christi

facti estis. Ipse enim modo clamabat, quod in nocte, qua tradebatur Dóminus noster Jesus Christus, accípiens panem, & grátias agens fregit, & dedit discipulis suis, dicens: Accípите, & manducáте: hoc est corpus meum; & accípiens calicem, & grátias agens, dixit: Accípите, & bíbite: hic est sanguis meus. Cum igitur ipse de pane pronúciáverit, ac dixerit: Hoc est corpus meum; quis audébit deinceps ambígere? Et cum idem ipse tam asseveránter dixerit: Hic est sanguis meus; quis unquam dubitáverit, ut dicat, non esse ejus sanguinem? Tu autem &c.

R. Coenántibus illis accépit Jesus panem, & benedíxit, ac fregit, deditque discipulis suis & ait: * Accípите, & comédите: hoc est corpus meum.

ŷ. Dixerunt viri tabernaculi mei: Quis det de carnibus ejus, ut saturémur? Accípite.

Leclio V.

Aquam olim in vinum convertit in Cana Galilææ, quod habet quandam cum sanguine propinquitatem: & eum parum dignum existimávimus, cui credámus, quod vinum in sanguinem transmutárit? Ad eas núptias, quibus cõrpora copulántur, vocátus, præter opiniõnem omnium hoc fecit miraculum; & non multo magis sic eum corpus & sanguinem suum fruenda nobis donáisse persuásum firmiter habébimus, ut ea cum omni certitudine tanquam corpus ipsius & sanguinem sumámus? Nam in specie panis dat nobis corpus, & in specie vini dat nobis sanguinem: ut, cum sumpseris, gustes cor-

pus & sanguinem Christi, factus ejusdem corporis & sanguinis particeps. Sic enim effici-mur Christiferi, hoc est Christum in corpõribus nostris ferentes, cum corpus ejus & sanguinem in membra nostra recipimus: sic secundum beatum Petrum, divinæ naturæ cõsortes réddimur. Tu autem &c.

ŷ. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnavit, dicens: Hic cálix novum testaméntum est in meo sanguine: * Hoc fácite in meam commémoratiõnem.

ŷ. Memória memor ero, & tabéscet in me anima mea. Hoc facite.

Leclio VI.

Olim cum Judæis Christus differens, Nisi manducaveritis, inquit, carnem meam, & biberitis meum sanguinem, non habébitis vitam in vobis. Cum

autem illi, quæ dicta fuerant, non spiritaliter acceperunt, offensi abiierunt retro: putabant enim, quod eos ad manducandas carnes hortaretur. Erant & in veteri Testamento panes propositionis: verum illi cum fuerint veteris Testamenti, finem jam acceperunt. In novo vero Testamento, panis est cœlestis, & calix salutaris, qui & animam & corpus sanctificant. Quamobrem non sic hæc attendas velim, tanquam sint nudus & simplex panis, nudum & simplex vinum: corpus enim sunt & sanguis Christi. Nam etiam si sensus illud tibi renunciat, fides tamen te confirmet. Ne iudices rem ex gustu: sed te citra ullam dubitationem fides certum reddat, quod sis dignus factus, qui corporis & sanguinis Christi particeps feres. Tu autem &c.

✠. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducaverunt manna in deserto, & mortui sunt: * Hic est panis de cœlo descendens, ut si quis ex ipso manducet, non moriatur.

✠. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descendi: si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in ætænum. Hic est. Glor Patri. Hic est.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII. C. 6.

In illo tempore: Dixit Jesus turbis Judæorum: Caro mea vere est cibus: & sanguis meus vere est potus. Et reliqua.

Homilia Sancti Cyrilli Episcopi Alexandrini.
Lib. 4 in Joannem, Cap. 17.

Qui manducat, inquit, carnem meam, & bibit sanguinem

meum, in me manet, & ego in illo. Sicut enim, si quis liquefactæ ceræ aliam ceram infuderit, alteram cum altera per totum commisceat, necesse est: sic qui carnem & sanguinem Domini recipit, cum ipso ita coniungitur, ut Christus in ipso, & ipse in Christo inveniatur. Simile quodam modo apud Matthæum compèries. Simile est, inquit, regnum cœlorum fermento, quod acceptum abscondit mulier in farinæ satis tribus. Sicut parum, ut Paulus ait, fermenti totam massam fermentat: sic parvula benedictio totum hominem in seipsam attrahit, & sua grâtiâ replet: & hoc modo in nobis Christus manet, & nos in Christo. Tu autem &c.

R. Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem:

* In me manet, & ego in eo.

V. Non est alia natio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me.

Leclio VIII.

Nos vero si vitam æternam consequi volumus, si largitorem immortalitatis habere in nobis desideramus, ad recipiendam benedictionem libenter concurramus: caveamus, que ne loco laquei damnosam religionem diabolus nobis prætendat. Recte (inquit) dicis; scriptum tamen esse non ignoramus, iudicium sibi comedere, atque bibere illum, qui de pane comedit, & de calice bibit indigne: ego igitur probabo me ipsam, & indignum invenio. Quando igitur, quicumque tu es, qui ista dicis, dignus eris? Quando

Christo te ipsum offeres? nam si peccando indignus es, & peccare non desinis (quis enim delicta intelligit, secundum Psalmistam?) expers omnino eris vivificæ hujus sanctificationis. Tu autem &c.

¶ Misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: * Et qui manducat me, vivet propter me.

¶ Cibavit illum Dominus pane vitæ, & intellectus. Et qui. Glor. Pat. Et qui.

Lectio IX.

Quare pias, quæso, cogitationes suscipias, studiose, sancteque vivas, & benedictionem participes: quæ (mihi crede) non mortem solum, verum etiam morbos omnes depellit. Sedat enim, cum in nobis maneat Christus, sævientem membrorum nostrorum legem, pietatem cor-

roborat, perturbaciones animi extinguit, ægrótos curat, collisos redintegrat: & sicut pastor bonus, qui animam suam pro óvibus posuit, ab omni nos erigit casu. Tu autem &c.

Te Deum laudamus.

OFFICIUM

Commemoratiónis

De Conceptione B. Mariæ Virginis. Dupl.

Pro Sábbathis (extra Advent. & Quadrag. ac Vig. privileg.) non impeditis.

Ad Vesperas.

Antiph. Concéptio gloriolæ Virginitatis Mariæ, cum reliquis de Laud.

Psalmi de Sancta Maria, ut in Officio parvo.

Capitulum. Eccl. 24.

Ab initio, & ante sæcula creata sum, & usque ad futurum sæculum non desinam, & in habitatione sanc-

ta coram ipso ministravi.

R. Deo grátias.

Hymnus.

- * Ave maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.
- * Sumens illud Ave
Gabrielis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.
- * Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
- * Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.
- * Virgo singulâris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos,
Mites fac & castos.
- * Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut videntes Jesum,
Semper collætémur.
- * Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus,
Amen.

*. Concèptio recolitur Sanctæ Mariæ Virginis.

R. Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesiâs.

Ad Magnificat Antiphona.

Gloriæ Virginis Mariæ Conceptionem dignissimam recolamus, quæ & genitricis dignitatem obtinuit, & virginalem pudicitiam non amisit.

Oratio.

Fâmulis tuis, quæsumus, Dómine, cœlestis grátiae munus impertire: ut, quibus Beætæ Virginis partus exstitit salutis exórdium; pia conceptionis ejus commemoratio pacis tribuat incrementum. Per Dóminum.

Ad Completorium, & alias horas in fine Hymnorum dicitur: Jesu tibi sit glória, qui natus es de virgine.

Ad Matutinum, Inuit.

Conceptionem Virginitatis Mariæ recolâ-

mus: * Christum ejus filium adoremus Dominum.

Psalm. Venite, exultemus.

Hymnus.

- * Quem terra, pontus sidera
Colunt, adorant, prædicant,
Trinam regentem machinam,
Claustrum Mariæ bajulat.
- * Cui luna, sol, & omnia
Deserviunt per tempora,
Persusa cœli grátia
Gestant puellæ viscera.
- * Beata mater munere,
Cujus, supernus artifex,
Mundum pugillo continens,
Ventris sub arca clausus est.
- * Beata cœli nuncio,
Fœcunda sancto Spiritu,
Desideratus gentibus
Cujus per alvum fusus est.
- * Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de virgine,
Cum Patre, & almo Spiritu
In sempiterna sæcula,
Amen.

Antiphona & Psalmi Nocturnorum, ut in Officio parvo B. V. M.

Lect. I. Noct. de Scriptura occur.

R. I. Concepta est beata Virgo Maria ex progenie David: * Per quam salus mundi credentibus apparuit, cujus vita gloriosa lucem dedit sæculo.

* Conceptionem Beatae Mariæ Virginis cum gaudio recolamus. Per quam.

R. II. Beatissimæ Virginis Mariæ Conceptionem devotissime recolamus. * Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum.

* Cum jucunditate Conceptionem Beatae Mariæ Virginis devotissime recolamus. Ut ipsa.

R. III. Gloriosæ Virginis Mariæ Conceptionem dignissimam recolamus: * Cujus Dominus humilitatem respice.

xit, quæ Angelo nunciante concépit Salvatorem mundi.

V. Beatissimæ Virgini Mariæ Conceptionem devotissime recolamus. Cujus. Glória Patri. Cujus.

In II. et III. Nocturno Lectiones cum Responsoris suis habentur inferius ordine mensium.

*Ad Laudes,
et per Horas.*

1. Ant. Concéptio gloriósæ Virginis Mariæ, ex semine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David.

Psal. Dóminus regnavit, cum reliquis de Dominica.

2. Ant. Concéptio recolitur sanctæ Mariæ Virginis, cujus vita inclyta cunctas illústrat Ecclesias.

3. Ant. Regáli ex progénie María exórtá resúlgét : cujus précibus nos adjuvári mente &

spíritu devotissime poscimus.

4. Ant. Corde & ánimo Christo canamus glóriam in hac sacra commémoratione præcelsæ genitricis Dei Mariæ.

5. Ant. Cum jucunditate Conceptionem Beatæ Mariæ recolamus, ut ipsa pro nobis intercedat ad Dóminum Jesum Christum.

Capitulum. Eccli. 24.

Ab initio, & ante sæcula creata sum, & usque ad futurum sæculum non desinam, & in habitatione sancta coram ipso ministravi.

R. Deo grátias.

Hymnus.

** O gloriósa vírginum,
Sublímis inter sídera !*

*Qui te creávit párvulum,
Lactante nutris úbere.*

** Quod Heva tristis abstulit,*

*Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.*

* Tu regis alti janua,
Et aula lucis fulgida:
Vitam datam per virgi-
nem,

Gentes redemptæ plaudite.

* Jesu tibi sit gloria,
Qui natus es de virgine,
Cum Patre & almo Spíritu
In sempiterna sæcula.

Amen.

✠. Concéptio recóli-
tur Sanctæ Mariæ Vir-
ginis:

R. Cujus vita inclyta
cunctas illústrat Ecclé-
sias.

Ad Benedictus, Antiph.

Conceptionem perpé-
tuæ virginis, genitri-
cis Dei Mariæ devotís-
sime recolamus, qua
celsitúdo throni procés-
sit, Allelúja.

Oratio.

Fámulis tuis, quæsu-
mus, Dómine cœlé-
stis gratiæ munus im-
pertire: ut quibus Beá-
tæ Virginis partus ex-
titit salutis exórdium;
pia conceptionis ejus
commemoratio pacis
tribuat incrementum.
Per Dóminam nostrum

*Ad Primam in R. brevi
dicitur ✠. Qui natus es
de Maria Virgine.*

Ad Tertiam.

*Ant. Concéptio recó-
litur.*

*Capit. Ab initio ut
supra.*

R. br. Spécie tua, * Et
pulchritúdine tua. Spé-
cie tua, &c.

✠. Inténde, prospere
procéde, & regna.

Et pulchritúdine. Glor.
Patri. Spécie tua, &c.

✠. Adjuvabit eam
Deus vultu suo.

R. Deus in médio
ejus, non commovè-
bitur.

Ad Sextam.

*Ant. Regáli ex pro-
génie.*

Capitulum. Eccl. 24.

Et sic in Sion firmá-
ta sum, & in ci-
vitáte sanctificata si-
militer requiévi, & in
Jerúsalem potéstas mea.
Et radicávi in pópulo
honorificáto, & in par-

te Dei mei hæreditas
illius, & in plenitudi-
ne sanctorum detentio
mea. R. Deo grátias.

R. br. Adjuvabit eam
* Deus vultu suo. Ad-
juvabit, &c.

V. Deus in medio
ejus, non commovebi-
tur. Deus vultu.

Gloria Patri. Adju-
vabit, &c.

V. Elégit eam Deus,
& præelégit eam,

R. In tabernáculo
suo habitare facit eam.

Ad Nonam.

Antiph. Cum jucun-
ditate.

Capitulum. Eccli. 24. b.

In platéis sicut cinna-
mónum, & bálsa-
mum aromatizans odó-
rem dedi: quasi myr-
ra electa dedi suavi-
tatem odoris. R. Deo
grátias.

R. br. Elégit eam
Deus, * Et præelégit
eam. Elégit. &c.

V. In tabernáculo

suo habitare facit eam.
Et præelégit. Glor.
Pat. Elégit, &c.

V. Diffusa est grátia
in lábiis tuis.

R. Propterea bene-
dixit te Deus in æter-
num.

*In II. Vesperis dicun-
tur omnia ut in primis.*

Ad Magnificat, Antiph.

Concéptio tua Dei
génitrix, virgo, gaudi-
um annunciavit uni-
verso mundo: ex te
enim ortus est sol ju-
stitiæ, Christus Deus
noster: qui solvens
maledictionem, dedit
benedictionem, & con-
fundens mortem, do-
navit nobis vitam sem-
piternam.

*Et fit commemoratio seq.
Dominicæ.*

MENSIBUS JANUARIO,
& FEBRUARIO.

In II. Nocturno.

**Ex Libro sancti Am-
brósii Episcopi de Vir-
gínibus. L. 2. post init.**

Lectio IV.

Sit vobis tanquam in
 imágine descripta
 virginitas vítaque beá-
 tæ Mariæ: de qua vel-
 ut in speculo refúlget
 spécies castitátis, &
 forma virtútis. Hinc
 sumátis licet exéempla
 vivéndi, ubi tanquam
 in exemplári magisté-
 ria expressa probitátis,
 quid corrigere, quid
 effúgere, quid tenére
 debeatís, osténdunt.
 Primus discéndi ardor,
 nobilitas est magístri.
 Quid nobílius Dei mat-
 re? Quid splendídus
 ea, quam splendor e-
 légit? quid cástius ea,
 quæ corpus sine cór-
 poris contagióne ge-
 nerávit? Tu autem &c.

℞. Concéptio glorió-
 sæ Virgínis Mariæ,
 ex sémine Abrahæ,
 ortæ de tribu Juda, cla-
 ra ex stirpe David: *
 Cujus vita ínclýta cunc-
 tas illústrat Ecclésiás.

℞. Concépta est be-
 áta Virgo Mariá ex

progénie David. Cu-
 jus víta.

Lectio V.

Nam de cæteris ejus
 virtútibus quid lo-
 quar? Virgo erat non
 solum corpore, sed
 étiam mente, quæ
 nullo doli ámbitu fio-
 cérum adulteráret af-
 fectum Corde húmi-
 lis, verbis gravis, áni-
 mo prudens: loquén-
 di párcior, legéndi stu-
 diósfior, non in incér-
 to divitiárum, sed in
 prece páuperis spem
 repónens: inténta ópe-
 ri, verecúnda sermó-
 ne, árbítrum mentis
 sólita non hóminem,
 sed Deum quærere:
 nullum lædere, bene
 velle ómnibus, affúr-
 gere majóribus natu,
 æquálibus non invidé-
 re, fúgere jactántiam,
 ratiónem sequi, amá-
 re virtútem. Tu au-
 tem &c.

℞. Cum jucunditáte
 Conceptionem Beátæ

Mariæ recolamus: *
Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dóminum
Jesum Christum.

✠. Corde & ánimo
Christo canamus gloriam in hac sacra commemoratione præcelsæ Genitrícis Dei Mariæ. Ut ipsa.

Lectio VI.

Quando ista vel vultu læsit paréntes? quando dissénlit a propínquis? quando fastidivit húmílem? quando derísit débilem? quando vitávit ínopem? Eos solos sólita cætus virórum invísere, quos misericórdia non erubésceret, neque præteríret verecúndia. Nihil torvum in óculis, nihil in verbis procax, nihil in actu inverecúndum. Non gestus fráctior, non incéssus solúctior, non vox petulántior: ut ipsa corpóris spécies simulácrum fúerit mentis, si-

gúra probitátis. Tu autem &c.

R. Concéptio tua, Dei Génitrix Virgo, gáudium annúciávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictiõem, dedit benedictiõem: & confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Ex te enim. Glor. Patri. Qui solvens.

In III. Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secúndum Matthæum.

Lectio VII. C. I.

Liber generatiónis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Lib. 2. de Consensu Evangelistarum, cap. I.

Matthæus Evangelista sic orsus est: Liber generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Quo exordio suo satis ostendit, generationem Christi secundum carnem se suscepisse narrandam. Secundum hanc enim Christus filius hominis est; quod etiam se ipse sæpissime appellat, commendans nobis, quid misericorditer dignatus sit esse pro nobis. Nam illa superna & æterna generatio, secundum quam Filius Dei unigenitus est ante omnem creaturam, quia omnia per ipsum facta sunt, ita ineffabilis est, ut de illa dictum a Propheta intelligatur: Generationem ejus quis enarrabit? Tu autem &c.

℞. Beátam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, & sanctum nomen ejus.

℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies tíméntibus eum. Quia.

Lectio VIII.

Exéquitur ergo humanam generationem Christi Matthæus, ab Abraham generatōres commémorans, quos perducit ad Joseph virum Mariæ, de qua natus est Jesus. Neque enim fas erat, ut ob hoc eum a conjugio Mariæ separandum putaret, quod non ex ejus concubitu, sed virgo péperit Christum. Hoc enim exemplo magnifice insinuatur fidelibus conjugatis etiam servata pari consensu continentia, posse permanere vocarique conjugium, non permix-

to corporis sexu, sed custodito mentis affectu: præsertim quia nasci eis etiam filius potuit sine ullo complexionis carnali, qui propter solos gignendos filios adhibendus est. Tu autem &c.

℟. Felix namque es sacra Virgo Maria, & omni laude dignissima; * Quia ex te ortus est sol iustitiæ, * Christus Deus noster.

℣. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto foemineo sexu: sentiant omnes tuum juvenem, quicumque celebrant tuam sanctam Conceptionem. Quia ex te. Gloria Patri. Christus.

Lectio IX. C. 2.

Cum autem evidenter dicat Apostolus Paulus, ex semine David secundum carnem Christum: ipsam quoque Mariam de

stirpe David aliquam consanguinitatem duxisse, dubitare utique non debemus. Cujus feminae quoniam nec sacerdotale genus taceatur, insinuante Luca, quod cognata ejus esset Elisabeth, quam dicit de filiabus Aaron; firmissime tenendum est, carnem Christi ex utroque genere propagatam, & regum scilicet, & sacerdotum: in quibus personis apud illum populum Hebræorum etiam mystica unctio figurabatur, id est, chrisma, unde Christi nomen elucet, tanto ante etiam ista evidentissima significatione prænuntiatur. Tu autem &c.
Te Deum laudamus.

MENSIBUS MARTIO, & APRILI.

In II. Nocturno.

Sermo Sancti Augustini Episc.

*Serm. 18. de Sanctis in
medio.*

Leſtio IV.

Exultat Maria, & matrem se læta miratur, & de Spiritu sancto se peperisse gaudet, nec quia peperit innupta, terretur: sed quia genuerit, cum exultatione miratur. O fœmina super fœminas benedicta, quæ virum omnino non novit, & virum suo utero circumdedit! Circumdat virum Maria Angelo fidem dando, quia Heva perdidit virum serpenti consentiendo. O felix obedientia, o insignis gratia! quæ dum fidem humiliter dedit, cœli in se opificem corporavit. Hinc promeruit gloriâ, quam ipsa postmodum auxit. Ecce, ait, ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Tu autem &c.

& Conceptio gloriosæ Virginis Mariæ, ex semine Abraham, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David: Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

✶. Concepta est beata virgo Maria ex progenie David. Cujus.

Leſtio V.

O beata Maria, quis tibi digne vâleat jura gratiarum, ac laudum præconia rependere, quæ singulâri tuo assensu mundo succurristi perditio? Quas tibi laudes fragilitas humani generis persolvat, quæ solo tuo commercio recuperandi adiutrum invenit? accipe itaque quascunque exiles, quascunque meritis tuis impares gratiarum actiones: & cum susceperis vota, culpas nostras orando excusa. Admitte nostras preces intra sacrarium exauditionis, &

repor̃ta nobis antido-
tum reconciliatiónis.
Tu autem &c.

R. Cum iucunditate
Conceptionem beaę
Marię recolamus: * Ut
ipsa pro nobis intercę-
dat ad Dóminum Jesum
Christum.

ŷ. Corde & ánimo
Christo canamus glóri-
am in hac sacra com-
memoratiónē præcél-
sę genitriceis Dei Ma-
rię. Ut ipsa.

Lectio VI.

Sit per te excusabile,
quod per te ingérimus:
fiat impetrabile, fida
quod mente póscimus.
Accipe, quod offérimus,
redóna, quod rogámus,
excúsa, quod timémus:
quia tu es spes única
peccatórum. Per te spe-
rámus delictórum veni-
am, & in te beatíssima
nostrórum est expectá-
tio præmiórum. Sancta
Maria, succúrre misse-
ris, júva pusillánimes,
réfove flébiles, ora pro
pópulo, intérvieni pro

clero, intercęde pro
devóto fœmíneo sexu:
séntiant omnes tuum
juvámén, quicúnque
celebrant tuam sanctam
conceptionem. Tu au-
tem &c.

R. Concéptio tua, Dei
gènitrix vírgo, gaudi-
um annunciávit uni-
vërso mundo: * Ex te
enim ortus est sol ju-
sticię, Christus Deus
noster: * Qui solvens
maledictiónem, dedit
benedictiónem: & con-
fúndens mortem, do-
navit nobis vitam sem-
pitérnam.

ŷ. Benedícta tu in
mulieribus, & benedí-
ctus fructus ventris tui,
Ex te. Glória Patri.
Qui solvens.

In III. Nocturno.

*Lectio sancti Evangé-
lii secundum Matthæum.*

Lectio VII. Cap. I.

Liber generatiónis Je-
su Christi, filii Da-
vid, filii Abraham.

Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia Sancti Hieronymi Presbyteri. Lib. I. Comment. in Math. in initio.

In Isaia legimus: Generationem ejus quis enarrabit? Non ergo putemus Evangelistam Prophetæ esse contrarium, ut, quod ille impossibile dixit effatu, hic narrare incipiat: quia ibi de generatione divinitatis, hic de incarnatione est dictum. A carnalibus autem coepit, ut per hominem Deum discere incipiamus. Filii David, filii Abraham. Ordo præposterus, sed necessario commutatus. Si enim primum posuisset Abraham, & postea David, rursum ei repetendus fuerat Abraham, ut generationis series texeretur. Tu autem &c.

✠ Beátam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dominus magna, qui potens est, & sanctum nomen ejus.

✠ Et misericordia ejus a progenie in progenies timéntilus eum. Quia.

Lectio VIII.

Ideo autem cæteris prætermisissis, horum filium nuncupavit: quia ad hos tantum facta est de Christo repromissio. Ad Abraham: In semine, inquit, tuo benedicentur omnes gentes; quod est Christus. Ad David: De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Judas autem genuit Phares & Zaram de Thamar. Notandum, in genealogia Salvatoris nullam sanctarum assumi mulierum, sed eas, quas Scriptura reprehendit: ut qui propter peccatores venerat, de peccatoribus nascens, om-

nium peccata deleret. Unde & in consequentibus Ruth Moabitidis ponitur, & Berthsabée uxor Uriæ. Tu autem &c.

R. Felix namque es sacra Virgo Maria, & omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol iustitiæ, * Christus Deus noster.

✠. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicunque celebrant tuam sanctam Conceptionem. Quia ex te. Glória Patri. Christus.

Lectio IX.

Jacob autem genuit Joseph. Hunc locum objecit nobis Julianus Augustus de dissentione Evangelistarum, cur Evangelista Matthæus Joseph dixerit filium Jacob, & Lucas eum filium appellarit Heli: non intelligens consuetudinem Scripturarum,

quod alter secundum naturam, alter secundum legem ei pater sit. Scimus enim hoc per Moysen Deo jubente præceptum, ut, si frater, aut propinquus absque liberis mortuus fuerit, alius accipiat uxorem ad suscitandum semen fratris, vel propinqui sui. Joseph virum Mariæ. Cum virum audieris, suspicio tibi non subeat nuptiarum: sed recordare consuetudinis Scripturarum, quod sponsi viri, & sponsæ vocentur uxores. Tu autem &c. Te Deum laudamus.

MENSIBUS MAJO & JUNIO.

In II. Nocturno.

Semo Sancti Bernardi Abbatis. *Serm. in c. 12. Apocalypsis.*

Lectio IV.

Novum fecit Dominus super terram, ut mulier circum-

daret virum, nec aliū
quam Christum, de quo
dicitur: Ecce vir, Ori-
ens nomen ejus. No-
vum quicquid fecit in
cælo, ut mulier sole
appareret amicta. De-
nique & coronavit eum,
& vicissim ab eo me-
ruit coronari. Egredi-
mini filiæ Sion, & vi-
dete Regem Salomó-
nem in diademate, quo
coronavit eum mater
sua. Verum hoc alias.
Interim sane ingredi-
mini magis, & videte
reginam in diadema-
te, quo coronavit eam
Filius suus. In capite,
inquit, ejus corona stel-
larum duodecim.

✠ Conceptio glorió-
sæ virginis Mariæ, ex
semine Abrahæ, ortæ
de tribu Juda, clara ex
stirpe David, * Cujus vi-
ra inclyta cunctas illú-
strat ecclésiās.

✠ Concepta est beata
Virgo María ex progé-
nie David. Cujus.

Lectio V.

Dignum plane stellis
coronari caput,
quod & ipsis longe clá-
rius micans, ornet
eas potius, quam or-
netur ab eis. Quidni
coronent sidera, quam
sol vestit? Sicut dies
verni circumdabant e-
am flores rosarum, &
lilia convallium. Ni-
mirum læva sponsi sub
capite ejus, & jam dexte-
ra illius amplexatur
eam. Quis illas æstimet
gemmas, quis stellas
nominet, quibus Mariæ
regium diadema com-
pactum est? Tu autem
&c.

✠ Cum jucunditate
Conceptionem beatæ
Mariæ recolamus: * Ut
ipsa pro nobis inter-
cedat ad Dòminum Je-
sum Christum.

✠ Corde & ánimo
Christo canamus glóri-
am in hac sacra com-
memoratione præcél-
sæ genitricis Dei Ma-
riæ. Ut ipsa.

Lectio VI.

Quid ergo fidereum micat in generatione Mariæ? Plane quod ex regibus orta, quod ex semine Abrahamæ, quod generosa ex stirpe David. Si id parum videtur, adde, quod generationi illi ob singulare privilegium sanctitatis divinitus nōcitur esse concessa: quod longe ante eisdem patribus cœlitus repromissa, quod mysticis præfigurata miraculis, quod oraculis prænuntiata prophetiis. Hanc enim sacerdotalis virga, dum sine radice floruit: hanc Gedeonis vellus, dum in medio siccæ aræ maduit: hanc in Ezechielis visione Orientalis porta, quæ nulli unquam patuit, præsignabat. Tu autem &c.

2. Conceptione tua, Dei genitrix virgo, gaudium annuntiavit universo mundo: * Ex

te enim ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictionem, dedit benedictionem: & confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam.

✠. Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. Ex te. Gloria Patri. Qui solvens.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Mattheum.

Lectio VIII. C. 6.

Liber generationis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia Sancti Hilarii Episcopi.

Comment. in Matth. can. 1.

Non refert, quis sin originis numero, atque ordine collocetur, dummodo univer-

forum familia cœpta esse intelligatur ab uno. Itaque cum ejusdem tribus sit Joseph & Maria, dum profectus esse ex Abrahamæ genere Joseph ostenditur, profecta quoque docetur & Maria. Hæc enim in lege ratio servata est, ut si mortuus sine filiis familiæ princeps esset, defuncti uxorem posterior frater ejusdem cognationis acciperet, susceptosque filios in familiam ejus, qui mortuus esset, referret: maneretque ita in primogenitis successiōnis ordo, cum patris eorum, qui post se nati essent, aut nōmine haberentur, aut genere. Tu autem &c.

R. Beātam me dicent omnes generationes:
* Quia fecit mihi Dominus magna, qui potens est, & sanctum nomen ejus.

V. Et misericordia

ejus a progenie in progenies timētibuseum.
Quia fecit.

Lectio VIII.

Sequens illud est, ut, quia diximus secundum rerum fidem generationis istius ordinem nec numero tibi, nec successiōne constare, hujus quoque rei ratio afferatur. Non enim levis causa est, ut aliud in narratione sit, aliud fuerit in gestis: & aliud referatur in summa, aliud vero teneatur in numero. Namque ab Abraham usque ad David quatuordecim generationes numeratæ sunt: & a David usque ad transmigratiōnem Babylōnis in quibusdam libris decem & septemprehenduntur. Sed in hoc non mendacii, aut negligentiae vitium est. Tres enim ratione præteritæ sunt. Nam Jo-

ras genuit Ochoziam, Ochozias vero genuit Joam, Joas deinde Amasiam, Amasias autem Oziam: & in Matthæo Joras Oziam genuisse scribitur, cum quartus ab eo sit. Hoc ita, quia ex gentili foemina Joras Ochoziam genuit, ex Achab scilicet, qui Jézabel habuit uxorem. Tu autem.

✠. Felix namque es sacra Virgo Maria, & somni laude dignissima:

* Quia ex te ortus est sol justitiæ, * Christus Deus noster.

Ÿ. Ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intercède pro devoto foemineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicúnque celebrant tuam sanctam Conceptionem. Quia ex te. Glória Patri. Christus.

Lectio IX.

Dénique per Prophétiam non nisi quar-

ta generatione in throno régio Israël is quemquam de domo Achab esse selsurum dicitur. Purgata igitur labe familiæ gentilis tribus, quæ præteritis jam regulis in quarto generationum consequentium ordine numeratur, & usque ad Mariam generationes quatuordecim esse scribuntur, cum in numero decem & septem reperiántur, nullus error esse poterit scientibus, non eam solum esse Dómino nostro Jesu Christo originem, quæ cœpit ex Maria; sed in procreatione corpórea nativitatis æternæ significantiam comprehendí. Tu autem &c.

Te Deum laudamus.

MENSIBUS JULIO & AUGUSTO.

In II. Nocturno.

Ex libro Sancti Epiphánii Episcopi adver-

sus hæreses. L. 3.
hæ. 78.

Leclio IV.

Beata Mater Dei Ma-
ria per Hevam sig-
nificatur, quæ per æ-
nigma accepit, ut ma-
ter viventium vocetur.
Illa etenim mater vi-
ventium vocata est,
etiam postquam audi-
vit: Terra es, & in
terram revertéris; post
transgressionem. Et
mirum est, quod post
transgressionem hoc
magnum cognomen ha-
buit. Et quod quidem
pertinet ad rem sen-
sibilem, ab illa Heva
omnis hominum gene-
ratio deducta est in ter-
ra: hic autem vere a
Maria hæc vita mun-
do genita est, ut vi-
ventem gigneret, &
fieret Maria mater vi-
ventium. Per ænig-
ma igitur Maria ma-
ter viventium appellá-
ta est.

R. Conceptio glorió-

sæ Virginis Mariæ, ex
semine Abrahamæ, ortæ
de de tribu Juda, cla-
ra ex stirpe David, *
Cujus vita inclýta cunc-
tas illústrat Ecclesiás.
V. Concepta est beá-
ta Virgo Maria ex
progenie David. Cujus.

Leclio V.

Hevæ datum est operi-
re corpus sensibile
propter nuditatem sensi-
bilem: Mariæ vero da-
tum est a Deo, ut pá-
reret nobis Agnum &
ovem, & ex glória
ipsius Agni & ovis fi-
eret nobis véluti a vél-
lere in sapiéntia per
virtutem ipsius indu-
mentum incorruptibili-
tatis. Heva etiam mor-
tis causa facta est ho-
minibus; per ipsam e-
nim mors ingressa est
in mundum: Maria ve-
ro causa vitæ, per
quam genita est nobis
vita, & per hanc Fi-
lius Dei advénit in
mundum: & ubi abun-
davit peccátum, ibi

superabundavit & gratia: & unde illata est mors, illinc processit & vita, ut vita pro morte fieret, & qui per mulierem nobis vita factus est, mortem ex muliere induc- tam excluderet. Et quoniam illic Heva, cum adhuc esset virgo, per inobedientiam transgressa est: e contrario per virginem obediencia gratiae facta est, annunciato adventu in carne de caelo, & vita aeterna. Tu autem &c.

* Cum jucunditate Conceptionem beatae Mariae recolamus: * Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum.

* Corde, & animo Christo canamus gloriam in hac sacra commemoratione praecelsae Genitricis Dei Mariae. Ut ipsa.

Leclio VI.

De Maria accipitur (liceat mihi hoc dicere) quod scriptum est de Ecclesia: Relinquet homo patrem suum & matrem suam, & adheret uxori suae: & erunt duo in carne una. Sanctus autem Apostolus dicit: Mystrium hoc magnum est, ego autem dico in Christo, & Ecclesia. Et vide Scripturarum accuratam dicendi proprietatem, quod de Adam quidem dixit, Formavit: de Heva vero non formatam esse, sed aedificatam. Accipit enim, inquit, unam de costis ejus, & aedificavit ipsi in uxorem. Quo ostendat, Dominum quidem de Maria efformasse sibi ipsi corpus, ab ipsa vero costa aedificatam esse Ecclesiam, in eo quod punctum & apertum est ipsius latus, & mysteria

sanguinis & aquæ præ-
tia redemptionis facta
sunt. Tu autem &c.

R. Conceptio tua,
Dei Génitrix Virgo,
gáudium annúciávit
univérso mundo: * Ex
te enim ortus est sol
justitiæ, Christus Deus
noster, * Qui solvens
maledictionem, dedit
benedictionem: & con-
fundens mortem, do-
navit nobis vitam sem-
piternam,

* Benedicta tu in
mulieribus & benedic-
tus fructus ventris tui.
Ex te. Glória Patri.
Qui solvens.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangé-
lii secundum Matthæum.

Lectio VII. C. I.

Liber generationis Je-
su Christi, filii Da-
vid, filii Abraham.
Abraham genuit Isaac.
Isaac autem genuit
Jacob. Et reliqua.

Homilia Sancti Joan-
nis Chrysostomi.

Homil. 2. in Matth.
post init.

Auditu quidem mirá-
bile est, quod in-
effábilis Deus, & qui
nec sermónibus expli-
cári potest, nec cogi-
tationibus comprehén-
di, Patrique per óm-
nia coæquális, per
Vírginis ad nos venit
úterum, & fieri ex
muliere dignátus est,
& habere progenitóres
David & Abraham: &
quid dico, David &
Abraham? étiam illas,
quod magis stupéndum
est, fœminas, quas
paulo ante memorávi.
Hæc igitur áudiens
mente consúrge, ni-
hílque humile suspicé-
ris; sed pótius prop-
ter hoc ipsum máxi-
me miráre, quia cum
verus & diléctus Filius
sit sempiterni Dei, étiam
filius David esse digná-
tus est, modo ut te

filium faceret Dei: servum patrem habere dignatus est, ut tibi servo patrem faceret ipsum Deum. Tu autem &c.

R. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, & sanctum nomen ejus.

Ps. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum.

Lectio VIII.

Vides ab ipso statim principio, quam læta sint hæc núncia. Quod si ámbigis de his, quæ ad tuum spectant honórem, ab iis, quæ illius sunt, étiam tua disce credere. Quantum enim cónsequi potest humana ratio, multo est difficilius Deum hóminem fieri, quam hóminem Dei filium consecrari. Cum ergo audieris,

quia filius Dei filius sit & David & Abrahæ, dubitare jam desine, quod & tu, qui filius es Adæ, futurus sis filius Dei. Non enim semetípsum ita humiliasset, nisi nos esset exaltaturus. Natus est enim secúndum carnem, ut tu nascerere spíritu; natus est ex muliere, ut tu desineres filius esse mulieris. Tu autem &c.

R. Felix namque es sacra Virgo María, & omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ.* Christus Deus noster.

Ps. Ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intercède pro devoto scémíneo sexu: sentiunt omnes tuum jóvamen, quicúnque celebrant tuam sanctam Conceptionem. Quia ex te. Glóra Patri. Christus.

Lectio IX.

Propterea duplex facta generatio est, hæc scilicet nostræ similis, illa nostram eminenter excédens. Quod enim natus ex femina est, & nobis competit; quod vero non ex sanguine, neque ex voluntate carnis aut viri, sed ex Spiritu Sancto, aliam nobis sublimiorem, futuramque & Spiritu consequendam generationem promittit. Sed alia quoque omnia ex simili diversitate constabant. Nam & baptisma profecto tale suscepit, quod haberet quidem aliquid veteris, haberet & novi. Quod enim baptizatus est a Propheta, expressit vetus; quod autem descendit Spiritus, adumbravit novum. Tu autem &c.

Te Deum laudamus

MENSIBUS SEPTEMBRI & OCTOBRI.

In II. Nocturno.

Ex Epistola Sancti Ambrosii Episcopi ad Siricium Papam. Epistol. 81. al. 7.

Lectio IV.

De via perversitatis produntur dicere: Virgo concépit, sed non Virgo generávit. Pótuít enim Virgo concípere, non pótuít Virgo generáre, cum semper concéptus præcedat, partus sequatur? Sed, si doctrinis non créditur sacerdotum, crédatúr oráculis Christi, crédatúr mónitis Angelórum, dicéntium: Quia non est impossibile Deo omne verbum. Crédatúr symbolo Apostolórum, quod Ecclesiá Romána intémerátam semper custódit, & servat. Audívit María vocem Angeli, & quæ ante di-

xerat: Quomodo fiet istud? non de fide generationis interrogans, respondit postea: Ecce ancilla Domini, contingat mihi secundum verbum tuum. Tu autem &c.

R. Conceptio gloriösæ virginis Mariæ, ex semine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita inclita cunctas illustrat Ecclesiæ.

V. Concepta est beata virgo Maria ex progenie David. Cujus vita.

Ex libro Sancti Hieronymi presbyteri adversus Jovinianum.

Ex Apolog. ad Pammachium, pro libro adversus Jovinianum, in fine.

LECTIO V.

Christus virgo, mater virginis nostri virgo perpétua, mater & virgo. Jesus enim clausis ingressus est osti-

is: & in sepulchro ejus, quod novum & in petra durissima fuerat excelsum, nec antea quis, nec postea positus est. Hortus conclusus, fons signatus: de quo fonte ille fluvius manat, juxta Joel, qui irrigat torrentem vel funium, vel spinarum: funium, peccatorum, quibus ante alligabamur; spinarum, quæ suffocant seminem patrisfamilias. Hæc est porta Orientalis, ut ait Ezéchiél, semper clausa, & lucida, operiens in se, vel ex se proferens Sancta sanctorum; per quam sol justitiæ, & pontifex noster secundum ordinem Melchisedech ingreditur & egreditur. Tu autem &c.

R. Cum jucunditate Conceptionem beatæ Mariæ recolamus: * Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum.

✠. Corde, & animo Christo canamus glóriam in hac sacra commemoratione præcelsæ genitrícis Dei Mariæ. Ut ipsa.

Ex libro Sancti Irenæi Episcopi & mártiris adversus hæreses. *Lib. V. c. 19.*

Lectio VI.

In sua própria veniente Dómino, & sua própria eum bájulante conditione, quæ bajuláture ab ipso, & recapitulaciónem ejus, quæ in ligno fuit, inobediéntiæ, per eam, quæ in ligno est, obediéntiam faciente, & seductiõne illa solúta, qua seducta est male illa, quæ jam viro destinata erat, virgo Heva: per veritatem evangelizata est bene ab Angelo jam sub viro virgo María. Quemádmódum enim illa per angélicum ser-

mónem seducta est, ut effúgeret Deum, prævaricata verbum ejus: ita & hæc per angélicum sermónem evangelizata est, ut portaret Deum, obédiens ejus verbo. Et sicut illa seducta est, ut effúgeret Deum; sic hæc suasa est obedire Deo, ut virginis Hevæ virgo María fieret advocata, & quemádmódum adstrictum est morte genus humánum per virginem, solvatur per virginem; æqua lance dispósita virginalis inobediéntia, per virgínalem obediéntiam. Tu autem &c.

✠. Concéptio tua, Dei génitrix virgo. gáudium annunciávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictiõnem, dedit benedictiõnem: & confundens mortem, doná-

vit nobis vitam sempiternam.

✠. Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. Ex te. Glor. Pat. Qui solvens.

In III. Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII. C. I.

Liber generationis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

Homil. 2. in Matth. post init.

Cujus vero rei gratia librum ipsum generationis Christi vocat; ubi non sola utique generatio, sed tota prorsus ipsius mysterii dispensatio continetur? Quia totius scilicet dispensationis caput, radix atque principium

omnium nobis in hoc consistit bonorum. Ut enim Moyses librum cœli appellavit ac terræ, cum certe non de cœlo solum terræque loqueretur, sed de cunctis, quæ inter ipsa subsistunt: ita etiam Evangelista ab ipso omnium fonte & capite bonorum librum vocavit. Tu autem &c.

✠. Beata me dicent omnes generationes. Quia fecit mihi Dominus magna, qui potens est, & sanctum nomen ejus.

✠. Et misericordia ejus a progenie in progenies timéntibus eum. Quia.

Lectio VIII.

Qua vero de causa non eum ante, filium Abraham, & postea, filium David nuncupavit? Non sicut opinantur aliqui, ab inferioribus volens ad superiora conscendere. Cæterum fecisset, quod

fecit & Lucas: nunc autem e contrario facit. Cur ergo commemoravit priorem David? Quia ipse procul dubio in omnium versabatur ore, ob insigne honoris & gloriæ, ob ipsius quoque temporis spatia junctiora. Etenim utrique promiserat Deus, sed tamen illud quasi antiquum recitabatur, hoc vero quasi novum & recens ab omnibus celebrabatur. Tu autem &c.

¶ Felix namque es sacra Virgo Maria, & omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ. * Christus Deus noster.

¶ Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto fæmineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicunque celebrant tuam sanctam Conceptionem. Quia ex te. Glória Patri, Christus.

Leſſio IX.

Ipsi namque Judæi, dicunt: Nonne ex semine David, & Bethlehemi castello, unde erat David, venit Christus? Nemo igitur illum filium Abrahamæ, sed omnes filium David nominabant: qui etiam honorabiliores quosque de sanctitate reges, qui post David fuisse referuntur, ab illo omnes vocabant. Nec ipsi solum, verum etiam Deus: nam & Ezechiel, & alii Prophetæ dicunt, David surrecturum esse eis, atque venturum; non de illo utique mortuo jam loquentes, sed de iis, qui illius virtutem erant imitaturi. Propterea igitur a notiore interim & celebratione persona sumit exordium, & tum demum ad antiquiorem recurrit parentem. Tu autem &c.

Te Deum laudamus.

MENSIBUS NOVEMBRI,
& DECEMBRI.

In II. Nocturno.

**De Expositione Sancti
Gregorii Papæ in li-
bros Regum. L. I. R.
C. I.**

Lectio IV.

Fuit vir unus de Ramá-
mathaim Sophim,
de Monte Ephraim.
Potest hujus montis
nómine Beatíssima sem-
per Virgo María, Dei
génitrix, designári.
Mons quippe fuit, quæ
omnem electæ creatú-
ræ altitudinem, electi-
ónis suæ dignitáte
transcendit. An non
mons sublimis María,
quæ ut ad Concepti-
onem æterni Verbi per-
tingeret, meritórum
vérticem supra omnes
Angelórum choros us-
que ad sólium Deitátis
erexit? Hujus enim
montis præcellentissi-
mam dignitatem Isaías
vaticinans, ait: Erit
in novíssimis diébus

præparátus mons do-
mus Dómini in vértice
móntium. Mons quip-
pe in vértice montium
fuit, quia altitúdo Ma-
riæ super omnes Sanc-
tos refúlit. Tu autem
&c.

✠. Conceptio glorió-
sæ Virginis Mariæ ex
semine Abrahæ, or-
tæ de tribu Juda, cla-
ra ex stirpe David, *
Cujus vita inclýta con-
ctas illústrat Ecclélias.

✠. Concepta est Beá-
ta Virgo María ex pro-
génie David. Cujus.

Ex Epístola Sancti Le-
ónis Papæ ad Pulché-
riam Augustam. *Epist.*
13. *ante med.*

Lectio V.

Sacraméntum récon-
ciliationis nostræ
ante témpora æterna
dispositum, nullæ im-
plébant figuræ: quia
nondum supervenerat
Spíritus sanctus in Vir-
ginem, nec virtus Al-

tilissimi obumbraverat ei, ut & intra intemerata viscera, ædificante sibi Sapientia domum, Verbum caro fieret, & forma Dei ac forma servi in unam conveniente personam creator temporum nasceretur in tempore, & per quem facta sunt omnia, ipse inter omnia gigneretur. Nisi enim novus homo, factus in similitudinem carnis peccati, nostram susceperet vetustatem; & consubstantialis Patri, consubstantialis esse dignaretur & matri, naturamque sibi nostram solus a peccato liber uniret; sub iugo diaboli generaliter teneretur humana captivitas. Tu autem &c.

R. Cum jucunditate Conceptionem Beatæ Mariæ recolamus * Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum.

V. Corde, & animo

Christo canamus gloriam in hac sacra commemoratione præcellæ genitricis Dei Mariæ. Ut ipsa.

De Expositione Sancti Basilii Episcopi in Isaiam Prophetam. In cap. 8. post initium.

Lectio VI.

Accessi, inquit, ad prophetissam, & in utero accepit, & peperit filium. Quod Maria prophetissa fuerit, ad quam proxime accessit Isaias per prænotationem spiritus, nemo contradixerit, qui sit memor verborum Mariæ, quæ prophetico afflata Spiritu elocuta est. Quid enim ait: Magnificat anima mea Dominum, & exultavit spiritus meus in Deo salutari meo: quia respexit humilitatem ancillæ suæ; ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes genera;

tiones? Quod si animum accommodaveris universis ejus verbis, non utique contentioſe negaveris, eam fuiſſe prophetiſſam, quod Domini ſpiritus in eam ſupervenerit, & virtus Altiffimi obumbraverit ei. Tu autem &c.

R. Conceptio tua, Dei genitrix Virgo, gaudium annuntiavit univerſo mundo: * Ex te enim ortus eſt ſol juſtitiæ, Chriſtus Deus noſter: * Qui ſolvens maledictionem, dedit benedictionem: & confundens mortem, donavit nobis vitam ſempiternam.

* Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. Ex te. Glória Patri. Qui ſolvens.

In III. Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii ſecundum Matthæum

Lectio VII. C. I.

Liber generationis Jeſu Chriſti, filii David, filii Abraham. Abraham genuit Iſaac. Iſaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chryſoſtomi.

Hom. 2. in Mat. poſt init.

Duo ſunt, quæ pariunt quæſtionem. Unum, quæ cauſa ſit, ut in generationum catalogo Virgo fileatur; alterum vero, qua ratione Joſeph memoratur, cui certe nihil cum Chriſti generatione eſt commune. Videtur enim & unum abundare, & alterum deſſe. Quid ergo dicemus? quod utique primum illud necesse fuerat memorari, quemadmodum ex David Virgo deſcenderit. Unde hoc itaque diſcimus? Audi ad Gabriel loquentem Dominum:

Vade ad Virginem de-
sponsatam viro, cui
nomen Joseph, ex do-
mo & familia David.
Quid vis audire ma-
nifestius, cum ex do-
mo & familia David
illam Virginem esse
cognoscas? Tu autem
&c.

✱ Beátam me di-
cent omnes generatió-
nes: ✱ Quia fecit mi-
hi Dóminus magna,
qui potens est, & sanc-
tum nomen ejus.

✱ Et misericórdia
ejus a progénie in pro-
génies timéntibus eum.
Quia.

Lectio VIII.

Non erat mos apud
Hebræos, genera-
tionum catálogum per
fémimas téxere. Ut
ergo & morem custo-
diret, neve in ipso
statim princípio vide-
rétur antiqua destrúe-
re, & nobis vírginem
cértius indicáret: pa-
réntes ejus réticens,

atque majóres, de Jo-
seph generatióne non
tácuit. Sive enim hæc
fecisset in Virgine, no-
vitatis non effugisset
invidiam: sive Joseph
reticisset, non agnos-
cerémus, ex qua tri-
bu Virgo sublisteret:
ut ergo & nos discer-
nerémus, quæ esset
María, vel unde, &
consuetúdo legis per-
manéret immóbilis,
generatiónum catálo-
gum usque ad spon-
sum ejus perdúxit, ac
de domo illum David
esse monstrávit. Tu
autem &c.

✱ Felix namque es
sacra virgo María, &
omni laude digníssima:
✱ Quia ex te ortus est
sol justitiæ, ✱ Christus
Deus noster.

✱ Ora pro pópulo,
intèrveni pro clero,
intercéde pro devóto
fœmíneo sexu: sentiant
omnes tuam juvámén,
quicúnque célebrant
tuam sanctam Concep-

tiónem. Quia. Glória
Patri. Christus.

Lectio IX.

Hoc enim declaráto, illud quoque páriter osténdit, quod scilicet inde esset & Virgo, quia útique nequáquam iustus iste paterétur uxórem sibi aliunde, quam unde lex præcipiébat, eligere. Póssumus vero áliam quoque & altiorem quidem próferre ratióem, ob quam paréntes Vírginis prætermíssi sunt. Sed quæ ea est? Nóluit Evangelísta recénti adhuc témpore noví illíus admirandique partus, Judæis esse manifestum, quod Christus natus fuisset ex vírgine. Neque proprius noster hic sermo est, sed a nobis de patrum atque insignium virórum traditione suscéptus. Tu autem &c.

Te Deum laudámus.

OFFICIUM.

De quinque Vulnéribus D. N. I. C. Dup. majus.

Pro Feria VI. post diem Cínerum.

Ad Vesperas.

Antiph. Vere languóres nostros ipse tulit, & dolóres nostros ipse portávit.

Psalms 115.

Crédidi, propter quod locúrus sum: * Ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * Pretiéta in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, & filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vinctula mea: * tibi sacrificábo hóstiám laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Antiph. Vere languóres nostros ipse tulit, & dolóres nostros ipse portávit.

Antiph. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scélera nostra.

Psalms 119.

Ad Dóminum, cum tribulárer, clamávi: * & exaudivit me.

Dómine libera ánimam meam a lábiis iniquis, * & a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi *

ad linguam dolósam?

Sagittæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar; * multum incola fuit ánima mea. Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scélera nostra.

Ant. Alligávit Dóminus plagam pópuli sui, & percussúram ejus sanávit.

Psalms 139.

Eripe me Dómine ab hómine malo: * A viro iníquo éripe me.

Qui cogitáverunt iniquitates in corde: * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: *

venenum aspidum sub
labiis eorum.

Custodi me Dómine
de manu peccatoris: *
& ab hominibus iní-
quis éripe me.

Qui cogitavérunt
supplantare gressus me-
os: * absconderunt su-
pérbi láqueum míhi:

Et funes extendé-
runt in láqueum: *
juxta iter scándalum
posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus
meus es tu: * exáudi
Dómine vocem depre-
caciónis meæ.

Dómine, Dómine
virtus salutis meæ: *
obumbrásti super caput
meum in die belli:

Ne tradas me Dómi-
ne a desidério meo pec-
catoris: * cogitavérunt
contra me, ne dere-
linquas me, ne forte
exalténtur.

Caput circúitus eo-
rum: * labor labiórum
ipsórum opériet eos.

Cadent super eos car-
bónes, in ignem deji-

cies eos: * in misé-
riis non subsistent.

Vir linguósus non
dirigétur in terra: *
virum injústum mala
cápiunt in intéritu.

Cognóvi, quia faciet
Dóminus judícium ino-
pis: * & vindíctam
páuperum.

Verúntamen iusti
confitebúntur nómini
tuo: * & habitál-unt
recti cum vultu tuo.

Ant. Alligávit Do-
minus plagam póuli
sui, & percussúram e-
jus sanávit.

Ant. Omnis, qui
transibit, stupébit su-
per omnes plagas ejus.

Psalmus 140.

Domine clamávi ad
te: * inténde vo-
ci meæ, cum clamá-
vero ad te.

Dirigátur orátio mea
sicut incénsus in con-
spéctu tuo: * elevátio
mánuum meárum sa-
crificium vespertinum.

Pone Dómine custódiam ori meo: * & óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malitiæ. * Ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitatem: & non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, & increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc & oratio mea in beneplácitis eórum: * absorpti sunt juncti pet-ræ júdices eórum.

Audient verba mea, quóniam potuérunt: * sicut crassitudo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: * quia ad te Dómine, Dómine óculi mei: in te speravi, non áuferas animam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuerunt mihi: * & a scándalis operántium iniquitatem.

* Cadent in retiáculo ejus peccatóres * singuláriter sum ego, donec tránseam.

Ant. Omnis, qui transibit, stupébit super omnes plagas ejus.

Ant. O vos omnes, qui transitis per viam, atténdite, & vidéte, si est dolor, sicut dolor meus.

Psalms 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu ejus oratióem meam, * & tribulatióem meam ante ipsum pronúncio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * & tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * absconderunt láqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, & videbam: *
& non erat, qui cognosceret me.

Périit fuga a me, *
& non est, qui requir-
rat animam meam.

Clamavi ad te Dó-
mine, * dixi: Tu es
spes mea, portio mea
in terra viventium.

Intende ad deprec-
tiónem meam: * quia
humiliátus sum nimis.

Libera me a perse-
quéntibus me; * quia
confortáti sunt super
me.

Educ de custódia á-
nimam meam ad con-
firéndum nómini tuo:
* me expéctant iusti,
donec retribuas mihi.

Ant. O vos omnes,
qui transitis per viam,
atténdite, & vidéte,
si est dolor, sicut do-
lor meus.

Capitulum. Isaia 53.

Christus vulnerátus
est propter iniqui-
tates nostras, attritus

est propter scélera no-
stra, cujus livóre sa-
nati sumus.

R. Deo grátias.

Hymnus.

* **P**ange lingua gloriósi
Láuream certáminis:
Et super crucis trophæo
Dic triúmphum nobis
Iem:

Qualiter Redemptor or-
bis

Immolátus vícerit.

* **D**e paréntis protoplásti
Fraude factor cón-do-
lens,

Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit:

Ipse lignum tunc notá-
vit,

Damna ligni ut sólve-
ret.

* **H**oc opus nostræ salútis
Ordo depopóscebat:

Multíformis proditoris

Ars ut artem falleret,

Et medélam ferret in-
de,

Hostis unde læserat.

* **Q**uando venit ergo sacri

Plenitúdo témporis,

Missus est ab arce Patris

Natus, orbis cónditor:

Atque ventre virgináli

Carne amíctus pródiit.

* **V**agit infans inter arcta

Cónditus præsepia:

Membra pannis involuta

Virgo mater alligat:

Et Dei manus, pedesque

Stricta cingit fasciâ.

* Sempiterna sit beatae

Trinitati gloria

Aequa Patri, Filioque,

Par decus Paraclyto:

Unus, triaſque nomen

Laudet univerſitas.

Amen.

Ÿ. Videbunt, in quem transfixerunt.

℞. Et dolébunt super eum, ut in morte primogéniti.

Ad Magnificat. Ant.

Dum in cruce penderet unigénitus Dei Filius, & ab omnibus ſubſannaretur, mater ejus Virgo María, ipſum verum Deum & hominem condolens venerabatur.

Oratio.

Deus, qui unigéniti Filii tui paſſione, & per quinque vulnera ejus ſanguinis effuſione, humanam na-

turam peccato perditam reparáſti: tribue nobis, quaesumus; ut qui ab eo ſuſcépta vulnera venerámur in terris; ejúſdem protioſiſſimi Sanguinis fructum conſequi mereámur in cælis. Per eúndem Dóminum, &c.

Deinde ſit Commemoratio de Feria.

Ant. Dómine non ſum dignus, ut intres ſubtectum meum, ſed tantum dic verbo, & ſanabitur puer meus.

Ÿ. Dirigatur Dómine oratio mea.

℞. Sicut incenſum in conſpectu tuo.

Oratio.

Parce Dómine, parce populo tuo: ut dignis flagellationibus caſtigátus, in tua miſeratione reſpíret. Per Dóminum noſtrum, &c.

Ad Matut. Invitat.

Chriſtam in cruce confixum, quinque pla-

gis vulnerátum, * Veníte, adorémus.

Psalms. Veníte, exultémus, &c.

Hymnus.

Pange lingua &c.
ut in *I. Vesperis.*

In *I. Nocturno.*

Ant. Quis est, qui venit de Edom, tinctis vëstibus de Bosra?

Psalms 10.

In Dómino confido: quómodo dëscitis animæ meæ: * Tránsmissa in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respiciunt: * päl-

pebræ ejus intérogant filios hóminum.

Dóminus intérogat justum & ímpium: * qui autem díligit iniquitatem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, & sulphur, & spíritus procellarum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, & justítias dílexit: * æquitatem vídit vultus ejus.

Ant. Quis est, qui venit de Edom, tinctis vëstibus de Bosra?

Ant. Quare rubrum est indumentum tuum, & vestimenta tua sicut calcántium in torculári?

Psalms 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo!

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * & opprobrium non accepit adversus próximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timéntes autem Dóminum gloriíficat:

Qui jurat próximo suo, & non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocentem non accepit:

Qui facit hæc, * non movebitur in ætérnum.

Ant. Quare rubrum est indumentum tuum, & vestiménta tua sicut calcántium in torculari?

Ant. Tórcular calcávi solus; & de géntibus non fuit vir mecum.

Psalmus 23.

Dómini est terra & plenitúdo ejus, * or-

bis terrárum, & univér-
si, qui hábitant in eo.

Quia ipse super maria fundávit eum: * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascendet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accepit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * & misericórdiam a Deo salutari suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis, & potens, Dóminus potens in prælio.

Attólite portas príncipes vestras, & elevá-

mini portæ æternâles:
* & introibit Rex glô-
riæ.

Quis est iste Rex glô-
riæ? * Dominus virtû-
tum ipse est Rex glô-
riæ.

Ant. Tórcular calcá-
vi solus, & de géntibus
non fuit vir mecum.

✠. Foderunt manus
meas, & pedes meos.

✠. Dinumeravérunt
omnia ossa mea.

Leclio I.

De Isaia Prophéta.

Cap. 53.

Quis credidit auditui
nostro? & bráchium
Dómini cui revelátum
est? & ascéndit sicut
virgultum coram eo, &
sicut radix de terra fi-
tiénti. Non est species
ei, neque decor, & ví-
dimus eum, & non erat
aspéctus, & desiderá-
vimus eum: despéctum,
& novíssimum virórum,
virum dolórum, &
sciéntem infirmitatem,
& quasi absconditus vul-

tus ejus, & despéctus:
unde nec reputávimus
eum. Vere languóres
nostros ipse tulit, &
dolóres nostros ipse
portávit. Et nos pu-
távimus eum quali le-
prósum, & percússum
a Deo, & humiliátum.
Ipse autem vulnerátus
est propter iniquitates
nostras, attritus est
propter scélera nostras:
disciplína pacis nostræ
super eum, & livóre
ejus sanáti sumus. Tu
autem Domine, &c.

✠. Deo grátias.

✠ Gratificávit nos
Deus in dilècto Filio
suo: * In quo habémus
redemptiónem per
sanguinem ejus in re-
missiónem peccatórum.

✠. Ecce venit pleni-
tudo témporis, in quo
misit Deus Filium su-
um in terras. In quo
habémus &c.

Leclio II.

Omnes nos quasi oves
errávimus, unus-

quisque in viam suam declinavit, & posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est, quia ipse voluit, & non aperuit os suum: sicut ovis ad occisionem ducetur; & quasi agnus coram tondente se obmutescet, & non aperiet os suum. De angustia, & iudicio sublatu est; generationem eius quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussi eum. Et dabit impios pro sepultura, & divites pro morte sua: eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore eius. Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate. Tu autem, &c. *R.* Deo gratias.

R. Nos, qui aliquando eramus longe, facti sumus prope per Sanguinem Jesu Christi. *

Ipsa est pax nostra, qui fecit utraque unum.

*. A Domino factum est illud, & est mirabile in oculis nostris. Ipsa est pax nostra &c.

Lectio III. C. 63.

Quis est, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua, gradiens in multitudine fortitudinis suae. Ego, qui loquor iustitiam, & propugnator sum ad salvandum. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, & vestimenta tua sicut calcamentum in torculari? Torcular calcavi solus, & de Gentibus non est vir mecum: calcavi in furore meo, & conculcavi eos in ira mea, & aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea, & omnia indumenta mea inquinavi: dies enim ultionis in corde meo, annus Redemptionis meae venit, circumspexi, & non erat auxiliator;

quæſivi, & non fuit, qui
adjuvaret. Tu autem,
&c. R. Deo grãtas.

R. In primogénito ex
mórtuis compláuit om-
nem plenitúdinem Di-
vinitátis inhabitáre, &
per eum reconciliári
ómnia in ípſum. * Pa-
cíficans per Sanguinem
crucis ejus, ſive quæ
in Cœlis, ſive quæ in
terris ſunt.

*. Ipſe eſt caput cõr-
poris Eccléſiæ, in om-
nibus primátum tenens.
Pacíficans &c. Glória
Patri. Pacíficans &c.

In II. Nocturno.

Ant. Foderunt manus
meas, & pedes meos;
dnumeraverunt ómnia
offa mea.

Pſalmus. 21.

Deus, Deus meus, ré-
ſpice in me: quare
me dereliquíſti? longe
a ſalúte mea verba de-
lictórum meórum.

Deus meus, clamábo
per diem, & non exáu-
dies: * & nocte, & non
ad inſipientiam mihi.

Tu autem in ſancto
hábitas, * Laus Iſraël.

In te ſperaverunt pa-
tres noſtri: * ſperave-
runt, & liberáſti eos.

Ad te clamaverunt,
& ſalvi facti ſunt: * in
te ſperaverunt, & non
ſunt confuſi.

Ego autem ſum ver-
mis, & non homo: *
oppróbrium hóminum,
& abjección plebis.

Omnes vidéntes me,
deriſérunt me: * locuti
ſunt lábiis, & mové-
runt caput:

Sperávit in Dómino,
erípiat eum: * ſalvum
fáciat eum, quóniam
vult eum.

Quóniam tu es, qui
extraxiſti me de ven-
tre: * ſpes mea ab u-
beribus matris meæ:
in te projéctus ſum ex
útero:

De ventre matris mee
Deus meus es tu, * ne
diſcéſſeris a me:

Quóniam tribulátio
próxima eſt: * quóniam
non eſt, qui ádjuvet.

Circúmdederunt me
vituli multi: * tauri
pingues obledérunt me.

Aperuerunt super me
os suum, * sicut leo rá-
piens, & rúgiens.

Sicut aqua effusus
sum: * & dispersa sunt
omnia óssa mea.

Factum est cor meum
tanquam cera lique-
scens * in médio ventris
mei.

Aruit tanquam testa
virtus mea, & língua
mea adhæsit fáncibus
meis: * & in pulverem
mortis deduxísti me.

Quoniam circumde-
derunt me canes mul-
ti: * concílium malig-
nantium obsédit me.

Foderunt manus me-
as, & pedes meos: *
dinumeraverunt ómnia
óssa mea.

Ipsi vero consideravé-
runt, & inspexérunt
me: * divisérunt sibi
vestiménta mea, & su-
per vestem meam mi-
sérunt sortem.

Tu autem, Dómine,
ne elongáveris auxili-
um tuum a me: * ad
defensiónem meam cón-
spice.

Erue a frámea, De-
us, ánimam meam: *
& de manu canis úni-
cam meam:

Salva me ex ore leó-
nis: * & a cornibus
unicórnium humilitá-
tem meam.

Narrábo nomen tuum
frátribus meis: * in mé-
dio Ecclesiæ laudábo te.

Qui timétis Dómi-
num, laudáte eum: *
univérsum semen Jacob
glorificáte eum.

Timeat eum omne
semen Israël: * quóni-
am non sprexit, neque
despéxit deprecatió-
nem páuperis:

Nec avértit fáciem
suam a me: * & cum
clamárem ad eum, ex-
audivit me.

Apud te laus mea in
ecclesiá magna: * vo-
ta mea reddam in con-
spéctu timéntium eum.

Edent pauperes, & saturabuntur: & laudabunt Dñm, qui requirunt eum: * vivent corda eorum in sæculum sæculi.

Reminiscantur, & convertentur ad Dñm, * universi fines terræ:

Et adorabunt in conspectu ejus * universæ familiæ Gèntium.

Quoniam Dñi est regnum: * & ipse dominabitur Gèntium.

Manducaverunt, & adoraverunt omnes pingues terræ: * in conspectu ejus cadent omnes, qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet: * & semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Dño generatio ventura: * & annuntiabunt cæli justitiam ejus pòpulo, qui nascetur, quem fecit Dñus.

Ant. Foderunt manus meas, & pedes meos;

innumeraverunt omnia ossa mea.

Ant. A planta pedis usque ad vèrticem non est in eo sanitas.

Psalmus 65.

Jubiláte Deo omnis terra, psalmum dicite nòmini ejus: * date glóriam laudi ejus.

Dicite Deo, quam terribilia sunt ópera tua, Dòmine! * in multitudine virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te, & psallat tibi, * psalmum dicat nòmini tuo.

Veníte, & vidéte ópera Dei: * terribilis in consiliis super filios hóminum.

Qui convertit mare in áridam, in flumine pertransibunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominatur in virtute sua in ætèrnum, óculi ejus super Gen-

res respiciunt: * qui exasperant, non exaltentur in semetipsis.

Benedicite Gentes Deum nostrum, * & auditam facite vocem laudis ejus.

Qui posuit animam meam ad vitam, * & non dedit in commotionem pedes meos.

Quoniam probasti nos Deus: * igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.

Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro: * imposuisti homines super capita nostra.

Transivimus per ignem, & aquam: * & eduxisti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocaustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxerunt labia mea.

Et locutum est os meum, * in tribulatione mea.

Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum: * offeram tibi boves cum hircis.

Venite, audite, & narrabo, omnes, qui timetis Deum, * quanta fecit animæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamavi, * & exaltavi sub lingua mea.

Iniquitatem si aspexi in corde meo, * non exaudiet Dominus.

Propterea exaudivit Deus, * & attendit voci deprecationis meæ.

Benedictus Deus, * qui non amovit orationem meam, & misericordiam suam a me.

Ant. A planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas.

Ant. Vulnus, & livor, & plaga tumens non est circumligata, nec curata medicamine, neque fota oleo.

Psalmus 75.

Notus in Judæa Deus,
* in Israël mag-
num nomen ejus.

Et factus est in pa-
ee locus ejus; * & ha-
bitatio ejus in Sion.

Ibi confrégit potén-
tias arcuum, * scutum,
gládium, & bellum.

Illúminans tu mira-
biliter a móntibus æ-
térnis, * turbati sunt
omnes insipientes corde.

Dormiérunt somnum
suum: * & nihil in-
venérunt omnes viri
divitiarum in máibus
suis.

Ab increpatione tua,
Deus Jacob, * dormi-
taverunt, qui ascendé-
runt equos.

Tu terríbilis es, &
quis resistet tibi? * ex
tunc ira tua.

De cœlo auditum
fecisti judícium: * ter-
ra trémuit, & quíevit.

Cum exúrgeret in
judícium Deus, * ut
salvos fáceret omnes
mansuétos terræ.

Quóniam cogitatio
hominis confitébitur ti-
bi: * & reliquæ co-
gitatióis diem festum
agent tibi.

Vovéte, & réddite
Dómino Deo vestro:
* omnes, qui in cir-
cúitu ejus affertis mû-
nera;

Terríbili, & ei, qui
aufert spíritum princi-
pum, * terríbili apud
reges terræ.

Ant. Vulnus, & li-
vor, & plaga tumens
non est circumligata,
nec curata medicamine,
neque fota oleo.

* Vere languóres
nostros ipse tulit.

* Et dolóres no-
stros ipse portávit.

**De Sermóne Sancti
Bernárdi Abbatis.**

Lib. de Pass. Domini

Cap. 41.

Lectio IV.

Captus est Jesus post
plúrimas illusiónes
tam Judæórum, quam

géntium: post sângui-
nis plures effusíones,
clavis immístibus má-
nibus simul, & pedi-
bus perforátur: & con-
figitur ligno crucis Sal-
vator noster mitíssimus
Jesus. Intuere, & ré-
spice rosam passiónis
sânguinæ, quómodo
rubit in indicium ar-
dentíssimæ charitatis.
Conténdunt pãssio, &
cháritas: ista, ut plus
árdeat; illa, ut plus
rúbeat. Tu autem, &c.

✠. Deo gratias.

✠. Per mortem de-
strúxit Jesus eum, qui
mortis habébat impé-
rium. * Ut liberáret eos,
qui timóre mortis ob-
noxii erant servitúti.

✠. Unde debuit per
omnia frátribus affimi-
lári, ut miséricors fle-
ret. Ut liberáret. &c.

Leclio V.

Vide, quómodo hoc
flore rosæ florúerit,
óptima vitis nostra ru-

bicúndus Jesus. Vide
totum corpus, sícubi
rosæ sanguinæ florem
non invénias. Inspice
manum unam, & álte-
ram, si florem rosæ
non invénias in utrâ-
que. Inspice pedem u-
num, & álterum, nun-
quid non rósei? Inspi-
ce láteris apertúram,
quia nec illa caret rosa,
quamvis ipsa subrúbea
sit, propter mixtúram
aquæ; quia, sicut nar-
rat Evangelísta, cum
unus mílitum láncea
latus ejus perforáset,
exívit sânguis, & aqua.
Tu autem &c. ✠. Deo
grátias.

✠. Per hòminem mors,
& per hòminem resur-
réctio mortuórum. * Et
sicut in Adam omnes
peccavérunt, ita in
Christo omnes vivifica-
búntur.

✠. Novíssime autem
inimíca destrúetur mors
Et sicut, &c.

Ex eódem Divo Bernardo. *Sermone de Passione Domini.*

Leſſio VI.

Réſpice Dómine Sancte Pater de Sanctuário tuo, & de excélſo cœlórum habitáculo: & intuére hanc ſacroſanc-tam Hóſtiam, quam ti-bi offert magnus pón-tifex noſter, Sanctus puer tuus Dominus Jeſus, pro peccátis fra-trum ſuórum, & eſto placábilis ſuper multi-tudinem malítiæ noſtræ. Congnóſce Pater tunicam filii tui Joſeph. Heu! fera péſſima de-vorávit eum, & concul-cávit in furóre ſuo veſtiméntum ejus: ecce quinque ſciſſúras la-mentábiles in eo reli-quit. Tu autem &c.
R. Deo grátias.

R. Vidimus Jeſum propter paſſiónem mor-tis glória, & honóre coronátum. * Ut pro

ómnibus guſtáret mor-tem.

✠. Decébat eum, qui multos filios in glóriam addúxerat, auctórem ſalútis eórum per paſ-ſiónem conſummári. * Ut pro ómnibus, &c. Glória Patri. Ut pro ómnibus, &c.

In III. Nocturno.

Ant. Quid ſunt pla-gæ iſtæ in médio má-nuum tuárum?

Pſalmus 95.

Cantáte Dòmino cán-ticum novum, * cantáte Dòmino omnis terra.

Cantáte Dòmino, & benedicite nòmini ejus: * annunciate de die in diem ſalutáre ejus.

Annunciate inter Gen-tes glóriam ejus, * in ómnibus pòpulis mira-bília ejus.

Quóniam magnus Dòminus, & laudábilis nimis: * terribilis eſt ſuper omnes deos.

Quóniam omnes dii
Géntium dæmónia: *
Dóminus autem cælos
fecit.

Confessio, & pulchri-
tudo in conspéctu ejus:
* sanctimónia, & ma-
gnificéntia in sanctifi-
cacióne ejus.

Afferre Dómino pa-
triæ Géntium, affer-
te Dómino gloriam, &
honórem: * afferre Do-
mino glóriam nómini
ejus.

Tóllite hóstias, &
introte in átria ejus:
* adoráte Dóminum in
átrio sancto ejus.

Commovéatur a fá-
cie ejus univérsa terra:
* dícite in Géntibus,
quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit or-
bem terræ, qui non
commovébitur: * judi-
cábit pópulos in æqui-
táte.

Laténtur cœli, & ex-
últet terra, commo-
véatur mare, & ple-
nitúdo ejus: * gaudé-

bunt campi, & ómnia,
quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt óm-
nia ligna silvárum a
facie Dómini, quia ve-
nit: * quóniam venit
judicáre terram.

Judicábit orbem ter-
ræ in æquitáte, * & pó-
pulos in veritáte sua.

Ant. Quid sunt pla-
gæ istæ in médio má-
nuum tuárum?

Ant. His plagátus
sum in dómo eórum,
qui me diligébant.

Psalmus 96.

Dóminus regnávit,
exúltet terra: *
laténtur insulæ multæ.

Nubes, & caligo in
circuitu ejus: * justi-
tia, & judicium cor-
réctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præ-
cédet, * & inflammá-
bit in circuitu inimi-
cos ejus.

Illuxérunt fúlgura
ejus orbi terræ: * vi-
dit, & commóta est
terra.

Montes sicut cera fluxerunt a facie Domini: * a facie Domini omnis terra.

Annunciaverunt cœli iustitiam ejus: * & viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: * & qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus; * audivit, & lætata est Sion.

Et exultaverunt filie Judæ, * propter judicia tua, Domine:

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est iusto, * & rectis corde lætitia.

Lætamini iusti in Domino: * & confitemini memoriæ sanctificationis ejus.

Ant. His plagatus sum in domo eorum, qui me diligebant.

Ant. In amaritudine sermo meus est, & manus plagæ meæ aggravata est super gemitum meum.

Psalmus. 97.

Cantate Domino canticum novum: * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus: * & brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutare suum: * in conspectu Gentium revelavit iustitiam suam.

Recordatus est misericordiæ suæ, * & veritatis suæ domui Israël.

Viderunt omnes termini terræ * salutare Dei nostri.

Jubilare Deo omnis terra: * cantate, & exultate, & psallite.

Pſállite Dómino in cithara, in cithara & voce psalmi: * in tubis ductilibus, & voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini: * moveátur mare, & plenitúdo ejus: orbis terrarum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrarum in justícia, * & pópulos in æquitáte.

Ant. In amaritúdine sermo meus est, & manus plagæ meæ aggravata est super gémitum meum.

* Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras.

* Attrítus est propter scélera nostra.

Lectio sancti Evangé-
lii secúndum Joánnem.

Lectio VII. Cap. 19.

In illo tēpore sciens Jesus, quia ómnia jam consummata sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia Sancti Cyríli Epíscopi Alexandríni.

Lib. 12. Comment. in Joan.

Cum ab immánibus Judæis omnis in Christum expléta esset impietas, nec quidquam jam ad summam crudelitátem reliquum esset, ad extrémum caro Christi sanctíssima proprium quiddam, ac naturále rursus patitur. Multis enim, ac váriis doloribus exsiccáta, siti torquétur. Graves siquidem dolóres magnam ad sitim commovéndam vim habent, naturáli quodam, & inexplicábili calóre húmidum consuméntes, & igneis ardóribus præ-

córdia uréntes. Tu autem &c. R. Deo gratias.

R. Manifestata est grátia Dei per illuminationem Salvatoris nostri Jesu Christi. Qui destrúxit mortem, illuminávit autem vitam in incorruptionem.

R. Liberávit, & vocávit nos vocatione sua sancta per grátiam, quæ data est nobis in Christo.

Qui destrúxit. &c.

Lectio VIII.

Consummátum esse autem impietatis Judæicæ modum, & impotentem sæviendi animum. Quid enim Judæi intentátum reliquerunt, aut quid non extrémæ crudelitatis adhibuerunt? Quod supplicii, aut contumeliæ genus prætermiserunt? Quàmobrem jure, Consummátum est, ait: sed hora jam eum ad prædicándum spiritibus, qui apud inferos erant, invitante:

advénit enim, ut mortuórum, ac vivórum dominarétur; ipsam pro nobis mortem suscépit; communem hanc naturæ nostræ passionem sustinuit in carne sua. Tu autem &c. R. Deo grátias.

V. Dignus es Dómine accipere librum, & aperíre signacula ejus, quoniam occisus es, & redemísti nos Deo. * In sanguine tuo.

R. Fecísti enim nos Deo nostro regnum, & sacerdotes. In sanguine tuo. Glória Patri. In sanguine.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio IX. Cap. 5.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Audístis, quia dictum est antiquis: Dileges próximum tuum, & odio habébis inimicum tuum. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 1. Comment. in Cap. 5. & 6. S. Matthei.

Ego autem dico vobis: Diligite inimicos vestros: benefacite iis, qui oderunt vos. Multi praecepta Dei imbecillitate sua, non sanctorum viribus aestimantes putant esse impossibilia, quae praecepta sunt; & dicant sufficere virtutibus non odisse inimicos; ceterum diligere, plus praecipere, quam humana natura patiatur. Sciendum est ergo, Christum non impossibilia praecipere, sed perfecta: quae fecit David in Saul, & Abalon: Stephanus quoque martyr pro inimicis lapidantibus deprecatus est: & Paulus anathema cupit esse pro persecutoribus suis. Haec autem Jesus, & docuit, & fecit, dicens: Pater ignosce illis,

quod enim faciunt, nesciunt. Tu autem &c. R. Deo gratias.

To Deum laudamus.

Ad Laudes,

& per Horas.

Ant. Vere linguas nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit.

Psalm. Dominus regnavit, cum ceteris, de Dom.

Ant. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra.

Ant. Alligavit Dominus plagam populi sui, & percussuram ejus sanavit.

Ant. Omnis, qui transibit, stupébit super omnes plagas ejus.

Ant. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, & videte, si est dolor, sicut dolor meus.

Capitulum. Isaie 53.

Christus vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra,

cujus livore sanati sumus.

℞. Deo grátias.

Hymnus.

* **L**ustra sex qui jam per-
égit,
Tempus implens corp-
poris,
Sponte libera Redemp-
tor,
Passióni deditus,
Agnus in crucis levatur
Immolándus stipite.

* Felle potus ecce languet,
Spina, clavi, lancea,
Mite corpus perforá-
runt,
Unda manat, & cruor:
Terra, pontus, astra,
mundus

Quo lavántur flumine.
* Crux fidelis inter om-
nes

Arbor una nóbilis:
Silva talem nulla pro-
fert
Fronde, flore, germine:
Dulce ferrum, dulce lig-
num,

Dulce pondus sustinent.

* Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa viscera,
Et rigor lentescat ille,
Quem dedit nativitas;
Et supérni membra Regis
Tende miti stipite.

* Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam,
Atque portum præpa-
râre

Arca mundo náufrago,
Quem sacer cruor per-
únxit,

Fusus Agni corpore.

* Sempiterna sit beátæ
Trinitátì glória;
Æqua Patri, Filióque,
Par decus Paráclito:
Unus, triníque nomen
Laudet univérstas.

Amen.

*. Vidébunt, in quem
transfixérunt.

℞. Et dolébunt super
eum, ut in morte pri-
mogéniti.

Ad Benedictus. Ant.

Unus militum lancea
latus ejus aperuit, &
continuo exiit san-
guis, & aqua.

Oratio.

Deus, qui unigéniti
Filii tui passióne
& per quinque vulne-
ra ejus sanguinis effu-
sione, humanam na-

túram peccáto pérdi-
tam reparásti: tribue
nobis, quæsumus; ut
qui ab eo suscépta vúl-
nera venerámur in ter-
ris; ejúsdem pretiosiss-
simi sánguinis fructum
cónsequi mereámur in
Cœlis. Per eúndem
Dominum &c.

*Deinde fit. Commemo-
ratio de Ferta.*

Ant. Cum facis elee-
mósynam, nesciat sin-
istra tua, quid faciat
dextera tua.

✠. Repléri sumus ma-
ne misericórdia tua:

℞. Exultávimus, &
delectáti sumus.

Oratio

Inchoáta jejúnia, quæ-
sumus Dómine, be-
nigno favóre proféque-
re; ut observántiam,
quam corporáliter ex-
hibémus; méntibus é-
tiam sincéris exercére
valeámus. Per Dómi-
num &c.

Ad Primam.

Ant. Vere languó-
res nostros &c.

*Reliqua dicuntur, ut
in Psalterio.*

Ad Absolutionem Capituli

Lectio brevis. Isaie C. 53.

Trádidit Christus in
morte ánimam suam,
& cum scelerátis re-
putátus est, & ipse pec-
cata multórum tulit,
& pro transgressóribus
rogávit. Tu autem &c.

℞. Deo grátias.

Ad Tertiam.

Ant. Ipse autem.

Capit. Christus vulne-
rátus est, &c. *ut supra.*

℞. Breve. Foderunt
manus meas, * Et pe-
des meos. Foderunt.

✠. Dinumeravérunt
omnia ossa mea. Et
pedes. Gloria Patri.
Foderunt.

✠. O vos omnes, qui
transítis per viam.

℞. Atténdite, & vi-
dète dolórem meum.

Ad Sextam.

Ant. Alligávit Dómi-
nus.

Capitulum. Isaie 50.

Faciem meam non
averti ab increpanti-
bus, & consequentibus
in me; Dóminus Deus
auxiliátor meus, &
ideo non sum confusus.

R. Deo grátias.

R. Breve. Vere lan-
guóres nostros * Ipse
tulit. Vere.

V. Et dolóres nostros
ipse portávit. Ipse tu-
lit. Glória Patri. Ve-
re languóres. &c.

V. Disciplina pacis
nostræ super eum.

R. Et livóre ejus sa-
nati sumus.

Ad Nonam.

Ant. O vos omnes,
ut supra ad Laudes.

Capitulum. Isaie 53.

Trádidit Christus, &c.
ut supra ad Primam.

R. Deo grátias.

R. Breve. Ipse vulne-
rátus est propter ini-
quitates nostras. Ipse.

V. Attrítus est prop-
ter scélera nostra. Prop-
ter &c.

Glória Patri. Ipse vul-
nerátus est. &c.

V. Oblátus est, quia
ipse voluit.

R. Et non aperuit
os suum.

Ad Vesperas.

Antiphonæ, Psalmi, Ca-
pitulum, Hymnus & V.
ut in primis Vesperis

Ad Magnificat. Antiph.
Ego sum vestra Redemp-
tio: manus meæ,
quæ vos fecerunt,
clavis confixæ sunt;
propter vos flagellis
cæsus sum, spinis co-
ronátus sum, aquam
pétii pëndens, & acé-
tum porrexerunt; in
escam meam fel de-
derunt, & in latus lán-
ceam: mórtuus, & se-
púltus resurrexi: vo-
biscum sum, & vivo
in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui unigéniti
Filii tui passióne &c.
ut in primis Vesperis.

Deinde fit Commemo-
ratio de Feria.

Ant. Tu autem, cum oráveris, intra in cubiculum tuum, & clauso ostio ora Patrem tuum.

V. Dirigatur Dómine oratio mea

R. Sicut incensum in conspectu tuo.

Oratio.

Tuere Dómine populum tuum, & ab omnibus peccatis clementer emunda; quia nulla ei nocébit adversitas, si nulla ei dominetur iniquitas. Per Dóminum nostrum, &c.

OFFICIUM

De Spínea Coróna
D. N. J. C. *Duplex majus.*

Pro una ex feriis sextis Quadragesimæ non impedita,

Ad Vesperas,

Ant. Diléctus meus, cum reliquis de Laudibus infra. *Psalmus:* Dixit Dóminus, cum reliq. de Dominica, & loco ultimi *psalmus:* Laudáte Dóminum omnes gentes.

Capitulum. Cant. 3.

Egredimini, & videte filiæ Sion Regem Salomónem in diademate, quo coronávit illum mater sua.

R. Deo grátias.

Hymnus.

Exíte Sion filiæ, Regis pudicæ vírgines,

Christi coronam cernite,
Quam mater ipsa texit.
† Horret revulsis crinibus
Spinis cruentatum caput,

Et vultus ille decolor,
Mortem propinquam respicit.

* Quæ terra sulcis invia,
Dumis rigens, & sentibus,
Lugubre munus protulit!
Quæ sæva mœluit manus!

* Christi rubescens sanguine

Aculeos mutat rosis,
Palmamque vincens fructibus,

Spina est triumphis aptior.

* Culpis satæ mortálium
Te, Christe, spinæ vulnerant,

Evélle nostras, córdibus
Tuásque nostris insere,

* Virtus, honor, laus,
glória,
Deo Patri, cum Fílio,
Sancto simul paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

✠. Plecténtes coró-
nam de spinis

✠. Posuérunt super
caput ejus.

Ad Magnificat Antiphona.

Egredimini, & vidé-
te filiaë Sion Regem
Salomónem in diadé-
mate, quo coronávit
eum mater sua, parans
Salvatóri crucem suam.

Oratio.

Præsta, quæsumus,
omnipotens Deus:
ut qui in memóriam
passiónis Dómini nostri
Jesu Christi corónam
ejus spineam venerá-
mur in terris; ab ipso
glória, & honóre co-
ronári mereámur in
coelis. Qui tecum vi-
vit, & regnat. &c.

*Postea fit commemoratio
Feriæ.*

Ad Matut. Invitat.
Christum Regem spi-

nis coronátum: * Ve-
níte, adorémus.

Psal. Veníte, exulté-
mus, &c.

*Hymnus (Exíte,) ut
supra.*

In I. Nocturno.

Ant. Erit tanquam
lignum, quod plantá-
tum est secus decúrsus
aquárum, & fructum
suum dabit in témpore
suo.

Psalms I.

Beátus vir, qui non
ábiit in consílio im-
piórum, & in via pec-
catórum non stetit: * &
in cáthedra pestiléntiæ
non sedit:

Sed in lege Dómini
volúntas ejus: * & in
lege ejus meditábitur
die, ac nocte

Et erit tanquam li-
gnum, uod plantátum
est secus decúrsus aquá-
rum: * quod fructum
suum dabit in témpo-
re suo.

Et fólium ejus non
défluat: * & ómnia,

quæcúnque faciet, prosperabuntur.

Non sic impii, non sic: * sed tanquam pulvis, quem projicit ventus a facie terræ.

Ideo non resurgent impii in iudicio: * neque peccatores in consilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum: * & iter impiorum peribit.

Ant. Erit tanquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, & fructum suum dabit in tempore suo.

Ant. Convenérunt in unum adversus Dominum, & adversus Christum ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuerunt gentes, * & populi meditati sunt inania?

Astitérunt reges terræ, & principes convenérunt in unum * ad-

versus Dominum, & adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum: * & projiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in caelis, iridébit eos: * & Dominus subsannabit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, & dabo tibi Gentes hæreditatem tuam, * & possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea, * & tanquam

vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini, qui iudicatis terram.

Servite Dómino in timóre: * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, nequándo irascátur Dóminus, * & pereátis de via iusta:

Cum exarserit in brevi ira ejus; * beati omnes, qui confidunt in eo.

Ant. Convenérunt in unum advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.

Ant. In tribulatióne dilatasti mihi.

Psalms 4.

Cum invocárem, exaudivit me Deus iustitiæ meæ: * in tribulatióne dilatasti mihi.

Miserére mei: * & exaudi orationem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, & queritis mendacium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exaudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascimini, & nolíte peccáre: * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium iustitiæ, & speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedisti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, & olei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idipsum *
dormiam, & requies-
cam:

Quóniam tu Dómine
singuláriter in spe *
constituisti me.

Ant. In tribulatione
dilatasti mihi.

†. Glória & honóre
coronasti eum Dómine:

℞. Et constituisti eum
super ópera mánuum
tuarum.

De Isaia Propheta.

Lectio I. Cap. 53.

Quis credidit auditui
nostro? & bráchi-
um Dómini cui re-
velatum est? Et ascén-
det, sicut virgultum co-
ram eo, & sicut radix
de terra sitiénti. Non
est species ei, neque
decor, & vídimus eum,
& non erat aspéctus, &
desiderávimus eum:
despéctum, & novíssi-
mum viròrum, virum
dolórum, & sciéntem

infirmítatem, & quasi
abscónditus vultus ejus,
& despéctus: unde nec
reputávimus eum. Ve-
re lánguóres nostros
ipse tulit, & dolóres
nostros ipse portávit.
Et nos putávimus eum
quasi leprósum, & per-
cússum a Deo, & hu-
miliátum. Ipse autem
vulnerátus est propter
iniquitátes nostras, at-
tritus est propter scé-
lera nostra: disciplina
pacis nostræ super
eum, & livóre ejus fa-
náti sumus. Tu autem
&c.

℞. Maledícta terra
in ópere hóminis: *
Spinas & tribulos ger-
minávit Christo.

†. Quia comédit A-
dam de ligno, ex quo
præcéperat Deus, ne
coméderet. Spinis &c.

Lectio II.

Omnes nos quasi oves
errávimus, unus-
quisque in viam suam
declinávit: & pósuit

Dóminus in eo iniquitatem ómnium nostrum. Oblatus est, quia ipse voluit, & non aperuit os suum: sicut ovis ad occisiónem ducetur, & quasi agnus coram tondente se obmutescet, & non aperiet os suum. De angustia, & de iudicio sublatus est: generationem ejus quis enarrabit? Quia abscessus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussit eum. Tu autem &c.

R. Appáruit Moyfi Dóminus in flamma ignis de medio rubi, * Et videbat, quod rubus arderet, & non combureretur.

V. Dixit ergo Moyses: Vadam, & videbo visionem hanc magnam. Et videbat &c.

Lectio III.

Et dabit impios pro sepultura, & divites pro morte sua: eo

quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus. Et Dóminus voluit conterere eum in infirmitate: si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longævum, & voluntas Dómini in manu ejus dirigetur. Pro eo, quod laboravit anima ejus, videbit, & saturabitur; in sciéntia sua justificabit Justus servus meus multos, & iniquitates eorum ipse portabit. Tu autem &c.

R. Ecce ignis & ligna, Deus providébit sibi * Víctimam holocausti.

V. Levávit Abraham óculos suos, viditque post tergum arietem inter vepres hærentem. Víctimam. Glória Patri. Víctimam.

In II. Nocturno.

Ant. Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti me,

Psalmus 5.

Verba mea áuribus
pércepe Dómine *
intéllige clamórem
meum.

Inténde voci oratió-
nis meæ, * Rex meus,
& Deus meus.

Quóniam ad te orá-
bo: * Dómine mane
exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi,
& vidébo: * quóniam
non Deus volens ini-
quitátem tu es.

Neque habitábit jux-
ta te malignus: * ne-
que permanébunt in-
jústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui
operántur iniquitátem:
* perdes omnes, qui
loquúntur mendácium.

Virum sánguinem,
& dolósum abominábi-
tur Dóminus: * Ego
autem in multítudine
misericórdiæ tuæ

Intróibo in domum
tuam: * adorábo ad
templum sanctum tuum
in timóre tuo.

Dómine deduc me
in iustícia tua: * prop-
ter inimícos meos dí-
rige in conspéctu tuo
viam meam.

Quóniam non est in
ore eórum véritas: *
cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens
est guttur eórum, lín-
guis suis dolóse agé-
bant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatió-
nibus suis, secúndum
multitúdinem impietá-
tum eórum expélle
eos, * quóniam irrita-
vérunt te Dómine.

Et læténtur omnes,
qui sperant in te, *
in ætérnum exultá-
bunt, & habitabis in eis.

Et gloriabúntur in
te omnes, qui díli-
gunt nomen tuum: *
quóniam tu benedí-
ces iusto.

Dómine, ut scuto
bonæ voluntátis tuæ *
coronásti nos.

Ant. Dómine, ut scu-
to bonæ voluntátis tuæ
coronásti me.

Ant. Minuisti eum paulo minus ab Angelis; glória & honore coronasti eum.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirabile est nomen tuum in univérſa terra!

Quoniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum, & ultorem.

Quóniam videbo cœlos tuos, ópera digitorum tuorum: * lunam & stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis; glória & honore coronasti eum: * & constitui

sti eum super ópera mánuum tuarum.

Omnia subiecisti sub pédibus ejus, * oves, & boves univérſas, insuper & pécora campi:

Vólucres cœli, & pisces maris: * qui perambulánt sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirabile est nomen tuum in univérſa terra!

Ant. Minuisti eum paulo minus ab Angelis; glória, & honore coronasti eum.

Ant. Peccatóres intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent iustum.

Psalmus. 10.

In Dómino confido: quómodo dicitis animæ meæ: * Transmigre in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra.

ra, * ut sagittent in
obscuro rectos corde.

Quóniam quæ per-
fecisti, destruxerunt: *
justus autem quid fecit?

Dóminus in templo
sancto suo, * Domi-
nus in cælo sedes ejus.

Oculi ejus in páupe-
rem respiciunt: * pal-
pebræ ejus intérogant
filios hóminum:

Dóminus intérogat
justum & ímpium: *
qui autem diligit ini-
quitátem, odit ánimam
suam.

Pluet super peccató-
res láqueos: * ignis &
sulfur, & spíritus pro-
cellárum pars cálicis
eorum.

Quóniam justus Dó-
minus, & justítias di-
léxit: * æquitátem vi-
dit vultus ejus.

Ant. Peccatóres in-
tenderunt arcum, pa-
ravérunt sagittas suas
in pháretra, ut sagít-
tent justum.

†. Posuisti Dómine
super caput ejus.

R. Coronam de lápi-
de pretiósó.

Leclio IV.

Sermo Sancti Bernár-
di Abbátis. *Serm. 2. in*
Epiph. Domini.

Egredimini filiæ Sion:
vobis dícimus filiæ
Sion, ánimæ sæculá-
res, débiles, delicatæ,
filiæ, & non filii, in
quibus nihil est forti-
túdinis, nihil est viri-
lis ánimi. Egredimini de
sensu carnis ad intelléc-
tum mentis, de servitúte
carnalis concupiscéntiæ
ad libertátem spirituális
intelligentiæ. Egredi-
mini de terra vestra, &
de cognatióne vestra,
& de domo patris vestri,
& vidéte Regem Salo-
mónem in diadémate,
quo coronávit eum ma-
ter sua, in coroná pau-
pertátis, in coroná mi-
seriæ: síquidem coro-
nátus est, & a novérca
sua, coroná spínea,
coroná misériæ, coro-

nándus a familia sua
coróna justitiæ, quan-
do exhibunt Angeli,
& tollent de regno e-
jus ómnia scándala;
quando venient ad ju-
diciũ cum seníoribus
pópuli sui; cum pug-
nabit pro eo orbis ter-
rarum advérsus insen-
sátos. Coronat eum &
Pater coróna glóriæ,
sicut ait Psalmísta:
Glória & honóre co-
ronásti eum Dómine.
Vidéte eum filiæ Si-
ón in diadémate, quo
coronávit eum mater
sua. Tu autem &c.

R. Cum apparuerit
princeps pastórum,
quo percússio dispérsæ
sunt oves gregis: *
Percipiémus immarces-
cibilem glóriæ corò-
nam.

V. Cum fécerit gran-
de convívium, ut o-
sténdat divítias glóriæ
regni sui. Percipiémus.

Sern. 42. in Cantica.

Leclio V.

Ego, Fratres, ab iné-
unte mea conver-
sione pro acervo me-
ritórum, quæ mihi de-
esse sciebam, mihi
fasciculum collectum
ex omnibus anxietati-
bus, & amaritudini-
bus Dómini mei col-
ligare, & inter úbera
mea collocare curávi.
Memóriam abundan-
tiæ suavitatis horum
eructabo, quoad vixe-
ro, in ætérnum non
obliviscar miseratió-
nes istas, quia in ip-
sis vivificatus sum.
Mihi hic salutáris fas-
ciculus servátus est: ne-
mo tollet eum a me:
inter úbera mea com-
morábitur. Hæc medi-
tári, dixi sapiéntiam;
in his justitiæ mihi
perfectiónem constitui,
in his plenitudinem
sciéntiæ, in his divi-
tias salutis, in his có-
pias meritórum. Ex
his mihi interdum po-
tus salutáris amaritudo

dinis, ex his rursum
suavis unctio consola-
tionis. Hæc me eri-
gunt in adversis, in
prosperis reprimunt, &
inter læta, tristiaque
vitæ præsentis via re-
gia incedenti tutum
præbent utrobique du-
catum, hinc inde mala
imminèntia propulsan-
do. Hæc mihi concili-
ant mundi iudicem,
dum tremendum pote-
statibus, mitem humi-
lèmque figurant, dum
non solum placabilem,
sed & imitabilem re-
præsentant eum, qui
inaccessibilis est prin-
cipatibus, terribilis apud
reges terræ. Tu
autem &c.

✠. Accèpit regnum
decòris: * Et diadema
speciei.

✠. Deus exaltavit il-
lum, & dedit illi no-
men, quod est super
omne nomen. Et dia-
dema.

Leſſio VI.

Hæc propterea mihi
in ore frequenter,
sicut vos scitis; hæc in
corde semper, sicut De-
us scit; hæc stylo
meo admodum fami-
liaria, sicut apparet;
hæc mea sublimior in-
terim philosophia, sci-
re Jesum, & hunc
crucifixum. Non requi-
ro, sicut sponsa, ubi
cubet in meridie, quem
lætus amplector mea
inter ubera commoran-
tem. Non requiro, u-
bi pascat in meridie,
quem intueor Salva-
torem in cruce. Illud
sublimius, istud sua-
vius, panis illud, hoc
lac: hoc viscera refi-
cit parvulorum; hoc
replet ubera matrum;
& ideo inter ubera mea
commorabitur. Hunc &
vos, dilectissimi, tam
dilectum fasciculum
colligite vobis; hunc
medullis inserite cor-
dis: hoc munite adi-

tum pectoris, ut & vobis inter úbera com-
morètur. Si enim an-
te óculos habueritis,
quem portatis, pro cer-
to videntes angústias
Dómini, levius vest-
ras portabitis, ipso au-
xilíante Ecclesiæ spon-
so, qui est super om-
nia Deus benedíctus in
sæcula, Amen. Tu
autem &c.

✠. Arcam de lignis
Sethim deaurabis auro
mundíssimo intus & fo-
ris: * Facièsque supra
corónam áuream per
circulum.

✠. Pones in arca te-
stificatiónem, quam da-
bo tibi. Facièsque. Gló-
ria Patri. Facièsque.

In III. Nocturno.

Ant. Ingréssus sine
mácula, & operátus ju-
stítiam coronátus est in
monte sancto tuo.

Psalms 14.

Dómine, quis habitá-
bit in tabernáculo
tuo? * aut quis requiescet
in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine
mácula, * & operátur
justítiam:

Qui lòquitur veritá-
tem in corde suo: *
qui non egit dolum in
língua sua:

Nec fecit próximo
suo malum, * & oppró-
brium non accépit ad-
versus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus
est in conspéctu ejus
málignus: * tímèntes
autem Dóminum glo-
ríficat:

Qui jurat próximo
suo, & non decipit:
* qui pecúniam suam
non dedit ad usúram,
& múnera super inno-
cèntem non accépit.

Qui facit hæc, * non
movébitur in ætérnum.

Ant. Ingréssus sine
mácula, & operátus ju-

stítiam coronátus est in monte sancto tuo.

Ant. Super caput ejus coronam de lapide pretiòso posuisti Dòmine.

Psalmus 20.

Dòmine, in virtúte tua lætabitur rex: * & super salutare tuum exultabit vehementer.

Desidérium cordis ejus tribuisti ei: * & voluntate labiòrum ejus non fraudasti eum.

Quóniam prævenisti eum in benedictionibus dulcèdinis: * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretiòso.

Vitam petiit a te: * & tribuisti ei longitudinem dièrum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutari tuo: * glóriam, & magnum decorem impones super eum.

Quóniam dabis eum in benedictionem in sæ-

culum sæculi: * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dòmino: * & in misericórdia Altíssimi non commovèbitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis: * dextera tua invéniat omnes, qui te odèunt.

Pones eos ut elibatum ignis in tempore vultus tui: * Dòminus in ira sua conturbabit eos, & devorabit eos ignis.

Fructum eòrum de terra pedes: * & semen eòrum a filiis hòminum.

Quóniam declinaverunt in te mala: * cogitaverunt consília, quæ non potuerunt stabilire.

Quóniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparabis vultum eòrum.

Exaltare Dòmine in virtúte tua: * cantabi-

mus, & psallēmus virtutes tuas.

Ant. Super caput ejus coronam de lapide pretioso posuisti Domine.

Ant. Adversus eos, qui tribulant me, impinguasti in oleo caput meum.

Psalms 22.

Dominus regit me; & nihil mihi deerit: * in loco pascue ibi me collocavit.

Super aquam refectiōnis educavit me: * animam meam convertit.

Deduxit me super semitas justitiæ: * propter nomen suum.

Nam & si ambulāvero in medio umbræ mortis, non timēbo mala: * quoniam tu mecum es.

Virga tua, & bāculus tuus, * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu

meo mensam * adversus eos, qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum: * & calix meus inebrians quam præclarus est!

Et misericordia tua subsequetur me: * omnibus diebus vitæ meæ.

Et ut inhabitem in domo Domini, * in longitudinem dierum.

Ant. Adversus eos, qui tribulant me, impinguasti in oleo caput meum.

Y. Corona aurea super caput ejus.

R. Expressa signo sanctitatis:

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII. C. 19.

In illo tempore: Apprehendit Pilatus Jesum, & flagellavit. Et milites plectentes coronam de spinis, im-

posuerant capiti ejus.
Et reliqua.

Homilia Sancti Bernardi Abbatis.

Ex Serm. 50. de diversis.

Videte filiae Sion regem Salomonem. Non dicit Ecclesiasten, aut Ididam. Nam & his nominibus appellatus est rex ille: & significat Jesum Christum nostrum verum Solomonem, qui est Salomon, id est, pacificus in exilio; Ecclesiastes, id est, conclamator in iudicio; Idida, id est, dilectus Domino in regno, ibique rex. In exilio mansuetus, in iudicio justus, in regno gloriosus: in exilio amabilis, in iudicio terribilis, in regno admirabilis. In diademate, quo coronavit eum mater sua. Est autem haec corona misericordiae, & in hac imitabilis. Co-

ronavit eum & noverca sua corona miseriae, & in hac contemptibilis. Synagogam loquor, quae se ei non matrem exhibuit, sed novercam. Tu autem &c.

R. Facies altare ad adolendum thymiama de lignis Sethim: * Faciesque ei coronam aureolam per gyrum.

V. Ponésque altare contra velum coram propitiatorio. Faciesque.

Lesio VIII.

Coronabit eum familia sua corona iustitiae, & in hac terribilis: coronat eum Pater suus corona gloriae, & in hac desiderabilis. Videant ergo eum peccatores in corona miseriae, id est, spinea, & compungantur; videant eum filiae Sion, animae affectuosae in corona misericordiae, & imitentur:

vidébunt eum impii in corónâ iustitiæ, & peribunt: vidébunt eum Sancti in corónâ glóriæ, & perpetuáliter gaudébunt. Coronántur quidem & álíi imitátóres ipsius, sed hoc ex industria adjúci per grátiam. Solus iste a matre coronátus est, quia solus cum ordinátis affectiónibus tanquam sponsus e thálamo processit ex útero matris. Tu autem &c.

✠. Christus sciens dolórem, & infirmitátem spinis coronátus: * Ipse est, qui coronat vos in misericórdia, & misericóratióibus.

✠. Vulnerátus propter iniquitátes nostras, attritus propter scélera nostra, cujus livóre sanáti sumus. Ipse est. Glória Patri. Ipse est.

Leclio IX. dicitur de Homil. Ferie.

*Ad Laudes,
3ª per Horas.*

1. *Antiph.* Diléctus meus cándidus, & rubicúndus, comæ cápitis ejus sicut púrpura regis vincta canálibus.

Psal. Dóminus regnávít. Cum reliquis de Dominica.

2. *Ant.* Requiévit super eum spíritus timóris Dómini: corónâ sapiéntiæ, & exultatióis decorávit illum.

3. *Ant.* Induit eum Dóminus vestiméntis salútis, & induménto iustitiæ, quasi sponsum decorátum corónâ.

4. *Ant.* Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur.

5. *Ant.* Rex æternæ glóriæ pro nobis coronátus, benedícet corónæ anni benignitátis suæ.

Capitulum. Cant. 3.
Egredimini, & videte filiæ Sion regem Salomónem in

diadémate, quo coronávit illum mater sua.
R. Deo grátias.

Hymnus.

Legis figuris pñgitur
 Christi coróna nó-
 bilis;
 Impléxa spinis víctima,
 Ardénsque testátur ru-
 bus.
 * Aram coróna cínxerat,
 Mensæque sacrum cír-
 culum
 Arámque thure fúmi-
 dam,
 Coróna nectat ámbiens.
 * Christi dolórum cónscia
 Salve coróna glóriæ,
 Gemmis & auro púl-
 chrier,
 Vincens corónas fíde-
 rum.
 * Virtus, honor, laus,
 glória,
 Deo Patri cum Filio,
 Sancto simul Paráclito,
 In sæculórum sæcula.
 Amen.

* Eris coróna gló-
 riæ in manu Dómini,
R. Et diadéma reg-
 ni in manu Dei tui.

Ad Benedictus. Ant.
 Exiit Jesus portans
 spineam corónam, &

purpúreum vestimén-
 tum.

Oratio.

Præsta, quæsumus,
 omnipotens Deus,
 ut qui in memóriam
 passiónis Dómini nostri
 Jesu Christi corónam
 ejus spineam venerá-
 mur in terris; ab ip-
 so glória & honóre co-
 ronári mereámur in
 cœlis. Qui tecum vi-
 vit, & regnat.

*Postea fit Commemora-
 tio Ferie.*

Ad Primam.

Ant. Dilèctus meus.
*Ad absolutionem Capituli
 dicitur Capitulum Nonæ:*
 In die illa &c. Tu au-
 tem &c. *R.* Deo gra-
 tias.

Ad Tertiam.

Ant. Requiévit super
 eum.

Capitulum. Egredími-
 ni & vidéte, ut *supra*.

R. Breve. Eris coró-
 na glóriæ, * In manu
 Dómini. Eris &c.

✠. Et diadéma regni
ni in manu Dei tui. In
manu. Glória Patri.
Eris &c.

✠. Glória & honóre
coronásti eum Dòmine.

✠. Et constituísti eum
super ópera mánuum
tuarum.

Ad Sextam.

Ant. Induit eum.

Capitulum. Apoc. 6.

Vidi, & ecce equus
albus, & qui sedè-
bat super illum, habè-
bat arcum, & data est
ei coròna, & exívit
vincens, ut vinceret.

✠. Deo grátias.

✠. Breve. Glòria, &
honóre, * Coronásti
eum Dòmine. Glória.

✠. Et constituísti eum
super ópera mánuum
tuarum. Coronásti. Gló-
ria Patri. Glória &c.

✠. Tuam corònam
adorámus Dòmine.

✠. Tuam gloriósam
recólimus passióem.

Ad Nonam.

Antiph. Rex æternæ
glóriæ.

Capitulum. Isaia 28.

In die illa erit Dòmi-
nus exercítuum co-
ròna glóriæ, & sertum
exultatióis residuo pó-
puli sui.

✠. Deo gratias.

✠ Breve. Tuam corò-
nam * Adorámus Dò-
mine. Tuam corònam.

✠. Tuam gloriósam
recólimus passióem.
Adorámus. Glória Pa-
tri. Tuam corònam. &c.

✠. Plecténtes corò-
nam de spinis

Posuérunt super ca-
put ejus.

*In II. Vesperis dicuntur
omnia, ut in primis.*

Ad Magnificat. *Ant.*

Et genu flexo ante eum,
illudébant ei dicéntes:
Ave, Rex Judæórum:
& expuéntes in eum
accepérunt arundinem.
& percutiébant caput
ejus.

*Deinde fit Commemo-
ratio Ferie.*

OFFICIUM.

De Lancea & Clavis
D.N.J.C. Dupl. 2. classis.

*Pro una ex feriis sextis
infra tempus paschale tan-
tum, non impedita.*

Ad I. Vesperas.

*Ant. Hasta Regem,
cum reliquis de Laudib.
ut infra.*

*Psal. Dixit Dominus,
cum reliquis de Dominica,
& loco ultimi Psalmus:
Laudate Dóminum om-
nes gentes.*

Capitulum. Sap. C. 5.

Sumet Dóminus scu-
tum inexpugnábile æ-
quitatem: ácuet autem
duram iram in lance-
am, & pugnabit cum
illo orbis terrarum con-
tra insensátos. R. Deo
grátias.

Hymnus.

Pange lingua gloriósæ
Lanceæ præcónium,
Quæ reclúsit pretiósæ
Cataractæ flúvium

Passo Christo doloróse
Pro salute géntium.

* Hasta gazis præoptáta
Mundi pandit prætium,
Cordis tactu præparáta
Fit sagitta fórtium:
Arma clávi sunt beáta
Contra vires dæmonum.
* Dulcis hasta Dei latus
Spoliásti sáanguine:
Dulces clavi, qui reátus
Expurgástis flúmine;
Ut sit mundus emun-
dátus,
Et sanátus vúlvere.

* Hasta fulcit viatóres,
Et timéntes ánimat,
Et osténso bellatóres
Cordis succo róborat;
Clavus firmat, & dat
rores,
Pusillósque récreat.

* Jesu victor inferórum,
Qui triúmphas lancea,
Et virtúte qui clavórum
Restaurásti ómnia:
Fac, ut horum nos ar-
mórum
Múniant præsidia. A-
men.

✠. Accípiet armatú-
ram zelus illíus, Al-
lelúja.

R. Et armábit crea-
túram ad ultiónem ini-
micórum, Allelúja.

Ad Magnificat. Ant. rēmus: * Et pro clavis ejus Christo jubilemus, Alleluja.

Psalms. Venite, exultemus.

Hymnus.

* Paschali júbilo sonent
præcónia
Armorum Dómini, per
quæ victória
Venit Christicolis; sint
in memoria
Cruz & clavi & lancea,
* Cruz apud inferos spó.
liat tartara,
Lancea superis tribuit
præmia,
Clavi confóciant cœlos
& infima,
Fletum mutant lætítia,
* Clavus dum figitur in
Dei manibus,
Et dum demérgitur in
sacris pèdibus,
Hasta d m fódicat lætus,
hómimbus
Manat grátie flúvius,
* Lancea læviens in Dei
pèctore,
Et inde próferens a-
quam cum sânguine,
Mundum lætíficat im-
petus flúmine:
Omnes ad aquas curre,
rite,

Gaude pia plebs jústorum, omne genus germanórum, tantis de munéribus: nam clénodia salutis, tibi dedit Rex virtútis suis de vulnéribus, clavos, lanceam, & crucem, ut sequaris Christum ducem, Allelúja.

Oratio.

Deus, qui in assúptæ carnis infirmitate clavis affigi, & lancea vulnerari pro mundi salute voluisti: concède propítius; ut qui eorúndem clavórum, & lanceæ solémnia venerámur in terris, de glorioso victoriæ tuæ ríumpho gratulémur in cœlis. Qui vivis & regnas cum Deo Patre, &c.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Cœlestis Regis lanceam, venite ado-

Te summa Déitas, cœ-
lum magnificat,
Ordo Seráphicus láudi-
bus insonat,
His noster páriter cœ-
tus se misceat,
Et in sæcula te canat,
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Exaltátur cru-
cis lignum; dum Chri-
stus occúbuit lanceátus,
a maligno hoste nos
erípuit, Allelúja.

Psalmi. Beátus vir,
qui non ábiit. Quare
fremuérunt gentes.
Dómine quid multi-
plicáti sunt. *Ut in Fe-
sto Inventionis S. Crucis,
sub una Antiphona.*

✠. Tuam lanceam
adorámus Dómine, Al-
lelúja.

✠. Tuam gloriósam
passiónem recólimus,
Allelúja.

Lectio I.

De libro secúndo Pa-
ralipómenon. *Cap. 9.*

Fecit igitur rex Sá-
lomon ducéntas ha-

stas, de summa sex-
centórum aureórum,
qui in singulis hastis
expendebántur. Tre-
cénta quoque scuta au-
rea trecentórum au-
reórum, quibus tege-
bántur singula scuta;
posuitque ea rex in
armamentário, quod
erat cónstitutum némore.
Tu autem &c.

✠. Vidéte gloriósa
loca clavórum, & la-
tus meum lancea per-
forátum, pro salute
mundi. ✠. *Palpáte, &
vidéte, quia ego ipse
sum, Allelúja, Alle-
lúja.*

✠. Vere languóres
nostros ipse tulit, &
dolóres nostros ipse
portávit. *Palpáte.*

Lectio II.

De Libro Sapiéntiæ.

Cap. 5.

Et accípiet armatú-
ram zelus illius,
& armábit creatúram
ad ultiónem inimicó-
rum. Induet pro tho-
ráce justiciam, & ac-

cípíet pro gálea judícium certum. Sumet scutum inexpugnábile æquitátem. Acuet autem duram iram in lanceam, & pugnabit cum illo orbis terrárum contra insensátos. Tu autem &c.

R. Latus ejus apéruit, Allelúja: patefécit óstium vitæ: * Allelúja, Allelúja.

V. Ingrediámur illudi, Allelúja, Allelúja.

Lectio III.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios

Cap. 6.

Indúite vos armatúram Dei, ut possitis stare advérsus insídias diaboli: quóniam non est nobis colluctatio advérsus carnem & sánguinem, sed advérsus principes & potestátes, advérsus mundi rectóres, tenebrárum harum, contra spirituália nequitiæ in cœlestibus. Propterea

accípíte armatúram Dei, ut possitis resistere in die malo, & in ómnibus perfécti stare. State ergo cincti lumbos vestros in veritáte, & indúti lorícá justitiæ, & calceati pedes in præparationem Evangélii pacis: in ómnibus sumentes scutum fidei, in quo possitis ómnia tela nequissimi ignea extingueré; & gáleam salutis assúmite, & gládium spíritus, quod est Verbum Dei. Tu autem &c.

R. Inter clavos Christus in cruce soporátus est, * Allelúja, Allelúja, Allelúja.

V. Et in sancta resurrectione mundus in ejus láudibus vigilávit. Allelúja. Glória Patri. Allelúja &c.

In II. Nocturno.

Ant. Tuam Lanceam adoramus Domine; & tuam gloriósam passió-nem recólimus. Allelúja.

Psalmi. Cum Invocá-
rem. Verba mea. Dó-
mine, Dóminus noster.
Ut in secundo Nocturno
de Inventione sanctæ Crucis
V. Vere languóres
nostros ipse tulit, Al-
lelúja.

R. Et dolóres nost-
ros ipse portávit, Al-
lelúja.

Lectio IV.

Sermo Sancti Inno-
centii Papæ sexti

In Decreto de Festo
Lanceæ, & Clavorum
Domini.

In Redemptóris nost-
ri Dómini Jesu Chri-
sti sacratíssima passió-
ne sic nos gloriári o-
pórtet, ut ipsius pas-
sionis cuncta mysté-
ria dinumerántes &
mérita, singulis étiam
ejus salutáribus instru-
mentis gloriémur. In-
ter quæ illud célebri-
ter memorándum est;
quod ipse Salvátor,
emisso in cruce jam
spíritu, sustinuit per-

forári lancea latus su-
um, ut inde sánguinis,
& aquæ profluentibus
undis, formarétur ú-
nica & immaculáta vir-
go, sancta mater Ec-
clésia sponsa sua. O
beatíssima ipsius sacri
láteris apertúra, unde
nobis tot, & tanta
Divinæ pietátis dona
fluxérunt! O felix lán-
cea, quæ tot bona no-
bis efficere, & ad tan-
ti triúmphí glóriam
méruiť superáddi! Tu
autem &c.

R. Surge virgo Ec-
clésia, sponso redde
múnia, cui clavi grá-
ta imprimunt vesti-
gia, per quæ ruit in-
fernális Sísara,* Nam
clavum Jahel málleo
fixit in ejus témpora,
Allelúja, Allelúja.

V. Dulces clavi pún-
gite corda nostra. Nam
clavum &c.

Lectio V.

Hæc latus ipsum a-
periéndo, sacra-
tíssimas jánuas nobis

regni cœlestis aperuit. Hæc vulnerando jam mortuum, vûnera nostra sanavit, vitamque nobis reddidit, & salutem. Hæc innoxium transigendo, illius sanguine culpas nostras abstergit; & demum ejusdem sacratissimis undis irrigata, cœcitatibus nostræ tenebras sustulit, & nos ipsius Divinæ pietatis fluviiis mundavit. Illi etiam dulces clavi, quibus ipse Salvator eidem cruci fuit affixus, quique non solum immaculato respérge sanguine, & molem ferre tanti ponderis meruerunt, sed & nos etiam per ipsorum salutíferas plagas dulcedinem tantam ipsius Divinæ charitatis accepimus, ut manus nostræ a peccati solutæ nexibus, pedesque nostri a mortis laqueis fuerint liberati, sunt devotissime recolendi,

R. Hasta nitet margaritis nimis corruscantibus, * Allelúja, Alleluja, Allelúja.

V. Mucro gemmis infinitis sanguine verinantibus. Allelúja. &c.

Lectio VI.

Quid enim vulnere, & plagis hujusmodi sanctius? quid eis salubrius, ex quibus salus nostra processit, & in quibus assidue se possunt curare animæ devotorum? Licet igitur lancea, & clavi prædicti, aliæque ipsius passionis salutaria instrumenta sint a cunctis fidelibus Christi ubilibet veneranda, & de ipsa etiam passione in eadem Ecclesia sollemniter annis singulis officia celebrantur, & fiant; dignum tamen, & conveniens reputamus, si de ipsius passionis specialibus instrumentis, & præsertim in partibus, in quibus instrumenta ip-

la dicuntur haberi, solemne, ac speciale festum celebretur, & fiat; Nosque illos fideles Christi, qui aliqua ex instrumentis ipsis habere se gaudent, in eorum devotione divinis officiis atque munèribus specialiter foveamus. Tu autem &c.

R. Jēsus nostra spes suavis ab ubèribus, * Alleluja, Alleluja, Alleluja.

† Pro nobis flossus clavis in palmis, atque pèdibus. Alleluja. &c. Glòria. Alleluja. &c.

In III. Nocturno.

Ant. Tu Christe nostrum gaudium, de lanceato latere, da oris mellicidium ardenti corde sugere, Alleluja.

Psalm. Cantate. Dominus regnavit Cantate. *Ut in tertio Nocturno de Inventionē S. Crucis.*

†. Omnis terra adò-

ret te, & psallat tibi, Alleluja.

†. Psalmum dicat nomini tuo Dómine, Alleluja.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII. C. 19.

In illo tempore: Sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut consummarètur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Tract. 120. in Joan.

Uous militum lancea latus ejus aperuit, & continuo exivit sanguis, & aqua. Vigilanti verbo Evangelista usus est, ut non diceret: Latus ejus percussit, aut Vulneravit, aut quid aliud, sed, Aperuit; ut illud quodammodo vitæ ostium panderetur, unde Sacramenta Ecclesiæ má-

navérunt, sine quibus
ad vitam, quæ vera
vita est, non intratur.
Ille sanguis, qui fu-
sus est, in remissio-
nem fusus est peccato-
rum. Aqua illa salu-
tare temperat pocu-
lum, hæc & lavacrum
præstat, & potum.
Hoc prænunciabat,
quod Noë in latere
arcæ ostium facere jus-
sus est, quo intrarent
animalia, quæ non erant
diluvio peritura, qui-
bus præfigurabatur Ec-
clesia. Tu autem &c.

R. Vibrans miles lan-
ceam acutissimam apé-
ruit templum sanctum
gloriæ Dei: * In quo
habitat plenitudo Di-
vinitatis, Allelúja,
Allelúja.

V. Ibi abscondita est
fortitudo ejus: ante
faciem ejus ibit mors.
In quo habitat &c.

Lectio VIII.

Propter hoc prima
mulier facta est de
latere viri dormientis;

& appellata est vita,
materque vivorum.
Magnum quippe signi-
ficavit bonum ante
magnum prævaricatio-
nis malum. Hic secun-
dus Adam inclinato ca-
pite in cruce dormivit,
ut inde formarétur ei
conjug, quæ de la-
tere dormientis efflu-
xit. O mors, unde
mortui reviviscunt!
Quid isto sanguine
mundius? Quid vù ne-
re isto salubrius? Facta
sunt enim hæc, inquit,
ut Scriptura impleretur:
Os non comminuetis
ex eo. Et iterum alia
Scriptura dicit: Vide-
bunt, in quem transfixe-
runt. Tu autem &c.

R. Tuam lanceam ad-
oramus Domine, Al-
lelúja: tuam glorió-
sam recolimus passio-
nem, * Allelúja, Alle-
lúja, Allelúja.

V. Hasta Regem gló-
riæ cruentavit Christum.
Allel. &c. Glor. Patri.
Allel. &c.

Lectio IX.

Duo testimonia de Scripturis singulis reddidit, quali facta fuissent, narravit. Nam quia dixerat: Ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura; ad hoc pertinet testimonium: Os non contemnētis ex eo: quod præceptum est eis, qui celebrare Pascha jussi sunt ovis immolatione in veteri lege, quæ Dominicæ passionis umbra præcesserat. Unde Pascha nostrum immolatus est Christus; de quo & Isaias Propheta dixerat: Sicut ovis ad occisionem ductus est. Item, quia subjunxerat, dicens: Sed unus militum lancea latus ejus aperuit; ad hoc pertinet alterum testimonium: Vidēbunt, in quem transfixerunt. Ubi promissus est Chri-

stus in ea, qua crucifixus est, carne venturus. Tu autem &c, Te Deum laudamus.

*Ad Laudes**& per Horas.*

Ant. Hasta Regem gloriæ Christum cruciavit, dum crucis in arbore Dominus regnavit, Allelúja.

Psalms. Dominus regnavit. *Cum reliquis de Dominica.*

Aat. Hanc tremendam lanceam omnes adorēmus, & in ejus laudibus semper jubilemus, Allelúja.

Ant. Unus militum lancea latus ejus aperuit, & continuo exivit sanguis, & aqua, Allelúja.

Ant. Fui mortuus, & ecce sum vivens in sæcula sæculorum, Allelúja.

Ant. Sempiterna gaudia Christus tunc donavit, cum clavis &

lancea mortem superavit, Allelúja.

Capitulum. Sap. 5.

Sumet Dominus scutum inexpugnabile æquitatem; acuet autem duram iram in lanceam, & pugnabit cum illo orbis terrarum contra insensatos.
R. Deo gratias.

Hymnus.

* **V**erbum supernum prodians

Salvare, quod perierat,
Hasta, clavisque moriens

Complévit, ad quod venerat.

* **O** gloriósa lancea!

Timor, tremorque damonum,

Regna pandis fidérea
Per sanctæ necis méritum.

* **D**e Clavorum stigmátibus

Emánat mundi prétium,
E cunctis aromátibus
Spirans odórem cœlicum

* **I**n corde Christi mérgitur

Mucro leóne savior:

De forti fons exóritur
Cibúsque melle dúcior.

* **I**n Nativum Pater phialam
Effudit iracundiæ,
Ut nobis cœnam máximam

Gratis suæ det glóriæ.

* **O** Chríste nostrum gaudium.

De vulneráto látere
Da lac, & vinum depulum,

Ardénte corde fúgere.

* **P**recámur, auctor ómnium,

Tu nostra sis refectio;
Tuórum quoque méritum

Armórum sit protectio.
Amen.

* **P**er sanctam lanceam de inimicis nostris, Allelúja

R. Libera nos Deus noster, Allelúja.

Ad Benedictus, Ant.

O felix, & omni laude digna lancea Salvatóris, quæ pertransiens latus ejus, chirógraphum peccati affixit patíbulo crucis, Allelúja.

Oratio.

Deus, qui in affump-
tæ carnis infirmi-
tate clavis affligi, &
lancea vulnerari pro
mundi salute voluisti:
concede propitius; ut,
qui eorundem clavó-
rum, & lanceæ solém-
nia veneramur in ter-
ris, de glorióso vi-
ctóriæ tuæ triumpho
gratulemur in cœlis.
Qui vivis & regnas. &c.

Ad Primam R. Breve.
Christe Fili Dei vivi
miserere nobis, * Al-
lelúja, Allelúja. Chri-
ste Fili &c.

* Qui vulnerátus
es pro nobis.

R. Allelúja, Allelúja.

* Glória Patri, &
Filio, & Spiritui San-
cto.

R. Christe, Fili &c.

* Exúrge. &c.

R. Et libera &c.

Ad Terriam.

Ant. Hanc tremén-
dam lanceam.

Capitulum.

Sumet Dóminus. *Ut
supra in Laud.*

R. Breve. Apprehén-
de arma, & scutum,
* Allelúja, Allelúja.
Apprehende &c.

* Et exúrge in ad-
jutórium mihi. Alle-
lúja, Allelúja. Glor.
Par. Apprehende. &c.

* Foderunt manus
meas, & pedes meos,
Allelúja.

R. Dinumeravérunt
omnia ossa mea, Al-
lelúja.

Ad Sextam.

Ant. Unus militum.

Capitulum. Apoc. i.

Gracia vobis, & pax
ab eo, qui est, &
qui erat, & qui ven-
turus est, & a Jesu
Christo, qui est testis
fidélis, primogénitus
mortuórum, & prin-
ceps regum terræ: qui
dilexit nos, & lavit nos
a peccatis nostris in
sanguine suo. R. Deo
gratias.

R. Breve. Foderunt manus meas, & pedes meos, * Allelúja, Allelúja. Foderunt.

V. Dinumeraverunt omnia ossa mea. Allelúja, Allelúja. Glor. Pat. Foderunt. &c.

V. Quem tu percussisti, persecuti sunt, Allelúja.

R. Et super dolorem vulnerum meorum addiderunt, Allelúja.

Ad Nonam.

Ant. Sempiterna gaudia.

Capitulum. Apoc. i.

Ego sum primus & novissimus, & vivus, & fui mortuus: & ecce sum vivens in sæcula sæculorum. **R.** Deo grátias.

R. Breve. Quem tu percussisti, persecuti sunt, * Allelúja, Allelúja. Quem tu percussisti, &c.

V. Et super dolorem vulnerum meorum ad-

didérunt. Allelúja, Allelúja. Glor. Pat. Quem tu. &c.

V. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras, Allelúja.

R. Attritus est propter scelera nostra, Allelúja.

In II. Vesperis omnia ut in primis, & loco ultimi Psalmus: Credidi.

Ad Magnificat. Ant.

Collaudemus Christi cleméntiam, qui per gloriólos clavos, & lanceam dat Ecclesiæ de inimicis victoriam, & in cœlo vitam, & coronam perpetuam, Allelúja.

OFFICIUM.

De Patrocínio Sancti Joseph, Sponsi Deiparæ Virginis. Duplex II. classis.

Pro Dominica III. post Pascha.

Ant. Jacob autem, cum reliquis de Laud. ut infra.

Psalmus: Dixit Dominus, cum reliq. de Do-

minica, & loco ultimi
Psalmus: Laudate Dó-
 minum omnes gentes.

Capitulum. Genes. C. 49.

Benedictiones Patri-
 cui confortatæ sunt
 benedicti omnes pat-
 rum ejus, donec veni-
 ret desiderium cõllum
 æternorum: fiant in
 capite Joseph, & in
 vertice Nazaræi inter
 fratres suos. R. Deo
 grátias.

Hymnus: Te Joseph
 celebrent, ut in 1. Vesp.
*Festi die XIX. Mar-
 ti in breviario.*

✱. Constituit eum
 dñm domus suæ
 allelúja: R. Et prin-
 cipem omnis possessio-
 nis suæ, allelúja.

Ad Magnificat, Antiph.
 Cum esset desponsata
 Mater Jesu María Jo-
 seph, antequam con-
 venirent, inventa est
 in útero habens de
 Spíritu Sancto, allelúja.

Oratio: Deus, qui in-
 effabili providencia

beatum Joseph Sanctis-
 simæ Genitricis tuæ
 Sponsum eligere dig-
 natus es: præsta, quæ-
 sumus; ut, quem Pro-
 tectorem venerámur
 in terris, intercessó-
 rem habere mereámur
 in cœlis. Qui vivis, &
 regnas &c.

*Et fit Commem. Do-
 minicæ III post Pascha.*

*At Matutinum, Invi-
 tat.* Laudemus Deum
 nostrum * In venera-
 tione beati Joseph pro-
 tectoris nostri, alle-
 lúja.

Psalmus. Venite, exul-
 témus,

Hymnus: Te Joseph,
 ut in 1. Vesp. Festi.

In I. Nocturno.

Ant. Angelus Dei
 apparuit in somnis
 Joseph, dicens: Surge,
 & accipe puerum &
 matrem ejus, & fuge
 in Ægyptum, & esto
 ibi, usque dum dicam
 tibi, allelúja.

Psalmi de communi Conf.
 non Pent.

✠. Confitebor nōmi-
ni tuo, allelūja:

✠. Quoniam adiutor
& protector factus es
mihi, allelūja.

Lectio I. Gen. C. 39.

De libro Genesis.

Igitur Joseph duc-
tus est in Ægyptum,
emitque eum Putiphar
Eunuchus Pharaonis,
princeps exercitus, vir
Ægyptius, de manu
Ismachitarum, a qui-
bus perducus erat. Fu-
itque Dominus cum eo,
& erat vir in cunctis
prosperè agens; habi-
tauitque in domo do-
mini sui, qui optime
noverat, Dominum
esse cum eo, & omnia,
quæ gereret, ab eo di-
rigi in manu illius.
Invenitque Joseph gra-
tiam coram domino
suo, & ministrabat ei,
a quo prepositus omni-
bus gubernabat credi-
tam sibi domum, &
universa, quæ ei tra-
dita fuerant: benedi-
xitque Dominus domui

Ægyptii propter Jo-
seph, & multiplicavit
tam in ædibus, quam in
agris cunctam ejus sub-
stantiam: nec quidquam
aliud noverat, nisi pa-
nem, quo vesebatur.
Erat autem Joseph
pulchra facie, & de-
corus aspectu. Tu au-
tem &c.

✠. Clamavit popu-
lus ad regem, alimen-
ta petens: ✠ Quibus
ille respondit: Ite ad
Joseph, allelūja. ✠.
Salus nostra in manu
tua est: respice nos
tantum, & læri ser-
viemus regi. ✠ Quibus
&c.

Lectio II. Genes. 41.

Placuit Pharaoni
consilium, & cunctis
ministris ejus: locutus-
que est ad eos: Num
invenire poterimus ta-
lem virum, qui spiri-
tu Dei plenus sit? Di-
xit ergo ad Joseph:
Quia ostendit tibi De-
us omnia, quæ locu-
tus es, nunquid fa-

pienliorem & confilium tui invenire poteris? tu eris super domum meam, & ad tui oris imperium cunctus populus obediet: uno tantum regni solio te præcedam. Dixitque rursus Phárao ad Joseph: Ecce constitui te super universam terram Ægypti. Tulitque anulum de manu sua, & dedit eum in manu ejus, vestivitque eum stola byssina, & collo torquem auream circumposuit. Fecitque eum ascendere super currum suum secundum, clamante præcone, ut omnes coram eo genu flecterent, et præpositum esse scirent universæ terræ Ægypti. Tu autem &c.

℞. Fecit me Deus quasi patrem regis, & dominum universæ domus ejus: * Exaltavit me, ut salvos faceret multos populos,

allelúja. ♀. Venite ad me, & ego dabo vobis omnia bona Ægypti, ut comedatis medullam terræ. * Exaltavit &c.

Lectio III. Genes. c. 41.

Dixit quoque rex ad Joseph: Ego sum Phárao, absque tuo imperio non movebit quisquam manum aut pedem in omni terra Ægypti. Vertitque nomen ejus, & vocavit eum lingua Ægyptiaca Salvatorem mundi. Deditque illi uxorem Aseneth filiam Putiphare sacerdotis Heliopóleos. Egressus est itaque Joséph ad terram Ægypti (triginta autem annorum erat, quando stetit in conspectu regis Pharaónis) & circumivit omnes regiones Ægypti. Venitque fertilitas septem annorum, & in manipulos redactæ segetes congregatæ sunt

in hórrea Ægypti. Omnis étiám frúgum abundántia in singulis úrbibus cóndita est. Tántaque fuit abundántia tritici, ut arénæ máris coëquarétur, & cópia mensúram excéderet. Tu autem &c.

℟. Jam lætus móriar, quia vidi faciém tuam, & supérstitem te relínquo. Non sum fraudátus aspéctu tuo: * Insúper osténdit mihi Dòminus sémén tuum, allelúja. ✽. Qui pascit me ab adoléscentia mea, benedicat púeris istis: & invocétur super eos nomen meum. * Insúper &c. Gloria Patri &c. * Insúper &c.

In II. Nocturno.

Ant. Angelus Dòmini apparuit in somnis Joseph, dicens: Surge, & áccipe púerum, & matrem ejus, & vade in terram Israël: defúnti sùnt epim, qui

quærébant ánimam púeri. Allel.

Psalmi de Communi Conf. non Pont.

✽. Réspice de cœlo, & vide, & vilita vilitéam istam, allelúja. ℟. Et pérface eam, all.

Lectio IV.

Sermo Sancti Bernardini Senéntis.

Serm. I. de Joseph.

Omnium singulárium gratiárum alicui rationábili creatúræ communicatárum generalis régula est, quod, quodocúmque divína grátia éligit áliquem ad áliquam grátiam singulárem, seu ad áliquem sublimem statum, omnia charísmata donet, quæ illi personæ sic electæ, & ejus officio necessaria sunt, atque illum copiose decórant. Quod máxime verificátum est in Sancto Joseph putatívo patre Domini nostri Jesu Christi,

& vero sponſo Regi-
næ mundi, & Dómi-
næ Angelórum, qui
ab ætérno Patre elec-
tus eſt fidélis nutri-
cius, atque cuſtos prin-
cipalium theſaurórum
ſuórum, ſcilicet Fílii
ejus, & ſponiæ ſuæ,
quod officiũ fidelíſ-
ſime proſecutus eſt.
Cui propterea Domi-
nus ait: Serve bone,
& fidélis intra in gáu-
dium Dómini tui. Tu
autem &c.

℞, Dedíſti mihi pro-
tectiõnem ſalútis tuæ,
& dextera tua ſuſcé-
pit me: * Protéctor
meus, & cornu ſalútis
meæ, & ſuſcéptor me-
us, alleluja. ℣. Ego
Protéctor tuus ſum, &
merces tua magna ni-
mis. * Protéctor, &c.

Lectio V.

Si cómpares eum
ad totam Eccleſiam
Chriſti, nonne iſte eſt
homo eléctus, & ſpe-

ciális, per quem &
ſub quo Chriſtus eſt
ordináte & honeſte in-
troductus in mundum?
Si ergo Vírgini mat-
ri tota Eccleſia ſanc-
ta débitrix eſt, quia
per eam Chriſtum ſuſ-
cipere digna facta eſt:
ſic præfecto poſt eam
huic debet grátiam & re-
veréntiam ſingularem.
Ipſe enim eſt clavis vé-
teris teſtaménti, in qua
patriarchális & prophe-
tális dignitas promíſ-
ſum conſéquitur fruc-
tum. Porro hic eſt ſo-
lus, qui corporaliter
poſſédit, quod eis Di-
vína dignatio repro-
miſit. Mérito igitur
figurátur per illum
Patriárcham Joſeph,
qui pópulis frumenta
ſervávit. Sed & hic
illum præcellit, quia
non ſolum Ægyptiis
panem corporális vi-
tæ, ſed ómnibus elec-
tis panem de cœlo,
qui cœléſtem vitam
tribuit, cum multa ſo-

lertia enutrivit. Tu
autem &c

R. Statuet filios suos sub tēgmine illius, & sub ramis ejus morabitur; protegetur sub tēgmine illius a fervore: * Et in glōria ejus requiescet. allel. V. Sperate in eo omnis congregatio populi, effundite coram illo corda vestra. * Et in glōria &c.

Leclio VI.

Profecto dubitandum non est, quod Christus familiaritatem, reverentiam atque sublimissimam dignitatem, quam sibi exhibuit, dum ageretur in humanis, tanquam filius patri suo; in cœlis utique non negavit, quin potius complēvit, & consummavit. Unde non immerito in verbo proposito a Domino subinfertur: Intra in gaudium Domini tui. Un-

de licet gaudium æternæ beatitudinis in cor hominis intret, maluit tamen Dominus ei dicere: Intra in gaudium, ut mystice innuatur, quod gaudium illud non solum in eo sit intra, sed undique illum circumdans, & absorbens, et ipsum velut abyssus infinita submergens. Memēto igitur nostri, beate Joseph, et tuæ orationis suffragio apud tuum putativum Filium intercede, sed et beatissimam Virginem sponsam tuam nobis propitiam redde, quæ mater est ejus, qui cum Patre et Spiritu Sancto vivit, et regnat per infinita sæcula sæculorum, Amen. Tu autem &c.

R. Si consistent adversum me castra, non timebit cor meum: * Si exurgat adversum me praelium, in hoc ego sperabo, allelūja. V. In

te cantatio mea semper,
quoniam tu adiutor
fortis. * Si exurgat &c.
Glor. Patr. Si exurgat
&c.

In III. Nocturno.

Antiph. Consurgens
Joseph accepit puerum
et matrem ejus, et
venit in terram Israël:
et habitavit in civitate,
quæ vocatur Nazareth,
alleluja.

*Psalmi, ut in Communi
Conf. non Pont.*

✠. Invoca vi Domini in
patrem Domini mei,
Allel. R. Ut non dere-
linquat me in die tri-
bulationis, alleluja.

*Lectio sancti Evangé-
lii secundum Lucam.*

Lectio VII C. 4.

In illo tempore: Fac-
tum est autem, cum
baptizaretur omnis po-
pulus, & Jesu bapti-
zato, & orante, aper-
tum est cœlum. Et
reliqua.

*Homilia sancti Augu-
stini Episcopi.*

*Lib. 2. de consensu Ev-
angelist.*

Manifestum est illud,
quod ait: Ut putabá-
tur filius Joseph; prop-
ter illos dixisse, qui
eum ex Joseph, sicut
alii homines nascun-
tur, natum arbitrantur.
Quos autem movet,
quod alios progenitô-
res Matthæus enume-
rat, descendens a Da-
vid usque ad Joseph,
alios autem Lucas,
ascendens a Joseph us-
que ad David, faci-
le est, ut adverrant,
duos patres habere po-
tuisse Joseph: unum,
a quo genitus, alte-
rum, a quo fuerit adop-
tatus. Antiqua est e-
nim consuetudo adop-
tandi etiam in illo
pópulo Dei, ut sibi
filios facerent, quos
ipsi non genuissent.
Unde intelligitur Lu-
cas patrem Joseph non

a quo genitus, sed a quo fuerat adoptatus, suscepisse in Evangelio suo, cujus progenitores sursum versus commemorat, donec exiret ad David. Tu autem &c.

R. Joseph, fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est; pariet autem filium, * Et vocabis nomen eius Jesum, allelúja. V. Ipse enim saluum faciet populum suum a peccatis eorum * Et vocabis &c.

Leslio VIII.

Cum enim necesse sit, utroque Evangelista vera narrante, & Matthæo scilicet, et Luca, ut unus eorum ejus patris originem teneret, qui genuerat; alter ejus, qui adoptaverat Joseph: quem probabilius intelligimus adoptantis origi-

nem tenuisse, quam eum, qui noluit Joseph genitum dicere ab illo, cujus eum filium esse narravit? Matthæus autem dicens: Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Jacob; atque ita in hoc verbo, quod est, Genuit, perseverans, donec in ultimo diceret: Jacob autem genuit Joseph; satis expressit, ad eum patrem se perduxisse originem generantium, a quo Joseph non adoptatus, sed genitus est. * Quanquam, si etiam Lucas genitum diceret Joseph ab Heli, nec sic nos hoc verbum perturbare deberet, ut aliud crederemus, quam ab uno Evangelista gignentem ab altero adoptantem patrem fuisse commemoratum. Neque enim absurde quisque dicitur non carne, sed charitate genuisse,

quem filium sibi adoptaverit. At vero etiam nos, quibus dedit Deus potestatem filios ejus fieri, sed natura atque substantia sua non nos genuit, sicut unicum Filium; sed utrique dilectione adoptavit. Tu autem &c.

4. Surge, & accipe puerum, & matrem ejus, & fuge in Ægyptum: * Et esto ibi, usque dum dicam tibi, allelúja. 5. Ut adimpleretur, quod dictum est a Domino per Prophetam dicentem: Ex Ægypto vocavi filium meum. * Et esto &c. Glória Patri &c. * Et esto &c.

Nona Lect. dicitur de Homilia Dominicæ III. post Pascha.

*Ad Laudes,
& per Horas.*

Ant. Jacob autem genuit Joseph, virum Mariæ, de qua natus

est Jesus, qui vocatur Christus, allelúja.

Psalmus: Dominus regnavit, cum reliquis de Dominica.

Ant. Missus est Angelus Gábríel a Deo in civitatem Galiléæ, cui nomen Názareth, ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, allel.

Ant. Ascendit autem Joseph a Galiléa de civitate Názareth in Judæam in civitatem Dávid, quæ vocatur Béchlehem, allelúja.

Antiph. Et venerunt festinantes, et invenérunt Mariam & Joseph, & infantem positum in præsepio; alleluja, allelúja.

Ant. Et ipse Jesus erat incipiens quasi annorum triginta, ut putabatur filius Joseph, allelúja.

Capitulum: Benedictiones Patris &c. ut supra in 1. Vesp.

Hymnus: Cælitum Joseph, ut in die festo XIX. Martii ad Matutinum.

✠. Dedisti mihi protectionem salutis tuæ, allelûja.

℞. Et dextera tua suscepit me, allelûja.

Ad: Benedictus, Ant. Joseph, fili David, noli timere, accipere Mariam conjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est, allelûja.

Oratio: Deus, qui ineffabili, ut supra in 1. Vesp.

Et fit Commemoratio Dominica.

Ad Tertiam.

Ant. Missus est. Capitulum: Benedictiones &c. ut in 1. Vesperis.

℞. Breve: Constituit eum dominum domus suæ, * Allelûja, allelûja. Constituit &c.

✠. Et principem om-

nis possessionis suæ. * Allelûja, allelûja.

Gloria Patri &c. Constituit &c.

✠. Confitebor nomini tuo, allelûja,

℞. Quoniam adiutor & protector factus es mihi, allelûja.

Ad Sextam.

Ant. Ascendit autem. Capitulum. Gen. C. 49.

Deus patris tui erit adiutor tuus, & omnipotens benedictet tibi benedictionibus cœli desuper. ℞. Deo gratias.

℞. Breve: Confitebor nomini tuo, * Allelûja, allelûja. Confitebor &c.

✠. Quoniam adiutor & protector factus es mihi. * Allelûja, allelûja. Gloria Patri &c. Confitebor &c.

✠. Justus germinabit sicut lilium, allelûja. ℞. Et florebit in æternum ante Dominum, allelûja.

*Ad Nonam.**Ant.* Et ipse Jesus.*Capitulum. Gen. C. 49.*

Filius accrescens Joseph, filius accrescens, & decorus aspectu: filiae discurrerunt super murum.

R. Deo gratias.

R. Breve: Justus germinabit sicut lilium, * Allelûja, allelûja. Justus &c.

* Et florêbit in ætérnum ante Dòminum; * Allelûja, allelûja.

Gloria Patri &c. Justus &c.

* Plantatus in domo Domini, allel.

R. In atriis domus Dei nostri, allel.

In II. Vesperis omnia, ut in primis.

* Sub umbra illius, quem desideraveram, sedi, allelûja.

R. Et fructus ejus dulcis gutturi meo, allelûja.

Ad, Magnificat. Ant.

Fili, quid fecisti nobis sic? ecce Pater tuus & ego dolentes queremus te, allelûja.

Oratio: Deus, qui ineffabilis, &c. ut supra in 1. Vesp.

OFFICIUM

De pretioso Sanguine
D. N. J. C. *Duplex
majus.*

Pro Feria II. post Festum
Ss. Trinitatis.

Ad Vesperas.

1. *Ant.* Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua.

Psalmi, ut in Dominica; sed loco ultimi dicitur Pf: Laudate Dòminum omnes gentes.

2. *Ant.* Ego, qui loquor justitiam, & propugnator sum ad salvandum.

3. *Ant.* Vestitus erat veste aspersa sanguine, & vocatur nomen ejus Verbum Dei.

4. *Ant.* Quare ergo rubrum est indumentum tuum, & vestimenta tua sicut calcantium in torculari?

5. *Ant.* Torcular calcavi solus, & de gentibus non est vir mecum.

Capitulum. Heb. 9.

Fratres, Christus assistens pontifex futurorum bonorum, per amplius & perfectius tabernaculum, non manufactum, id est, non hujus creationis, neque per sanguinem hircorum, aut vitulorum, sed per proprium sanguinem introivit semel in sancta, æterna redemptione inventa. *R.* Deo gratias.

Hymnus.

* **F**estivis resonant compita vocibus;
Cives lætitiæ fronti-
bus explicent;

Tædis flammiferis ordine prædeant
Instructi pueri & senes.

* Quem dura moriens
Christus in arbore
Fudit multiplici vulnere,
sanguinem
Nos facti memores dum
colimus, decet
Saltem fundere lacrymas.

* Humano generi pernici-
cies gravis
Adami veteris crimine
contigit:
Adami integritas, &
pietas novi
Vitæ reddidit omnibus.

* Clamorem validum sum-
mus ab æthere
Languentis Geniti &
Pater audit,
Placari potius sanguine
debuit,
Et nobis veniam dare.

* Hoc quicumque stolam
sanguine prouit,
Abstergit maculas, &
roseum decus,
Quo fiat similis protinus
Angelis,
Et Regi placeat, capit.

* A recto instabilis tramite postmodum
Se nullus retrahat, meta
sed ultima

Tangatur; tribuet nobile præmium,
Qui cursum Deus adjuvat.

* Nobis propitius sis Génitor potens,
Ut quos unigeni Sanguine Filii
Emissi, & placido Flamine recreas,
Cæli ad cùmina transferas. Amen.

✠. Redemisti nos Domine in sanguine tuo,

R. Et fecisti nos Deo nostro regnum.

Ad Magnificat, Ant.

Accessistis ad Sion montem, & civitatem Dei viventis, Jerusalem cælestem, & testamenti novi mediatorum Jesum, & sanguinis asperersionem melius loquentem, quam Abel.

Oratio.

Omnipotens sempiternæ Deus; qui unigenitum Filium tuum mundi redemptorem constituisti, ac e-

jus sanguine placari voluisti; concede, quaesumus; salutis nostræ pretium solènni cultu ita venerari; atque a præsentis vitæ malis ejus virtute defendi in terris; ut fructu perpetuo lætemur in cælis. Qui tecum vivit. &c.

Ad Matut. Invitatorium.

Christum Dei Filium, qui suo nos redemit sanguine, * Venite, adoremus. Christum, &c.

Psalms. Venite, exultemus.

Hymnus.

* Ira iusta conditoris
Imbre aquarum vindice

Criminosum merfit orbem,

Noë in arca sospite:

Mira tandem vis amoris

Lavit orbem sanguine.

* Tam salubri terra felix

Irrigata pluvia,

Ante spinis quæ scatē-

bat,

Germinavit flosculos:

Inque nectaris saporem

Transiere abstinentia.

* Triste prótinus venénium

Dirus ánguis póluit,
Et cruénta belluárum
Déstit ferócia:
Mitis Agni vulneráti
Hæc fuit victória.

* O sciéntiæ supérnæ
Altitúdo impérvia!
O suávitás benigni
Prædicánda pèctoris!
Servus erat morte dig-

nus,
Rex luit pœnam ópti-

* Quando culpis provo-

cámus
Ultiónem Júdicis,
Tunc loquéntis prote-

gámur
Sánguinis præléntia:
Ingruéntium malórum
Tunc recédant ágmina.

* Te redéptus laudet
orbis

Grata servans múnera,
O salútis sempitérnæ
Dux, & auctór ínclýte,
Qui tenes beáta régna
Cum Parénte, & Spí-
ritu. Amen.

In 1. Nocturno.

Ant. Postquam con-
summáti sunt dies octo,
ut circumciderétur Pu-
er, vocátum est no-
men ejus JEsus,

Psalmus 2.

Quare fremuérunt
gentes, * & pópu-
li meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges ter-
ræ, & príncipes con-
venérunt in unum *
advérsus Dóminum, &
advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula
eórum: * & projiciá-
mus a nobis jugum ip-
sórum.

Qui hábitat in cœ-
lis, irridébit eos: * &
Dóminus subfannábit
eos.

Tunc loquétur ad
eos in ira sua, * & in
furóre suo conturbá-
bit eos:

Ego autem constitú-
tus sum rex ab eo su-
per Sion montem sanc-
tum ejus, * prædicans
præcéptum ejus:

Dóminus dixit ad
me: * Fílius meus es
tu, ego hódie génui te:

Póstula a me, & da-
bo tibi Gentes hære-
ditátem tuam, * &

possessionem tuam terminos terræ:

Reges eos in virga ferrea, * & tanquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini, qui iudicatis terram:

Servite Dómino in timóre: * & exultate ei cum tremóre:

Apprehendite disciplinam, nequando irascatur Dóminus, * & pereatis de via iusta.

Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Ant. Postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur puer, vocatum est nomen ejus Iesus.

Ant. Factus in agonia prolixius orabat; & factus est sudor ejus sicut guttæ sanguinis decurréntis in terram.

Psalms 3.

Dómine, quid multiplicati sunt, qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine susceptor meus es, * glória mea, & exaltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamavi: * & exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, & soporatus sum; * & exurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Dómine, saluum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Dómini est salus: * & super populum tuum benedictio tua.

Ant. Factus in agonia prolixius orabat; & factus est sudor ejus sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram.

Ant. Judas, qui eum tradidit, poenitentia ductus, retulit triginta argenteos, dicens: Peccavi, tradens sanguinem justum.

Psalms 15.

Conserua me Domine, quoniam speravi in te. * Dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatæ sunt infirmitates eorum: * postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus, * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hereditatis meæ, & calicis mei: tu es, qui restitues hereditatem meam mihi:

Funes ceciderunt mihi in præclaris: * etenim hereditas mea præclara est mihi.

Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum: * insuper & usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providēbam Dominum in conspectu meo semper: * quoniam a dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc lætatum est cor meum, & exultavit lingua mea: * insuper & caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno: * nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplēbis me lætitia cum vultu tuo;

* delectationes in dextera tua usque in finem.

Ant. Judas, qui eum tradidit, poenitentia ductus, retulit triginta argenteos, dicens: Peccavi, tradens sanguinem justum.

✠. Redemisti nos Domine,

✠. In sanguine tuo.

Lectio I.

De Epistola Beati Pauli Apostoli ad Hebraeos. Cap. 9.

Christus assistens pontifex futurorum bonorum per amplius, & perfectius tabernaculum non manufactum, id est, non hujus creationis, neque per sanguinem hircorum, aut vitulorum, sed per proprium sanguinem introivit semel in Sancta, æterna redemptione inventa. Si enim sanguis hircorum, & taurorum, & cinis vitulæ aspersus, inqui-

nos sanctificat ad emundationem carnis: quanto magis sanguis Christi, qui per Spiritum Sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis ad serviendum Deo viventi? Et ideo novi testamenti mediator est, ut morte intercedente, in redemptionem earum pravaricationum, quæ erant sub priori testamento, repromissionem accipiant, qui vocati sunt æternæ hæreditatis. Tu autem. &c.

✠. Jesus, ut sanctificaret per suum sanguinem populum, extra portam passus est.

* Exeamus igitur ad eum extra castra, improprium ejus portantes.

✠. Nondum enim usque ad sanguinem restititistis adversus pec-

catum repugnantes.
Exeamus. &c.

Lectio II.

Ubi enim testamētum est, mors, necesse est, intercēdat testatōris. Testamētum enim in mōrtuis confirmātum est: aliōquin nondum valet, dum vivit, qui testatus est. Unde nec primum quidem sine sāguine dedicātum est. Lecto enim omni mandāto Legis a Moyse univēso pōpulo, accipiens sāguinem vitulōrum & hircōrum cum aqua & lana cocinea, & hyssōpo, ipsum quoque librum, & omnem pōpulum aspēxit, dicens: Hic Sāguis testamenti, quod mandāvit ad vos Deus. Etiam tabernāculum, & omnia vasa ministerii sāguine similiter aspēxit. Et omnia pene in sāguine secūndum legem mun-

dāntur; & sine sāguinis effusione non fieremissio. Tu autem &c.

R. Moyse sumptum sāguinem respēxit in pōpulum, * Et ait: Hic est sāguis fœderis, quod pepigit Dōminus vobiscum.

V. Fide celebravit pascha, & sāguinis effusionem, ne, qui vastabat primitiva, tangeret eos. Et ait: &c.

Lectio III. Cap. 10.

Habentes itaque, fratres, fiduciam in intrōitu sanctorum in sāguine Christi, quam initiāvit nobis viam novam, & vivētem per velāmen, id est, carnem suam, & sacerdotem magnum super domum Dei; ac cedāmus cum vero corde in plenitudine fidei, aspēxi corda a conscientia mala, & ablūti corpus aqua munda teneāmus spei nostræ confessionem

indeclinabilem (fidelis enim est, qui repromissit) & consideremus invicem in provocationem charitatis, & bonorum operum. Tu autem &c.

R. Vos, qui aliquando eratis longe, facti estis prope in sanguine Christi. * Ipse enim est pax nostra, qui fecit utraque unum.

* Complacuit per eum reconciliare omnia in ipsum, pacificans per sanguinem crucis ejus, sive quæ in terris, sive quæ in cælis sunt. Ipse enim &c. Glória Patri. Ipse enim, &c.

In II. Nocturno.

Ant. Pilátus volens populo satisfacere, tradidit illis Jesum flagellis cæsum.

Psalmus 22.

Dominus regit me, & nihil mihi deerit: * in loco pascuæ ibi me collocavit.

Super aquam refectio.

nis educavit me: * animam meam convertit.

Deduxit me super semitas justitiæ * propter nomen suum.

Nam, & si ambulávero in medio umbræ mortis, non timebo mala: * quoniam tu mecum es.

Virga tua, & baculus tuus, * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * adversus eos, qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum: * & calix meus inebrians quam præclarus est!

Et misericordia tua subsequetur me * omnibus diebus vitæ meæ.

Et ut inhabitem in domo Domini, * in longitudinem dierum.

Ant. Pilátus volens populo satisfacere, tradidit illis Jesum flagellis cæsum.

Ant. Videns autem, quia nihil proficeret,

accepta aqua lavit
manus coram populo,
dicens: Innocens ego
sum a sanguine Just
hujus.

Psalmus 29.

Exaltabo te Dómine,
quóniam suscepisti
me: * nec delectasti
inimicos meos super
me.

Dómine Deus meus,
clamavi ad te, * &
sanasti me.

Dómine eduxisti ab
inférno animam meam:
* salvasti me a descen-
déntibus in lacum.

Psállite Dómino
sancti ejus: * & confi-
temini memoriæ sanc-
titatis ejus.

Quóniam ira in in-
dignatione ejus: * &
vita in voluntate ejus.

Ad vespérum demo-
rábitur fletus: * & ad
matutínum lætítia.

Ego autem dixi in
abundántia mea: * Non
movebor in ætérnum.

Dómine in volun-
tate tua, * præstitisti
decóri meo virtútem.

Avertisti faciém tuam
a me, * & factus sum
conturbátus.

Ad te Dómine cla-
mábo: * & ad Deum
meum deprecabor.

Quæ utilitas in sân-
guine meo, * dum de-
scéndo in corruptiô-
nem?

Nunquid confitébitur
tibi pulvis, * aut an-
nuntiábit veritátem
tuam?

Audívit Dóminus,
& misértus est mei:
* Dóminus factus est
adjutor meus.

Convertisti planctum
meum in gáudium mi-
hi: * conscidisti fac-
cum meum, & cir-
cumdediti me lætítia:

Ut cantet tibi gló-
ria mea, & non com-
púngar: * Dómine De-
us meus, in ætérnum
confitebor tibi.

Ant. Videns autem,
quia nihil proficeret,

accépta aqua, lavit manus coram pòpulo, dicens: Innocens ego sum a sânguine iusti hujus.

Ant. Et respòdens univèrsus pòpulus, dixit: Sânguis ejus super nos, & super filios nostros.

Psalmus 54.

Exaudi Deus orationem meam, & ne despéxeris deprecationem meam: * inténde mihi, & exaudi me.

Contristátus sum in exercitátione mea: * & conturbátus sum a voce inimici, & a tribulatione peccatóris.

Quóniam declinaverunt in me iniquitates: * & in ira mólesti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me: * & formído mortis cecidit super me.

Timor & tremor venerunt super me: * &

contexérunt me tenebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas, sicut columbæ, * & volábo, & requiescam?

Ecce elongávi fugiens: * & mansi in solitudine.

Expectábam eum, qui salvum me fecit * a pusillánimitate spíritus, & tempestáte.

Præcípita Dómine, dívide línguas eórum: * quóniam vidi iniquitatem, & contradic-tiónem in civitate.

Die ac nocte circumdabit eam super muros ejus iniquitas: * & labor in medio ejus, & injustícia:

Et non defécit de platéis ejus * usúra & dolus.

Quóniam si inimicus meus maledixisset mihi, * sustinuíssem útique:

Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuisset: * abs-

condíffem me fórtitan
ab eo:

Tu vero homo un-
ánimis, * dux meus, &
notus meus:

Qui fimul mecum dul-
ces capiébas cibos: * in
domo Dei ambulávi-
mus cum confensu.

Véniat mors super
illos: * & descéndant
in inférnum vivéntes.

Quóniam nequitiæ
in habitáculis eórum,
* in médio eórum.

Ego autem ad Deum
clamávi: * & Dóminus
salvábit me.

Véspere, & mane, &
merídie narrábo, & an-
nunciábo: * & exáudiet
vocem meam.

Rédimet in pace ani-
mam ab his, qui ap-
propínquant mihi: *
quóniam inter multos
erant mecum.

Exáudiet Deus, &
humiliábit illos, * qui
est ante sæcula.

Non enim est illis
commutatio, & non ti-

muérunt Deum: * ex-
téndit manum suam in
retribuendo.

Contáminavérunt te-
staméntum ejus, divífi
sunt ab ira vultus ejus:
* & appropinquávit cor
illius.

Mollíti sunt sermó-
nes ejus super óleum:
* & ipsi sunt jácula.

Jacta super Dómi-
num curam tuam: &
ipse te enútriet: * non
dabit in ætérnum fluc-
tuatióem iusto.

Tu vero Deus dedú-
ces eos * in púteum in-
téritus.

Viri sánguinem &
dolósi non dimidiábunt
dies suos, * ego autem
sperábo in te Dómine.

Ant. Et respóndens
univérsus pópulus, di-
xit: Sànguis ejus su-
per nos, & super fili-
os nostros.

*. Sànguis Jesus Chri-
sti Filii Dei,

R. Emúndat nos ab
omni peccáto.

Lectio IV.

Sermo Sancti Joannis
Chrysostomi.

Vultis sanguinis Christi audire virtutem? Redeamus ad ejus exemplum, & priorem typum recordemur, & pristinam scripturam narremus. In Ægypto, nocte media Ægyptiis Deus plagam decimam minabatur, ut eorum primogénita deperirent, quia primogénitum ejus populum detinebant. Sed ne amara plebs Judæorum una cum illis periclitaretur, quia unus locus continebat universos, remedium discretiónis inventum est. Proinde exemplum mirabile, ut discas in veritate virtutem, ira divinæ indignationis sperabatur, & domos singulas mortifer circuibat. Quid igitur Moyses? Occidite, inquit, agnum anniculum, &

sanguine ejus linite januas. Quid ait Moyses? Sanguis ovis rationalem hominem liberare consuevit? Valde, inquit, non eo, quod sanguis est, sed quia Domini sanguinis per eum demonstratur exemplum. Tu autem &c.

¶. In timore incolatus vestri conversamini: " Sciētes, quod non corruptibilibus auro, vel argento redempti estis;

¶. Sed pretioso sanguine, quasi agni immaculati Christi. Sciētes. &c.

Lectio V.

Nam sicut regnantium statuæ, quæ sine causa sunt, & sermone, nonnunquam ad se confugientibus hominibus, anima & ratione decoratis, subvenire consueverunt, non quia sunt ære confectæ, sed quia retinent imaginem princi-

pálem; ita & sanguis ille, qui irrationalis fuit, animas habentes homines liberávit: non quia ságuis fuit, sed quia hujus ságuinis ostendébat adventum. Et tunc angelus ille vástator, cum línitos póstes, atque áditus pervidéret, transjécit gressus, & non est ausus intráre. Nunc ergo si viderit inimícus, non póstibus impósitum sanguinem typi, sed fidélium ore lucéntem sanguinem veritátis Christi templi póstibus dedicátum, multo magis se subtrahet. Si enim angelus cessit exémplo, quanto magis terébitur inimícus, si ipsam perspéxerit veritátem? Vis, & áliam hujus ságuinis scrutári virtutem? Volo, unde primum cucúrrit, inspicias, & de quo fonte manávit. De ipsa primum cruce processit: latus illud Do-

minicum iníitium fuit. Mórtno enim, ait, JESU, & adhuc in cruce pendente, appróximat miles: latus lancea percússit, & exínde aqua fluxit, & sanguis. Unum Baptísmatis symbolum, áliud Sacramenti. Ideo non ait: Exiit sanguis & aqua; Sed, exiit aqua, primum, & sanguis; quia primum Baptísmate diluimur, & póstea mysterio dedicámur. Tu autem &c.

R. Empti estis pretio magno: * Glóricáte & portáte Deum in corpore vestro.

✠. Pretio empti estis: nolite fieri servi hominum. Glóricáte. &c.

Leclio VI.

Latus miles apérnit, & templi sancti párietem patefécit. Et ego thesaurum præclátum invéni, & fulgéntes divítias me gratulor reperíre. Sic &

de illo agno factum est. Judæi ovem occiderunt, & ego fructum de Sacramento cognovi. De latere sanguis & aqua. Nolo, tam facile auditor, transeas tanti secreti mysterii. Restat enim mihi mystica, atque secretalis oratio. Dixi, Baptismatis symbolum, & mysteriorum aquam illam, & sanguinem demonstrare. Ex his enim sancta fundata est Ecclesia per lavacri regenerationem, & renovationem Spiritus Sancti. Per Baptisma, inquam, & mysteria, quæ ex latere videntur esse prolata. Ex latere igitur suo Christus ædificavit Ecclesiam, sicut de latere Adam ejus conjux Heva prolata est. Nam hac de causa Paulus quoque testatur, dicens: De corpore ejus, & de ossibus ejus sumus: la-

tus videlicet illud significans. Nam sicut de illo latere Deus fecit foeminam procreari: sic & de suo latere, Christus aquam nobis & sanguinem dedit, unde repararetur Ecclesia. Tu autem &c.

R. Commendat charitatem suam Deus in nobis: * Quoniam, cum adhuc peccatores essemus, secundum tempus, Christus pro nobis mortuus est.

V. Multo igitur magis nunc justificari in sanguine ipsius, salvi erimus ab ira per ipsum. Quoniam &c Glòria Patri. Quoniam &c.

In III. Nocturno.

Ant. Exiit ergo Jesus portans coronam spinèam, & purpureum vestimentum, & dicit eis: Ecce Homo.

Psalmus 73.

Ut quid Deus repulisti in finem: *

iratus est furor tuus
super oves pascuæ tuæ?

Memor esto congregationis tuæ, * quam possedisti ab initio.

Redemisti virgam hæreditatis tuæ, * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in superbias eorum in finem: * quanta malignatus est inimicus in sancto?

Et gloriati sunt, qui odérunt te, * in medio solemnitatis tuæ.

Posuerunt signa sua signa: * & non cognoverunt sicut in exitu super summum.

Quasi in silva lignorum securibus exciderunt januas ejus in idipsum: * in securi & ascia dejecerunt eam.

Incenderunt igni Sanctuárium tuum: * in terra polluerunt tabernáculum nóminis tui.

Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: * Quiescere faciámus omnes dies festos Dei a terra:

Signa nostra non vidimus, jam non est Prophéta: * & nos non cognóscet amplius.

Usque quo Deus improperabit inimicus, * irritat adversarius nomen tuum in finem?

Utquid avértis manum tuam, & dexteram tuam, * de medio sinu tuo in finem?

Deus autem rex noster ante sæcula, * operátus est salutem in medio terræ.

Tu confirmasti in virtute tua mare: * contribulasti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconis: * dedisti eum escam populis Æthiopum.

Tu dirupisti fontes & torrentes: * tu siccasti fluvios Ethan.

Tuus est dies, & tua est nox: * tu fabricatus es auroram & solem.

Tu fecisti omnes terminos terræ: * æstatem & ver tu plasmasti ea.

Memor esto hujus, inimicus improperavit Domino: * & populus insipiens incitavit nomen tuum.

Ne tradas bestiis animas confitentes tibi, * & animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

Respice in testamentum tuum: * quia repleti sunt, qui obsecrati sunt, terræ domibus iniquitatum.

Ne avertatur humilis factus confusus: * pauper & inops laudabunt nomen tuum.

Exurge Deus, iudica causam tuam: * memor esto improperiorum tuorum, eorum, quæ ab insipientibus sunt tota die.

Ne obliviscaris voces inimicorum tuorum: * superbia eorum, qui te oderunt, ascendit semper.

Ant. Exiit ergo Jesus, portans coronam spineam, & purpureum vestimentum, & dicit eis: Ecce homo.

Ant. Et bajulans sibi crucem, exiit in eum, qui dicitur Calvariae, locum, ubi crucifixerunt eum.

Psalmus 87.

Domine, Deus salutis meae, * in die clamaui, & nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea: * & vita mea inferno appropinquavit.

Æstimatus sum cum descendētibz in lacum: * factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liberos

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius: * & ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: * in tenebris, & in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * & omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me: posuerunt me abominatio nem sibi.

Traditus sum, & non egrediebar: * oculi mei languerunt præ inopia.

Clamavi ad te Domine tota die: * expandi ad te manus meas.

Nunquid mortuis facies mirabilia? * aut medici suscitabunt, & confitebuntur tibi?

Nunquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, *

& veritatem tuam in perditione?

Nunquid cognoscetur in tenebris mirabilia tua: & iustitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te Domine clamavi: * & mane oratio mea perveniet te.

Ut quid Domine repellis orationem meam: * avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, & in laboribus a juventute mea: * exaltatus autem, humiliatus sum, & conturbatus.

In me transierunt iræ tuæ: * & terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die: * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum & proximum, * & notos meos a miseria.

Ant. Et bajulans sibi crucem, exiit in eum,

qui dicitur Calvariæ,
locum: ubi crucifixe-
runt eum.

Ant. Ut viderunt e-
um jam mortuum, non
fregérunt ejus crura,
sed unus militum lán-
cea latus ejus aperuit,
& continuo exivit san-
guis & aqua.

Psalmus 93.

Deus ultionum Dó-
minus: * Deus ul-
tionum libere egit.

Exaltáre, qui júdi-
cas terram: * redde
retributionem superbis.

Uíque quo pecca-
tóres Dómine, * uf-
que quo peccatóres
gloriabúntur:

Effabúntur, & lo-
quéntur iniquitatem:
* loquéntur omnes,
qui operántur injusti-
tiam?

Pópulum tum Dó-
mine humiliavérunt: *
& hæreditatem tuam
vexavérunt.

Víduam, & ádve-
nam interfecérunt: *

& pupillos occidérunt.
Et dixerunt: Non vi-
débit Dóminus, * nec
intélliget Deus Jacob.

Intélligite insipien-
tes in pópulo: * &
stulti aliquándo sápite.

Qui plantávit au-
rem, non áudiet? * aut
qui finxit óculum, non
cónsiderat?

Qui córripit Gentes,
non árguet; * qui do-
cet hóminem scièn-
tiam?

Dóminus scit cogi-
tationes hóminum, *
quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem
tu erudíseris Dómine,
* & de lege tua do-
cúeris eum:

Ut míciges ei a dié-
bus malis: * donec fo-
diátur peccatóri fovea.

Quia non repéllet
Dóminus plebem suam:
* & hæreditatem suam
non derelínquet.

Quoadúsque justítia
convertátur in judi-
cium: * & qui juxta

illam omnes, qui recto sunt corde.

Quis confurget mihi adversus malignantes? * aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem?

Nisi quia Dominus adjuvit me: * paulominus habitasset in inferno anima mea.

Si dicebam: Motus est pes meus: * misericordia tua Domine adjuvabat me.

Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo: * consolationes tue lætificaverunt animam meam.

Nunquid adhæret tibi sedes iniquitatis: * qui fingis laborem in præcepto?

Capiebunt in animam iusti: * & sanguinem innocentem condemnabunt.

Et factus est mihi Dominus in refugium,

* & Deus meus in adiutorium spei meae.

Et reddet illis iniquitatem ipsorum: & in malitia eorum disperdet eos: * disperdet illos Dominus Deus noster.

Ant. Ut viderunt eum jam mortuum, non frangerunt ejus crura, sed unus militum lancea latus ejus aperuit, & continuo exivit sanguis, & aqua.

*. Christus dilexit nos.

Et lavit nos a peccatis nostris in sanguine suo.

Lectio VII.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem. C. 19.

In illo tempore: Cum accepisset Jesus acetum, dixit: Consummatum est. Et inclinato capite, tradidit spiritum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 120 in Joan.

Vigilanti verbo Evangelista usus est, ut non diceret: Latus ejus percussit, aut, Vulneravit, aut quid aliud; sed, Aperuit. Ut illie quodammodo vitæ ostium panderetur, unde Sacramenta Ecclesiæ manaverunt, si ne quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intratur. Ille sanguis, qui fusus est, in remissionem tusus est peccatorum: aqua illa salutare temperat poculum; hæc & lavacrum præstat, & potum. Hoc prænuntiabat, quod Noë in latere arcæ ostium facere iussus est, quo intrarent animalia, quæ non erant diluvio peritura, quibus præfigurabatur Ecclesia. Propter hoc prima mulier facta est

de latere viri dormientis, & appellata est vita, materque vivorum. Magnum quippe significavit bonum ante magnum prævaricationis malum. Hic secundus Adam inclinato capite in cruce dormivit: ut inde formaretur ei conjux, quod de latere dormientis effluxit. O mors, unde mortui reviviscunt! Quid isto sanguine mundius? quid vulnere isto salubrius? Tu autem &c.

✠. Hic est, qui venit per aquam, & sanguinem, Jesus Christus: * Non in aqua solum, sed in aqua, & sanguine.

✠. In die illa erit fons patens domui David, & habitantibus Jerusalem, in ablutionem peccatorum. Non in &c.

Lectio VIII.

Tenebantur homines captivi sub diabolo, & dæmonibus ser-

viébant. Sed redempti sunt a captivitate. Véndere enim se potuerunt, sed redimere non potuerunt. Venit Redemptor, & dedit pretium: fudit sanguinem suum, & emit orbem terrarum. Quæritis, quid emerit? Videte, quid dederit, & inveniètis, quid emerit. * Sanguis Christi pretium est. Tanti quid valet? Quid, nisi totus orbis? Quid, nisi omnes gentes? Valde ingrati sunt pretio suo, aut multum superbi sunt, qui dicunt, aut illud tam parum esse, ut solos Afros emerit, aut se tam magnos esse, pro quibus solis illud sit datum. Non ergo exultent, non superbiant. Pro toto dedit, quantum dedit. Tu autem &c.

R. Prædestinavit nos Deus in adoptionem Filiórum per Jesum Christum: * In quo ha-

bemus redemptionem per sanguinem ejus.

V. Remissionem peccatorum secundum divitias gratiæ ejus, quæ superabundavit in nobis. In quo &c. Gloria Patri. In quo &c.

*Pro 9. Lectione dividatur 8va, incipiendo ab Asterisco. **

*Ad Laudes,
& per Horas.*

1. *Ant.* Hi, qui amicti sunt stolis albis, qui sunt, & unde venerunt?

Psalmi de Dominica.

2. *Ant.* Hi sunt, qui venerunt de tribulatione magna, & laverunt stolas suas in sanguine Agni.

3. *Ant.* Ideo sunt ante thronum Dei, & serviunt ei die, ac nocte.

4. *Ant.* Et ipsi vicèrunt draconem propter sanguinem Agni, & propter testamentum verbi sui.

5. *Ant.* Beati, qui la-

vant stolas suas in sanguine Agni,

Capitulum: Fratres, Christus, assistens pontifex futurorum bonorum, per amplius & perfectius tabernaculum non manufactum, id est, non hujus creationis, neque per sanguinem hircorum, aut vitulorum, sed per proprium sanguinem introivit semel in Sancta, æterna redemptione inventa. R. Deo gratias.

Hymnus.

* Salvete Christi vulnera,
Immensi amoris pig-
nora,
Quibus perennes rivuli
Manant rubentis sangui-
nis.
* Nitore stellas vincitis,
Rosas odore, & bál-
sama,
Prætio lapillos indicos,
Mellis favos dulcedine.
* Per vos patet gratissi-
mum
Nostris asyllum menti-
bus;
Non huc furor minan-
tium
Unquam penetrat hó-
stium.

* Quot Jesus in prætorio
Flagella nudus excipit!
Quot scissa pellis undi-
que

Stillat cruoris guttulas!
* Frontem venustam,
proh dolor!

Corona pungit spinea;
Clavi retusa cuspide
Pedes, manusque per-
forant.

* Postquam sed ille tradi-
dit

Amans, volensque spi-
ritum,
Pectus feritur lancea,
Geminusque liquor ex-
ilit:

* Ut plena sit redemptio,
Sub torculari stringitur,
Suique Jesus immemor
Sibi nil reservat san-
guinis.

* Venite, quotquot cri-
minum

Funesta labes inficit;
In hoc salutis balneo
Qui se lavat, mundá-
bitur.

* Summi ad Parentis dex-
teram,

Sedenti habenda est
gratia,

Qui nos redemit san-
guine,

Sanctoque firmat Spi-
ritu. Amen.

✠. Justificati in sanguine Christi,

℟. Salvi erimus ab ira per ipsum.

Ad Benedictus, Ant.

Erit sanguis agni vobis in signum, dicit Dominus, & videbo sanguinem, & transibo vos, nec erit in vobis plaga disperdens.

Oratio: Omnipotens, sempiternus Deus; qui unigenitum Filium tuum mundi redemptorem constituisti, ac ejus sanguine placari voluisti: concede, quæsumus; salutis nostræ pretium solèmnī cultu ita venerari, atque a præsentis vitæ malis ejus virtute defendi in terris; ut fructu perpetuo lætemur in cœlis. Qui tecum vivit &c.

Ad Primam in ℟. brevi dicatur:

✠. Qui tuo nos sanguine redemisti.

Lectio brevis, ut infra ad Nonam: Accipiens

Moyse, &c. Tu autem &c.

Ad Tertiam.

Ant. Hi sunt, qui venerunt.

Capitulum. Fratres, Christus assistens, ut supra in Laud.

℟. Breve. Redemisti nos Domine, ✠ In sanguine tuo. Rede-misti. &c.

✠. Ex omni tribu, & lingua, & populo, & natione. In sanguine tuo. Gloria Patri. Redemisti. &c.

✠. Sanguis Jesu Christi Filii Dei,

℟. Emundat nos ab omni peccato.

Ad Sextam.

Ant. Ideo sunt.

Capitulum. Hebr. 9.

Si sanguis hircorum & taurorum, & cinis vitulæ aspersus inquinatos sanctificat ad emundationem carnis; quanto magis sanguis

Christi, qui per Spiritum Sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis ad serviendum Deo viventi? R. Deo gratias.

R. Breve. Sanguis Jesu Christi Filii Dei, emundat nos. Sanguis, &c.

V. Ab omni peccato. Emundat. &c. Glória Patri. Sanguis Jesu, &c.

V. Christus dilexit nos,

R. Et lavit nos in sanguine suo.

Ad Nonam.

Antiph. Beati.

Capitulum. Heb. 9.

Accipiens Moyses sanguinem vitulorum, & hircorum, cum aqua & lana coccinea, & hyssopo, ipsum quoque librum, & omnem populum aspersit, di-

cens: Hic sanguis testamenti, quod mandavit ad vos Deus.

R. Deo gratias.

R. Breve. Christus dilexit nos, & lavit nos, * In sanguine suo. Christus dilexit. &c.

V. Et fecit nos regnum, & sacerdotes Deo, & Patri. In sanguine suo. Glória Patri, Christus dilexit, &c.

V. Justificati in sanguine Christi,

R. Salvi erimus ab ira per ipsum.

In II Vesperis Antiphonæ, Psalmi, Cap. 8 Hymnus, ut in primis; sed loco ultimi Psalmi Psalmus: Lauda Jerusalem Dominum. Ex vesp. Sabb. in Psalt.

V. Te ergo quaesumus, tuis famulis subveni,

R. Quos pretioso sanguine redemisti.

Ad Magnificat, Ant.

Habebitis autem hunc diem in monumentum; & celebrabitis eum so-

lémnem Dómino in
generatióibus vestris
cultu sempitérno.

Oratio, ut supra.

OFFICIUM.

De Sanctíssimo Corde
D. N. J. Christi *Dupl.
majus.*

Pro Feria VI. post Octa-
vam Ss. Corporis Christi.

Ad Vesperas.

Ant. Discite, ut in-
fra in *Laudibus*. *Psalmus:*
Dixit Dominus, cum
reliquis, ut in *I. Vesperis*
Festi Ss. Corp. Christi.

Capitulum. Isaie C. 12.

Ecce Deus Salvátor
meus, fiducialiter
agam, & non timébo
quia fortitúdo mea,
& laus mea Dóminus,
& factus est mihi in
salútem. Hauriétis a-
guas in gáudio de fón-
tibus Salvatóris.

R. Deo gratias.

Hymnus.

- * Auctor beáte sæculi,
Christe Redemptor
ómnium,
Lumen Patris de lú-
mine,
Deúsque verus de Deo.
* Amor coégit te tuus
Mortále corpus sùmere,
Ut novus Adam red-
deres,
Quod vetus ille abstú-
lerat:
* Ille amor almus ártifex
Terræ, marisque, &
syderum,
Erráta patrum míse-
rans,
Et nostra rumpens vín-
cula.
* Non corde discédant tuo
Vis illa amoris ínclýti:
Hoc fonte gentes háu-
riant
Remissiónis grátiam.
* Percússum ad hoc est
láncea,
Passúmque ad hoc est
vúlnera,
Ut nos laváret sórdibus
Unda fluénte, & san-
guine.
* Decus Parénti, & Fílio,
Sanctoqué sit Spirítui,
Quibus potéstas, gló-
ria,
Regnúmque in omne est
sæculum. Amen.

✠. Ignem veni mittere in terram,

✠. Et quid volo, nisi ut accendatur?

Ad Magnificat. Ant.

Impropérium expectavit cor meum, & miseriam: & sustinui, qui simul contristaretur, & non fuit, & qui consolaretur, & non inveni.

Oratio.

Concede quæsumus, omnipotens Deus; ut qui in sanctissimo dilecti Filii tui corde gloriâtes; præcipua in nos charitatis ejus beneficia recolimus: eorum pariter & actu delectemur, & fructu. Per eundem Dñm nostrum. &c.

Ad Matutinum, Invitat.

Christum pro nobis passum: ✠ Venite, adoremus. Christum &c.

Psal. Venite, exultemus Dño.

Hymnus.

✠ En, ut superba criminum,

Et sæva nostrorum cohortors

Cor sauciavit innocens Merentis haud tale Dei!

* Vibrantis hastam militis Peccata nostra dirigunt; Ferrumque dixæ cuspidis

Mortale crimen acuit.

* Ex corde scisso Ecclesia

Christo jugata nascitur; Hoc ostium arcæ in latere est

Genti ad salutem positum.

* Ex hoc perennis grátia, Ceuseptiformis fluvius; Stolas ut illic sordidas Lavemus Agni in sanguine.

* Turpe est redire ad crimina,

Quæ cor beatum lacerent:

Sed æmulémur cõrdibus

Flammas amoris indices.

* Hoc Christe nobis, hoc Pater,

Hoc Sancte dona Spiritus,

Quibus potestas, glória, Regnumque in omne est sæculum. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Quid est homo, quia magnificas eum; aut quid apponis erga eum cor tuum?

Ps. Dómine Dóminus noster. *Cum reliquis ut in Officio parvo B. M. V*

Ant. Meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Ant. Elevámini portæ æternales, & introibit Rex glóriæ.

✠. Dómine dabis pacem nobis:

✠. Omnia enim ópera nostra operátus es in nobis.

Lectio I.

De Isaia Prophéta.

Cap. 12.

Confitebor tibi Dómine, quóniam iratus es mihi: conversus est furor tuus, & consolátus es me. Ecce Deus Salvátor meus: fiducialiter agam; & non timebo; quia fortitúdo mea, & laus

mea Dóminus, & factus est mihi in salutem. Haurietis aquas in gáudio de fontibus Salvátoris. Et dicetis in die illa: Confitemini Dómino, & invocáte nomen ejus, notas facite adinventiones ejus, mentóte, quóniam excelsum est nomen ejus. Cantáte Dómino, quóniam mirifice fecit: annuntiáte hoc in universa terra. Exúlta, & lauda habitatio Sion, quia magnus in medio tui Sanctus Israël. Tu autem &c.

✠. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducavérunt manna in deserto, & mórtui sunt: * Hic est panis de Cælo descéndens, ut si quis ex ipso manducet, non moriátur.

✠. Ego sum panis vivus, qui de Cælo descendi, si quis manducáverit ex hoc pa-

ne, vivet in ætèr-
num. &c. Hic est. &c.

Lectio II. Cap. 26.

In die illa cantabitur
Canticum istud in ter-
ra Juda: Urbs forti-
tudinis nostræ Sion
Salvator, ponetur in ea
murus, & antemurale.
Aperite portas, & in-
grediatur Gens justa,
custodiens veritatem.
Verus error abiit, ser-
vabis pacem, pacem,
quia in te speravimus.
Sperastis in Domino in
sæculis æternis, in
Domino Deo forti in
perpetuum. Quia in-
curvabit habitantes in
excélso, civitatem sub-
limem humiliabit, hu-
miliabit eam usque ad
terram. Tu autem &c.

R. Ecce vidimus e-
um non habentem spé-
ciem, neque decorem:
aspéctus ejus in eo
non est: hic peccata
nostra portavit, & pro
nobis dolet: ipse au-
tem vulneratus est prop-

ter iniquitates nostras,
* Cujus livóre sanati
sumus.

V. Vere languores
nostros ipse tulit, &
dolores nostros ipse
portavit. Cujus livóre,
&c.

Lectio III.

Semita justî recta est,
rectus callis justî ad
ambulandum. Et in sé-
mita judiciórum tuó-
rum, Dómine sustinui-
mus te. Nomen tu-
um, & memoriále tu-
um in desidério ani-
mæ. Anima mea de-
siderávit te in nocte,
sed & spírítu meo in
præcórdiis meis de-
mane vigilábo ad te.
Cum feceris judicia
tua in terra, justítiam
discent habitatóres or-
bis. Tu autem &c.

R. Benedictus Dó-
minus Deus Israël,
qui facit mirabilia mag-
na solus, * Et bene-
dictum nomen maje-
statis ejus in ætèr-
num,

R. Replébitur maiestate ejus omnis terra, fiat, fiat. Et benedictum. &c. Glória Patri. Et benedictum. &c.

In II. Nocturno.

Ant. Afferéntur in lætítia, & exultatione, adducéntur in templum regis.

Psalmi ex Officio parvo B. M. V. Eructávit, cum seq. duobus.

Ant. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Ant. Sicut lætántium ómnium habitátio est in te.

✠. Convérsus est furor tuus,

R. Et consolátus es me.

Lectio IV.

De sermóne Sancti Bernárdi Abbátis. *Serm. 3. de Pass.*

Quia semel vénimus ad cor dulcíssimum Jesu, & bonum est, nos hic esse; ne finá-

mus nos fáciie avélli ab eo, de quo scriptum est: Recedéntes a te in terra scribéntur. Quid autem accédentes? Tu ipse doces nos; tu dixísti accédéntibus ad te: Gaudéte, quia nómina vestra scripta sunt in Cœlo. Accedámus ergo ad te, & exultábimus, & lætábimur in te, mémores cordis tui. O quam bonum, & quam jucúndum habitáre in corde hoc! Quin pótius dabo ómnia, omnes cogitationes, & afféctus mentis commutábo, jactans omnem cogitatum meum in cor Dómini Jesu; & sine fallácia illud me enútriet. Tu autem &c.

R. Qui manducat meam carnem, & bibit meum sánguinem, * In me manet, & ego in eo.

✠. Non est alia nátio tam grandis, quæ

habeat Deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me manet &c.

Leslio V.

Ad hoc templum, ad hæc Sancta Sanctorum, ad hanc arcam testamenti adorabo, & laudabo nomen Domini, dicens cum David: Invenit cor meum, ut orem Deum meum. Et ego inveni cor regis, fratris, & amici benigni Jesu. Et nunquid non adorabo? Hoc igitur corde tuo, & meo, dulcissime Jesu, invento, orabo te Deum meum: admitte tantum in sacrarium exauditionis tuæ preces meas; immo me totum trahere in cor tuum. O omnium pulchritudine speciosissime Jesu, amplius lava me ab iniquitate mea, & a peccato meo munda me; ut purificatus per te purissimum, possim accedere,

& in corde tuo omnibus diebus vitæ meæ merear habitare, & ut videre simul, & facere tuam valeam voluntatem. Tu autem &c.

¶ Sicut ovis ad occisionem ductus est, & dum male tractaretur, non aperuit os suum; traditus est ad mortem, * Ut vivificaret populum suum.

✠ Tradidit in mortem animam suam, & inter sceleratos reputatus est. Ut vivificaret &c.

Leslio VI.

Ad hoc enim perforatum est latus tuum, ut nobis patescat introitus. Ad hoc vulneratum est cor tuum, ut in illo, & in te ab exterioribus perturbationibus absoluti habitare possimus. Nihilominus & propterea vulneratum est, ut per vulnus visibile vulnus amoris invisibile vide-

amus. Quomodo hic ardor melius ostendi potest, nisi quod non solum corpus, verum etiam ipsum cor lancea vulnerari permisit? Carnale ergo vulnus vulnus spirituale ostendit. Quis illud cor tam vulneratum non diligat? Quis cor tam amans non redamet? Quis tam castum non amplectatur? Nos igitur adhuc in corpore manentes, quantum possumus amemus, redamemus, amplectamur vulneratum nostrum, cujus impii agricolae foderunt manus, & pedes, latus & cor: stemusque, ut cor nostrum durum adhuc, & impoenitens amoris sui vinculo constringere, & jaculo vulnerare dignetur.

Quam charitatem Christi patientis, & pro generis humani redemptione morientis, atque in suae mortis commemoratio-

nem instituētis Sacramentum Corporis, & Sanguinis sui, ut Fideles sub sanctissimi cordis symbolo devotius, ac ferventius recolant, ejusdemque fructus uberius percipiant, Clemens decimus tertius, Pontifex maximus ejusdem sanctissimi cordis Festum quibusdam petentibus Ecclesiis celebrare permisit. Tu autem &c.

R. Magnus Dominus & laudabilis nimis: * Et sapientiae ejus non est numerus.

V. Magnus Dominus, & magna virtus ejus, & sapientiae ejus non est finis. Et sapientiae &c. Glor. Pat. Et sap. &c.

In III. Nocturno.

Ant. Annunciate de die in diem salutare ejus.

Psalm. ex Off. parvo. Cantate, cum seq. duob.

Ant. Adorate eum omnes Angeli ejus: audivit, & letata est Sion.

Ant. Vidérunt omnes termini terræ salutare Dei nostri.

✠. Ex Sion species decóris ejus.

R. Deus noster manifeste véniet.

Lectio VII.

Lectio sancti Evangelii secundum Joánnem.

Cap. 19. v. 31.

In illo tempore Judæi, quóniam parasceve erat, ut non remanèrent in cruce corpora Sabbato (erat enim magnus dies ille Sabbati) rogavérunt Pilátum, ut frangerentur eórum crura, & tollerentur. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 120. in Joan.

Unus militum lancea latus ejus aperuit, & continuo exívit sanguis, & aqua. Vigilanti verbo Evangelista usus est, ut non

diceret: Latus ejus percússit, aut Vulnéravit, aut quid aliud; sed: Aperuit; ut illud quodámmodo vitæ óstium panderétur, unde Sacramenta manavérunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intrátur. Ille sanguis, qui fusus est, in remissiónem fusus est peccatórum. Aqua illa salutare temperat poculum, hæc & lavácrum præstat, & potum. Hoc prænunciábat, quod Noë in latere arcæ óstium fácere jussus est, quo intrárent animalia, quæ non erant dilúvio peritúra, quibus figurabátur Ecclesia. Tu autem. &c.

R. Misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: * Et qui manducat me, vivet propter me.

✠. Cibavit illum Dominus pane vitæ, &

intelléctus. Et qui manducat. &c.

De Homilia Sancti Joannis Chrysostomi Homil. 84.

Lectio VIII.

Vides, quanti sit veritas? Per ea, quæ Judæi faciunt, prophetia implétur; alia enim ex hoc manifestata est. Venérunt ergo milites, & aliorum fregérunt crura, non Christi; sed ad Judæorum gratiam conciliandam latus ejus lancea aperuérunt, & mórtuo adhuc insultant. O péssimam voluntatem, ac sceleratissimam! Noli tamen perturbári, o dilectissime; quæ enim malo illi ánimo patrárunt, veritati consentiebant, prophetia hinc impléta est, inquit: Videbunt, in quem transfixerunt. Neque hoc tantum, sed non credituris fuit fidei argu-

mentum, ut Thomæ, & qui cum eo erant. Ad hæc & arcánium mystérium confirmatum est; exiit enim sanguis, & aqua. Non casu, & simpliciter hi fontes scaturierunt, sed quóniam ex ambobus Ecclesia constituta est. Tu autem. &c.

R. Recéssit pastor noster, fons aquæ vivæ, ad cujus tránsito sol obscuratus est: * Portas mortis, & seras pariter Salvátor noster dirupit.

V. Destruxit quidem claustra inferni, & subvertit poténtias diaboli. Portas. &c. Gloria Patri. Portas. &c.

Lectio IX.

De Homilia Sancti Bonaventuræ Episcopi.

Lib. de ligno vitæ.

Porro ut de latere Christi dormientis formarétur Ecclesia, divina est ordinatióne

indultum, ut unus militum lancea latus facerem illud aperiendo perfoderet, quatenus sanguine cum aqua manante pretium effunderetur nostrae salutis, quod a fonte scilicet cordis arcano profuturum, vim daret Sacramentis Ecclesiae, ad vitam gratiae conferendam, essetque jam in Christo viventibus poculum fontis vivi, salientis in vitam aeternam. Surge igitur amica Christi, vigilare non cesses, ibi os appone, ut haurias aquas de fontibus Salvatoris. Tu autem. &c.
Te Deum &c.

*Ad Laudes,
& per horas.*

Ant. Disce a me, quia mitis sum, & humilis corde.

Psal. Dominus regnavit cum reliquis de Dominica.

Ant. Sanctificavi locum istum, ut sit no-

men meum ibi in sempiternum, & permaneant oculi mei, & cor meum ibi cunctis diebus.

Ant. Et dixi: Ergo sine causa justificavi cor meum, & lavi inter innocentes manus meas, & fui flagellatus tota die.

Ant. Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo, consolationes tuae laetificaverunt animam meam.

Ant. Pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum.

Capitulum. *Isaia 12.*

Ecce Deus Salvator meus, fiducialiter agam, & non timebo, quia fortitudo mea, & laus mea Dominus, & factus est mihi in salutem. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris.

Ant. Deo gratias.

Hymnus.

- * Cor, arca legem continens,
Non servitutis veteris,
Sed gratiæ, sed veniæ,
Sed & misericordiæ!
- * Cor, Sanctuarius novi
Intemeratum fœderis,
Templum vetusto sanctius,
Velumque scissum utilius!
- * Te vulneratum charitas
Iæu patenti voluit,
Amoris invisibilis
Ut veneremur vulnera.
- * Hoc sub amoris symbolo
Passus cruenta, & mystica,
Utrumque sacrificium
Christus Sacerdos obtulit.
- * Quis non amantem redimet?
Quis non redemptus diligat,
Et corde in isto seligat
Æterna tabernacula?
- * Decus Parenti, & Filio,
Sanctoque sit Spiritui,
Quibus potestas, gloria,
Regnumque in omne est
sæculum. Amen.
- †. Vere languores
nostros ipse tulit.

†. Et dolores nostros ipse portavit.

Ad Benedictus Antiph.

Vulneratus est propter iniquitates nostras; attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostræ super eum, & livore ejus sancti sumus.

Oratio: Concède quæsumus, Omnipotens Deus; ut qui in sanctissimo dilecti filii tui corde gloriantes, præcipua in nos charitatis ejus beneficia recolimus: eorum pariter & actu delectemur, & fructu. Per eundem Dominum nostrum. &c.

Ad Primam.

Respons. breve: Christe Fili Dei vivi, * miserere nobis. Christe Fili Dei vivi, miserere nobis.

†. Qui passus es pro nobis. Miserere nobis.

†. Glor. Patri. &c.

†. Christe, Fili &c.

†. Exurge. &c.

†. Et libera. &c.

*Ad Tertiam**Ant. Sanctificávi.**Capitul. Ecce Deus Salvator, &c. R. Deo gratias.**R. Breve. Vere* languores nostros ipse tulit. Vere. &c.**V. Et dolores nostros ipse portávit. Languores &c. Glória Patri R. Vere. &c.**V. Pósuit fines tuos pacem.**R. Et ádipe frumenti sátiat te.**Ad Sextam.**Ant. Et dixi:**Capitulum. Isaie 12.**Dicétis in illa die: Confitémini Dómino; & invocáte nomen ejus; & mementóte, quóniam excélsus est nomen ejus. R. Deo grat.**R. Breve. Pósuit* fines tuos pacem. Pósuit. &c.**V. Et ádipe frumenti sátiat te. Fines. &c.**Glória Patri. R. Póspit. &c.**V. Dirupísti Dómine víncula mea.**R. Tibi sacrificábo hóstiam laudis.**Ad Nonam.**Ant. Póne me.**Capitulum. Isaie 12.**Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit, annunciáte hoc in universa terra. Exúlta & lauda habitatio Sion, quia magnus in médio tui Sanctus Israël.**R. Deo gratias.**R. Breve. Dirupísti Domine* víncula mea. Dirupísti &c.**V. Tibi sacrificábo hóstiam laudis. Víncula mea. Glória Patri. R. Dirupísti. &c.**V. Erit Dóminus nominátus in signum ætérnum,**R. Quod non auferétur.**Ad 2. Vesperas.**Omnia ut in primis, præter sequentia.**V. Hauriétis aquas in gáudio**R. De fóntibus Salvatóris.*

Ad Magnificat.

Ant. Ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum mortuum, non fregérunt ejus crura; sed unus inslitum lancea latus ejus aperuit & continuo exiit sanguis, & aqua.

Oratio, ut supra.

Concede quæsumus &c.

OFFICIUM

S Jóachim Patris B.
M. V. Conf. *Duplex
maius.*

Pro Dominica infra Octavam Assumptionis Delparæ Virginis, non impedita.

Omnia de communi Conf. non Pontif. exceptis iis, quæ hic habentur propria.

In Hymno Vesp. & 3. Méruic.

& Potens in terra erit semen ejus.

R. Generatio rectorum benedicetur.

Ad Magnificat Ant.

Laudemus virum gloriosum in generatione sua, quia benedictionem omnium gentium dedit illi Dominus, & testamentum suum confirmavit super caput ejus.

Oratio: Deus, qui præ omnibus Sanctis tuis beatum Jóachim Genitricis Filii tui patrem esse voluisti: concede, quæsumus; ut ejus festa veneramur, ejus quoque perpetuo patrocinia sentiamus. Per eundem Dominum nostrum &c.

Et fit commemoratio Dominicæ occurrentis; ac postea de Octava Assumptionis B. M. V. nisi festum S. Joachim transferatur post Octavam prædictam.

In I. Noct. Lect. Beatus vir, de communi Conf. non Pontif.

In II. Nocturno.

Sermo Sancti Epiphánii Episcopi.

Orat. de Laud. Virg.
sub init.

Lectio IV.

De radice Jesse ortus est rex David, & de tribu regis David sancta Virgo: sancta, inquam, & sanctorum virorum filia: cuius parentes fuerunt Joáchim & Anna; qui quidem in vita sua Deo placuerunt, atque etiam fructum ejusmodi germinaverunt, sanctam Virginem Mariam, templum simul & matrem Dei. Joáchim porro, Anna, & Maria, hi tres Trinitati palam sacrificium laudis offerébant. Joáchim enim interpretatur præparatio Domini, eo quod ex illo præparatum sit templum Domini, nempe Virgo. Anna rursus similiter grátia in-

terpretatur, propterea quod Joáchim & Anna grátiam acceperunt, ut accedentibus precibus, talem fructum germinarent, sanctam Virginem adepti: Joáchim siquidem precabatur in monte & Anna in horto suo. Tu autem &c.

R. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & a seductoribus curavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit &c.

Lectio V.

Sermo Sancti Joannis Damasceni.

Oratione 1. de Virginitate Mariæ Nativitate, circa principium.

Quoniam futurum erat, ut Dei Genitrix & Virgo ex Anna

orirétur, natura grátie
 factum antevértere mí-
 nime ausa est: verum
 tantisper expectávit,
 dum grátia fructum
 suum produxisset. Si-
 quidem oportebat eam
 primogénitam in lu-
 cem edi, quæ rerum
 ómnium conditárum
 primogénitum, in quo
 ómnia coagmentata
 sunt, paritura erat.
 O par beátum Jóa-
 chim & Anna! vobis
 omnis creatúra obstric-
 ta est. Per vos enim
 donum ómnium donó-
 rum præstantíssimum
 Creatóri obtulit, nem-
 pe castam matrem,
 quæ sola Creatóre
 digna erat. Tu au-
 tem &c.

R. Amávit eum Dó-
 minus, & ornávit eum:
 stolam glóriæ induit
 eum, * Et ad portas
 paradísi coronávit eum.

† Induit eum Dó-
 minus lorícam fidei,
 & ornávit eum. Et
 ad portas. &c.

Leção VI.

Exúltá Jóachim, quón-
 iam ex filia tua
 filius natus est nobis,
 & vocátur nomen ejus
 magni consilii, hoc
 est, salutis totius mun-
 di, Angelus. Pudóre
 afficiátur Nestórius, ac
 manum ori impónat.
 Puer hic Deus est.
 Quonam igitur modo
 ea Dei Genitrix non
 sit, quæ péperit? Si
 quis sanctam Dei Ge-
 nitricem non confité-
 tur, a Deitate remó-
 tus est. Mea non est
 hæc oratio, quam-
 quam alióqui mea:
 hanc enim diviníssi-
 mam hereditatem a
 Theòlogo Patre Gre-
 gório accépi. O beá-
 tum par Jóachim &
 Anna! Ac profecto
 ex ventris vestri fruc-
 tu immaculáti agnos-
 cimini, quemadmodum
 Christus quodam loco
 dixit: Ex fructibus
 eórum cognoscétis eos.

Ut Deo gratum erat, ac dignum ea, quæ a vobis orta est, vitæ vestræ rationes institutistis. Caste enim ac sancte mûnere vestro functi, virginitatis thesaurum produxistis. Tu autem &c.

¶. Iste homo perfectit omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrede re in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

¶. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cælestia regna. Quia. &c. Glória Patri. Quia. &c.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. I.

Liber generationis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac,

Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Damasceni.

Ex lib. 4. de Fide orthodoxa, cap. 15. de Domini genealogia, & sanctæ Dei Genitricis.

Quod Joseph ex Davidica tribu originem duxerit, sanctissimi Evangelistæ Matthæus & Lucas liquido demonstrarunt. Verum hoc inter eos discriminis est, quod Matthæus ex Davide per Salomônem Josephum deducit: Lucas vero per Nathan. At vero sanctæ Virginis ortum uterque silentio præteriiit. Quocirca scire operæ præmium est, nec apud Hebræos, nec apud Scripturam sacram hoc in more positum fuisse; ut mulierum genus recensetur. Verum hoc demum lege cautum erat, ne tribus ulla u-

xóres ex áltera tribu accéríeret. Ac proinde Joseph, qui ex tribu Davidica ortum trahébat, iustitiámque colébat (hanc enim laudem ei tribuit divinum Evangélium) sanctam Virginem haudquáquam præter legis præscriptum despoudisset, nisi ex eodem scepro genus duxisset. Ob idque satis hábuit Evangelísta demonstrásse, unde Joseph ortum tráxerit. Tu autem &c.

¶. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum.

✠. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, abstínens se ab omni ópere malo, & permanens in innocéncia sua. Ipse &c.

Lectio VIII.

Igitur ex stirpe Nathan filii David, Levi gé-

nuit Melchi, & Panchérem. Panther autem genuit Barpanthérem (namque ita vocabátor.) Barpánther rursus genuit Jóachim: Jóachim denique genuit sanctam Dei Genitricem. Rursus ex stirpe Salomónis filii David, Mathan ex uxóre sua genuit Jacob: mórtuo autem Mathan, Melchi ex tribu Nathan, filius Levi, ac frater Panchéris, uxórem ipsius Mathan, quæ etiam Jacobi mater erat, matrimonio sibi copulávit, atque ex ea genuit Heli: ita uteríni fratres erant Jacob & Heli: ille nímírum ex tribu Salomónis, hic ex tribu Nathan oriúndus. Tu autem &c.

¶. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucernæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus Dóminum suum, quando revertátur a nuptiis.

✠. Vigiláte ergo, quia nescitis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. &c. Glór. Patri. Et vos. &c.

Si hoc Feslum celebretur in Dominica, nona Lectio dicitur de Homilia Dominicæ. Alias vero sequens:

Lectio IX.

Porro Heli, qui ex tribu Nathan erat, nullis líberis suscéptis, e vita migrávit: eaque de causa Jacob ipsíus frater, qui ex tribu Salomónis flúxerat, ipsíus uxórem accépit, fratrique suo semen excitávit, ac Josèphum progénuit. Joseph itaque nátura quidem fílius Jacob erat a Salomóne oriúndus: legis autem ratióne patrem habébat Heli ex Nathan oriúndum. Quæ cum ita sint, Joachīm lectíssimam illam, ac summis láudibus dignam mulierem Annam ma-

trimónio sibi copulávit. Verum, quemálmódum prisca illá Anna, cum sterilitátis morbo laboráret, per oratió-nem, ac promissiónem Samuélem procreávit: eódem modo hæc étiam per obsecratió-nem, & promissiónem Dei Genitricem a Deo accépit, ut ne hic quoque cuiquam ex illúst-ribus matrónis céderet. Itaque grátia (nam hoc sonat Annæ vocábulum) Dóminam parit: (id enim Maríæ nómine significá-tur.) Vere etenim rerum ómnium conditárum Dómina facta est, cum Creatóris mater éxstitit. Tu autem &c.

Te Deum laudámus.
In Laudib. ✠. Potens in terra erit semen ejus:

✠ Generátio rectórum benedicétur.

Ad Benedictus, Ant.

Laudémus virum gloriósum in generatióne

sua, quia benedictio-
nem omnium Géntium
dedit illi Dóminus, &
testamentum suum con-
firmávit super caput
ejus.

Oratio: Deus, qui
præ omnibus, &c.

*Tam in Laudibus,
quam in secundis Vespere-
ris fit commemoratio Do-
minicæ occurrentis, & Oc-
tavæ Ass.*

OFFICIUM

**Ss. Angelórum Custó-
dum.** Dup. 2. cl. cum
octava.

Pro Dominica proxi-
ma Kalendis Septembris.

*Omnia dicuntur, ut in
Breviario die II. Octobris.*

OFFICIUM

**Diei octavæ Ss An-
gelórum Cust.** Duplex.

Omnia, ut in Festo, præ-
ter ea, quæ hic sequuntur.

In I. Nocturno.

De Libro Genes. c. 28.

Lectio I.

Vidit Jacob in somnis
scalam stantem su-

per terram & cacúmen
illius tangens cœlum;
Angelos quoque Dei
ascendentes per eam,
& Dóminum innixum
scalæ dicentem tibi:
Ego sum Deus Abra-
ham, patristui, & De-
us Isaac: terram, in
qua dormis, tibi dabo,
& sémíni tuo, eritque
semen tuum, quasi pul-
vis terræ; dilataberis
ad oriéntem, & occi-
déntem, & septentrió-
nem, & merídiem, &
benedicéntur in te &
in sémíne tuo cunc-
tæ tribus terræ, &
ero custos tuus,
quocúnque perrexeris,
& redúcam te in ter-
ram hanc, nec dimít-
tam, nisi complèvero
universa, quæ dixi.
Cumque evigiláset Ja-
cob de somno, ait: Ve-
re Dóminus est in loco
isto, & ego nesciébam;
pavénsque, quam ter-
ribilis est, inquit, lo-
cus iste! non est hic
aliud, nisi domus Dei.

& porta cœli. Tu autem
&c. 2. Angelis suis &c.

Lectio II. Exodi C. 14.

Tollens se Angelus
Dómini, qui præ
cedebat castra Israël,
abiit post eos: & cum
eo pariter columna nu-
bis, priora dimittens
post tergum stetit inter
castra Ægyptiorum,
& castra Israël: &
erat nubes tenebrosa,
& illuminans noctem,
ita ut ad se invicem
toto noctis tempore ac-
cedere non valerent.

Cumque extendisset
Moyses manum super
mare, abstulit illud Dó-
minus flante vento ve-
hementi, & urénte to-
ta nocte, & vertit in
siccum: divisaque est
aqua: & ingressi sunt
filii Israël per médium
siccí maris: erat enim
aqua quasi murus a
dextera eorum, & læ-
va. Persequentésque
Ægyptii ingressi sunt
post eos, & omnis e-
quitatus Pharaónis, cur-

rus ejus, & equites,
per médium maris.
Jamque advenerat vigi-
lia matutina, & ecce,
respiciens Dóminus su-
per castra Ægyptiorum
per columnam ignis &
nubis, interfecit exér-
citum eorum: & sub-
vertit rotas currum,
ferebanturque in pro-
fúndum. Dixérunt er-
go Ægyptii: Fugiámus
Israelem: Dóminus e-
nim pugnat pro eo con-
tra nos. Tu autem. &c.

4. Respondit &c.

Lectio III.

De Libro Regum,

3. Reg. 19. v. 4.

Cum venisset in de-
sertum Elías, & se-
deret subter unam ju-
níperum, petivit ani-
mæ suæ, ut moreré-
tur, & ait: Súfficit mi-
hi Dómine, tolle ani-
mam meam: neque enim
melior sum, quam pa-
tres mei. Projecitque
se, & obdormivit in
umbra juníperi: & ec-
ce, Angelus Dómini

tétigit eum, & dixit illi: Surge & cómede: Respexit, & ecce ad caput suum subcinericius panis, & vas aquæ: comédit ergo, & bibit, & rursum obdormívit. Reversusque est Angelus Dómini secúndo, & té tigit eum, dixitque illi: Surge, cómede, grandis enim tibi restat via. Qui cum sorrexisset, comédit & bibit, & ambulávit in fortitúdine cibi illius quadraginta dièbus, & quadraginta nóctibus usque ad montem Dei Horeb. Tu autem &c.

R. In conspéctu, &c.

In II. Nocturno.

De Sermóne Sancti Gregórii Papæ.

Lectio IV.

Sed quid prodest nobis de Angélicis spirítibus ista perstringere, si non studeámus hæc etiam ad nostros proféctus cógrua confideratione deriváre? Quia

enim supérna illa civitas ex Angelis, & homínibus constat, ad quam tantum crédimus humanum genus ascéndere, quantos illie cóntigit eléctos Angelos remánisse, sicut scriptum est: Státuit éríminos géntium secundum númerum Angelórum Dei: debémus & nos áliquid ex illis distinctionibus supernórum civium ad usum nostræ conversatiónis tráhère, nosque ipsos ad incrementa virtutum bonis stúdiis inflammáre. Tu autem &c. R. Vivit ipse &c.

Lectio V.

Quia enim illuc tanta ascensúra créditur multitúdo homínium, quanta multitúdo remánset Angelórum; súperest, ut ipsi quoque homines, qui ad coeléstem pátriám redeunt, ex ejus agmínibus áliquid illuc reverténtes imiténtur.

Distincte namque conversationes hominum, singulorum agminum ordinibus congruunt, ut in eorum sortem per conversationis similitudinem deputentur. Nam sunt plerique, qui parva capiunt, sed tamen hæc eadem parva pie annunciare fratribus non desistunt. Isti itaque in Angelorum numerum current: Tu autem &c.

R. Angelus &c.

Lectio VI.

Et sunt nonnulli, qui divinæ largitatis munere refectioni, secretorum cælestium summa et capere prævalent, et nunciare. Quo ergo isti, nisi inter Angelorum numerum deputantur? Et sunt alii, qui mira faciunt, signa valenter operantur. Quo ergo isti, nisi ad supernarum virtutum sortem et numerum congruunt? Et sunt nonnulli, qui etiam de ob-

latis corporibus malignos spiritus fugant, eosque virtute orationis, et vi acceptæ potestatis ejiciunt. Quo itaque isti meritum suum, nisi inter potestatum cælestium numerum sortiuntur? Tu autem &c. R. In omni &c.

In III. Nocturno.

Lectio VII. & VIII. de Homil. S. Hieronimi, ut in Feslo S. Michaelis die 29. Sept.

Nona Lectio de Homil. in Evang. Dominica, de qua etiam commemoratio in Laud. & Vesp. facienda est.

Cæterum si hoc officium impediatur, loco ejus commemoratio fiat in utrisque Vesp. et in Laudibus, ante alias commem.

OFFICIUM COMMEMORATIONIS

De 7 Doloribus B.

Marie V. Duplex.

Pro Dominica III. Septembris non impedita.

Ad Vesperas.

Ant. Quo abiit, cum
reliq. ut in Laud. Psalm.
Dixit Dominus, cum
reliq. ut in Officio B. M. V.

Capitulum Threni 2.

Cui comparabo te?
vel cui assimilabo
te, filia Jerúsalem?
cui exequabo te, &
consolabor te virgo
filia Sion? magna est
velut mare contritio
tua. R. Deo gratias.

Hymnus.

O quot undis lacryma-
rum,
Quo dolore volvitur,
Luctuosa de cruento
Dum revulsum sripite
Cernit ulnis incubantem
Virgo mater filium!

* Os suave, mite pectus,
Et latus dulcissimum,
Dexteramque vulnera-
tam,
Et sinistram sauciam,
Et rubras cruore plan-
tas

Ægra tingit lacrymis.

* Centiesque, milliesque
Stringit ardis nexibus
Pectus illud, & lacer-
tos,

Illa figit vulnera,
Sicque tota colliquescit
In doloris osculis.

* Eja Mater! obsecramus
Per tuas has lacrymas,
Filiisque triste funus,
Vulnerumque purpu-
ram,

Hunc tui cordis dolo-
rem

Conde nostris cordibus.

* Esto Patri, Filioque,
Et coævo Flámini,
Esto summæ Trinitati
Sempiterna gloria;
Et perennis laus, ho-
norque

Hoc, & omni sæculo.
Amen.

V. Regina marty-
rum, ora pro nobis,

R. Quæ juxta cru-
cem Jesu constitisti.

Ad Magnificat, Ant.

Nolite me confide-
rare, quod fusca sim,
quia decoloravit me
sol: filii matris meæ
pugnaverunt contra
me.

Onatio: Deus, in cu-
jus passione secundum
Simeónis prophetiam:
dulcissimam animam

gloriósæ Virginis, &
Matris Mariæ doloris
gladius pertransiuit:
concede propitius; ut,
qui dolores ejus ve-
nerando recolimus;
passionis tuæ effectum
felicem consequamur.
Qui vivis & regnas. &c.
Deinde fit commem.

Dom. occur.

Hymn. Complet. 8^a a-
liarum Hor. terminantur
fic: Jesu tibi fit gló-
ria: qui passus es pro
servulis, cum Patre &
almo Spiritu, in sem-
piterna sæcula. Amen.

Ad Matutinum, Invit.

Stemus juxta cru-
cem cum Mariá Matre
Jesu, * Cujus áni-
mam doloris gladius
pertransiuit.

Psal. Venite, exul-
témus.

Hymnus.

* Jam toto súbitus vesper
eat polo,
Et sol attónitum præ-
cipitet diem,

Dum lævæ récolo lu-
díbrum necis,
Divinámque catástro-
phen.

* Spectatrix áderas sup-
plicio Parens
Malis uda, gerens cor
adamántinum;
Natus funérea péndu-
lus in cruce
Altos cum gémitus da-
bat.

* Pendens ante óculos
Natus, atrocibus
Sectus verbéribus; Na-
tus hiántibus
Fossus vulnéribus; quot
penetrántibus
Te cóncit acúleis!

* Heu! sputa, álapæ, vér-
bera, vúlnera,
Clavi, fel, áloe spón-
gia, láncea,
Sitis, spina, cruor
quam vária pium
Cor pressére tyránnide!

* Cunctis intérea stat ge-
neróssior
Virgo martyribus: pro-
dígio novo,
In tantis móriens non
móreris Parens
Diris fixa doloribus.

* Sit summæ Tríadi gló-
ria, laus, honor,
A qua suppliciter, sol-
licita prece,

Posco virginei roboris
æmulas

Vires rebus in asperis.
Amen.

In 1. Nocturno.

Antiph. Multiplicati
sunt, qui tribulant me;
multi insurgunt adver-
sum me.

Psalmus 3.

Domine, quid mul-
tiplicati sunt, qui
tribulant me? * multi
insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ
meæ: * Non est salus
ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómi-
ne, succesor meus
es, * glória mea, &
exaltans caput meum.

Voce mea ad Dó-
minum clamavi: * &
exaudivit me de mon-
te sancto suo.

Ego dormivi, & so-
poratus sum: * &
exurrexi, quia Dómi-
nus suscepit me.

Non timèbo millia
pópuli circumdantis
me: * exurge Dómi-

ne, salvum me fac,
Deus meus.

Quóniam tu percus-
sisti omnes adverſan-
tes mihi sine causa:
* dentes peccatorum
contrivisti.

Dómini est salus: *
& super pópulum tu-
um benedictio tua.

Ant. Multiplicati
sunt, qui tribulant me,
multi insurgunt adver-
sum me.

Ant. Paraverunt sa-
gittas suas in phäre-
tra, ut sagittent in
obscuró rectos corde.

Psalmus 10.

In Dómino confido,
quómodo dicitis á-
nimæ meæ: * Trán-
smigra in montem, sic
ut passer?

Quóniam ecce pec-
catóres intenderunt ar-
cum, paraverunt sa-
gittas suas in pháret-
ra: * ut sagittent in
obscuró rectos corde.

Quóniam, quæ per-
fecisti, destruxerunt:

* iustus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo, * Dominus in cælo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * palpebræ ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum, & impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos: * ignis & sulfur, & spiritus procellarum pars calicis eorum.

Quoniam iustus Dominus, & iustitias dilexit: * æquitatem vidit vultus ejus.

Ant. Paraverunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent in obscuro rectos corde.

Ant. Defecit in dolore vita mea, & animi mei in gemitibus.

Psalms 30.

In te, Domine, speravi, non confundar in æternum: * in iustitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam, * accelera, ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem, & in domum refugii, * ut salvum me facias.

Quoniam fortitudo mea, & refugium meum es tu: * & propter nomen tuum deduces me, & enutries me.

Educes me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi: * quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendando spiritum meum: * redemisti me, Domine Deus veritatis.

Odisti observantes vanitates, * supervacue.

Ego autem in Domino speravi: * exul-

tábo, & lætabor in
miseriçordia tua.

Quóniam respexísti
humilitátem meam,
* salvásti de necessitá-
tibus ánimam meam.

Nec conclusísti me
in mânibus inimici: *
statuísti in loco spa-
tioso pedes meos.

Miserére mei, Dó-
mine, quóniam tribu-
lor: * conturbátus est
in ira óculus meus,
ánima mea, & venter
meus.

Quóniam defécit in
dolóre vita mea: * &
anni mei in gemitibus.

Infirmáta est in pau-
pertáte virtus mea: *
& ossa mea conturbá-
ta sunt.

Super omnes inimi-
cos meos factus sum
opprobrium, & vicinis
meis valde: * & ti-
mor notis meis.

Qui vidébant me,
foras fugerunt a me:
* oblivióni datus sum,
tanquam mórtuus a
corde.

Factus sum tanquam
vas pérditum: * quó-
niam audívi vitupe-
ratióem multórum
commorántium in cir-
eúitu.

In eo dum conve-
nírent simul adversum
me: * accípere áni-
mam meam consiliati
sunt.

Ego autem in te
sperávi Dómine: *
dixi: Deus meus es tu:
in mânibus tuis for-
tes meæ.

Eripe me de manu
inimicórum meórum:
* & a persequéntibus
me.

Illústra fáciem tu-
am super servum tu-
um, salvum me fac
in misericórdia tua: *
Dómine, non confún-
dar, quóniam invo-
cávi te.

Erubéscant impii,
& deducántur in infér-
num: * muta fiant lá-
bia dólosa:

Quæ loquúntur ad-
vérsus justum iniqui-

tatem, * in supèrbia,
& in abusiòne.

Quam magna mult-
tudo dulcèdinis tuæ,
Dómine, * quam abs-
condisti timéntibus te!

Perfecisti eis, qui
sperant in te, * in con-
spéctu filiòrum hómi-
num.

Abscòndes eos in
abscòndito facièi tuæ,
* a conturbatiòne hó-
minum.

Próteges eos in ta-
bernáculo tuo, * a con-
tradictiòne linguárum;

Benedíctus Dóminus:
* quóniam mirificávit
misericórdiam suam
mihi in civitatè mu-
nita.

Ego autem dixi in
excessu mentis meæ;
* Projéctus sum a fa-
cie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vo-
cem oratiónis meæ:
* dum clamárem ad te.

Diligite Dóminum
omnes sancti ejus: *
quóniam veritatem re-
quíret Dóminus, & re-

tribuet abundánter fa-
ciéntibus supèrbiam.

Viríliter ágite, &
confortètur cor vest-
rum: * omnes qui spe-
ratis in Dómino.

Ant. Defécit in do-
lore vita mea, & an-
ni mei in gemitibus.

*. Regina mártý-
rum, ora pro nobis:

*. Quæ juxta cru-
cem Jesu constitísti.

Lectio I.

Ex Jeremía Prophéta.

Threni C. I.

Plorans plorávit in
nocte, & láchry-
mæ ejus in maxillis e-
jus: non est, qui con-
solètur eam ex ómni-
bus charis ejus. Om-
nes amici ejus sprevé-
runt eam, & facti
sunt ei inimíci... Vide
Dómine, quóniam trí-
bulor, conturbátus est
venter meus: subvér-
sum est cor meum in
memetípfa; quóniam
amaritúdine plena sum.

Foris interficit gladius, & domi mors similis est. Audierunt, quia ingemisco ego, & non est, qui consolatur me. Tu autem &c.

R. Simeon vir iustus, & timoratus dixit ad Mariam: * Tu amiplius animam pertransibit gladius.

V. Ne vocetis me Pulchram, sed Amaram, quia amaritudine valde replevit me Omnipotens. Tuam &c.

Leſtio II. C. II.

Cui comparabo te? vel cui assimilabo te, filia Ierusalem? Cui exæquabo te, & consolabor te, virgo filia Sion? Magna est enim velut mare contritio tua: quis medebitur tui?... Plausérunt super te manibus omnes trans-euntes per viam: sibilavérunt, & moverunt caput suum super filiam Ierusalem: Hæcine est urbs, dicen-

tes, perfecti decòris, gaudium universæ terræ? Aperuerunt super te os suum omnes inimici tui: sibilavérunt, & fremuerunt dentibus, & dixerunt: Devorabimus. Tu autem &c.

R. Surge, & accipe puerum, & matrem ejus, & fuge in Ægyptum: * Et esto ibi, usque dum dicam tibi.

V. Vocavi filium meum ex Ægypto, ut veniat salus in Ierusalem. Et esto &c.

Leſtio III.

Fecit Dominus, quæ cogitavit: complévit sermónem suum, quem præceperat a diébus antiquis: destruxit, & non pepercit, & lætificavit super te inimicum, & exaltavit cornu hostium tuorum. Clamavit cor eorum ad Dominum super muros fi-

liæ Sion: Deduc quasi torrentem lacrymas per diem, & noctem; non des requiem tibi, neque taceat pupilla oculi tui. Tu autem &c.

¶. Fili, quid fecisti nobis sic? * Ego, & pater tuus: * Dolentes quærebatimus te.

¶. Quid est, quod me quærebatis? In his, quæ Patris mei sunt, oportet me esse. Ego, & pater tuus. Glor. Patri. Dolentes &c.

In II. Nocturno.

Ant. Factum est cor meum tamquam cera liquescens in medio ventris mei.

Psalmus 21.

Deus, Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, & non

exaudies: * & nocte, & non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * Laus Israël.

In te speraverunt patres nostri: * speraverunt, & liberasti eos.

Ad te clamaverunt, & salvi facti sunt: * in te speraverunt, & non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, & non homo: * opprobrium hominum, & abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me: * locuti sunt labiis, & moverunt caput:

Speravit in Domino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projectus sum ex útero:

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me.

Quóniam tribulatio próxima est: * quóniam non est, qui adjuvet.

Circumdedérunt me vituli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rapiens & rugiens.

Sicut aqua effusus sum, * & dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquescens, * in medio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea, & lingua mea adhæsit faucibus meis: * & in pulverem mortis deduxisti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi, * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas, & pedes meos: * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt, & inspexerunt me: * divisérunt sibi

vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem, Domine, ne elongáveris auxilium tuum a me; * ad defensionem meam conspice.

Erue a fratre meo, Deus, animam meam: * & de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leónis: * & a cornibus unicórnium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis, * in medio ecclesiæ laudabo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum; * univérsam semen Jacob glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israël: * quóniam non sprexit, neque despéxit deprecationem páuperis:

Nec avértit faciém suam a me; * & cum clamárem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea
in ecclēsia magna; *
vota mea reddam in
conspēctu timēntium
eum.

Edent pauperes, &
saturabūntur; & lau-
dābunt Dōminum, qui
requirunt eum: * vi-
vent corda eōrum in
sæculum sæculi.

Reminiscēntur, &
convertēntur ad Dōmi-
num, * univērsi fines
terræ.

Et adorābunt in con-
spēctu ejus, univērsæ
familiæ gēntium.

Quōniam Dōmini est
regnum; * & ipse do-
minābitur gēntium.

Manducavērunt, &
adoravērunt omnes
pingues terræ: * in
conspēctu ejus cadent
omnes, qui descēdunt
in terram.

Et ānima mea illi
vivit, * & semen me-
um sērviet ipsi.

Annunciābitur Dō-
mino generatio ven-
tura: * & annunciā-

bunt cœli justitiam e-
jus pōpulo, qui nas-
cētur, quem fecit Dō-
minus.

Ant. Factum est cor
meum tanquam cera li-
quēscens in medio vent-
ris mei.

Ant. Deus, vitam
meam annunciāvi ti-
bi; posuisti lāchrymas
meas in conspēctu tuo.

Psalmus 55.

Miserere mei, Deus,
quōniam concul-
cavit me homo: * to-
ta die impūgnans tri-
bulavit me.

Conculcavērunt me
inimīci mei tota die: *
quōniam multi bellān-
tes advērsus me.

Ab altitūdine diēi
timēbo, * ego vero in
te sperābo.

In Deo laudābo ser-
mōnes meos, in Deo
sperāvi: * non timēbo,
quid faciāt mihi caro.

Tota die verba mea
execrabāntur: * advē-
sum me omnes cogita-
tiones eōrum in malum.

Inhabitabunt, & abscondent: * ipsi calcaneum meum observabunt.

Sicut sustinuerunt animam meam, pro nihilo salvos facies illos: * in ira populos confringes.

Deus, vitam meam annunciaui tibi: * posuisti lachrymas meas in conspectu tuo.

Sicut & in promissione tua: * tunc convertentur inimici mei retrorsum.

In quacunque die invocavero te: * ecce cognovi, quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem: * in Deo speravi, non timebo, quid faciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quae redam laudationes tibi.

Quoniam eripuisti animam meam de morte, & pedes meos de

lapsu: * ut placeam coram Deo in lumine vivendum.

Ant. Deus vitam meam annunciaui tibi; posuisti lachrymas meas in conspectu tuo.

Ant. Fuerunt mihi lachrymae meae panes die, ac nocte.

Psalms 41.

Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum: * ita desiderat anima mea ad te, Deus.

Sitivit anima mea ad Deum fortem vivum: * quando veniam, & apparebo ante faciem Dei?

Fuerunt mihi lacrymae meae panes die ac nocte: * dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?

Haec recordatus sum, & effudi in me animam meam: * quoniam transibo in locum tabernaculi admirabi-

lis, usque ad domum Dei:

In voce exultationis, & confessionis: * sonus epulantis.

Quare tristis es anima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi, * salutare vultus mei, & Deus meus.

Ad meipsum anima mea conturbata est: * propterea memor ero tui de terra Jordani, & Hermonim a monte modico.

Abyssus abyssum invocat, * in voce catartarum tuarum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui, * super me transierunt.

In die mandavit Dominus misericordiam suam, * & nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitæ meæ: * dicam Deo: Susceptor meus es.

Quare oblitus es mei? * & quare con-

tristatus incedo, dum affligit me inimicus?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobraverunt mihi, qui tribulant me, inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es anima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, & Deus meus.

Ant. Fuérunt mihi lacrymæ meæ panes die, ac nocte.

V. Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi,

R. Inter úbera mea commorabitur.

Lectio IV.

Sermo Sancti Bernardi Abbátis.

Ex serm. de 12. Stellis.

Martyrium Virginitatis in Simeonis prophetia, quam in

ipsa Domínicæ passió-
nis história commen-
datur. Pólitus est hic
(ait sanctus senex de
púero Jesu) in sig-
num, cui contradicé-
tur; & tuam ipsius á-
nimam (ad Mariám
autem dicébat) per-
transibit gládus. Vére
tuam, o beata mater,
ánimam pertransiuit.
Alióquin nonnisi eam
pertránsiens carnem fi-
lii tui penetráret. Et
quidem, posteaquam
emísit spíritum tuus
ille Jesus, ipsius pla-
ne non áttigit ánimam
crudélis lancea, quæ
ipsum apéruiť latus,
sed tuam útique áni-
mam pertransiuit. Ip-
sus nimirum anima
jam ibi non erat, sed
tua plane inde nequí-
bat avélli. Tu autem
&c.

✠. Jesum bajulán-
tem sibi crucem: * Se-
quebátur turba mulie-
rum, quæ plangébant,
& lamentabántur eum.

✠. Fíliæ Jerúsalem,
super vos ipsas flete,
& super filios vestros.
Sequebátur. &c.

Leñtio V.

Tuam ergo pertrans-
iuit ánimam vis
dolóris, ut plusquam
márttyrem non immé-
rito prædicémus, in
qua nimirum corpórea
sensum passiónis excé-
sserit cómpassiónis af-
fectus. An non tibi
plusquam gládus fuit
sermo ille revéra per-
tránsiens ánimam, &
pertíngens usque ad
divisiónem ánimæ, &
spíritus: Múlier, ecce
filius tuus? O commu-
tationem! Joánnes ti-
bi pro Jesu tráditur,
servus pro dómíno,
discípulus pro magíst-
ro, filius Zebedæi pro
filio Dei, homo purus
pro Deo vero. Quó-
modo non tuam affec-
tuosíssimam ánimam
pertransíret hæc audí-
tio, quando & nostra,

licet saxeæ, licet fereæ pectora sola recordatio scindit? Tu autem. &c.

R. Postquam venerunt in locum, qui dicitur Calvarie, ibi crucifixerunt eum: * Stabat autem juxta crucem Jesu mater ejus.

Y. Tunc beatam illius animam doloris gladius pertransiit. Stabat. &c.

Leclio VI.

Non mirèmini, fratres, quod Maria martyr in anima fuisse dicatur. Mirètur, qui non meminerit, se audivisse Paulum inter maxima Gentium crimina memorantem, quod sine affectione fuissent. Longe id fuit a Mariæ visceribus, longe fit a servulis ejus. Sed forte quis dicat: Nunquid non eum præfecerat moriturum? Et indubitanter. Nunquid

non sperabat continuo resurrecturum? Et fideliter. Super hæc doluit crucifixum? Et vehementer. Alioquin quisnam tu frater, aut unde tibi hæc sapientia, ut mireris plus Mariam patientem, quam Mariæ filium patientem? Ille enim mori corpore potuit; ista commori corde non potuit? Fecit illud charitas, qua majorem nemo habuit: fecit & hoc charitas, cui post illam similis altera non fuit. Tu autem &c.

R. Joseph ab Arimathæa; * Pétiit corpus Jesu, quod de cruce depositum, * Suo complexu mater excepit.

Y. Dolens Sunamitis sinu, & genibus suis sustinuit mortuum filium. Pétiit corpus Jesu. &c.

Glória Patri. Suo complexu. &c.

In III. Nocturno.

Ant. Intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Psalmus 63.

Exáudi, Deus, orationem meam, cum deprecor; * a timóre inimíci éripe animam meam.

Protexísti me a conventu malignántium, * a multítudine operántium iniquitatem.

Quia exacuérunt ut gládium línguas suas; * intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, & non timébunt; * firmavérunt sibi fermonem nequam.

Narravérunt, ut absconderent láqueos; * dixerunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes; * defecerunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum; * & exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum; * & infirmatæ sunt contra eos línguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes, qui vidébant eos; * & tímuit omnis homo.

Et annuciavérunt ópera Dei; * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, & sperábit in eo, * & laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Ant. Anima mea turbáta est valde, sed tu Dómine úsque quo?

Psalmus 6.

Dómine, ne furóre tuo árguas me; * neque in ira tua corripas me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infir-

mus sum, * sana me,
Dómine, quóniam con-
turbata sunt ossa mea.

Et anima mea tur-
bata est valde: * sed
tu Dómine úsquequo?

Convertere, Dómine,
& eripe animam me-
am: * saluum me fac
propter misericórdiam
tuam.

Quóniam non est in
morte, qui memor sit
tui; * in inférno au-
tem quis confitébitur
tibi?

Laborávi in gèmi-
tu meo, lavábo per
singulas noctes lectum
meum, * láchrymis
meis stratum meum
rigábo.

Turbátus est a furó-
re óculus meus; * in-
veterávi inter omnes
inimicos meos.

Discédite a me om-
nes, qui operámini in-
iquitátem; * quóniam
exaudivit Dóminus vo-
cem fletus mei.

Exaudivit Dóminus
deprecationem meam,

* Dóminus oratióem
meam suscepit.

Erubéscant & con-
turbéntur vehemén-
ter omnes inimici mei:
* convertántur, & e-
rubéscant valde veló-
citer.

Ant. Anima mea tur-
bata est valde; sed tu
Dómine úsque quo?

Ant. Deus adjutor
in tribulatióibus, quæ
invenérunt nos nimis.

Psalms 45.

Deus noster, refúgi-
um, & virtus; *
adjutor in tribulatió-
nibus, quæ invené-
runt nos nimis.

Propterea non timé-
bimus, dum turbábitur
terra, * & transferén-
tur montes in cor ma-
ris.

Sonnérunt, & tur-
batae sunt aquæ eorum:
* conturbati sunt mon-
tes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus læ-
tificat civitátem Dei;
* sanctificávit taber-

naculum suum altissimus.

Deus in medio ejus, non comovebitur; * adjuvabit eam Deus mane diluculo.

Conturbatae sunt gentes, & inclinata sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum; * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, & videte opera Domini, quae posuit prodigia super terram: * auferens bella usque ad finem terrae.

Arcum conteret, & confringet arma: * & scuta comburent igni,

Vacate, & videte, quoniam ego sum Deus: * exaltabor in Gentibus, & exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Ant. Deus adiutor in tribulationibus, quae invenerunt nos nimis.

V. Per te salutem hauriamus, Virgo Maria,

R. Ex vulneribus Christi.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII. Cap. 19.

In illo tempore: Stabant juxta crucem Jesu mater ejus & soror matris ejus, Maria Cleophae, & Maria Magdalene. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii Episcopi.

De Institut. Virg. Cap. 7.

Stabat juxta crucem mater, & fugientibus viris stabat intrépida. Videte, utrum pudorem mutare poterit mater Jesu, quae animum non mutavit. Spectabat piis oculis filii vulnera, per quae sciebat omnibus futuram redemptionem.

Spectabat non degeneri mater spectaculo, quæ non metueret peremptorem. Pendebat in cruce filius, mater se persecutoribus offerebat. Tu autem &c.

R. Quis tibi sensus fuit, o mater dolorum: * Dum Joseph sūdōne filium tuum involvit, & posuit eum in monumento.

V. Considerate, & videte, si est dolor, sicut dolor meus. Dum Joseph. &c.

Lectio VIII.

Ex eiusdem Epist. 25. ad Ecc. Vercell. prope finem.

Maria mater Domini ante crucem filii stabat. Nullus me hoc docuit, nisi Sanctus Joannes Evangelista. Mundum alii concussum in passione Domini conscripserunt, cælum tenebris obductum refugisse solem, in Paradisum latronem, sed post pi- am confessionem, re-

ceptum. Joannes docuit, quod alii non docuerunt, quemadmodum in cruce positus Matrem appellaverit.

* Pluris putatur, quod victor suppliciorum, pietatis officia matri exhibebat, quam quod regnum cœlestē donabat. Nam si religiosum est, quod latroni donatur venia, multo uberioris pietatis est, quod a filio mater tanto affectu honoratur. Tu autem. &c.

R. In toto corde tuo gemitus matris tuæ ne obliviscaris, * Ut perficiatur propitiatio, & benedictio.

V. Ave princeps generosa, martyrūque prima rosa, virginūque lilium. Ut perficiatur. &c. Gloria Patri. Ut perficiatur. &c.

Lectio IX. de Homilia Dominice occurrentis.

Ad Laudes, & per Horas.

Ant. Quo alius dilectus tuus, o pulcher-

rima mulierum? quo
declinavit dilectus tu-
us, & quæremus eum
tecum?

*Psal. Dominus regna-
vit. cum reliq. de Lau-
dibus Dominicæ.*

*Ant. Recedite a me,
amare flebo, nolite in-
cumbere, ut consolé-
mini me.*

*Ant. Non est ei spé-
cies, neque decor,
& vidimus eum, & non
erat aspectus.*

*Ant. A planta pedis
usque ad verticem ca-
pitis non est in eo sa-
nitas.*

*Ant. Fulcite me fló-
ribus, stipate me ma-
lis, quia amore lán-
gueo.*

Capitulum Threni 2.

Cui comparabo te?
vel cui assimilabo
te, filia Jerúsalem?
cui exæquabo te, &
consolabor te, virgo
filia Sion? magna est
velut mare contritio
tua. *R. Deo gratias.*

Hymnus.

Summe Deus clemén-
tiæ,

Septem dolóres Virgi-
nis,

Plagasque Jesu Filii

Fac rite nos revólvere,

* Nobis salutem cónferant

Desparæ tot láchrymæ,

Quibus lavare sufficis

Totius orbis crimina.

* Sit quinque Jesu vulne-
rum

Amara contemplatio,

Sint & dolóres Virginis

Æterna cunctis gáudia.

* Jesu tibi sit glória;

Qui passus es pro fr-
vulis,

Cum Patre, & almo
Spíritu,

In sempiterna sæculæ

Amen.

*V. María Virgo per
virtutem tot dolórum,*

*R. Fac nos gaudere
in regno coelórum.*

Ad Benedictus, Ant.

Venite, ascendamus
ad montem Dómini,
& videre, si est do-
lor, sicut dolor meus.

Oratio: Deus, in cu-
jus passióne secundum
Simeónis prophetiam;
dulcissimam animam

gloriósæ Virginis & Matris Mariæ doloris gladius pertransiuit: concède propitius; ut, qui dolores ejus venerando recolimus; passionis tuæ effectum felicem consequamur. Qui vivis & regnas &c.

Deinde fit commemoratio Dominicæ occurrentis.

Ad Primam.

In R. br. dicitur. Qui passus es propter nostram salutem.

Leslio br. Deduc &c. ut infra ad Nonam; et in fine: Tu autem &c R. Deo grat.

Ad Tertiam.

Ant. Recédite a me.

Capit. Cui comparabo te. ut supra in Laud.

R. br. O vos omnes: * qui transitis per viam. O vos &c.

*. Atténdite, & vidéte, si est dolor, sicut dolor meus. Qui transitis. &c. Glória Patri. O vos &c.

*. Defecerunt præ lachrymis oculi mei,

R. Conturbata sunt omnia viscera mea.

Ad Sextam.

Ant. Non est ei species.

Capitulum. Threni 1.

Plorans ploravit in nocte, & lachrymæ ejus in maxillis ejus; non est, qui consoletur eam ex omnibus charis ejus. R. Deo gratias.

R. br. Defecerunt, Præ lachrymis oculi mei. Defecerunt, &c.

*. Conturbata sunt omnia viscera mea.

Præ lachrymis. &c. Glória Pat. Defecerunt, &c.

*. Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi,

R. Inter úbera mea commorabitur.

Ad Nonam.

Ant. Fulcíte me.

Capitulum. Threni 2.

Deduc quasi torrentem lachrymas per diem, & noctem, non des réquiem tibi, neque taceat pupilla

oculi tui. R. Deo gr̃a-
tias.

R. br. Fasciculus myr-
rhæ * Dilēctus meus
mihi.

Fasciculus myrrhæ. &c.
✠. Inter úbera mea
commorabitur. Dilēc-
tus. &c. Glória Patri.
Fasciculus. &c.

✠. Anima mea li-
quesfacta est,

* Ut dilēctus locú-
tus est.

*In II. Vesperis dicun-
tur omnia ut in primis.*

* Regina mártý-
rum, ora pro nobis,

R. Quæ juxta cru-
cem Jēu constitisti.

Ad Magnificat, Ant.

Opprēssit me dolor,
& fácies mea intúmuit
a fletu, & pálpebræ
meæ caligavérunt.

*Oratio: Deus, in cú-
jus, ut supra post Laudes*

OFFICIUM

Dedicatiónis ómninm
Ecclesiárum. *Dupl. I.*
classis: cum oct.

Celebratur Dominica
III. post Kalendas Octo-
bris.

*Omnia de communi
Dedicatiónis Ecclesiæ ut in
Breviario.*

OFFICIUM

De Patrocínio Beatæ
Mariæ V. *Dupl. majus.*

Pro Dominica III. No-
vembris.

Ad Vesperas.

*Ant. Dum esset Rex,
cum reliquis Antiphonis,
Psalmis, Capitulo, &
Hymno, ut in Officio per-
vo B. Mariæ. V.*

* Dignare me lau-
dare te, Virgo sacrata.

* Da mihi virtú-
tem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Ant.

Sancta María, succurre
miseris, juva pusilláni-
mes, réfove débiles,
ora pro pópulo, inter-
veni pro clero, inter-
cede pro devoto femi-
neo sexu: sentiant om-
nes tuum juvamen,
quicumque celebrant

tuum sanctum Patrocinium.

Oratio: Concède nos famulos tuos, ut in Officio parvo.

Et fit Commem. Dominica.

Ad Matutinum. Invitatorium: Sancta Maria Dei Génitrix, Virgo, * Intercède pro nobis. *Psalmus:* Venite, exultemus.

Hymnus: Quem terra. *ex Officio parvo.*

Ant. Psalmi, et v. nocturnorum, ut in Officio parvo.

In I. Nocturno.

Lectiones: De Parabolis Salomonis: Ego Sapientia habito, cum Responsoriis, ut in Festo Ss. Nominis B. M. Arie V. in Dominica infra Octav. Nativitatis ejus.

In II. Nocturno.

Sermo Sancti Joannis Chrysostomi &c. ut in die XII. Sept. seu 5. die infra Octav. Nativ. Beatæ, cum Responsoriis hic sequentibus.

R. 1. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, & sicut cyprissus in monte Sion: quasi myrrha electa, * Dedi suavitatem odoris. *v.* Et sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans. *Dedi &c.*

R. 2. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, & formosa tanquam Jerusalem? * Vidérunt eam filia Sion, & beatam dixerunt; et reginæ laudaverunt eam. *v.* Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. *Vidérunt &c.*

R. 3. Ornata monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit: * Et videntes eam filia Sion, beatissimam prædicaverunt, dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum. *v.* Astitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et videntes &c. *Gloria Patri &c. Unguentum &c.*

In III. Nocturno.

Lectiones de homilia venerabilis Bedæ Presbyteri in Evang. Loquente Jesus ad turbas, ut in Festo B. M. V. de Mercede die XXIV. Sept. cum Resp. hic infra positis.

*R. VII. Felix namque es sacra virgo Maria, & omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol iustitiæ, Christus Deus noster. V. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicunque celebrant tuum sanctum Patrocinium Quia ex te &c.*

R. VIII. Beátam me dicent, ut in Festo prædicto.

Lectio IX. de Homil. Dominicæ.

Ad Laudes,

& per Horas.

Omnia dicuntur, ut in Festo B. M. de Mercede.

Oratio: Concède. ex Off. parvo.

Ad II. Vesperas.

Omnia, ut in primis vesp.

Ad Magnif. Ant. Beátam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus.

Oratio: Concède, cum commem. Dominicæ.

SUPPLEMENTUM

Libelli.

DIE XXIV. APRILIS. Inventionis Corporum Ss. Cántii & socior. Mm. Duplex.

Oratio: Omnipotens sempitérne Deus, qui

hodiérna die membra Sanctorum mátyram Cántii, Cantiáni, Cantianillæ, Chrysógoni, Anastásie & Prothi, nobis famulis tuis reve-

lāre dignatus es: concede propitius: ut; qui eorum corporum inventionem hodie venerando colimus; ipsorum beatitudini te concedente adjungi mereāmur. Per Dominum &c.

In I. Noct. Lectiō. de Script. occur.

In II. & III. Noct. de comm. plur. Mm. 2. loco. R. 8vum: Hæc est vera &c.

XIX. AUGUSTI.

S. Ludovici Tolosani Ep. C. Semidup.

Vile partem æstivo, libelli pag 46. ibique in oratione pro verb. postponere, dic, præponere, quod observandum est et de antiquis libellis.

DIE XIV OCTOBRIS
S. Callisti Papæ Mart.
Duplex min.

Oratio: Deus, qui nos conspicias &c. ut in brev. hac die.

In I. Nocturno Lectiō. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Callistus Romanus præfuit Ecclesiæ Antonino Heliogabalo imperatore Constituit quatuor anni tempora, quibus jejunium ex Apostolica traditione acceptum ab omnibus servaretur. Edificavit basilicam Sanctæ Mariæ trans Tiberim, & in via Appia vetus cæmeterium, in quo multi sancti sacerdotes & martyres sepulti sunt, amplificavit; unde ab eo Callisti Cæmeterium appellatur. Tu autem &c.

R. Honestum. &c.

Lectio V.

Eiusdem pietatis fuit, quod beati Calepōdii presbyteri & martyris corpus jactatum in Tiberim, conquirit diligenter curavit, & inventum honorifice sepelivit. Palmatium consulari, Simplicium senatoria dignitate il-

lústres, Felicem, & Blandam, qui deinde omnes martyrium subiére, cum baptismo lustráffet, missus est in cárcerem; ubi Privátum mílitem ulcéribus plenum, admirabiliter sanitati restitutum, Christo adjunxit: pro quo idem recens adhuc a fide fuscépta plumbátis usque ad mortem cæsus occubuit. Tu autem &c.

¶ Desiderium &c.

Lectio VI.

Sedit Callístus annos quinque, mensem unum, dies duódecim. Ordinationibus quinque mense Decémbri creávit presbyteros

sexdecim, diáconos quátuor, episcopos octo. Post longam famem, crebrásque véberationes præcepit jac-tus in puteum, atque ita martyrio coronatus, sub Alexandro imperátore, illátus est in cæmetérium Calepódii via Aurélia, tertio ab Urbe lapide, pridie Idus Octóbris. Ejus postmodum corpus in basilicam Sanctæ Mariæ trans Tiberim ab ipso ædificátam delátum, sub ara majóri máxima veneratióne colitur. Tu autem &c.

¶ Stola jucunditátis &c.

In III. Nocturno Lecti-on. ut in brev. dicta die.

FESTA ELEVATA

a ritu semiduplicis ad ritum duplicis

XXIII. Febr. S. Margarítæ de Cort. *festum elev. die*
17. Sept. 1798.

XVIII. nunc XXII. Sept. S. Thomæ de Villa nova Ep.
Elev. d. 12. Dec. 1801.

XIV. Octob. S. Callísti Papæ M. *Elev. d. 2. Sept. 1808.*

XIII. Nov. S. Dídaci C. *Elev. d. 17. Sept. 1798.*

XXIII. jam XXVIII Nov. S. Clementis Papæ M. *Elev. d. 5. Sept. 1804.*

Proinde tam in libellis diocesánis, quam in breviáriis a voce, *Semiduplex*, primæ duæ syllabæ expungántur.

INDEX ALPHABETHICUS

F e s t ó r u m

in libello Labacénsi, ejúsque appendíce
occurréntium.

	Volumen	Pag.
Abúndii Ep. Conf. Duplex. - - -	Pars ver.	12
Acháti & sociór. Mm. Semidup. - - -	P. æst.	5
Ægidii abb. C. Semidup. - - -	P. aut.	1
Agapis & sociár. Vv. Mm. Dup. - - -	P. hiem.	42
Agapíti Mart. Semidup. - - -	P. æst.	46
Aloysii Gonz. C. Dup. - - -	P. æst.	1
Anastásiæ Mart. Dup. - - -	P. hiem.	26
Anastásii Mart. Dup. - - -	P. aut.	10
Angelór. Cust Dup. 2. cl. - - -	Append.	188
- - - Diei gvæ Dup - - -	ibid.	ib.
Apost. omnium Commem. - - -	P. æst.	9
- - - Divis. fest. Dup. - - -	P. æst.	15
Bárbaræ V. M. Dup. - - -	P. hiem.	1
Bertrándi E. C. Dup. - - -	P. ver.	50
Bibíanæ V. M. Semidup. - - -	P. hiem.	4
Blásii Ep. M. Semidup. - - -	P. hiem.	26
Callísti Papæ M. Dup. - - -	Supplem.	215
Camílli de Lélliis C. Dup. - - -	P. æst.	29
Cancii, Canciáni &c. soc. Mm. invent. Dup. Suppl.		214
- - - Festum, Dupl. maj. - - -	P. ver.	45
Christínæ V. M. Semidup. - - -	P. æst.	35
Christóphori Mart. Semidup. - - -	P. æst.	42
Chromátii Ep. C. Dup. - - -	P. hiem.	1
Chrysanthiáni & sociór. Mm. Dup. - - -	P. hiem.	38
Chrysógoni Mart. Dup. - - -	P. aut.	65
Chrysólogi Petri E. C. Doct. dup. - - -	P. hiem.	3
Cleméntis Papæ M. Dup. - - -	P. aut.	67
- - - ejusdem - - -	Suppl.	216
Commem. Concept. B. M. V. Dupl. - - -	Appen.	49
- - - Corporis Christi Semidup. - - -	App.	2
- - - Dolór. B. M. V. Dup. - - -	App.	191
- - - Nicolái E. per annum - - -	App.	1

Commém. omnium Apost. - - -	P. æst.	9
- - - Mátyrúm - - -	P. hiem.	17
Concept. B. M. V. Fest Dup. I. cl. -	P. hiem.	3
Cordis D. N. J. C. Dup. maj. - -	App.	170
Corónæ Spinæ Domini Dup. maj. -	App.	105
Coronator. quatuor Mm. Semidup.	P. hiem.	1
Corporis Christi Offic. comm. Semiaup.	App.	2
Cyricæ & Mulsæ Vv. Mm. Dup. -	P. ver.	60
Cyrilli & Methódii E. C. Dup. -	P. hiem.	42
Daniel. Proph. Conf. Dup. - - -	P. aut.	10
Dedic. Eccl. Dup. I. cl. - - -	App.	212
Despons. B. Mariæ V. Dup. maj. -	P. hiem.	18
Didaci Conf. Duplex - - -	Suppl.	216
Dexteræ S. Steph. R. invent. Dup. min.	P. ver.	41
Divis. Apost. Dupl. maj. - - -	P. æst.	15
Dolor. B. M. V. off Commém. Dup. -	App.	191
Donati & sociór. Mm Dup. - - -	P. æst.	49
Dormient. 7 Mm. Semidup. - - -	P. aut.	10
Emeríci Conf. Duplex. - - -	P. aut.	58
Euphémie & sociár. Vv. Mm. Dupl. -	P. aut.	1
Expect. Partus B. M. V. Dup. maj. -	P. hiem.	7
Felícis a Cant. C. Semidup. - - -	P. ver.	37
Felícis & Fortun. ti Mm. Dup. - -	P. ver.	61
Felicitátis Mart. Dup. - - -	P. aut.	65
Fidei Virg. Mart. Semidup. - - -	P. aut.	41
Fidélis a Sigmar. M. Dup. - - -	P. ver.	17
Floriáni & sociór. Mm. Dup. - - -	P. ver.	20
Franciscæ Joánnæ Dup. min. - - -	P. aut.	6
- - - Romanæ Vid. Dup. - - -	P. hiem.	45
Francisci Bórgiæ C. Semidup. - - -	P. aut.	34
- - - Joannis R. C. Dup. - - -	P. ver.	57
Fratrum 7 Mm. Duplex - - -	P. æst.	12
Fundator. ord. serv. M. V. Dup. -	P. hiem.	27
Gabriel. Archang. Dup. maj. - - -	P. ver.	1
Geórgii Mart. Semidup. - - -	P. ver.	14
Gerárdi E. M. Dup. - - -	P. aut.	26
Gereón. & sociór. Mm. Dup. - - -	P. aut.	27
Gertrúdis Virg. Dup. - - -	P. aut.	64
Gervásii & Protásii Mm. Semidup. -	P. ver.	61

Henríci imp. C. Dup.	P. æst.	42
Hermág. & Fort. Mm. Dup. I. cl.	P. æst.	12
. . . Diei gvæ Dup.	P. æst.	22
. . . Translat. Dup.	P. æst.	49
Hermógenis & Fort. Mm. Dup.	P. aut.	10
Hierónymi Æmil. C. Dup. minus	P. æst.	25
Hilári & sociór. Mm. Dup.	P. ver.	1
Hippólyti & Cast. Mm. Semidup.	P. æst.	42
Hyacynthi Conf. Dup.	P. æst.	49
Jaáchimi Patris Deip. V. Dup. maj.	App.	182
Joannis Cantii C. Semidup	P. aut.	34
. . . a Cruce C. Dup.	P. aut.	67
. . . Francísci R. Dup.	P. ver.	57
. . . Gualbérti C. Dup.	P. æst.	22
. . . de Motha C. Dup.	P. hiem.	37
. . . Nepomucéni M. Dup.	P. ver.	25
Joánnæ Francisæ Dup.	P. aut.	6
Joséphi Calass. C. Dup.	P. aut.	11
. . . a Cupert. C. Dup.	P. aut.	15
. . . Sponsi Deip. V. patroc. Dup. 2. cl.	App.	134
. . . Ejusdem festum. Dup. 1. cl.	P. ver.	1
Invéntio Corp. Ss. Cancii & soc. Mm. Dup. Suppl.		214
. . . Déxteræ S. Steph. R. Dup. min.	P. ver.	41
Juliánæ V. M. Semidup.	P. hiem.	37
. . . de Falconéris V. Dup.	P. æst.	6
Juliáni Mart. Semidup.	P. aut.	27
. . . de Bono Alb. C. Semidup.	P. hiem.	38
Justi Mart. Dup.	P. aut.	55
Justínæ V. M. Dup.	P. aut.	30
Juvéntii E. C. Dup.	P. hiem.	26
Ladislái R. C. Dup.	P. æst.	7
Láncæ & clav. Domini, Dup. 2. cl.	App.	123
Leonárdi C. Semidup	P. aut.	60
Leónis Papæ C. Doct. Dup.	P. ver.	12
Leopóldi C. Dup.	P. aut.	61
Liberális C. Dup.	P. ver.	12
Lúciæ V. M. Dup.	P. hiem.	7
Ludovíci Ep. Tolos. Semidup.	P. æst.	46
. . . Ejusdem	Suppl.	216

Marcélli Papæ M. Semidup.	P. hiem.	37
Marci Evang. transl. Dup.	P. hiem.	26
- - Papæ Conf. Dup.	P. aut.	27
Margaritæ V. M. Semidup.	P. æst.	42
- - - de Cortóna, Dup.	P. hiem.	38
- - - ejusdem	Suppl.	216
Maríæ de Cerv. seu de Socos Dup.	P. aut.	23
Martyrum omn. com. n.	P. hiem.	17
Mauri Mart. Dup.	P. aut.	67
Máximæ Virg. Dup.	P. ver.	37
Máximi E. M. Dup. maj.	P. ver.	41
Maximiliáni E. M. Dup.	P. aut.	32
Mennæ Mart. Dup.	P. aut.	60
Mónicæ Vid. Dup.	P. ver.	25
Nazárii Ep. C. Dup.	P. ver.	61
Nicææ E. C. Dup.	P. æst.	12
Nicéphori Mart. Dup.	P. hiem.	18
Nicolái Ep. festum, Dup. 1. cl.	P. hiem.	3
- - - Diéi gvæ Dup.	P. hiem.	4
- - - Commem. per annum	App.	1
Norbérti E. C. Dup.	P. ver.	53
Octávæ Ang. Cust. Dup.	App.	188
- - - Hermág & Fort. Dup.	P. æst.	22
- - - Nicolái E. Dup.	P. hiem.	4
Pantaleónis Mart. Dup.	P. æst.	35
Partus B. Mariæ V. Exp. Dup. maj.	P. hiem.	7
Patroc. S. Joséphi. Dup. 2. cl.	App.	134
- - B. Mariæ Virg. Dup. maj.	App.	212
Paulíni E. C. Dup.	P. hiem.	26
Pelágii Mart. Dup.	P. aut.	10
Petri Chrysol. E. C. D. Dup.	P. hiem.	3
- - Nolásci C. Dup.	P. hiem.	37
Pii Papæ Mart. Dup.	P. æst.	12
Primi & Fel. Mm. Dup.	P. ver.	53
Procéssí & Martin. Mm. Semidup.	P. æst.	10
Prosdócimi E. C. Dup.	P. aut.	60
Prothi Mart. Duplex.	P. æst.	6
Quatuor Coronat. Mm. Semidup.	P. hiem.	1
Quinqué plagár. Domini, Dup. maj.	App.	80

Quiríni E. M. Dup.	P. ver.	47
Raphaélis Archang. Dup.	P. aut.	41
Raymúndi de Penaf. C. Semidup.	P. hiem.	38
Rochi Conf. Duplex	P. æst.	44
Rosáliæ Panorm. V. Dup.	P. aut.	4
Sanguinis Domini Dup. maj.	App.	145
Septem Dolor. B. M. V. comm. Dupl.	App.	191
Septem Dormiént. Mm. Semidup.	P. aut.	10
Septem Fratr. Mm. Dup.	P. æst.	12
Septem Fundat. ord. serv. Mariæ Dup.	P. hiem.	27
Sigismúndi M Dup.	P. ver.	22
Spineæ Corónæ Domini Dup maj.	App.	105
Stéphani R. Dext. invent. Dup.	P. ver.	41
Syri Ep. Conf. Semidup.	P. hiem.	3
Theodóri M. Semidup.	P. hiem.	3
Thomæ de Villanova E. C. Dup.	P. aut.	23
Titíani E. C. Dup.	P. hiem.	18
Translat. S. Marci Ev. Dup.	P. hiem.	26
- - - Hermág. & Fort. Dup.	P. æst.	49
Valeríani Ep. C. Dup.	P. aut.	67
Ubáldi E. C. Semidup.	P. ver.	41
Udalríci E. C. Semidup.	P. æst.	10
Viðtoris & Corónæ Mm. Dup.	P. ver.	25
Vincéntii a Paulo C. Dup.	P. æst.	42
Viti & sociór. Mm. Dup.	P. ver.	55
Ursulæ & Sociár. Vv. Mm. Dup.	P. aut.	38
Vúlner. quinque Domini, Dup. maj.	App.	80
Wolfgáangi Ep. C. Dup.	P. aut.	53
Zenónis Ep. M. Dup.	P. ver.	12
Zóili Conf. Semidup.	P. hiem.	37

37	1. Baum.	1848
38	2. Baum.	1848
39	3. Baum.	1848
40	4. Baum.	1848
41	5. Baum.	1848
42	6. Baum.	1848
43	7. Baum.	1848
44	8. Baum.	1848
45	9. Baum.	1848
46	10. Baum.	1848
47	11. Baum.	1848
48	12. Baum.	1848
49	13. Baum.	1848
50	14. Baum.	1848
51	15. Baum.	1848
52	16. Baum.	1848
53	17. Baum.	1848
54	18. Baum.	1848
55	19. Baum.	1848
56	20. Baum.	1848
57	21. Baum.	1848
58	22. Baum.	1848
59	23. Baum.	1848
60	24. Baum.	1848
61	25. Baum.	1848
62	26. Baum.	1848
63	27. Baum.	1848
64	28. Baum.	1848
65	29. Baum.	1848
66	30. Baum.	1848
67	31. Baum.	1848
68	32. Baum.	1848
69	33. Baum.	1848
70	34. Baum.	1848
71	35. Baum.	1848
72	36. Baum.	1848
73	37. Baum.	1848
74	38. Baum.	1848
75	39. Baum.	1848
76	40. Baum.	1848
77	41. Baum.	1848
78	42. Baum.	1848
79	43. Baum.	1848
80	44. Baum.	1848
81	45. Baum.	1848
82	46. Baum.	1848
83	47. Baum.	1848
84	48. Baum.	1848
85	49. Baum.	1848
86	50. Baum.	1848
87	51. Baum.	1848
88	52. Baum.	1848
89	53. Baum.	1848
90	54. Baum.	1848
91	55. Baum.	1848
92	56. Baum.	1848
93	57. Baum.	1848
94	58. Baum.	1848
95	59. Baum.	1848
96	60. Baum.	1848
97	61. Baum.	1848
98	62. Baum.	1848
99	63. Baum.	1848
100	64. Baum.	1848

O F F I C I A
D I O E C E S I S
L A B A C E N S I S
AD PARTEM BREVIARII
H I E M A L E M.

I. DECEMBRIS.

Ss. 4. Coronatorum
Mm.

*Semiduplex (in brev.
8. Nov.)*

Oratio: Præsta, quæsumus, omnipotens Deus: ut, qui gloriosos Mártyres fortes in sua confessione cognovimus, pios apud te in nostra intercessione sentiamus. Per Dóminum &c.

In 1. Noct. Lectiones de scriptura occurr. Reliqua de Comuni Plur. Mm. 2. loco.

8. R. Hæc est vere fraternitas.

II. DECEMBRIS.

S. Chromátii Ep.
Aquilej. C. duplex.

Oratio. Exáudi.

In 1. Noct. Lectiones de scriptura occurr.

Reliqua de Comuni Conf. Pontif. 2. loco.

IV. DECEMBRIS.

S. Bárbaræ Virg. et
Marr. Duplex.

Oratio. Deus, qui inter cætera.

In 1. Nocturno Lectiones de script. occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Barbara Virgo Nicomediensis, Dióscori nobilis, sed superstiosi hominis filia, per ea, quæ visibilia facta sunt, ad invisibilia divina opitulante gratia facile pervénit. Quapropter soli DEO, rebusque divinis vacare cœpit. Eam pater, utpote forma venustior nitentem, a quocunque virorum occursum tutari cupiens, turri inclusit; ubi pia Virgo meditationibus, & precibus addicta, soli DEO

quem sibi in sponsum elegerat, placere studebat. Oblata a patre pluries nobilium conubia, fortiter sprexit: pater vero per sui absentiam filiae animum posse facilius emolliiri confidens, iussit primo balneum extrui, ne quid ei deesset ad commoditatem; deinde peregre in externas regiones profectus est.

¶. Propter veritatem.

Lectio V.

Absente patre iussit Bárbara dnabus fenestris, quæ in turri erant, tertiam addi in honorem Divinæ Trinitatis, labiũque balnei sacro Sanctæ crucis signo muniri: quod ubi rediens Dioscorus inspexit, audita novitatis causa, adeo in filiam excanduit, ut stricto ense eam appetens parum abfuerit, quin eam dire confoderet; sed præsto adfuit Deus: nam fugienti Barbaræ saxum ingens se

patefaciens viam aperuit, per quam montis fastigium petere, et in speculatore potuit. Sed paulo post cum a nequissimo genitore reperta fuisset, ejus latera pedibus, dorsumque pugnis immániter percussit, et crinibus per loca aspera, difficilesque vias raptatam, Marciáno præditi puniendam tradidit.

¶. Dilexisti iustitiam.

Lectio VI.

Itaque ab ipso ómnibus modis, sed incassum tentatam, nudam nervis cædi, et inflicta vulnera testulis confricari, deinde in cárcerem trahi præcepit; ubi immensa luce circumdatus ei Christus appárens, mirifice confortatam in passionum tolerantia confirmavit. Quod animadvertens Juliána māttróna ad fidem conversa, ejusdem palmæ particeps effecta est. Bárbaræ demum ferreis unguibus membra laniantur, facibus late-

ra incenduntur, et mal-
leolis caput contúndi-
tur, quibus in cruciáti-
bus confortem solabá-
tur, et hortabátur, ut
ad finem usque constan-
ter certáret; præcísis
tandem utríque ubéri-
bus, nudæ per loca púb-
lica tractæ cápite plec-
túntur, filiaque cervi-
cem ipse scelestíssimus
pater, humanitátis ex-
pers, própriis mánibus
amputávit: cujus fera
crudélitas non diu inúl-
ta remánit; nam sta-
tim eo ipso in loco fúl-
mine percússus intériit.
Caput hujus beatíssimæ
Mártyris in Oratório
ad Sancta Sanctorum
honorífico asservátur.

¶. Afferéntur.

In 3. Nocturno, Ho-
milia in Evangelium: Sí-
mile erit regnum cælo-
rum decem virginibus,
ut in Comuni Virginum.

V. DECEMBRIS.

S. Petri Chrysólogi Ep.

Conf. Eccl. Doct. Du-
plex, ut in brev. die 4. Dec.

VI. DECEMBRIS.

S. Nicolái Ep. Conf.

Patroni titularis Eccle-
siæ Cathed. Duplex 1.
Classis cum Octava in hac
Diócesi.

Officium, ut habetur in
breviario.

Lectiones in 1. Nocturno:
Fidélis sermo.

Infra Octavam fit commemo-
ratio ejusdem, ut habe-
tur in appendice hujus libelli.

VIII. DECEMBRIS.

Fest. Conceptionis B.

V. Mariæ, V.

Duplex 1. Classis cum Octa-
va. Sine Commer. de S.
Nicolao hodie.

IX. DECEMBRIS.

S. Syri Ep. Conf.

Semidup. Oratio: Exaudi.

In 1. Noct. Lectiones de
scriptura occurrente. Reli-
qua de Comuni 2. loco.

X. DECEMBRIS.

S. Theodóri Mart.

Semidup.

Oratio; Deus, qui nos
beáti Theodóri márry-

ris tui confessiōne gloriōsa circūdas et protēgis; præsta nobis; ex ejus imitatiōne proficere, et oratiōne fulciri. Per Dominum.

In 1. Noct. Lectiones de Script. occurrente.

In 2. Noct. Lectio 4. propria ut die 9. Novemb. in breviario.

Reliqua de Comuni unius Mart. 2. loco.

XII. DECEMBRIS.

S. Bibiānæ V. M.

Semidup.

Officium, ut in breviario die 2. Decemb.

XIII. DECEMBRIS.

Octava Dies S. Nicolai. Dup.

Offic. ut in Festo die 6. hujus.

In 1. Noct. Lectiones de Script. occurr.

In 2. Nocturno.

Lectio IV.

Sermo Sancti Gregorii Papæ.

2 parte Pastoral. C. I.

Tantum debet actiōnem pōpuli actio tran-

scēdere Præsulis: quantum distāre solet a grege vita pastōris. Oportet namque, ut metiri sollicitē studeat, quanta tenēdæ rectitudinis necessitate cōstringitur, sub cujus æstimatiōne pōpulus grex vocatur. Sit ergo (necesse est) cogitatiōne mundus, actiōne præcipuus, discretus in silentio, utilis in verbo, singulis compassiōne prōximus, præ cunctis contemplatiōne suspensus, bene agentibus per humilitatem socius, contra delinquentium vicia per zelum justitiæ erectus, internōrum curam in exteriorum occupatione non minuens, exteriorum providentiam in interiorum sollicitudine non relinquens.

R. Inveni.

Lectio V.

1. Parte. C. 9. et 10.

Considerandum quoque est, quia cum causam pōpuli electus Præ-

sul fúscipit, quasi ad ægrum médicus accé-
dit. Si ergo adhuc in e-
jus ópere passiões vi-
vunt, qua præsumtiõe
percúsum medéri pró-
perat, qui in fácie vul-
nus portat? Ille igitur,
ille modis ómnibus de-
bet ad exémplum vi-
vendi pértrahi, qui
cunctis carnis passiõni-
bus móriens jam spiri-
táliter vivit, qui nulla
adversa pertiméscit,
qui sola intérra desi-
derat. Cujus intentiõi
bene cóngruens, nec
omnino per imbecilli-
tatem corpus, nec val-
de per contumáciam
repúgnat spíritus: qui
ad aliéna capiénda non
dúctur, sed própria
largitur.

R. Pósuí adjutórium.

Lectio VI.

Ibidem C. VIII. ad finem.

Unde ipsum quoque
episcopátus offícium bo-
ni óperis expresseiõe
defínitur, cum dicitur:
Si quis episcopátum de-
siderat, bonum opus

desiderat. Ipse ergo si-
bi testis est, quia epis-
copátum non appetit,
qui non per hunc boni
óperis ministérium,
sed honóris glóriam
quærit. Sacrum quíppe
offícium non solum non
diligít omnino, sed ne-
scit, qui ad cúlmen re-
gíminis anhelans, in oc-
culta meditatiõe cogi-
tatiõi ceterórum sub-
jectiõe páscitur, lau-
de própria lætatur, ad
honórem cor élevat,
rerum affluéntium ab-
undántia exúltat. Mun-
di ergo lucrum quæri-
tur sub ejus honóris spé-
cie, quo mundi destrui
lucra debuérunt.

R. Iste est, qui.

In 3. Nocturno.

Lectio VII.

Lectio Sancti Evan-
gélíi secundum Mat-
thæum.

In illo témpore: Di-
xit Jesus discipulis suis
parábolam hanc: Ho-
mo pereg're proficiscens
vocávit servos suos, et

trádidit illis bona sua
Et reliqua.

De homília Sancti
Ambrosii Episcópi. 2. de
voc. gen. c. 2 post medium.

Datur unicuique hic
sine mérito, unde ten-
dat ad méritum; et da-
tur ante ullum labó-
rem, unde quisque
mercédem accipiat se-
cúndum laborem: quod
ita esse étiam Evangé-
licæ veritatis testimó-
nio agnóscitur; ubi per
cómparátióem díci-
tur, quod homo péregre
proficiscens vocávit
servos suos, et trádidit
illis substántiam suam,
et uni dedit quinque ta-
lénta, álíi duo, álíi ve-
ro unum, unicuique se-
cúndum propriam vir-
tútem, id est, secundum
própriam et naturalem
possibilitátem. non au-
tem secúndum própri-
um méritum: quia álíud
est posse operari, álíud
operári; et álíud est
posse habére charita-
tem, álíud habére cha-
ritátem.

R. Amavit eum Dó-
minus.

Lectio VIII.

Non itaque omnis re-
parábilis reparátur,
nec omnis sanábilis sa-
nátus est; quia repará-
bilem et sanábilem es-
se de natúra est: repa-
rátum autem et saná-
tum esse de grátia est.
Dénique isti, quibus se-
cúndum módulum ca-
pacitátis suæ, quem in
eis distribútor substán-
tiæ prævidébat, dispar
créditus est númerus
talentórum; non méri-
ti remúneratióem,
sed óperis accepére
matériam.

R. Sint lumbi vestri.

Lectio IX.

In qua duórum ser-
vórum vigilantíssima
indústria non solum glo-
riosis laudibus honestá-
tur, sed étiam in ætér-
na Dómini sui gaudia
intráre præcipitur. Tër-
tii vero pigrum ótium,
desidiósa nequítia sic
punítur, ut et vitupe-
ratiónis dedecorétur

opprobrio, et portione,
quam acceperat, ex-
uatur. Dignus enim
erat perdere inutilem
fidem, qui non exercue-
rat charitatem.

Te Deum laudamus.

XIV. DECEMBRIS.

S. Lúciæ Virg. M.

Duplex.

Omnia, ut in brev. XIII.

Dec.

XVIII. DECEMBRIS.

Fest. Expectationis

Partus B. Mariæ V.

Duplex majus.

*Ad Vesperas, Antipho-
na: Missus est Gabriel
Angelus: cum reliquis de
Laudibus. Psalmi: Dixit
Dominus: cum reliquis ut
in Officio parvo B. Mariæ.*

Capitulum. Isa. II.

EGredietur virga de
radice Jesse, & flos
de radice ejus ascendet,
& requiescet super eum
Spiritus Domini.

*Hymnus: Creator al-
me siderum: ut in primis
Vesperis Dominicæ primæ
Adventus.*

*Et in fine omnium Hym-
norum dicitur:*

Virtus, honor, laus,
gloria

Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Para-
clyto,

In seculorum secula.
Amen.

℣. Ave Maria, gratia
plena.

℞. Dominus tecum.

Ad Magnificat, Antiph.

Spiritus sanctus in te
descendet, Maria: ne
timeas, habebis in ute-
ro Filium Dei, alleluja.

Oratio.

DEus, qui de beatæ
Mariæ Virginis ute-
ro Verbum tuum, An-
gelo nunciante, car-
nam suscipere voluisti:
præsta supplicibus tuis;
ut, qui vere eam Ge-
nitricem Dei credimus;
eius apud te interces-
sionibus adjuvemur.
Per eundem Dominum.

*Et sit Commemor. Ad-
ventus, Antiphona. O.*

Ad Matutinum Invitat.
Ave Maria, gratia ple-
na: * Dominus tecum.

Psalmus. Venite.

Hymnus: Verbum supernum: ut in Dominica prima Adventus

In primo Nocturno,

1. *Antiph.* Ecce Dominus noster cum virtute veniet, & illuminabit oculos fervorum suorum, alleluja.

Psalmus. Domine Dominus noster, ut in officio parvo B. M. V.

2. *Antiphona.* Rorate cœli desuper, et nubes pluant justum; aperiatur terra, & germinet Salvatorem.

Psalmus. Cœli enarrant.

3. *Antiph.* Ecce nomen Domini de longinquo, & claritas ejus replet orbem terrarum.

Psalm. Domini est terra.

✠. Ex Sion species decoris ejus.

R. Deus noster manifeste veniet.

De Isaia Propheta.

Lectio 1. Cap. 7.

ET adjecit Dominus loqui ad Achaz dicens: Pete tibi signum

a Domino Deo tuo in profundum inferni, si ve in excelsum supra.

Et dixit Achaz: Non petam, & non tentabo Dominum. Et dixit: Audite ergo domus David: Numquid parum vobis est molestos esse hominibus, quia molesti estis & Deo meo?

Propter hoc dabit Dominus ipse vobis signum. Ecce virgo concipiet, & pariet filium, & vocabitur nomen ejus Emmmanuel. Butyrum & mel comedet, ut sciat reprobare malum, & eligere bonum.

✠. Non auferetur sceptrum de Juda, & dux de semine ejus, donec veniat qui mittendus est: * Et ipse erit expectatio Gentium.

R. Pulciores sunt oculi ejus vino, & dentes ejus lacte candidiores. Et ipse.

Lectio 2. Cap. 11.

ET egredietur virga de radice Jesse, & flos de radice ejus al-

cendet; & requiescet super eum spiritus Domini: spiritus sapientiæ & intellectus, spiritus consilii & fortitudinis, spiritus scientiæ & pietatis: & replebit eum spiritus timoris Domini. Non secundum visionem oculorum iudicabit, neque secundum auditum aurium arguet: sed iudicabit in iustitia pauperes, & arguet in æquitate pro mansuetis terræ; & percutiet terram virga oris sui; & spiritu labiorum suorum interficiet impium. Et erit iustitia cingulus lumborum ejus: & fides cinctorium renum ejus.

R. Orietur stella ex Jacob, & consurget homo de Israël, & confringet omnes duces alienigenarum: * Et erit omnis terra possessio ejus.

✠. De Jacob erit, qui dominabitur, & perdet reliquias Civitatis. Et erit.

Lectio 3. Cap. 35.

Lætabitur desertum, & invia, & exultabit solitudo, & florebit quasi lilium. Germinans germinabit, & exultabit lætabunda, & laudans: gloria Libani data est ei; decor Carmeli, & Saron: ipsi videbunt gloriam Domini, & decorem Dei nostri. Confortate manus dissolutas, & genua debilia roborate. Dicite pusillanimis: Confortamini, & nolite timere: Ecce Deus vester ultionem adducet retributionis: Deus ipse veniet, & salvabit vos. Tunc aperiuntur oculi cæcorum, & aures surdorum patebunt. Tunc saliet, sicut cervus, claudus, & aperta erit lingua mutorum: quia scissæ sunt in deserto aquæ, & torrentes in solitudine. Et quæ erat arida, erit in stagnum, & sitiens in fontes aquarum.

12. Descendet Dominus sicut pluvia in velus: orietur in diebus ejus justitia: * Et abundantia pacis.

ŷ. Et adorabunt eum omnes Reges: omnes Gentes servient ei. Et abu. Glor. Pat. Et abu.

In secundo Nocturno,
1. *Antiph.* De Sion exhibit lex, & verbum Domini de Jerusalem.

Psal. Eructavit, ut in off. parvo.

2. *Antiph.* Ecce Deus noster! expectavimus eum, & salvabit nos, alleluja.

Psal. Deus noster ibidem

3. *Antiph.* Dominus veniet, occurrere ille, dicentes: Magnum principium; & regni ejus non erit finis, Deus, Fortis, Dominator, Princeps pacis, allel.

Psal. Magnus Dominus, ut in 2. Noct. Nativ. Domini.

ŷ. Egredietur virga de radice Jesse.

12. Et flos de radice ejus ascendet.

Sermo S. Ildefonsi Archiepiscopi Toletani.

Ex lib. de Virginitate Beate Mariæ Lectio 4.

Domina mea, atque dominatrix mea, dominans mulier, mater Domini mei, ancilla Filii tui, genitrix factoris mundi! te rogo, te oro, te queso, ut habeam spiritum Domini tui, spiritumque Filii tui, necnon & spiritum Redemptoris mei, ut de te vera & digna sapiam, vera et digna loquar, vera et digna, quæcumque sunt, diligam. Tu enim es electa a Deo, assumpta a Deo, advocata a Deo, proxima Deo, adhærens Deo, conjuncta Deo: visitata ab Angelo, salutata ab Angelo, benedicta ab Angelo, beatificata ab Angelo: turbata in sermone, attonita in cogitatione, stupefacta in salutatione, admirata in dictorum annunciatione.

12. Ecce virgo concipiet, & pariet filium, dicit Dominus: * Et vocabitur nomen ejus Admirabilis, Deus Fortis. & Super solium David, & super regnum ejus sedebit in ætænum. Et.

Lectio 5.

INvenisse te apud Deum gratiam audis, & ne timeas jubæris. Unde & tu fiducia roboraris, cognitione miraculorum instrueris, ad novitatem inauditæ gloriæ provèheris. De prole ab Angelo nunciata es, & post fœtum integra, & pudica manes. Certa virginitas nobis proponitur, et nasciturum ex te Sanctum Dei Filium tibi ab Angelo evangelizatur: & quæ sit nascens Regis potentia, mirabiliter intimatur. Quomodo fiat quæris, de origine interrogas, de ratione perscrutaris, de experientia requiris, de ordine sciscitaris. Audi inauditum oraculum,

considera inusitatum opus, animadverte incognitum arcanum, attende invisum factum: Spiritus Sanctus superveniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi.

12. Rorate cœli desuper, & nubes pluant justum * Aperiatur terra, & germinet Salvatorem.

7. Emitte Agnum, Domine, Dominatorem terræ: de Petra deserti ad montem filiae Sion. Aperiatur.

Lectio 6.

Tota invisibiliter Trinitas Conceptionem operabitur in te; sola persona Filii Dei in corpore tuo nascitura carnem assumet de te. Ideoque, quod concipietur ex te, quod nasceretur ex te, quod pròdiat ex te, quod germinabitur ex te, quod parturietur ex te Sanctum, vocabitur Filius Dei. Erit enim hic magnus, hic Deus virtutum, hic Rex omnium seculorum, hic

factor omnium rerum.
Ecce beata tu inter mul-
lieres, integra inter
puérperas, Domina in-
ter ancillas, Regina in-
ter sorores! Ecce ex
hoc beatam te dicent
omnes generationes,
beatam te noverunt
omnes cœlestes Virtu-
tes, beatam te prædi-
cant omnes Vates, bea-
tam te celebrant omnes
nationes! Beata tu fi-
dei nostræ, beata tu
animæ nostræ, beata
dilectioni nostræ, bea-
ta præconiis & prædica-
tionibus meis!

R. Docebit nos Domi-
nus vias suas, & ambu-
labimus in semitis ejus.*
Quia de Sion exiit lex:
et verbum Domini de
Jerusalem.

V. Venite, ascenda-
mus ad montem Domi-
ni, & ad domum Dei
Jacob. Quia. Gloria Pa-
tri. Quia

In tertio Nocturno, 1. An-
tiph. Dominus dabit be-
nignitatem, & terra no-
stra dabit fructum suum.

Psalm. Benedixisti
Domine, ut in 2. Noct.
Nativ. Domini.

2. Antiph. Ecce veniet
Deus, & homo de domo
David sedere in throno,
alleluja.

Psalm. Fundamenta,
ut in 2. Noct. offic. parvi.

3. Antiph. Annunciate
populis, & dicite: Ec-
ce Deus Salvator noster
veniet.

Psalm. Cantate Do-
mino canticum novum,
cantate, ut in 2. Noct.
ejusdem off. par.

V. Egredietur Domi-
nus de loco sancto suo.

R. Veniet, ut salvet
populum suum.

Si hoc festum venerit in
Feria IV. Quatuor Temp.
Adventus, loco sequentis
Homilie leguntur tres Lec-
tiones Homil. ejusdem Fer.
IV. cum Responsoriiis, quæ
hic assignantur.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

Lectio 7. Cap. 10.

IN illo tempore: Missus
est Angelus Gabriel a
Deo in civitatem Gali-

lilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David: & nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia venerabilis

Bedæ Presbyteri.

In Evangel. Luc. cap. 1.

& in Homil. Hyemalibus de Temp. Fer. iv. Quatuor Temp. mensis Decembris.

Ad Mariam virginem Gabriel mittitur, qui Dei Fortitudo nominatur: illum quippe nuntiabat, qui ad debellandas aëreas potestates humilis apparere dignatus est. De quo per Psalmistam dicitur: Dominus fortis & potens, Dominus potens in prælio. Et rursum: Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ. Per Dei ergo fortitudinem nunciandus erat, qui virtutum Dominus, & potens in prælio, contra potestates aëreas ad bella veniebat. Et ingressus Angelus ad eam di-

xit: Ave gratia plena: Dominus tecum: Benedicta tu in mulieribus. Bene gratia plena vocatur, quæ nimirum gratiam, quam nulla alia meruerat, assequitur: ut ipsum videlicet gratiæ concipiat, & generet Authorem.

¶ Ave Maria, gratia plena: Dominus tecum: * Spiritus sanctus superveniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi: quod enim ex te nascetur Sanctum, vocabitur Filius Dei.

✽. Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et respondens Angelus dixit ei. Spiritus. *Lectio. 8.*

ECce concipies in utero, & paries filium, & vocabis nomen ejus Jesum. Jesus Salvator, sive salutaris interpretatur; cujus sacramentum nominis alloquens Joseph Angelus exposuit: Ipse enim (inquens) salvum faciet populum suum a peccatis

eorum. Non ait, populum Israel, sed, populum suum; hoc est, in unitatem fidei ex præputio, & Circumcisione vocatum, quibus ex diversa parte vocatis fieret unus pastor, & unum ovile. Hic erit magnus, & Filius Altissimi vocabitur: & dabit illi Dominus Deus sedem David patris ejus. Idem ergo Filius Altissimi, qui in utero virginali conceptus, & natus est. Idem homo in tempore creatus ex matre, qui Deus est ante tempora natus ex Patre. Si autem idem homo, qui Deus est, omitat Nestorius hominem tantum dicere ex Virgine natum.

R. Suscipe verbum, Virgo Maria, quod tibi a Domino per Angelum transmissum est: concipies, & paries Deum pariter & hominem, * Ut benedicta dicaris inter omnes mulieres.

℣. Paries quidem fi-

lium, & virginitatis non patieris detrimentum: efficieris gravis, & eris mater semper intacta. Ut. Gloria Patri. Ut.

Lectio 9.

I Deoque & quod nascetur ex te Sanctum, vocabitur Filius Dei. Ad distinctionem nostræ sanctitatis Jesus Sanctus singulariter nasciturus asseritur. Nos quippe, etiam sancti effici-mur, non tamen nascimur, quia ipsa naturæ corruptionis conditione constringimur, ut merito cum Prophetas singuli dicamus: Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum, & in delictis peperit me mater mea. Ille autem solus veraciter Sanctus est, qui, ut ipsam conditionem naturæ corruptibilis vinceret, ex commixtione carnalis copulæ conceptus non est. Sanctum, inquit, vocabitur Filius Dei. Quid

hic dicis Nestoriane,
qui beatam Mariam
Dei negans esse Genit-
ricem aperte niteris
impugnare veritatem?
Ecce! Deum dixit su-
perventurum, Dei Fi-
lium nasciturum. Quo-
modo ergo aut Dei Fi-
lius Deus non est; aut,
quæ Deum edidit, quo-
modo Theótocos, id
est, Dei genitrix, non
esse potest?

Te Deum laudamus.

AD LAUDES,

& per Horas,

Ant. **M**issus est Gabriel
Angelus ad Ma-
riam virginem despon-
satam Jeseoph.

Psal. Dominus reg-
navit. cum reliquis de
Dominica.

Antiphona: Ave Ma-
ria, gratia plena: Do-
minus tecum: Benedi-
cta tu in mulieribus,
alleluja.

Antiphona: Ne timeas,
Maria, invenisti gra-
tiam apud Dominum,
ecce concipies, & pa-
ries filium, alleluja.

Antiphona: Dabit ei
Dominus sedem David
patris ejus, & regnabit
in æternum.

Antiphona: Ecce ancil-
la Domini! fiat mihi se-
cundum verbum tuum.

Capitulum. Isa XI.

EGredietur virga de
radice Jesse, & flos
de radice ejus ascendet.
Et requiescet super e-
um Spiritus Domini.

Hymnus. En clara
vox, ut in *Laudibus Do-
minicæ primæ Adventus.*

✠ Spiritus sanctus su-
perveniet in te.

✠ Et virtus Altissimi
obumbrabit tibi.

*Ad Benedictus, Anti-
phona:* Super solium Da-
vid, & super regnum
ejus sedebit in æter-
num.

Oratio.

DEus, qui de Beatæ
Mariæ Virginis ú-
tero Verbum tuum,
Angelo nunciante, car-
nem suscipere voluisti:
præsta supplicibus tuis;
ut, qui vere eam Ge-
nitricem Dei credimus,

ejus apud te intercessio-
nibus adjuvemur. Per
eundem Dominum.

*Deinde fit commemor.
Feriæ.*

Ad Tertiam.

Antiph. Ave Maria.

Capitulum. Egredietur.

R. Breve. Tu exur-
gens, Domine, * Mife-
reberis Sion. Tu exur-
gens.

ψ. Quia tempus mi-
serendi ejus, quia venit
tempus. Misereberis.
Gloria Patri. Tu exur-
gens.

ψ. Rorate cœli desu-
per, & nubes pluant ju-
stum.

R. Aperiatuſ terra,
& germinet Salvatorem

Ad Sextam.

*Antiph. Ne timeas
Maria.*

Capitulum. Isa. 7.

ECce virgo concipiet,
& pariet filium, &
vocabitur: nomen ejus
Emmanuel: Butyrum,
& mel comedet, ut ſciat
reprobare malum, &
eligere bonum.

R. Breve: Rorate

cœli deſuper, * Et nu-
bes pluant juſtum. Ro-
rate.

ψ. Aperiatuſ terra,
& germinet Salvato-
rem. Et nubes.

Gloria Patri. Rorate.

ψ. Emitte Agnum,
Domine, Dominato-
rem terræ.

R. De Petra deſerti
ad montem filiæ Sion.

Ad Nonam.

*Antiphona: Ecce an-
cilla Domini.*

Capitulum Isa. 45.

Rorate cœli deſuper,
& nubes pluant ju-
ſtum; aperiatuſ terra,
& germinet Salvato-
rem; & juſtitia oriatur
ſimul: ego Dominus
creavi eum.

R. Breve. Emitte Ag-
num Domine, * Domi-
natorem terræ. Emitte

ψ. De Petra deſerti
ad montem filiæ Sion.
Dominatorem.

Gloria Patri. Emitte.

ψ. Spiritus Sanctus
ſuperveniet in te.

R. Et virtus Altiffimi
obumbrabit tibi.

In 2. Vespèris omnia, ut in primis, præter quintam Antiphonam, cujus loco dicitur sequens. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Psalmus. Memento Domine David. ex Vesp. Fer. V.

Ad Magnificat.

Ant. O Virgo Virginum! quomodo fiet istud? quia nec primam similem visa es, nec habere sequentem. Filia Jerusalem, quid me admiramini? Divinum est Mysterium hoc, quod cernitis. Oratio, ut supra.

Pro Com. Adventus.

Antiph. O.

XXVI. DECEMBRIS.

In Festo S. Stéphani
Protomartyris.

Commemoratio

Omnium Ss. Martyrum.

Ad 1. Vesperas.

Ant. Istorum est enim Regnum cælorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt

ad præmia Regni, & laverunt stolas suas in sanguine Agni.

*℣. Lætāmini in Domino, et exultate iusti,
℞ Et gloriāmini omnes recti corde.*

Ad Laudes.

Ant. Vestri capilli cæpitatis omnes numerati sunt, nolite timere; multis passeribus meliores estis vos.

℣. Exultabunt Sancti in gloria,

℞. Lætabuntur in cubilibus suis.

Ad 2. Vesperas.

Ant. Gaudent in cælis animæ Sanctorum, qui Christi vestigia sunt secuti, et quia pro ejus amore sanguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exultant sine fine.

℣. Lætāmini in Domino, et exultate iusti,

℞. Et gloriāmini omnes recti corde.

Oratio.

Deus, qui nos Sanctorum Martyrum tuorum

commemoratione lætificaras: concède propitius: ut, quorum gaudemus méritis, accendámur exemplis. Per Dominum &c.

XXX. DECEMBRIS.

S. Nicéphori M.

Duplex.

Oratio: Præsta, --- ut qui.

In 1. Noct. Lectiones:
Incipit Epist. B. Pauli,
ex Dom. infra Oct. Nativ.

In 2. Noct. de Communi
1. loco.

In 3. Noct. de Com. 2.
loco.

XVI. JANUARI.

S. Titiani Ep. Conf.

Duplex.

Oratio: Da quæsumus,
de Communi Conf. Pont.

In 1. Noct. Lectiones de
scriptura occurrente: Reliq.
de eodem Communi 1. loco.

XXIII. JANUARI.

Festum Desponsationis

B. M. V. cum S. Josepho.

Duplex majus:

Ad vesperas.

Antiphona; Desponsatio gloriosæ, cum reliquis de Laudibus.

Psaln. Dixit Dominus, cum reliq. ut in Officio parvo.
Capit. Ab initio.

Hymn. Ave maris stella.
¶ Desponsatio est hodie sanctæ Mariæ Virginis.

R. Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesi-

as.
Ad, Magnificat, Ant.
Gloriosæ Virginis Mariæ Desponsationem dignissimam recolamus, quæ & genitricis dignitatem obtinuit, & virginalem pudicitiam non amisit.

Oratio.

FAmulis tuis, quæsumus Dómine, cælestis gratiæ munus impertire: ut, quibus beætæ Virginis partus extitit salutis exórdium; Desponsationis ejus votiva solemnitas pacis tribuat incrementum, Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commemoratio
Ss. Vincentii, & Anastasii

*Mart. & S. Emerentianæ
Virg. M.*

Ad Matutinum, Invitat.

Desponsationem Virgi-
nis Mariæ celebrémus,*
Christum, ejus Filium
adoremus Dominum.

Psal. Venite, exultémus.

Hymnus: Quem terra.

In 1. Nocturno.

*Antiphonæ, et Psalmi, ut in
Officio parvo B. M. V.*

✠. Spécie tua, et pul-
chritudine tua.

R. Inténde, prospere
procéde, et regna.

Lectio. 1.

Incipiunt Cántica
Canticórum.

Osculétur me óscu-
lo oris sui: quia me-
lióra sunt úbera tua
vino, fragrántia un-
guéntis óptimis. Oleum
effusum nomen tuum:
ideo adolescéntulæ di-
lexérunt te. Trahe me:
post te currémus in odó-
rem unguentórum tuo-
rum. Introduxit me Rex
in cellária sua: exultá-
bimus et lætábimur in
te, mémores úberum
tuórum super vinum:

recti diligunt te. Nigra
sum, sed formósa, filiæ
Jerúsalem, sicut taber-
náculo Cedar, sicut pel-
les Salomónis.

R. Hodie desponsáta
est beáta virgo Maria
ex progénie David:*
Per quam salus mundi
credéntibus appáruit;
cujus vita gloriósa lu-
cem dedit seculo.

V. Desponsationem
beátæ Mariæ vírginis
cum gáudio celebré-
mus. Per quam &c.

Lectio II.

Nolíte me consideráre,
quod fusca sim, quia
decolorávit me sol: filii
matris meæ pugnavé-
runt contra me, posué-
runt me custódem in ví-
neis: vineam meam
non custodívi. Indica
mihi, quem diligit áni-
ma mea, ubi pascas, ubi
cubes in meridie, ne va-
gári incípiam post gre-
ges sodálium tuórum.
Si ignóras te, o pulcher-
rima inter mulieres, e-
grédere, et abi post ve-
stigia gregum, et pascce

hædos tuos juxta tabernacula pastorum. Equitæ tui meo in curribus Pharaonis assimilavi te amica mea. Pulchræ sunt genæ tuæ sicut turturis: collum tuum sicut monilia.

R. Beatissimæ virginis Mariæ Desponsationem devotissime celebramus: * Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum.

V. Cum jucunditate Desponsationem beatæ Mariæ virginis devotissime celebramus.

Ut ipsa pro &c.

Lectio. III.

Murénulas áureas faciémus tibi, vermiculatas argénto. Dum effet Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suum. Fascículus myrrhæ dilectus meus mihi, inter úbera mea commorábitur. Botrus Cypri dilectus meus mihi, in vineis Engaddi. Ecce tu pulchra es amica mea, ecce tu pulchra es: oculi tui columbárum. Ecce

tu pulcher es dilecte mi, et decórus. Léctulus noster flóridus, tigna domórum nostrárum cedrina, laquearia nostra cypressina.

R. Gloriósæ virginis Mariæ Desponsationem dignissimam recolamus: * Cujus Dóminus humilitatem respexit, quæ Angelo nuntiánte concépit Salvatórem mundi. V. Beatissime virginis Mariæ Desponsationem devotissime celebramus.

Cujus Dominus &c. Gloria Patri &c. Cujus Dominus.

In 2. Nocturno.

Antiphonæ et Psalmi, ut in Officio parvo B. M. V.

V. Adjuvabit eam Deus vultu suo.

R. Deus in medio ejus, non commovebitur.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

Ex Homil. 2. super, Missus est. Lectio IV.

O Portébat a príncipe mundi aliquámdiu celári divíni consilii sa-

eramentum: non quod Deus, si palam opus suum facere vellet, impediri posse ab ullo merueret; sed quia ipse, qui non solum potenter, sed etiam sapienter, quaecumque voluit, fecit, sicut in omnibus operibus suis quasdam rerum, vel temporum congruentias propter ordinis pulchritudinem servare consuevit: ita in hoc quoque tam magnifico opere suo, nostrae videlicet reparationis, non tantum potentiam suam, sed & prudentiam ostendere voluit.

℞. Desponsatio gloriose Virginis Mariæ ex semine Abrahamæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David; * Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

✠. Hodie desponsata est beata Virgo Maria ex progénie David. Cujus.

Lectio V.

Convéniens ergo erat, ut suaviter quoque omnia, cœlestia scilicet, & terræna dispóneret, quatenus & illinc deiciens inquietum reliquos in pace firmáret: & hic debelláturus invidum nobis prius suæ humilitatis, & mansuetudinis valde necessárium exemplum relíiqueret: sicque mirábilis fieret moderámine sapientiæ, ut & suis suavis, & hostibus fortis appareret.

℞. Cum jucunditate Desponsationem beatæ Mariæ celebremus: Ut ipsa pro nobis intercédât ad Dóminum Jesum Christum:

✠. Corde, & ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitate præcellæ genitricis Dei Mariæ. Ut.

Lectio VI.

Quid enim prodesset diábolum a Deo vincí, nobis manéntibus supérbis? Necessário igitur desponsata est

Maria Joseph, quando per hoc & a cānibus Sanctum absconditur, & a Sponso virginitas comprobatur, & Virginis tam verecūdiæ parcitur, quam famæ providetur. Quid sapientius? quid dignius Divina providentia? Uno tali consilio secretis cœlestibus & admittitur testis, & excluditur hostis, & integra servatur fama Virginis matris.

℞. Desponsatio tua, Dei genitrix Virgo, gaudium annuntiavit universo mundo: * Ex te enim ortus est Sol justitiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictionem, dedit benedictionem, & confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam

℣. Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. Ex te. Gloria Patri &c. Qui solvens &c.

In 3. Nocturno.

Ant. et Psal. ex Off parvo.
℣. Elegit eam Deus, et prælegit eam.

℞. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Lectio VII.

Homilia S. Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Commentar. in c. 1.

Matthæi.

Quare non de simplici Virgine, sed de desponsata concipitur? Primum, ut per generationem Joseph origo Mariæ monstraretur; secundo ne lapidaretur a Judæis ut adultera; tertio, ut in Ægyptum fugiens haberet solatium: Martyr Ignatius etiam quartam addidit causam, cur a desponsata conceptus sit; ut partus, inquit, ejus cœlaretur diabolo, dum eum putat non de Virgine, sed de uxore generatum.

℞. Beatam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dominus magna, qui potens

est, & sanctum nomen
ejus.

✠. Et misericórdia e-
jus a progénie in pro-
génies tíméntibus eum.
Quia fecit.

Lectio VIII.

ANtequam conveni-
rent, invénta est
in útero habens de Spi-
ritu sancto. Non ab alio
inventá est, nisi a Jo-
seph, qui pene licentia
maritáli futúrá uxoris
omnia nóverat. Quod
autem dicitur: ánte-
quam convenírent; non
sequitur, ut postea con-
venerint, sed Scriptú-
ra, quod factum non
sit, osténdit.

✠. Felix namque es,
sacra virgo María, &
omni laude digníssima.*
Quia ex te ortus est Sol
justítiæ, * Christus Deus
noster.

✠. Ora pro pópulo, in-
térveni pro Clero, in-
tercéde pro devóto fe-
míneo sexu: séntiant
omnes tuum juvámén,
quicúmque célebrant
tuam sanctam Desponsa-

tionem. Quia ex te.
Gloria Patri. Chrístus.

*Lectio IX. de sancta E-
merentiana virgine & mar-
tyre ut in Breviario, nisi
fuerit Dominica. Si vero
contingat hoc festum trans-
férri, nona Lectio erit
sequens:*

Joseph autem vir ejus
cum esset justus, et nol-
let eam tradúcere, vó-
luit occúlte dimítttere
eam. Si quis fornicá-
riæ conjúgitur, unum
corpus efficitur; et in
lege præcéptum est,
non solum reos, sed et
cónscios criminum ob-
noxios esse peccáti:
quómmodo Joseph, cum
crimen celáret uxóris,
justus scribitur? Sed hoc
testimónium Mariæ est,
quod Joseph sciens il-
lius castitátem, et ad-
mírans, quod evénerat,
celat filéntio, cujus my-
stérium nesciébat.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES,

& per Horas.

Ant. **D**Esponsátio gló-
riósæ Vírginis

Maríæ, ex semine Abrahamæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David.

Psal. Dominus regnavit, cum reliq. de Dominica.

Ant. Desponsatio est hodie Sanctæ Mariæ Virginis, cujus vita inclucta cunctas illustrat Ecclesias.

Ant. Regali ex progenie Maria exorta refulget, cujus precibus nos adjuvari mente, & spiritu devotissime poscimus.

Ant. Corde, & animo Christo canamus gloriam in hac sacra solemnitate præcellæ genitricis Dei Mariæ.

Ant. Cum jucunditate Desponsationem beatæ Mariæ celebramus, ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum.

Capitulum: Ab initio.

Hymnus: O Gloriosa Virginum.

✠. Desponsatio est hodie sanctæ Mariæ Virg.

R. Cujus vita inclucta cunctas illustrat Ecclesias.

Ad Benedictus: *Antiph.*

Desponsationem hodie etiam perpétuæ Virginis genitricis Dei Mariæ sollemniter celebramus, qua celsitudo throni processit, allel.

Oratio: Famulis tuis, ut supra.

Deinde fit Commemoratio sanctæ Emerentiæ virg. & martyris.

Ad Primam.

In R. brevi dicitur V. Qui natus es de Maria Virgine.

Ad Tertiam.

Ant. Desponsatio est hodie. *Cap.* Ab initio, ut supra.

R. Breve: Spécie tua,* Et pulcritudine tua. Spécie tua.

✠. Intende, prospere procede, & regna. Et pulcritudine tua.

Gloria Pat. Spécie tua.

✠. Adjuvabit eam Deus vultu suo.

R. Deus in medio ejus non commovébitur.

Ad Sextam.

Antiph. Regali ex progenie.

Capitulum. Eccl. 24. b.

ET sic in Sion firmata sum, & in civitate sanctificata similiter requievi, & in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, & in parte Dei mei hereditas illius, & in plenitudine sanctorum detentio mea.

R. Breve: Adjuvabit eam. Deus vultu suo. Adjuvabit eam.

V. Deus in medio ejus non commovebitur, Deus.

Gloria Patri. Adjuvabit, *V.* Elegit eam Deus, & praelégit eam.

R. In tabernaculo suo habitare facit eam:

Ad Nonam.

Antiph. Cum jucunditate.

Capitulum. Eccl. 24. b.

IN platéis, sicut cinnamomum, & balsamum aromatizans odorem dedi, quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris.

R. Breve: Elegit eam Deus, Et praelégit

eam. Elegit. *V.* In tabernaculo suo habitare facit eam. Et praelégit eam.

Glor. Pat. Elegit eam. *V.* Diffusa est gratia in labiis tuis.

R. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

In II. Vesperis.

Ant. Psalmi, Capitulum, & Hymn. ut in I. Vesperis.

V. Desponsatio est hodie sanctæ Mariæ Virginis.

R. Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

Ad Magnificat. Antiph. Desponsatio tua, Dei genitrix Virgo, gaudium annuntiavit universo mundo: exte enim ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster, qui solvens maledictionem, dedit benedictionem, & confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam.

Oratio: Famulis tuis. *ut supra.*

Deinde fit Commem. sancti Timothei Epil. & martyr.

XXXI. JANUARIIL.

Festum translationis

S. Marci Evang. Duplex.

Oratio: Deus, qui gloriosum beati Marci Evangelistæ corpus nobis famulis tuis revelare dignatus es; concede propitius: ut, qui ejus translationem hodie pia veneratione recolimus, ipsius beatitudini te concedente adjungi mereamur. Per Dominum &c.

Reliqua de Communi Ap. sed Lectiones de Com. Evangelistarum.

III. FEBRUARIIL.

S. Blasii Ep. M.

Semidup.

Oratio. Deus, qui nos Beati.

In 1. Noct. Lectiones de script. occurr.

In 2. Noct. Lectio. IV. propria in breviario. Lect. V et VI. de Comuni 1. loco.

In 3. Noct. de eod. Comuni 2. loco.

VI. FEBRUAEIL.

S. Anastasiae Mart.

Duplex.

Oratio: Da, quæsumus omnipotens Deus; ut qui beatæ Anastasiae Martytis tuæ solemniam colimus, ejus apud te patrocinia sentiamus. Per Dominum &c.

In 1. Noct. Lectiones de script. occurr.

In 2. Nacturno: Sermo Sancti Joân. Dam. Ego maxime &c. 2. loco de Com. non Virg.

In 3. Noct. in Evang. Simile est Regnum cæli thesauro.

VIII. FEBRUARIIL.

S. Juvéntii Ep. Conf.

Duplex.

Oratio: Da, quæsumus.

In 1. Noct. Lect. de script. occurrente. Reliqua de Comuni 1. loco.

IX. FEBRUARIIL.

S. Paulini Ep. Aquiléj.

Conf. Duplex.

Oratio. Da, quæsumus.

In 1. Noct. Lect. de script. occ. Reliqua de Com. 1. loco.

XI. FEBRUARIIL.

Beatorum 7 Fundator.

Ord. Servor. B. M. V.

Officium pro regnis et provin-
ciis subjectis Dominio Sere-
nissimæ Domus Austriacæ.

Duplex.

Vesperæ de S. Scholasti-
ca Virg. ut in breviario, a
Capitulo de sequenti.

Capitulum. Hebr. XIII.

Fratres, mementôte
præpositórum vestró-
rum, qui vobis locúti
sunt verbum Dei, quo-
rum intuéntes éxitum
conversatiónis, imitá-
mini fidem.

Hymnus.

* Jam nimis terris fá-
cinus per omne

Noxa regnabat sine

lege aberrans,

Inque peccántes sú-
peri tonábant

Víndice dextra:

* Quando lugéndis mi-
seráta satisVirgo septénos pró-
ceres corúscosSáanguine, et claros
pietáte multa

Cœlitus accit.

* Accit afflíctis pópulis
piándisA tot ærúmnis, mácu-
lis, ruínis,Accit, et semper sibi
servitúros

Strénuo amóre:

* Veste lugubri induit,
ut dolóresDéflectant ejus mage-
dum feráliIn trabe infánda pér-
iit cruente

Diva propágo.

* Fílios rursus vocitávit
omnes,Ut velut matrem stu-
dióse amántemCréderent ipsam, pá-
ria et referrent

Pignora amóris.

* Tunc quis exússit cha-
ritátis ignisPectus ipsórum! date,
quæso, PatresFílios vestros páribus
beátis

Ignibus uri.

* Tu Pater, præsta, trí-
bue, et Redemptor,Túque da nobis Para-
clète summe,

Virginem Matrem cō-
lere, ac amāre,
Flere et in ævum.
Amen.

✠. Orāte pro nobis
septem beāti Patres,
✠. Ut digni efficiāmur
promissionibus Christi.

Ad, Magnificat, Ant. Isti
sunt viri misericordiæ,
quorum pietates non
defuerunt: semen eo-
rum, et glória eorum
non derelinquētur.

Oratio: Dōmine Jesu
Christe, qui in jugem
memóriam dolorum
Sanctissimæ tuæ geni-
tricis per septem beā-
tos Patres nova fervō-
rum ejus familia Ecclē-
siam tuam sæcundāsti;
concede nobis famulis
tuis in hac lacrymarum
valle degentibus: ita
ejusdem mæstissimæ
Matris socios cum ipsis
esse passionum in terris;
ut perpētue consolatiō-
nis consōrtes fieri mere-
āmur in cœlis. Qui vi-
vis et regnas.

Deinde sit commem. S.
Scholastica.

Ad Matutinum.

Invitat. Mirābilem
Dōminum in Servis
Deiparæ * Venite ado-
rēmus. *Psalmus:* Veni-
te, exultēmus.

Hymnus.

* Præclāra septem lu-
mina

Tusci micantis ætheris,
Vos Virgo Mater ex-
citāt,

Ut luce mundus splēn-
deat.

* Vos labra lacte perlita
Servos Mariæ nō-
minant,

Tum Virgo vos Senā-
rios

Adire colles imperat

* Vos ipsa Mater inelyta
Funebri pāllio induit:

Ut desceātis vūlnera,
Quæ pertulit scœvissima.

* Hoc ipsa cœli e cūl-
mine

Petro revēlat Mārtyni
Jubētque cœtum per-
petem

Hinc pōsteris constitui:
* Qui famulēntur jū-
giter

Ipsamque semper dili-
gant,

Colant, propagent,
prædicent

Ejus dolores flébiles.

* Quæso, duces fortiffimi,

Ah vos sequamur mäs-
cule:

Ardor, dolorque fér-
vidus

In Virginem nos occu-
pent.

* Et tu supérna Trínitas
Perfunde Sancto ró-
bore,

Vitámque fac non im-
parem

Nostris Beátis dúcere.
Amen.

In 1. Nocturno.

Psalmi de Communi Conf.
non Pont.

Antiph. 1. In vértice
montium plantávit Re-
gina mártýrum vineam
justórum, qui dolóres
ejus meditábantur die
ac nocte. *Antiph. 2.* Dó-

mina dixit ad eos: Filii
mei estis vos: exultáte,
quia ego génui vos. *Antiph. 3.* Voce sua ad Dó-

minam clamavérunt,
et exaudivit eos de
monte sancto suo.

✠ Lætámini in Dó-
mino, et exultáte iusti,

℟. Et gloriámini om-
nes recti corde.

Lectiones: Laudemus
viros, *ut in Communi Conf.*
Pont. 2. loco.

℟. 1. Lætábitur desér-
ta, et invia, et exul-
tábit solitudo: * Et flo-
rébit quasi lílium.

✠. Gérminans germi-
nábit, et exultábit læ-
tabúnda et laudans. Et
florébit etc.

℟. 2. Sálíet sicut cer-
vus, cláudus, et apérta
erit lingua mutórum:
* Quia scissæ sunt in
desérto aquæ, et tor-
rentes in solitúdine.

✠. In cubílibus, in
quibus prius dracones
habitábant, oriétur vi-
ror cáлами, et junci.
Quia scissæ etc.

℟. 3. Hæc est vera
fratérnitas, quæ reg-
num mundi, et om-
nem ornátum sæculi
contempfit: * Propter
amórem Domini Jesu
Christi. ✠. Ecce, quam
bonum, et quam ju-

cúndum habitáre fratres in unum. Propter etc. Glória Patri etc. Propter etc.

In 2. Nocturno.

Psalmi de Com. Conf. non Pont.

Ant. 1. Non diligéntes vanitátem, nec requiréntes mendácium omnia sæculi bona abdicaverunt, et a Domino mirificáti sunt.

Ant. 2. In multitudíne misericórdiæ Domínæ suæ sperántes introiérunt in domum ejus, et adoraverunt ad templum sanctum ejus.

Ant. 3. Ex ore infántium et lacténtium servos tuos illos dicéntium perfecísti, Domina, láudem eorum: quam admirábile est nomen tuum!

✠. Exultent iusti in conspectu Dei,

✠. Et delecténtur in lætítia.

Lectio IV.

Décimo tertio Christiáni nóminis sæculo

inter álios Florentínos patrítios septem erant avórum ságuine, opibúsq; illústres, at virtútibus spectátis suis longe illustrióres, nuncupáti, ut religióni nomen dedére: Bonfilius Monáldius, Bonajúcta Manétti, Manéttus Antellensis, Amidéus de Amidéis, Ugúccio Uguciónius, Sóstheneis de Sosténeis, demum Aléxius de Falconériis. Cum hi trígésimo tertio supra millésimum ac bis centésimum annum auspiciatíssimo Assumptæ Virgínis festo in sodalítio quodam, cui titulus, Laudántium, erat, augustíssimæ Dei genitríci, prout par erat, láudes exsólverent, ab eadem dulcissim. iis apparente, inopináte monéri se sentiunt ad sublimiórís vitæ genus posthábito mundo amplectendum: absolutisque idcirco, quibus dabant óperam, láudibus, conféstim percíti

in unum, collatisque
mútuo consiliis, super-
nis Dei vocántis, vo-
cántisque Deíparæ orá-
culis parére mox de-
creverunt, quod et fé-
dulo factum est ab iis-
dem; nam consúlto sta-
tim matúre urbis epis-
copo, post fortúnæ ab-
dicátis bonis, erogátis-
que ample in egénos,
cilsiciis carni obstrictis,
vilióribus, detritisque
véstibus cinérei colóris
indúti in rurálem par-
vam ædiculam secessé-
runt natalítio die aman-
tíssimæ ipsórum Parén-
tis, ut vitæ sanctióri-
primórdia óptime iní-
rent, qua die mortáli-
bus orta sacratíssimam
vitam ipsa inchoáverat.

R. Omnes isti congre-
gáti sunt, venerunt,
Dòmina, tibi; * Et om-
nibus his velut orna-
ménto vestiéris. R. Et
circúmdabis tibi eos
quasi sponsa. Et omni-
bus his etc.

Lectio V.

Sic septem viri cha-
ritátis fædere devincti
eádém in domo semet
uníerant; cum ecce per
urbem visos statim Dó-
mino sic disponén-
te, moventéque infantíles
voces Deípara ex infán-
tium ore ac lacténtium,
inter quos tum puer e-
rat Sanctus Philíppus
Benítius vix quintum
mensem ingressus, se
Maríæ clamári servos
insperáto est audítum.
Quanta tunc et exínde
amoris flamma in Do-
minam suam, cujus (ig-
nátis ipsis) declaráti
servi erant excitátis
stúdiis exárserint, non
fácile est explicatu. Il-
lud solum scitur, quod
sic ei se dedíderint, ut
veluti matrem suam
venerári, maximòque
honóre habére, morem
ei gérere in omni-
bus, et obtemperáre
propter eam cunctis
summópere studúerint.
Hinc étiam ádeo ju-
cúndi, grátique ei fué-

re, ut, cum vitatūri
pópuli plausum in Se-
nariūm montem ab ipsa
iis præostēsum habi-
tāturi tetēderint, ibi-
que crucifixum Jesum,
mæstissimāque Mat-
rem dolētes assidue re-
cōlerent, apparuit illa
eis, habitūque lūgubri
assignāto in memoriā
dolorum suorum, ut
compaterēntur istis, e-
os consecrāvit.

R. Vocābo servos
meos, et induam illos
tunica mea, et cingulo
meo confortābo eos :
Et potestatem meam
dabo in mānibus eorum.
V. Et erunt quasi pat-
res habitāntibus Jerusa-
lem. Et potestatem etc.

Lectio VI.

Ita cinericiis vēsti-
bus, indulgente etiā
episcopo, in nigras
mutātis, post nonnullos
annos fortunātis qui-
dem auspiciis clarissi-
mum illud Prædicatō-
rum Ordinis decus, sanc-
tus Petrus Martyr Flo-
rentiam accēssit, et au-

ditā, inspectāque simul
non fucāta sanctimō-
nia ipsorum, ita Dei
amici se cæperunt mū-
tuo diligere, ut fami-
liarissime versarēntur
invicem secum, sese-
que alternē foverent.
Inter cætera porro il-
lud accidit, quod spe-
rante inclyto Martyre
honorem Deo non mō-
dicum, magnum terris
commodum prōditum
iri, si propitia Virgine
longe latēque propaga-
rēntur, una cum ipsis
impense eam exorānte,
ut argumento aliquo
voluntatem suam pate-
faceret, invocāto Vir-
go amans in visione ei
revelāvit, se viros il-
los septem, et qui ven-
tūri erant post eos, in-
ter mundi hōmines om-
nes ad singulāre servi-
tium suum selegisse, et
commiserādis pœnis
jam latis suis amarissi-
mis construendum ór-
dinem esse ad sui
honorem et glóriam.
Hoc prodigiolo Vir-

gineo decreto animati
humillimi Patres, non
quia suæ mentis fuisset
successores posteros gi-
gnere, sed ut iussa re-
serata facerent supré-
mæ eorum Reginæ,
quæ nomine suo dura-
turam sibi familiam
fundari voluerat, insti-
tuere deinceps sacrum
Servorum ordinem
decreverunt, non tam,
ut primi ejus fundato-
res, quam ut cœlestis
suæ fundatricis minist-
ri obsequentes; quos
proinde Dominus ut
servos bonos et fideles
suos, ac Matris in vi-
ta multis virtutibus, in
morte multis prodigiis,
post transitum multis
miraculis adornavit;
novissime vero Bene-
dictus decimus tertius,
ejus instituti professor,
cujus Sanctus Petrus e-
rat, ejus quoque in e-
os hæres amoris, Pónti-
fex renunciatus eorum
miram institutionem,
ut inclaréceret orbi,
lectionibus his recen-

seri peramanter consu-
luit, ac mandavit.

R. Vidi conjunctos vi-
ros habentes lugubres
vestes, & Angelus Dómi-
mini locutus est ad me
dicens: * Isti sunt viri
sancti facti amici Dei.
V. Vidi Angelum Dei
fortem volantem per
medium cœlum voce
magna clamantem et
dicentem. Isti sunt &c.
Glor. Patri. &c. Isti sunt.

In 3. Nocturno.

*Psalmi de Communi Conf.
non Pont.*

Ant. 1. Ingrediéntes sine
mácula, et operántes
justitiam habitavérunt
in tabernáculo suo, et
requievérunt in monte
sancto suo. *Ant. 2.* Gló-
riam, et magnum decó-
rem imposuísti super
eos Regina Mártyrum,
cum in memóriam do-
lórur tuórum lugub-
rem vestem eos induísti.

Ant. 3 Hæc fuit generá-
tio quæréntium Domi-
num, quæréntium stel-
lam ex Jacob: te laudá-
mus Rex glóriæ.

✠. Iusti autem in
perpétuum vivent?

✠. Et apud Dóminum
est merces eórum.

Lectio VII. VIII et IX.

In illo tempore: Di-
xit Iesus discipulis suis:
Nolite timere pusillus
grex etc. ut in *Communi*
Conf. non Pont. a. loco.

✠. 7. Dábitur lugénti-
bus Sion coróna pro ci-
nere, óleum gáudii
pro luctu, pállium lau-
dis pro spiritu mæro-
ris: * Et vocabuntur
fortes iusticiæ, plantá-
tio Dómini ad glorifi-
cándum. ✠. Sacerdotes
Domini vocabuntur,
ministri Dei nostri. Et
vocabúntur etc.

✠. 8. Ego quasi vi-
tis fructificávi suavitá-
tem odóris: * Et flores
mei fructus honóris, et
honestátis. ✠. Ego ma-
ter pulchræ dilectionis,
et agnitionis et sanctæ
spei. Et flores etc. Glór.
Patri, etc. Et flores etc.

Ad Laudes et per horas.

Ant. Sapientia cedi-
ficávit sibi domum, ex-
cudit colúmnas septem.
Psalmus: Dominus re-
gnavit, cum reliquis de
Laudib. Dominicæ.

Ant. Isti sunt viri sep-
tem boni testimónii,
pleni Spíritu Sancto, et
sapientia. *Ant.* Appá-
ruit eis Dómina Ange-
lorum, et diléxit eos in
visióné, et in agnitió-
ne magnálium suorum.
Ant. Beáti viri tui, Re-
gina ómnium: beáti
servi tui, qui stant co-
ram te semper. *Ant.*
Laudem dicite Deo no-
stro omnes servi ejus, et
qui timétis eum, pusil-
li, et magni.

Capitulum.

Fratres, mementote,
ut supra in vesp.

Hymnus.

*Inclyti Patres, Domi-
næque mundi
Impigri servi, famulá-
tus iste
Dicite, ah quali rútila
coróna

Vos redimívit.

*Nofcis ad cælos fúbito
evocatus

Omnium Princeps cele-
bris Monálde,

Quem fibi ut charum
Génitrix fupréma.

Duxit ad æthram.

*Tuque dic nobis Bona-
júncta felix,

Qui Dei funus mémo-
rans ad aram,

Dum recensébas obiiffe
Jesum,

Lætus obiifti.

*Indica et tu Softhénee,
ac Ugúcci,

Ambo qui e terris fimul
emigráftis

Angelos inter, reve-
hénte fecum

Vírgine utrúmque.

*Te modo cuncti réfo-
nent Manétte,

Qui velut cygnus cínéri
propinquus

Occinens hymnos ála-
cer Mariæ,

Fata fubiifti.

*Sic Amidée et tibi gra-
tulámur,

Cujus ardórem moriécen-
tis, ignis

Vifus efférvens ápice
in Senárii

Belle apérnit.

*Nunc tibi feftis módu-
lis Alexi,

Pláudimns gnari prope
vitæ agónem

Virginis natum tibi
blandiécntem

Serta dediffe.

*Sit decus Patri, pari-
lique Proli,

Flámini et Sancto, tri-
buántque nobis

Æmulos horum fieri in
colénda

Vírgine Diva. Amen.

✠. Exultábunt Sancti in
glória,

R. Lætábúntur in cubíli-
bus fuis.

Ad, Benedictus, Ant.

Fecit mifericórdiam
Dominus cum Pátribus

noftis; eréxit nobis
cornu falútis in domo

Genitrícis fuæ: ferviá-
mus illi.

*Oratio: Dómine J. Chri-
fte, ut fupra in vefp.*

Ad Tertiam.

Ant. Ifti funt etc.

*Capit. Fratres, memen-
tôte etc. ut fupra in vefp.*

R. Breve: Lætámini in Dómino: * Et exultáte iusti. Lætámini.

V. Et gloriámini omnes recti corde. Et exultáte: Glória Patri etc. Lætámini etc.

V. Exúltent iusti in conspéctu Dei,

R. Et delecténtur in lætítia.

Ad Sextam.

Ant. Appáruit eis etc.

Capitulum: Eccl. 44

Omnes isti in generationibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus.

R. Breve: Exúltent iusti: * In conspéctu Dei. Exúltent.

V. Et delecténtur in lætítia. In conspéctu Dei. Glória Patri, etc. Exúltent etc.

V. Iusti autem in perpétuum vivent. *R.* Et apud Dóminum est merces eórum.

Ad Nonam.

Antiph. Laudem dicite etc.

Capitulum: Eccl. 44.

Filii eórum propter illos usque in ætérnum manent, semen eórum, et glória eórum non derelinquétur.

R. Breve: Iusti autem * In perpétuum vivent. Iusti.

V. Et apud Dóminum est merces eórum. In perpétuum etc. Glória Patri etc. Iusti etc.

V. Exultábunt Sancti in glória, *R.* Lætábuntur in cubilibus suis.

Ad Vesperas.

Antiph. Sapientia cum reliq. ut supra in Laudibus.

Psalms: Dixit Dominus cum reliquis de Dominica, et loco ultimi *Psalms:* Laudáte Dóminum omnes gentes.

Capitulum, Hymnus et V. ut in 1. Vesp.

Ad, Magnificat, Antiph. O magnum charitatis opus! Regina generis humáni primis nostris pátribus mire appárens e mundo eos evocáre, singuláriter sibi seligere, lúgubrem vestem induere, úna-

que cum pósteris in pe-
culiáres servos ac filios
consecrare dignáta est:
te Mater dulcíssima, et
Dómina, laudámus,
benedícimus, glori-
fícámus.

Oratio: Domine J.
Christe, ut *supra*.

XII. FEBRUARII.

S. Petri Nolásci Conf.
Duplex.

*Omnia, ut in breviario
die 31. Jan.*

XIII. FEBRUARII.

S. Joánnis de Matha
Conf. Duplex.

*Omnia, ut in brev. die
8. Febr.*

XIV. FEBRUARII.

S. Zóili Conf.

Semiduplex.

Oratio: Deus qui nos,
de *communi Conf. non Pont.*

*In 1. Noct. Lect. de
Script. occurrente. Reliq.
de eodém communi 1. loco*

XV. FEBRUARII.

S. Marcelli Papæ M

Semiduplex.

Omnia, ut in brev. die 16. Jan.

XVI. FEBRUARII.

S. Juliánæ Virg. Mart.
Semiduplex.

Oratio: Deus, qui in-
ter cætera, de *communi
V. M.*

*In 1. Noct. Lectiones
de Script. occurrente.*

In 2. Noct. Lectio IV.

Juliána virgo, Nico-
mediæ ob Christiánæ
fidei confessiónem Ma-
ximiano imperatore
non solum ab Aricáno
patre verbéribus cæsa,
sed étiám ab Euclário
præfécio, cui núbere
reculárat, in fætidum
cárcerem detrúsa gra-
vissimis tormentis cru-
ciátur. Cum vero nullo
poenárum génere a
Christiáná religióne
posset abdúci, flammæ
et ollam fervéntem,
multis intérea ad Chri-
stum perductis, mira
constántia superávit,
Ad extrémum cápite
damnáta, de diabolo,
et fidei hóstibus trium-
phávit.

*R. Propter veritátem.
Reliq. de Com. Virg. 1. loco.*

XVII. FEBRUARIIL.

Ss. Chrysanthiáni et
Socior: Mart. Duplex.

Oratio: Deus, qui
 nos concédís, de commu-
 ni *Plurim. Mm.*

In 1. Noct. Lectiones
de Script. occurrente. Re-
liq. de eodem communi 2. loco.

XVIII. FEBRUARIIL.

S. Raymúndi de Pé-
nafort, Conf. Semidup.

Omnia, ut in breviario
die XXIII. Jan.

XIX. FEBRUARIIL.

S. Juliani de Bono
Albérگو Conf. Semidup.

Oratio: Adesto, de com-
 muni *Conf. non Pontif. et*
reliqua omnia de eod. Com.
2. loco.

XXIII. FEBRUARIIL.

S. Margarítæ de Cor-
tóna. Semiduplex.

Omni. de Communi nec
Virg. nec Mart. præter ea,
quæ hic habentur propria.

In 2. Vesp. de Cathed.
S. Petri sit prius Com. S.
Pauli, deinde S. Margari-

tæ; Ant. Simile est Re-
gnum Cœlorum, ut in
Communi, nisi dicenda sit
Ant. Ego dilecto. ut in
2. Vesp.

Oratio.

DEus, qui sámulam
 tuam Margarítam
 de perditionis via ad
 salutis trámitem mise-
 ricórditer deduxísti:
 eádem nobis misératio-
 ne concéde; ut, quam
 prius errántem sectári
 non erubúimus, mox
 pœniténtem impigre
 sequi gloriémur. Per
 Dóminum.

In 1. Nocturno Lectio-
nes de Scrip. occur. sed,
si venerit in Quadragesima,
dicuntur Lect. Mulierem
fortem de Com. nec Virg.
nec Martyr.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Margaríta, a loco
 dormitiónis Corto-
 nénsis appelláta, La-
 viáni in Túsicia ortum
 hábuit. Primis adole-
 scéntiæ suæ annis mun-
 di voluptátibus capta in
 Montis Politiáni Civi-

fâte vanam, & lûbri-
 cam vitam duxit: sed
 cum Amâlium ab hôsti-
 bus fœde transfôssum
 indicio canis in fôvea
 sub firue lignorum tu-
 mulâtum fortuito re-
 perisset, illico facta est
 manus Dômini super
 eam, quæ magno cul-
 pârûm suârûm inœrôre
 tacta, exiit foras, &
 flevit amâre. Itaque
 Laviânûm revérfa, cri-
 ne detônso, neglécto
 cápite, pullâque veste
 contécta, errôribus suis
 mundique illécebris
 nûncium misit, inque
 ædibus Deo sacris fu-
 ne ad collum alligâto
 humi procumbens, ab
 ômnibus, quos ântea
 móribus suis palam of-
 fenderat, veniam ex-
 orâvit. Mox Cortônâ
 profécta, in cinere, &
 cilicio ab se læsam Dei
 Majestâtem stûduit pla-
 câre, donec post trien-
 nale virtutum experi-
 mentum a Frâtribus
 Minôribus, spirituâlis
 vitæ ducibus, Tértii

Ordinis habitum impe-
 trâvit. Uberes exinde
 lácrymæ ei familiâres
 fuérunt, atque ima su-
 spîria tanta ânimi con-
 tritiône ducta, ut diu
 elînguis cōsisteret.
 Lectulus nuda humus,
 cervicâ lapis, aut lig-
 num porrexit, atque
 ita noctes insômnēs in
 cœlestium meditatiône
 trâhere consuevit, nul-
 lum âmplius pravum
 desidérium perpéssa,
 dum bonus spiritus
 promptior infirmam
 carnem ad subeûndos
 labôres erigebat.

&. Propter veritatem.

Leslio.

A Dæmone infidiis,
 funestisque conâti-
 bus laceffita mulier
 fortis hostem ex ver-
 bis detéctum semel,
 atque iterum invicta
 repulit. Ad eludendum
 vanæ glóriæ lenocîni-
 um, quo a malo spîri-
 tu petebâtur, præter-
 itos mores suos per-
 vicos, & plateas alta
 voce accusare non dé-

stitit, omni supplicio se ream inclamans; nec nisi a Confessario deterrita in speciosam faciem, olim impuri amoris causam, favere abstinuit, ægre ferens suam formam longa carnis maceratione non aboleri. Quibus, aliisque magnæ pœnitentiæ argumentis suorum criminum labe expiata, atque ita de se triumphatrix, ut sensus plane omnes a mundi illécebris custodiret, digna facta est, quæ sæpe Domini consuetudinis frueretur. Eiusdem quoque Christi, & Virginis Mariæ dolorum, quod ipsa ardentè expetierat, particeps facta, sensibus destituta, & vere mortua interdum visa est; ad eam proinde véluti perfectionis magistram ex diffitis etiam regionibus plurimi conveniebant: ipsa vero cœlesti, quo erat perfusa, lumine, cordium se-

creta, conscientias hominum, imo & peccata in remotis licet partibus Deum offendentium cum dolore, & lacrymis detegens, summaque in Deum, & proximum caritate fervens, ingentem animarum fructum operata est. Ægris ad se venientibus salutem, obsessis a Dæmone liberationem impetravit. Puerum defunctum lugente matre ad vitam reduxit. Imminentes bellorum tumultus assiduis orationibus sedavit. Denique summæ pietatis operibus vivos, & mortuos sibi meruit. & Dilexisti iustitiam.

Leclio VI.

TOc sanctis operibus occupata, de rigore, quo assidue corpus suum exercebat, nihil remisit, neque a studio cœlestia meditandi se avelli passa est, in utroque vitæ genere plane admiranda, utramque sororem

Magdalénam, & Martham referens. Tandem pro se Dominum orans, ut ex hac vale lacrymarum sursum in cœlestem patriam evocarétur, exaudita est oratio ejus, die, atque hora dormitionis ei patefactis. Meritis itaque, & laboribus plena, ac cœlestibus donis cumulata, cœpit corporis viribus destitui, perque dies decem & septem nullo cibo, sed divinis tantum colloquiis refecta est; tum sanctissimis Ecclesiæ Sacramentis rite susceptis, vultu hilari, atque oculis in Cœlum conversis, octavo Kalendas Martias anno ætatis quinquagesimo, suæ Conversionis vigesimo tertio, humanæ vero salutis millesimo ducentesimo nonagesimo septimo felix migravit ad sponsum. Corpus in hanc usque diem vegetum, incorruptum, il-

læsum, & suaviter olens summâ religione colitur in Ecclesiâ Fratrum Minorum, quæ jam ab eadem Margaritâ appellatur. Miraculis continuo floruit, quibus permoti Romani Pontifices ad augendum ejus cultum plurima liberaliter indulserunt; Benedictus vero decimus tertius in festo Pentecostes die sexta decima Maji anni millésimi septingentesimi vigesimi octavi solèmnem ejus Canonizationem religiosissime celebravit.

✠. Fallax gratia, & vanâ est pulcritudo: • Mulier timens Deum ipsa laudabitur.

✠. Date ei de fructum manuum suarum, & laudent eam in porist opera ejus.

Mulier. Gloria. Mulier.

In 3. Noct. Hom. In Evang. Thesâuro de Comm. nec Virg. nec Mart.

In anno non bissextili 9. lect. de Vig. S. Mathie Ap.

*In Quadrag. 9. lect. de
Fer. nihil de Vigil.*

*In Laud. Ad Bened. Ant.
Ut cognóvit, resípuít
Seráphici Ordinis Mag-
daléna: & dimissa sunt
ei peccáta multa, quia
diléxit mulcum.*

*Com. Vigil. nisi venerit
in Quadrag. & tunc fit
Com. Fer. tantum. In an-
no non bissext. Vesp. de S.
Math. cum Commem. S.
Margaritæ.*

*Ant. Ego dilecto meo,
& ad me conversio ejus:
invéni, quem diligit á-
nima mea: tenui eum,
nec dimittam.*

*In Anno Bissextili 2.
Vesp. de S. Margarita.
Ad Magnificat, Ant. ut
sup. Commem. Ferie in
Quadrag.*

III. MARTII.

**Ss. Agapis et Sociar.
Virg. Mm. Duplex.**

*Oratio: Da nobis, cum
ant. V. et R. ad Magnifi-
cat. de communi plur. Virg.
Mm. Reliqua omnia de eo-
dem Communi 1. loco.*

IX. MARTII.

**Ss. Cyrilli et Methódii,
Episc. et Conf. Moráviæ
Apost. Duplex.**

*Oratio: Omnipotens,
sempitérne Deus; qui
nos per beátos Pontifi-
ces, et Confessóres tu-
os Cyrillum et Methó-
dium ad unitátem fidei
Christiánæ vocáre dig-
nátus es; præsta, quæ-
sumus: ut, qui præsen-
ti eórum festivitáte læ-
támur; ipsórum étiam
méritis glóriam conse-
qui mereámur æté-
nam. Per Dóminum etc.*

*Offic. de communi Conf.
Pontif.*

In 1. Nocturno.

*Lectiones: Laudémus
viros, ut in communi plur.
Pont. 2. loco.*

In 2. Nocturno.

Lectio IV.

*Cyrillus vitæ sancti-
táte, rerumque gestá-
rum glória máxime il-
lústris fuit. Nicoláo Pri-
mo Summo Pontífice
Sancti Clementis Papæ
corpus Romam ab illo*

advectum, atque in templo, quod in ejusdem beatissimi Martyris honorem antea extructum fuerat, reconditum est. Methodium fratrem habuit vitæ genere, ac moribus plane germanum, quem ab Hadriano secundo ad fidem propagandam missum Joannes octavus testatur.

℞. Inveni David etc.

Lectio V.

Multarum regionum gentes unacum earum regibus ad Christi fidem perduxere, ac imprimis Svatoplucum, qui apud Moravos late imperabat. Hujus exemplo Borzivojus Boemorum dux, tum ejus uxor Ludmilla martyris, quam principatu clarior, liberique Baptismum susceperunt. Ita Christi fides in Boemiam, et finitimas provincias fuit inducenda, quæ consequentibus deinde temporibus per eosdem est mirifice propagata.

℞. Posui adjutorium

Lectio VI.

Delatus ad Joannem octavum Methodius, quod ab Apostolica Sedis dogmatibus desisteret, Romam est accitus. Coacta Synodo, cum fidem suam omnibus probavisset, ab eodem Pontifice magno cum honore dimissus, ac Moraviæ principi diligenter commendatus fuit universis eidem parere jussis. Multa deinde passus, cum maximas, quibus premebatur, angustias eidem Pontifici indicasset, consolatorias ab illo epistolas meruit accipere, quibus ad fortiter agendum est summopere animatus. Cyrilli corpus illo ipso in templo Sancti Clementis, quod ejusdem beatissimi Papæ sacris reliquiis distaverat, unacum Methodii cineribus religiosissime asservatur.

℞. Ille est, qui etc.

In 3. Nocturno.

Lectiones de homilia in
Evang. Vigilâte, ut in
communi Conf. Pont. 2. lo-
co. 9. lectio feriæ occur.
et de ea commemoratio.

XI. MARTII.

S. Franciscæ Românæ
Viduæ. Duplex.

Omnia, ut in breviario
de IX. Martii.

OFFICIA

quærenda in Appendice hujus libelli.

Officium de 5 Vulnéribus D. N. I. C.

Officium de Spinea Coróna D. N. I. C.

Officium Commemorationis de Sanctissimo
Corpore Christi in Feriis quintis.

Officium Commem. de Conceptione B. V.
Mariæ in Sábbatis.

Commemoratio de S. Nicoláo Ep. inter suf-
fragia Sanctorum per annum.

O F F I C I A
D I O E C E S I S
L A B A C E N S I S

AD PARTEM BREVIARII
V E R N A M.

XVI. MARTII.

Ss. Hilárii et Soció-
rum, Mm. *Duplex.*

*Omnia de Communi plur.
Martyrum 1. loco.*

Oratio: Beatórum Már-
tyrum Hilárii et Soció-
rum nos, quæsumus,
Dómine festa tueántur:
et eórum commendet
oratio veneránda. Per
Dóminum.

*Si contingat transferri
hoc festum ad tempus pa-
schale, Officium erit pro ra-
tione temporis. Lectiones
in I. Noct. de feria occurr.
In II. et III. Noct. ut in
communi 2. loco.*

XIX. MARTII.

S. Joséphi Sponsi B.V.
M. Patróni Austriæ.

*Duplex 1. classis.
Omnia, ut in breviario.*

XXIV. MARTII.

S. Gabriélis Archán-
geli. *Duplex majus.*

*Ad Vesperas, Antiph. In-
grésso Zacharía, cum
reliquis de Laudib. ut infra.
Psalm. Dixit Dóminus,
cum reliquis de Dominica,
ut in Psalterio. Loco ulti-
mi Ps. dicitur Psalmus:
Laudate Dóminum om-
nes gentes, ex Vesperis
fer. 2. in Psalterio.*

Capitulum. Dan. IX. f.
Ecce vir Gábriel, quem
videram in visione a
principio, cito volans té-
tigit me in tempore sa-
crificií vespertíni, et
dócuit me, et locutus est
mihi, dixitque: Daniel,
nunc egréssus sum, ut
docérem te, et intellige-
res. *Hymnus.*

**Christe, Sanctórum decus
Angelórum,*

Gentis humanæ sator, et
redemptor,

Cœlitum nobis tribuas
beatas

Scândere sedes,

*Angelus pacis Michaël in
ædes

Cœlitus nostras veniat,
ferenæ

Auctor ut pacis lacrymò-
sa in orcum

Bella reléget.

*Angelus fortis Gábríel ut
hostes

Pellat antiquos, et amí-
ca cælo,

Quæ triumphátor statuit
per orbem,

Templa revísat.

*Angelus nostræ medicus
salútis

Adsit e cælo Ráphaël, ut
omnes

Sánet ægrótos, dubiósque
vitæ

Dírigat actus,

*Virgo dux pácis, geni-
tríxque lúcis,

Et sacer nobis chorus An-
gelórum

Semper adsistat, simul et
micátis

Régia cæli.

*Præstet hoc nobis Déitas
beata

Patris, ac Nati, paritér.
que Sancti

Spiritus, cujus résonat
per orbem

Glória mundum. Amen.

✠. Stetit Angelus juxta
aram templi,

✠. Habens thuríbulum
áureum in manu suá.

Ad, Magnif. Antiph.

Ingréssus Gábríel Ange-
lus ad Mariám Vírgi-
nem, dixit: Ave grá-
tia plena, Dominus te-
cum, benedicta tu in
mulieribus.

Oratio: Deus, qui in-
ter ceteros Angelos, ad
annunciandum Incarna-
tionis tuæ mystérium,
Gabriélem Archánge-
lum elegisti; concède
propitius: ut, qui fe-
stum ejus celebrámus
in terris, ipsius patro-
cinium sentiámus in
cælis. Qui vivis et
regnas, *In Quadrag. fit
commem. feriæ.*

Ad Matutinum.

Invitatorium: Regem
Archangelórum Domi-
num * Veníte, adoré-
mus. Regem.

In 1. Nocturno.

1. *Ant.* Dixit Angelus Gabriel ad Dánielem: Intellige, fili hóminis, quóniam in tēpore finis implébitur visio.

Psaln. Dómine, Dóminus noster, cum reliquis ut in festo Apparitiónis S. Michaelis Arch. Die VIII. Maji.

2. *Ant.* Ecce vir Gábriel, quem videram in visióne, cito volans tétigit me in tēpore sacrificii vespertíni, et dócuit me.

3. *Ant.* Cumque Gábriel loquerétur ad me, colláplus sum pronus in terram, et tétigit me, et státuit me in gradu meo.

✠. Stetit Angelus juxta aram templi,

✠. Habens thuríbulum aureum in manu sua.

Ex Dánièle Propheeta. *Lectio 1. Cap. XI. c.*

Ego Dániel, cum adhuc lóquerer, et orárem, et confitérer peccata mea, et pec-

cata pópuli mei Israél, et prostérnerem préces meas in conspéctu Dei mei, pro monte Sancto Dei mei. Adhuc me loquente in oratione, ecce vir Gábriel, quem videram in visióne a principio, cito volans tétigit me in tēpore sacrificii vespertíni. Et dócuit me, et locútus est mihi, dixitque: Dániel, nunc egressus sum, ut docérem te, et intelligeres. Ab exórdio prēcum tuárum egressus est sermo: ego autem veni, ut indicárem tibi, quia vir desideriorum es: tu ergo animadverte sermónem, et intéllege visiónem.

✠. Cum oráret Daniel, et confiterétur peccata sua, et peccata pópuli sui, * Ecce Archangelus Gábriel cito volans tétigit eum in tēpore sacrificii vespertíni.

✠. Cumque prostérneret préces suas in

conspectu Dei sui, *
Ecce Archangelus &c.

Lectio II.

Septuaginta hebdomades abbreviatae sunt super populum tuum, et super urbem sanctam tuam, ut consummetur praevaricatio, et finem accipiat peccatum, et deleatur iniquitas, et adducatur iustitia sempiterna, et impleatur visio et prophetia, et ungatur Sanctus sanctorum. Scito ergo, et animadvertite: Ab exitu sermonis, ut iterum aedificetur Jerusalem, usque ad Christum Ducem, hebdomades septem, et hebdomades sexaginta duae erunt: et rursum aedificabitur platea et muri in angustia temporum.

R. Locutus est Gabriel Danieli, et dixit: Ab exordio precum tuarum egressus est sermo: * Ego autem veni, ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es.

V. Tu autem animadvertite sermonem, et intellige visionem. * Ego autem etc:

Lectio III.

Et post hebdomades sexaginta duas occidetur Christus: et non erit ejus populus, qui eum negaturus est. Et civitatem, et sanctuarium dissipabit populus cum duce venturo: et finis ejus vastitas, et post finem belli statuta desolatio. Confirmabit autem pactum multis hebdomada una: et in dimidio hebdomadis deficiet hostia et sacrificium: et erit in templo abominatio desolationis: et usque ad consummationem et finem perseverabit desolatio.

R. Ecce vir Gabriel, quem videram, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini, et docuit me, et dixit: * Daniel, nunc egressus sum, ut docerem te, et intelligeres.

✠. Gábriel fac me intelligere istam visionem: et venit, et stetit iuxta, ubi ego stábam, et ait ad me. * Dániel, nunc egréssus sum &c. Gloria Patri &c. * Dániel, nunc &c.

In II. Nocturno.

1. *Ant.* Gábriel Angelus apparuit Zachariæ, dicens: Uxor tua Elisabeth páriet tibi filium, et vocábis nomen ejus Joánnem. *Psalmus:* Cæli enarrant, cum reliquis ut in II. Noct. *Festus S. Mich. 8. Maji.*

2. *Ant.* Et dixit Zachariás ad Angelum: Unde hoc sciam? ego enim sum senex, et uxor mea procéssit in diébus suis.

3. *Ant.* Respondens autem Angelus, dixit ei: Ego sum Gábriel, qui asto ante Deum: et missus sum loqui ad te, et hæc tibi evangelizare.

✠. Ascendit fumus aromatum in conspéc-

tu Dómini. ✠. De manu Angeli.

Sermo Sancti Bernardi Abbátis:

Ex homil. de Laud. Virginis, super Missus.

Leclio IV.

Missus est Angelus Gábriel a Deo. Non árbitror hunc Angelum de minoribus esse, qui quálibet ex causa crebra sóleant ad terras fungi legatione. Quod ex ejus nómine palam intélligi dátur, quod interpretátum, Fortitúdo Dei dicitur: et quia non ab áliquo alio forte excellentiøre se (ut ássolet) spírita, sed ab ipso Deo mitti perhibetur. Propter hoc ergo pòsitum est: A Deo. Vel ideo dictum est: A Deo, ne cui vel beatorum spírítuum, suum Deus ante, quam Virgini, reveláse putétur consílium, excépto duntáxat Archangelo Gabriele. Qui útique tantæ inter suos inveniri

potuerit excellentiæ, ut tali et nomine dignus haberetur, et nuncio.

R. Factum est, cum sacerdotio fungeretur Zacharias in ordine vicis suæ ante Deum, * Apparuit ei Angelus Gabriel, stans a dextris altaris incensi.

V. Cumque ingressus in templum Domini incensum poneret secundum consuetudinem sacerdotii sui. * Apparuit ei &c.

Leclio V.

Nec discordat nomen a nuncio: Dei quippe virtutem, Christum, quem melius nunciare decebat, quam hunc, quem simile nomen honorat? Nam quid est aliud fortitudo, quam virtus? Non autem dedecens, aut incongruum videatur, Dominum et nuncium communi censeri vocabulo: cum similis in utroque appellationis, non sit tamen utriusque similis

causa. Aliter quippe Christus fortitudo vel virtus Dei dicitur, aliter Angelus. Angelus enim tantum nuncupative, Christus autem etiam substantive.

R. Descendit Gabriel Angelus ad Zachariam, dicens: * Ne timeas, quoniam exaudita est deprecatio tua, et uxor tua Elisabeth pariet tibi filium, et vocabis nomen ejus Joannem.

V. Et Zacharias turbatus est videns, et timor irruit super eum: ait autem ad illum Angelus: * Ne timeas, &c.

Leclio VI.

Christus Dei virtus et dicitur, et est: qui forti armato, qui suum atrium in pace custodire solebat, fortior superveniens, ipsum suo brachio debellavit: et sic ei vasa captivitatis potenter eripuit. Angelus vero fortitudo Dei appellatus est; vel quod hujuscemodi me-

rúerit prærogativam officii, quo ejúsdem nunc iret adventum virtútis: vel quia Virginem natura pávidam, simplicem, verecúdam, ne miráculi novitate expavésceret, confortáre debéret: quod et fecit, Ne timeas, inquit, María; Invenísti enim grátiam apud Deum. Conveniénter itaque ad hoc opus elligitur: Imo quia tale illi negótium injúngitur, recte tali nomine designáture.

℞. Ego sum Gábriel, qui asto ante Deum: et missus sum loqui ad te, et hæc evangelizáre: * Ecce eris tárens, et non póteris loqui usque in diem, quo hæc fiant.

℣. Pro eo quod non credidísti verbis meis, quæ implebúntur tēpore suo. Ecce eris &c. Gloria Patri &c. * Ecce eris &c.

In III. Nocturno.

1. Ant. Missus est Gá-

briel Angelus ad Mariam virginem desponsatam Joseph.

Psalmus: Cantáto Dómino, cum reliquis ex 8. Maji.

2. Ant. Gábriel Angelus Mariæ dixit: Ecce Elisabeth cognáta tua, et ipsa concepit filium in senectúte sua. *Psalm. Dominus regnávít, exultet. ibidem.*

3. Ant. Súscipe verbum virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum Gábriélem transmissum est. *Psalm. Benedic ánimam meam Dómino.*

℣. In conspectu Angelórum psállam tibi, Deus meus. ℞. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Lectio Sancti Evangé-
lii secundum Lúcam.

Lectio VII. Cap. I. b.

In illo tēpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galiléæ, cui nomen Nazareth, ad virginem de-

sponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen virginis Maria. Et reliqua.

Homilia sancti Juliani Episcopi Toletani.
Lib. 2. contra Iudeos, statim post principium.

Sacramentum illud septuaginta hebdomadarum de Christi natiuitate Daniel per Angelum didicit: similiter et Zacharias, apparente sibi Angelo Joannem filium de se generandum audivit: et Maria, Angelo sibi prædicenti Christum ex se nascendum, et credidit, et assensit. Hæc tria per Angelum dicta, et completa videmus. Jam ergo solícite intuendum est, utrum Angelus iste, qui Zachariæ et Mariæ apparuit, ipsi quoque Daniéli illa prædixerit.

¶. Missus est Gabriel Angelus ad Mariam virginem desponsatam

Joseph, nuncians ei verbum et expavescit Virgo de lumine: * Ne timeas Maria; inventi enim gratiam apud Dominum: ecce concipies, et paries, et vocabitur Altissimi Filius. ¶. Quæ cum audisset, turbata est in sermone ejus, et cogitabat, qualis esset ista salutatio, et ait Angelus ei: * Ne timeas &c.

LECTIO VIII.

Equidem ipse Daniel in prophetiæ luce volumine, quando illa sacramenta hebdomadarum de Christi natiuitate, per Angelum futura cognovit, sic ipsius Angéli nomen evidenter expressit. Dicit enim: Ecce vir Gabriel, quem videram in principio, cito volans tetigit me, et dixit: Daniel, animadverte sermonem, et reliqua, quæ ibi commemorantur. Item his temporibus secundum

Evangelium Angeli ipsius nomen mirificum sic invenitur expressum. Dixit enim idem Angelus Zachariæ: Ego sum Gábiel, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te, et hoc tibi evangelizare.

R. Gaude Mariá virgo, cunctas hæreses sola interemisti: * Quæ Gabriélis Archángeli dictis credidisti, dum virgo Deum et hominem genuisti: et post partum virgo inviolata permansisti.

V. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui.* Quæ Gabriélis &c. Glória Patri &c. Quæ Gabriélis &c.

Nona lect. de Feria Quadragesimæ. Si autem post pasha transferatus, erit Lectio IX. sequens.

Quod etiam de Beatæ Mariæ virginis partu sic in eodem Evangelio legitur: Missus est, inquit, Angelus Gabriel a Deo

in civitatem Galilææ, cui nomen Názareth, ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen virginis Mariá. Jam ergo manifestum est, quod unus, idemque Angelus Gábiel fuerit, qui et præfixa illa tempora Daniéli de Christi natiuitate aperuit, et partum virginis præsentem esse monstravit. Ad tempus itaque præfinitum occurrit, et olim a te dicta, operis efficiëntia completa esse convincit: et illic fidelis in prophetia hebdomadarum, et hic fidelis per mysterium revelatum.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes, et per horas.

Ant. Ingresso Zachariá templum Domini, apparuit ei Gábiel Angelus stans a dextris altaris incensi. *Psalmus:* Dominus regnavit, de-

córem, cum reliquis ex
Laudib. Dominicæ in Psalt.

Ant. Ait autem Angelus: Ne timeas, Zacharia, quóniam exaudita est deprecatio tua.

Ant. Ego sum Gábríel Angelus, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te. *Ant.* Gábríel Angelus locútus est Mariæ, dicens: Ecce concípies in útero, et páries filium: et vocábis nomen ejus JEsu.

Ant. Dixit autem María ad Angelum: Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Gábríel Angelus, dixit ei: Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Capitulum: Ecce vir Gábríel, ut supra in I. *Vesperis.*

Hymnus.

*Placáre, Chríste sérvulis,
Quibus Patris cleméntiam

Tuæ ad tribúnal grátiae
Patróna Virgo póstulat.

*Et vos beáta per novem
Díffíncta gyros ágmina:
Antíqua cum præsentibus
Futúra damaa péllite:

*Auférte gentem pérfídám
Credéntium de finibus;
Ut unus omnes únícum
Ovíle nos pástor regat.

*Deo Patri sit glória,
Natóque Patris único,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.

Amen.

¶ Stetit Angelus
juxta áram templi, &c.
Habens thuríbulum áu-
reum in manu sua.

Ad, Benedictus Antiph.
Gabriel Angelus de-
scendit ad Zachariám,
et áit illi: Uxor tua
páriet tibi filium, et
vocábis nomen ejus
Joannem, et multi in
nativitáte ejus gaudé-
bunt: íple enim præí-
bit ante fáciem Dómini
paráre vias ejus.

Oratio: Deus, qui in-
ter céteros Angelos,
ut supra in I. *Vesp.*

*Et fit comem. Ferie in
Quadrages.*

Ad Tertiam.

Ant. Ait autem *Ec.*
Capitulum: Ecce vir Gá-
 briel, ut in *Vesp.*

R. breve: Stetit Angelus,
 * Juxta aram templi:
 Stetit *Ec.* *V.* Habens
 thuribulum aureum in
 manu sua. * Juxta aram
Ec. Gloria Patri *Ec.*
 Stetit Angelus *Ec.*

V. Ascendit fumus
 aromatum in conspectu
 Domini:

R. De manu Angeli.

Ad Sextam.

Ant. Ego sum Gabriel.
Capitulum. Dan. IX. f.

Ego autem veni, ut
 indicarem tibi, quia vir
 desideriorum es. Sep-
 tuaginta hebdomades
 abbreviatæ sunt, ut fi-
 nem accipiat peccatum,
 et impleatur visio et
 prophetia, et ungatur
 Sanctus sanctorum.

R. Breve: Ascendit fu-
 mus aromatum. * In
 conspectu Domini. As-
 cendit *Ec.*

V. De manu Angeli. *

In conspectu *Ec.* Glória
 Patri *Ec.* Ascendit *Ec.*

V. In conspectu Ange-
 lorum psallam tibi,
 Deus meus. *R.* Adorabo
 ad templum sanctum
 tuum, et confitebor nó-
 mini tuo.

Ad Nonam.

Ant. Dixit autem Ma-
 ria *Ec.* *Capitulum:* Scito
 ergo, et animadvertite:
 Ab exitu sermonis, ut
 iterum ædificetur Je-
 rusalem, usque ad Chri-
 stum ducem, hebdoma-
 des septem, et hebdoma-
 des sexaginta dúæ
 erunt.

R. Breve: In conspéc-
 tu Angelorum, * Psallam
 tibi, Deus meus. In con-
 spéctu *Ec.* *V.* Adorabo
 ad templum Sanctum
 túum, et confitebor nó-
 mini tuo. * Psallam tibi.
 Glória Patri *Ec.* In con-
 spéctu *Ec.*

V. Adorate Deum;
R. Omnes Angeli ejus.

*Vesperæ dic, de Annun-
 ciat. B. M. V. cum com-
 mem. S. Gabriells, ut seq.*

Ant. Archángelus Gábriel ait ad Mariám: Non érit impossibile apud Deum omne verbum. Dixit autem Mariá: Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum. Et discéssit ab ea Angelus.

✠. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus, R. Adorábo ad templum sanctum, et confitébor nómini tuo.

Oratio: Deus qui inter cæteros, ut supra in 1. *Vesperis.* Et fit commemor. ferie.

Quod si festum transfératur ad tempus paschale, In vesp. secundis S. Gábrielis erit Capitulum et Hymnus, ut in 1. *Vesperis:* ✠. et *Ant.* ad Magnificat, ac *Oratio*, ut supra.

III. APRILIS.

S. Abúndii Ep. C.
Duplex.

Oratio: Exáudi, de communi Conf. Pont. Lee-

tionis 1. *Noct.* Fidélis serino, reliqua omnia de eodem communi 2. loco.

XI. APRILIS.

S. Leónis Papæ, Eccl.
Doct. Duplex.

Ad Magnificat, Ant.
O Doctor. Reliqua ut in breviario.

XII. APRILIS.

S. Zenónis Ep. Mart.
Duplex.

Oratio: Deus, qui nos Beati Zenónis, ut in communi unius Martyr. de quo et reliqua 1. loco, præter Lectiones 1. *Noct.* quæ sunt de script. occurr.

XVII. APRILIS.

S. Liberális Conf.
Duplex.

Oratio. Deus, qui nos Beati Liberális confessoris tui glorióso patrocinio circúmdas, & prótegis: concéde propitius; ut cujus intercessione munimur in terris; ejus quoque con-

sórtio perfruámur in
cœlis. Per Dominaum.

In I. Nocturno.

Lectioes Justus si mor-
te, ut in comm. Conf. non
Pontificis.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Liberális Altíni in Ve-
nétia ex equéstri fa-
mília natus, ab Helio-
dóro notæ probitatis
Episcopo ad fidem Chri-
sti perductus, tantum
(eo magistro) profécit,
ut armis, profanisque
disciplínis, vale dicto,
se totum ipsi excolen-
dum, atque ad omnem
pietatem informándum
tradíderit: cumque il-
la témpora Ariánæ hæ-
relis infestatione, &
erróribus ubique redun-
darent, sensimque pe-
stiferum illud dogma in
Altinátium fines se se
diffúnderet, Liberális
gliscénti morbo strénue
se oppónens, nihil sub-
tráhebat utílium, quó

minus concívibus suis
annunciáret, eósque
Cathólicam fidem ver-
bo, & exémplo públi-
ce, & per domos edo-
céret.

R. Honestum fecit.

Lectio V.

Quo in stúdio occupá-
tus ingens ádeo Ar-
rianórum ódium suscé-
pit, ut ténebricóso in-
clúsus cárcere incredí-
biles ab illis calamitá-
tes fúerit perpéssus. Ve-
rum constans Christi
athléta, cum non modo
álacri ánimo, atque
infrácta constántia uni-
vérsa toleráret, quin e-
tiam multa éderet sig-
na virtútum, inde ex-
tractus, ad ínsulam,
quæ olim Castráceum
dicebátur, aliquándo
devénit, ubi nihil de
charitátis, abstinentiæ,
cæterarúmque virtú-
tum opéribus remitte-
ret, in febrim incidit,
qua diútius afflictátus,
post plúrima pietátis, &
patientíæ exhibita do-

cumenta, sanctissime
obdormivit in Domino.

R. Amavit eum.

Lectio VI.

Defuncti corpus ex
Insula Altinum de-
latum, ac tumultu ex
Christiano more com-
positum, cum diu sub-
stitisset, ingruente bel-
lorum vi, Tarvisium
postea deductum in
cathedrâli ecclesia sub
majori sacello in cripta,
in qua usque huc
honorifice asservatur,
conditum fuit; ubi, cum
ad ejus gloriam celeb-
randam superna crebro
ederentur miracula,
præsensque Liberâlis
auxilium indies expe-
rèrentur, illum in pat-
ronum adfiscientes,
præcipua religione û-
nâ cum metropolitâna
Aquilejensi ecclesia
venerari cœperunt.

R. Iste homo.

In III. Nocturno.

Homilia in Evangel.

Sint lumbi vestri præ-
cincti.

XXIV. APRILIS.

S. Georgii Martyris.

Semiduplex.

Oratio.

DEus, qui nos Beati
Georgii martyris
tui meritis, & interces-
sione lætificas: conce-
de propitius; ut qui tua
per eum beneficia pos-
cimus; dono tuæ gra-
tiæ consequamur. Per
Dominum nostrum &c.

*Lectioes I. Noct. de
Scriptura Obscur.*

In II. Nocturno.

Lectio IV.

De sermone Sancti
Laurentii Patriarchæ
Véneti.

Georgius propugnâ-
tor eximius, terrenæ
abrenunciavit militiæ,
ut Christi miles effice-
rétur egregius; facul-
tates, quas habebat,
dispersit pauperibus, ut
divitias perennes possi-
deret in cœlo; suam
quoque animam odovit
in mundo, ut vitam
illam custodiret æter-

nam. Repérerat preti-
 ósam margarítam habi-
 tántem in agro, propter
 quod distractis omnibus
 mercátus est eam. Domi-
 num dixisse audierat:
 Nisi quis renunciáverit
 omnibus, quæ pòssidet,
 non potest meus esse
 discipulus; prætulit dis-
 cipulátum Christi ópi-
 bus, honóribus, volup-
 tatibus corporis, & cor-
 porali vitæ; ideo intré-
 pidus, armatus, & nu-
 dus secutus est Chri-
 stum. Non cárceres,
 gládios, fustes, víncu-
 la, acúleos, tortóres,
 ignem, tyránnos expá-
 vit, nec mortem. Nudus
 nudum Christum atten-
 débát in stípite, illius
 accendebátur exemplo,
 ejúsque passiónis dolóri-
 bus angebatur. O beata
 mens martyris! quæ nec
 tribulatione, nec angú-
 stia, nec plagis, nec la-
 bóribus, nec præsentí-
 bus, neque futúris á
 Christo váluit separari.
 ✠. Lux perpetua.

Lectio V.

Vivébat in carne, &
 corde cum Christo
 jam pendébat in cruce,
 ideoque dicebat: Chri-
 sto crucifixus sum, vivo
 ego, jam non ego, vi-
 vit autem in me Chri-
 stus. Longe excellénti-
 us martyr sic mórtuus
 vivebat in Christo,
 quam si feliciter flo-
 rens, aliénus esset á
 Christo. Vides; quam
 locuples talis sit mors,
 quæ vitam cum Christo
 præstat ætérnam? Sic
 plane mórtuus erat beá-
 tus Geórgius vivens in
 Christo. Mórtuus quippe
 erat vitiis, mórtuus e-
 rat sæculo, mórtuus
 erat & sibi; nisi táliter
 fuisset mórtuus, mini-
 me Christo vivere po-
 tuisset. An non mórtu-
 us erat sæculo, qui ob-
 latus dignitates & gau-
 dia pro amore Christi,
 & spe æternæ mercédis
 repudiavit ut stercora.
 Nonne vitiis erat de-
 fúnctus, qui labóribus,

abstinéntia, paupertá-
te, virtutibusque cæte-
ris corpus quotidiana
maceratione domábat?
De talibus Pauli voce
dicitur: Qui autem sunt
Christi, carnem suam
crucifixére cum vitiis
& concupiscéntiis. Quó-
modo vero sibi ipsi vi-
xisse sanctus iste dicen-
dos est, qui verbum
Dei undequáque diffé-
minans Christi glóriam
audientibus auribus in-
sonábat? Quas valebat
auferre diabolo, lucra-
batur Christo. Magna-
nimitáte namque præ-
cinctus, & charitatis
dono suffúltus coram
régibus, & terræ prin-
cípibus Christum libera
confitebátur voce.

R. In servis.

Lectio VI.

Hinc factum est, ut
carceri manciparétur,
virgis & scorió-
nibus cæderétur, lam-
padárum ustiónibus cre-
marétur, laníaretur,
torquerétur, perimeré-

tur. In his, quóniam vi-
vebat in Christo, se
exhibebat ut mórtuum.
Nulla plane in illo que-
rimóniæ resonábat
vox, nullus repugnán-
di motus. Tanquam bel-
látor præcipuus arbit-
rátus est fore incóngru-
um, ut patiente Rege,
atque pro animarum
occumbente salute, ip-
se ségniter viveret, &
fine certáminis exerci-
tatione deficeret. Fre-
quenter ánimo illud e-
vangélicum revolve-
bat: Majorem charita-
tem nemo habet, ut à-
nimam suam ponat quis
pro amicis suis. Quám-
obrem dilectionem,
quam habebat ad Dó-
minum, factis máluit
osténdere, quam ver-
bis. Redemptórem úti-
que suum, non ingra-
tus de múnere, est imi-
tatus in morte; de quo
ait Prophéta: Sicut o-
vis ad occisiónem duc-
tus est, & tanquam
agnus coram tondente

se sine voce, sic non aperuit os suum; obmutuit plane iste, & os suum, nisi orando, non aperuit, quatenus hostia Deo Patri acceptabilis fieret, nec illi in longanimitate patientiæ inveniretur dissimilis, qui in crucis perpeffione supplicii, eloquium nullum contradictionis emisit. Hinc gestum est, ut Domini sui, sicut socius extitit pænæ, ita particeps illius efficeretur gloriæ, qui in cælesti regno cum Patre, & Spiritu sancto triumphat in sæcula.

R. Filix Jerusalelem.

In III. Nocturno Lektionen de Homilia in Evang. Ego sum vitis vera, ut in communi Mart. temp. pasch.

XXVII. APRILIS.

S. Fidélis a Sigmaringa Mart. Duplex.

Oratio.

Deus, qui beatum Fidèlelem seraphico

spiritus ardore succensum in veræ fidei propagatione martyrii palma, & gloriosis miraculis decorare dignatus es: ejus quæsumus meritis, & intercessione ita nos per gratiam tuam in fide, & caritate confirmari; ut in servitio tuo fideles usque ad mortem inveniri mereamur. Per Dominum &c.

In I. Noct. Lect. de scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Fidélis, in oppido Sueviæ Sigmaringa ex honesta Reyórum familia natus, ab ineunte ætate singuláribus naturæ, & gratiæ donis ornatus præfúlit. Egrégiam quippe sortitus indolem, morúmque optima imbútus disciplina, dum Fribúrgi philosophiæ, & juris utriusque lauream emeruit, in schola étiam

Christi ad perfectionis ápicem sedulo virtutum exercitio contendere coepit. Nobilium exinde virorum, varias Europæ provincias lustrantium, comes adscitus, eos ad Christianam pietatem sectandam tam verbis, quam operibus excitare non destitit. Quia immo in eodem itinere crebris austeritatibus desideria carnis mortificare, ac ita seipsum regere studuit, ut in tanta rerum vicissitudine nullo unquam visus fuerit iræ motu perturbari. Juris præterea, & justitiæ strenuus propugnator post reditum in Germaniam celebre sibi nomen acquisivit in advocati munere, in quo tamen cum fori pericula esset expertus, tutiorem æternæ salutis viam ingredi deliberavit, & superna vocatione illustratus paulo post Ordini seraphico inter

Fratres minores Capucinos adscribi petiit.

R. Lux perpétua.

Lectio V.

Piæ petitionis compos redditus, mundi, sui que contemptor insignis in ipso statim tyrocinio, magisque cum solémnis professione vota in gándio spiritus Domino nuncupasset, in regulari observantia omnibus admirationi fuit, ac exemplo. Orationi maxime, & sacris litteris vacans, in verbi quoque ministerio singulari gratia excellens, nedum Catholicos ad meliorem frugem, verum etiam heterodoxos ad veritatis cognitionem attraxit. Pluribus in locis coenobii præfectus constitutus prudentia, justitia, mansuetudine, discretione, & humilitatis laude, munus sibi demandatum exercebat. Arctissimæ paupertatis zelator egregius, quid-

quid vel minus necessarium videretur, e cœnobio pénitus eliminavit. Inter austera jejunia, vigílias, & flagella salutari seipsum prosequens odio, in alios amorem, quasi mater in filios, ostendit. Cum pestifera febris Austriacas militares copias dire affligeret, ipse in extrémis infirmorum indigentis, ad assidua caritatis officia toto spiritu incubuit. In componendis etiam animorum dissidiis aliisque proximi necessitatibus sublevandis, consilio, & opere, adeo præclare se gessit, ut pater patriæ meruerit appellari.

æ. In servis suis.

Lectio VI.

Desparæ Virginis, & rosarii cultor eximius, illius præcipue, aliorumque Sanctorum patrociniis a Deo postulavit, ut in catholicæ fidei obsequium vitam

sibi, & sanguinem fundere liceret. Cumque ardens hoc desiderium in quotidiana Sacri devota celebratione magis accenderetur, mira Dei providentia factum est, ut fortis Christi athleta præses eligeretur illarum missionum, quas Congregatio de propaganda fide pro Rhætia tunc temporis instituerat. Quod arduum munus prompto, hilarique animo suscipiens, tanto fervore executus est, ut pluribus hæreticis ad orthodoxam fidem conversis, spes non modica affulserit totius illius gentis Ecclesiæ, & Christo reconciliandæ. Prophetiæ dono præditus futuras Rhæticiæ calamitates, sui que necem ab hæreticis inferendam sæpius prædixit. Postquam vero insidiarum probe conscius impendenti agoni se præparasset, 24. Aprilis anno mil-

lécimo l'excentécimo vigésimo secúndo ad ecclesiam loci Sevssium nuncupáti se cöntulit, ubi ab hæreticis, qui pridie conversionem simulantes eum dolóse ad prædicándum invitaverant, concione tumultuárie interrúpta, per vérbera, & vulnèra eidem crudéliter inflíccta, gloriólam mortem magno & álacri corde perpeffus, primitias mártýrum memoratæ congregationis próprio sáugvine consecrávit, plúribus signis, & miraculis exinde clarus, præsertim Cúriæ: & Veldkírchii, ubi summa pópuli veneratione illius reliquiæ affervántur.

Æ. Filiaë Jerusalem.

In III. Noct. Homilia S. Augustini Ep. in Evang. Ego sum vitis vera. de com. Martyrum tempore Paschali.

IV. MAJI.

Ss. Floriáni et Sociór.

Mm. Duplex.

Omnia de comm. plur.

Mart. temp. pasch.

Oratio: Deus, qui nos concédis.

In 1. Noct. Lect. de Scriptura occurr.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Sæviénte in Christiános Diocletiani & Maximiani persecutióne, cum Aquilínus Nórici Rípenfis Præses, in Christi cultóres ad Laureáci castrum acérri-me animadvérteret, & ad quadraginta eo nomine vinctos, multisque suppliciis macerátos in cárcerem conjecisset; Floriánus iisdem religiónis et militiæ societáte conjunctus, sancto fidei ardóre incénus, ac sánguinem pro Christo profúndere cupidus, Laureá-cum ádvolat; sicque ad excellentiórís militiæ

corónam glorióso certamine conténdit.

¶ Lux perpétua Sc.
Temp. pasch.

Leclio V.

Audiens ergo Christianos ad idolórum sacrificia perquiri, nihil truculentórum fidei hóstium immanitatem véritus, in médium se ultro profert, liberéque exclámat: Quem álium quæritis: ecce ego Christianus sum: ite, nunciáte præsidi, me hic adesse. His audíctis, præses eum ad se addúci júbet, et diis sacrificáre. Quod cum nulla ratióne obtinére posset, secúndo et tertio fústibus cædi imperat atque illius scápu- las acútis ferris confríngi. Tandem invictus Christi athléta váriis tormentórum géneribus superátis, ob inconcússam fidei constantiam, últimam mortis lætus áccipit sententiam. ¶. In servis suis etc.

Leclio VI.

Ligáto igitur ad col- lum saxo e ponte in Anasum fluvium dejícitur; non tamen sine divína ultióne: nam óculi ejus, qui injéctis violénter máribus martyrem præcipitávit, mox crepuérunt: flúvus autem, mártirem Christi suscípiens, elevátis undis in quoddam eminentius saxum sacrum ejus corpus éxtulit; quod miro nutu Dei áquila illic advolánte protegebá- tur, donec a Valéria, pia matróna, a Deo admoníta inde clam ablátum, sepultúræ traditum est eo in loco, quo póstea célebre monastérium erectum fuit, quod in hunc usque diem título et patrocl- nio gaudet Sancti Floriáni.

¶. Fíliæ Jerusalem etc.

Lectiones III. Noctúrni
de Homilia in Evang. Ego
sum vitis, vos páلمي-

tes, ex eodem communi
temp. paschali.

XI. MAJI.

S. Sigismúndi Mart.

Duplex.

Oratio: Præsta, quæ
sumus, omnipotens De-
us: ut, qui Beáti Sigis-
múndi mártiris tui na-
talítia cólimus; inter-
cessióne ejus in tui nó-
minis amore roboré-
mur. Per Dominum &c.

*In I. Noct. Lect. de
Scriptura occurrente. In
defectu earum vero suman-
tur ex comm. plur. Mm.
Lectioes* Frátres, debi-
tóres sumus. *Resp. autem
de comm. un. Mart. pro
ratione temporis.*

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Sigismúndus patre suo
Gunebáldo, Burgun-
diórum rege e vivis sub-
lato, regnum obtínuit.
Pietátis stúdio ductus
Agaunénse monastéri-
um solérti cura constrú-
xit. Prióre cónjuge
sua defúcta, ex qua fi-

lium, Sigericum nómi-
ne, suscepérat, cum
áliam duxisset, illa no-
vercarum more filium
tota mente averfári
cœpit. Unde puer, ó-
dio similiter in eam
concépto, cum festo
quodam die illam de-
fúctæ matris véstibus
ornátam cérneret, com-
móvus ait: Tu profecto
mínime digna eras, ut
hæc indumentá tua per-
ga contíngerent, quæ
dóminæ tuæ, matris
meæ, fuisse noscúntur.
At illa, his verbis fu-
róre succénfa, vindic-
tam die noctéque me-
ditabátur. Tandem
dæmonis fraude in-
strúcta, marito persuá-
sit, Sigericum regnan-
di cúpidum, nefária de-
nece illi inferénda con-
silia tractáre. Quibus
verbis incitátus pater
iníquo se parricídio
contaminávit Nam vi-
no sopítum post meri-
diem filium, & alto
jam sopóre opprés-
sum,

loro sub collo inferto suffocavit.

R. Lux perpétua lu-
cébit sanctis tuis Do-
mine, * Et æternitas
temporum, allelúja,
allelúja.

V. Lætitia sempitér-
na erit super cápita eo-
rum: gáudium & exul-
tationem obtinébunt.
Et æternitas.

Extra tempus Paschale.

R. Honéstum fecit
illum Dóminus, & cu-
stodivit eum ab inimí-
cis, & a seductóribus
tutávit illum: * Et de-
dit illi claritatem ætér-
nam.

V. Descendítque cum
illo in foveam: & in
vínclis non dereliquit
eum. Et dedit.

Lectio V.

Quo scélere vix pa-
tráto, séria ductus
pœniténtia, super ca-
dáver exánime ruens,
amaríffimis illud lácry-
mis rigávit. Et confe-
ssim monastérium A-
gaunénse ádiit, ibique

multo fletu, ac jejúnio
véniam patrati scéleris
a Deo obtinére con-
téndit. Et id unum as-
siduo flagitávit, ut in
hoc pótius læculo,
quam in futúro puniré-
tur exámine. Qua pe-
titióne exaudíta, misé-
ricors Dominus Clodo-
mírum Francórum re-
gem, ut eum bello la-
césseret, excitávit. A
quo in saltu Agaunénsi
captus, cárceri una cum
uxore & líberis est
mancipátus.

R. In servis suis, al-
lelúja * Consolábitur
Deus, allelúja.

V. Judicábit Dómi-
nus pópulum suum, &
in servis suis. Conso-
lábitur.

Extra tempus Paschale.

R. Desidérium animæ
ejus tribuísti ei Domi-
ne, * Et voluntate la-
bíorum ejus non frau-
dasti eum.

V. Quoniam præve-
nísti eum in benedictio-
nibus dulcédinis: posu-

isti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Lectio VI.

PaULO post in villam, cui nomen Calumpina, ductus & capite caesus in puteum projicitur. De quo postmodum sublatus, atque ad basilicam Sanctorum Agaunensium devectus, digno cum honore sepultus est. Porro Sigismundus, qui assiduo lacrymarum parricidii crimen in vita delere conatus fuerat, Sanctorum consortio post mortem dignus haberi cepit; quod crebra ejus miracula praeclare testantur. Nam febricitantes quique, si salutare fideliter sacrificium obtulerint, ab infirmitatis suae liberantur incommodo. Cujus reliquias multis prodigiis inclytas Carolus quartus imperator Pragam transvexit.

R. Filiae Jerusalem,

venite, & videte martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus, * in die solennitatis & laetitiae, allelujā.

V. Quoniam confortavit leras portarum tuarum, benedixit filiis tuis in te. In die. Gloria Patri. In die.

Extra Tempus Paschale.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

V. Cibavit illum Dominus pane vitae & intellectus, & aqua sapientiae salutaris potavit illum. Et. Gloria Patri. Et.

In III. Nocturno.

Homilia in Evang. Ego sum vitis vera, ex communi Martyrum tempore paschali. *Extra tempus pasch.* *Homil. in Evang.* Si quis venit ad me, ex communi unius Mart.

XIII. MAJI.

S. Mónica, Víduæ.

Duplex.

Lect. 1. Nocturni de scriptura occurr. Reliqua, ut in breviario die 4. Maji.

XIV. MAJI.

Ss. Victóris & Corónæ,

Mart. Dupl.

Oratio: Deus, qui nos concedis, de communi plur. Mart.

Lectiones I. Noct. de script. occurrente. Reliqua omnia de eodem communi 2. loco.

XVI. MAJI.

S. Joánnis Nepomucéni, Mart. Duplex.

Intra tempus paschále dicitur ritu pascháli; alias vero, ut sequitur.

Ad I. Vesperas. Ant. Interrogábat, cum reliquis de Laudib. ut infra. Psalmi: Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica, in Psalterio. Et loco ultimi: Laudáte Dóminum omnes gentes.

Capitulum: Eccl. XXI.28.

Lábia imprudentium stulta narrábunt; verba autem prudentium statera ponderabúntur: in ore fatuórum cor illorum: et in corde sapientium os illorum.

Hymnus.

*Invíctus Heros Nūminis,
Mergendus unda flúminis,

Stat fortis in siléntio,
Dum fit sigílli méntio,
*Hinc rex mináitur fúnera,
Hinc tortor infert vúlnera;
Manus ligántur fúribus,
Artus cremántur ignibus.

*Sed hæc Joánnes déspicit,
Nec regis iram réspicit;
Secréta non vult pándere,
Horret sigíllum frángere.

*Stat mutus agnus innocens,

Nil de tegédis próferens:
Stat; dumque rex nil élicit,
E ponte justum déjicit.

*Præceps ab alto flérnitur,
Undis profúndis mérgitur:
Mersum, sed applaudéntibus

Undæ salútant ignibus.

*Stellæ natant in flúmine;
Illi paréntant lúmine:
Docétque cœli cláritas,
Quæ sit Joánnis cháritas.

*Da, sempiterna Trinitas,
Ut in bono sit firmitas;
Aut lacrymarum flumina
Mergant cadentem crimi-
na, Amen.

✠. Sacramentum re-
gis abscondere bonum
est:

R. Opera autem Dei
revelare honorificum.

Ad Magnificat.

Antiph. Dedit mihi
Dominus linguam mer-
cedem meam: & in ip-
sa laudabo eum.

Oratio.

DEUS, qui ob invic-
tum beati Joannis
sacramentale silentium
novam Ecclesiam tuam
martyrii coronam deco-
rasti: da, ut ejus exem-
plo, & intercessione o-
ri nostro custodiam po-
nentes; beatis, qui lin-
gua non sunt lapsi, ad-
numeremur. Per Do-
minum &c.

Ad Matutinum.

Hymnus.

*In profunda noctis um-
bra;
Et gravi caligine,

Lustrat ædem flamma
munda,
Sic jubente Numine.

*Nocte nascitur Joannes;
Astra cælo devolant.
Nocte, mergitur Joannes;
Astra funus apparent.

*Hinc cor ejus igne fla-
grans,

Fortis urit charitas;
Hinc ab ejus ore manans,
Mira prodit suavitas.

*Nunc amore cor bonorum
Ad salutem pertrahit.
Nunc timore cor malorum
A gehenna retrahit.

*Pauperes solatur ære,
Derelictis subvenit:
Non finit iustos jacere;
Damna famæ præpedit.

*Per Joannis sanctitatem,
O Beata Trinitas,
Mentibus da puritatem;
Corde regnet charitas.

In I. Nocturno.

Antiph. Erit lumen
Israël in igne, & sanc-
tus ejus in flamma.

Antiph. Sanavit Do-
minus puerum & reddi-
dit illum patri ejus.

Antiph. Puer autem
et minister in con-
spectu Domini ante fa-
ciem sacerdotis.

✠. Sacramentum regis
abscondere bonum est;

R. Opera autem Dei
revelare honorificum.

De Libro Ecclesiastici.

Leſſio I. Cap. 21. 26.

Stultus a fenestra re-
ſpiciet in domum: vir
autem eruditus foris
ſtabit. Stultitia homi-
nis auſcultare per oſti-
um: & prudens gravá-
bitur contumelia. Lá-
bia imprudentium ſtul-
ta narrábunt: verba
autem prudentium ſta-
téra ponderabúntur.
In ore fatuórum cor il-
lórum: & in corde ſa-
piéntium os illórum.
Dum maledícit impius
diábolum, maledícit
ipſe ánimam ſuam. Su-
ſúrro coinquinábit áni-
mam ſuam, & in óm-
nibus odiétur: & qui
cum eo mánſerit, odi-
óſus erit. Tácitus, &
ſenſátus honorábitur.

R. Metuébat rex Jo-
annem * ſciens eum vi-
rum juſtum & ſanctum.

✠. Et cuſtodiebat
eum, & audíto eo mul-
ta faciebat, & libénter

eum audiebat, ſciens
eum virum &c.

Leſſio II. Cap. 28. 21.

Flagelli plaga livó-
rem facit: plaga au-
tem lingue commínu-
et oſſa. Multi cecidé-
runt in ore gládii: ſed
non ſic, quaſi qui inter-
iérunt per lingue ſu-
am. Beátus, qui rectus
eſt a lingua nequam,
qui in iracúndiam il-
lius non tranſívit, &
qui non attráxit jugum
illius, & in vñculis e-
jus non eſt ligátus. Ju-
gum enim illius jugum
férreum eſt: & vñculum
illius vñculum æreum
eſt. Mors illius mors ne-
quíſſima: & útilis pótius
inférnus, quam illa.

R. Lex veritátis fuit
in ore ejus; & iniqui-
tas non eſt invénta in
lábiis ejus; in pace, &
in æquitáte ambulávit
mecum: * Et multos a-
vértit ab iniquitate.

✠. Lábia enim Sacer-
dótis cuſtodient ſcién-
tiam, & legem requí-

rent ex ore ejus. Et multos &c.

Lectio III.

Perseverantia illius non permanebit, sed obtinebit vias iniquorum: & in flamma sua non comburet justos. Qui relinquunt Deum, incident in illam, & exardabit in illis, & non extinguetur: & immittetur in illos quasi leo, & quasi pardus laedet illos. Sepi aures tuas spinis; linguam nequam noli audire: & ori tuo facito ostia, & feras. Aurum tuum & argentum tuum conflagra, & verbis tuis facito statueram, & frenos ori tuo rectos. Et attende, ne forte labaris in lingua, & cadas in conspectu inimicorum insidiantium tibi, & sit casus tuus insanabilis in mortem.

R. Sepi aures meas spinis, * Et ori meo feci ostia & feras.

V. Beatus, qui lingua sua non est lapsus, & qui non servivit indignis se. Et ori meo &c. Gloria &c. Et ori meo &c.

In II. Nocturno.

Ant. Non quaesivit a Domino ducatum, neque a rege cathedram honoris.

Ant. Loquebar de testimoniiis tuis in conspectu regum, & non confundebar.

Ant. Amplius non videbitis faciem meam vos, per quos transivi praedicans regnum Dei.

V. Pone Domine custodiam ori meo,

R. Et ostium circumstantiae labiis meis.

Lectio IV.

Joannes Nepomuci Bohemiae oppido, unde Nepomuceni cognomen duxit, a parentibus aetate provectis, non sine futurae sanctitatis praelatio, flammis supra nascentis do-

mum mirabiliter collu-
 centibus, ortus est.
 Cum infans in gravem
 morbum incidisset, Bé-
 atæ Virginis ope, cui
 natum parentes referé-
 bant acceptum, e vitæ
 periculo evasit incólum-
 is. Egrégia indole,
 piâque institutione, cæ-
 léstibus indiciis obse-
 quente, inter sanctas,
 religiosâsque exercita-
 tiones pueritiam egit.
 Nam ecclesiam frequen-
 ter adire, ac sacerdoti-
 bus ad aras operanti-
 bus ministrare in deli-
 ciis habebat. Zatécii
 politioribus litteris ad
 humanitatem informa-
 tus, Pragæ vero gravi-
 oribus disciplinis excul-
 tus, philosophiæ, theo-
 logiæ, sacrorumque
 canonum magistrum,
 & lauream emeruit.
 Sacerdotio initiatus,
 atque a scientia sanc-
 torum ad lucra animâ-
 rum rite comparatus,
 ministerio verbi Dei se
 pénitus addixit. Cum

igitur in vitiis extir-
 pandis, & revocandis
 in viam salutis erranti-
 bus eloquentia, & pie-
 tate uberes éderet fruc-
 tus, inter Canónicos
 metropolitânæ ecclé-
 siæ Pragensis coopta-
 tus, mox sibi deman-
 datam Evangélii co-
 ram rege Wencesláo
 quarto prædicandi pro-
 vinciam suscepit, eo
 succésu, ut Joānnis
 suasu multa rex fâce-
 ret, magnoque in ho-
 nore ejus virtutes ha-
 beret. Conspicuas ta-
 men, quas ille obtulit,
 dignitates, Dei servus,
 ne a divini verbi præ-
 conio avocarétur, con-
 stantissime recusavit.

R. Instans orationi,
 & ministerio verbi, hor-
 tabatur omnes in pro-
 pósito cordis permané-
 re in Dómino. * Quia
 erat vir bonus, & ple-
 nus Spíritu Sancto.

V. Et apponebatur
 multa turba Dómino.

Quia erat &c.

Lectio V.

Régiis illum eleemó-
synis in pauperes
erogandis præfectum,
Joanna regina concien-
tiæ sibi moderatorem
adscivit. Cum autem
Wenceslâus ab officio
institutoque decessisset,
atque in vicia præcep-
s abriperetur; piæ vero
conjugis obtestationes,
& monita gravate fer-
ret, contendere ausus
est, ut in sacramentali
judicio credita reginæ
arcana sibi a Joanne
panderentur. At Dei
minister blanditiis pri-
mum, tormentis dein-
de, & carceris squalore
tentatus, nefariæ regis
cupiditati fortiter ob-
stitit. Furéntem tamen
Wenceslâi ánimum
cum ab execrando pro-
posito nec humana, nec
divina jura deterre-
rent; supremum agó-
nem, quem instare sibi
athlêta Christi nóverat,
pópulo in concione, de
impendentibus etiam

regni calamitatibus ad-
monito, non obscuré
prænuñciavit. Mox Bo-
lesláviam profectus ad
Beátæ Virginis imági-
nem antiquo cultu céle-
brem, cœléste præsidii-
um ad certándum bo-
num certámen efflúis
précibus implorávit. In-
de vésperi revertén-
tem in pervigilio Do-
minicæ Ascensionis
rex e fenestra conspi-
cátus arcéssit, cum-
que vehementius urgé-
ret, & próximam in
aquis, si obluctari pér-
getet, submersiónem
intentáret, Joánnes in-
victa constántia terró-
res, mínasque refutá-
vit. Itaque regis im-
pério in Moldávam flu-
men Pragam intérflu-
ens noctu dejectus, il-
lústrem mártirii coró-
nam est consecútus.

℞. Dispérfit, dedit
paupéribus: * Justícia
ejus manet in sæculum
sæculi.

℣, Beátus qui intél-

figit super egenum, & páuperem. **I**ustitia ejus &c.

Leclio VI.

Sacrilegum fácinus clam patrátum, & martyris glóriam insigne prodigium divinitus patefécit. Ubi enim exánime corpus secúndo flúmine vehi cœpit, arduas faces, aquis supernatántes, & discurréntes apparuerunt. Quámobrem ex aréna posttrídíe mane corpus elátum, Canónici deínde, regis iram nihil timentes, in metrópolitánam ecclesiám solénni pompa intulérunt, & sepultúræ mandarunt. Cum autem indies invícti sacerdotis memória miraculis, & máxima fidélium, eórum præcipue, qui fama periclitántur, veneratione crésceret; post annos demum ámplius trecentos, in iurídica recognitione corporis, quod sub humo tándiu

jacuerat, lingua ejus incorrúpta, & vívida repérta est: quæ sexto post anno júdicibus a Sede Apostólica delegátis exhibita, novo prodígio repente intúmuit, & subobscurum rubórem in purpúream commutávit. His itaque, aliisque signis rite probátis, Benedictus décimus tertius Pontifex Maximus die decima nona mensis Mártii anno salutis millésimo septingentésimo vigésimo nono primum hunc sacramentális sigilli asseratórem, arcáni fidem sanguine obsignántem, Sanctorum Mártýrum catálogo adscripsit.

R. Ego scio, quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi: * Propter quod vigiláte.

V. Et ex vobis ipsi exúrgent viri loquéntes perversa, ut abdu-

cant discipulos post se.
Propter quod &c.

Gloria &c. Propter
quod &c.

In III. Nocturno.

Ant. Igne me exami-
nasti, & non est inven-
ta in me iniquitas.

Ant. Aquæ multæ
non potuerunt extin-
guere charitatem, nec
flumina obruent illam.

Ant. Transivi per ig-
nem, & aquam, & edu-
xisti me in refrigerium.

¶. Dixi: Custodiam
vias meas.

℟. Ut non delinquam
in lingua mea:

Lectio sancti Evangelii
secundum Matth.

Lecl. VII. C. II. V. 2.

In illo tempore: cum
laudisset Joannes in
vinculis opera Christi,
mittens duos ex disci-
pulis suis, ait illi: Tu
es, qui venturus es,
an alium expectamus?
Et reliqua.

Homilia Sancti Gre-
gorii Papæ.

In Evang. Homil. 6.

Dimissis Joannis disci-
pulis, quid de eo-
dem Joanne turbis di-
cat, audiamus. Quid ex-
istis, videre in deserto?
Arundinem vento agi-
tatam? Quod videlicet,
non asserendo, sed ne-
gando intulit. Arundi-
nem quippe mox, ut
aura contigerit, in par-
tem alteram inflectit.
Et quid per arundinem,
nisi carnalis animus de-
signatur? qui mox, ut
favore, vel detractio-
ne tangitur, in partem
quamlibet inclinatur.
Si enim ab humano ore
aura favoris flaverit,
hilarescit, & extollit-
ur: sed si inde ventus
detractionis eruperit,
unde aura laudis ve-
niebat, mox hunc quasi
in partem alteram ad
vim furoris inclinat.

℟. Cum corriperebatur ab
illo de omnibus malis,
quæ fecit rex, adjecit,
& hoc, * Et inclusit Jo-
annem in carcere.

✠. Labóro usque ad víncula, quasi male óperans; sed verbum Dei non est alligátum. Et inclúsit &c.

Lectio VIII.

Sed arúndo agitáta vento Joáñnes non erat; quia hunc nec blandum grátia, nec cuiuslibet detractiónis ira ásperum faciébat; nec próspéra hunc erigere, nec advérsa nóverant inclináre. Arúndo ergo vento agitáta non erat, quem a status sui rectitúdine nulla rerum varietas inflectebat. Discámus ergo, fratres charíssimi, arúndo vento agitáta non esse: solidémus ánimum inter auras linguárum pósitum: stet inflexibilis status mentis. Nulla nos detractio ad iram próvocet, atque ad remissionem inútilis grátiae nullus favor inclínet. Non nos próspéra élevant, non ad-

vérsa pertúrbent: ut qui in soliditáte fidei fígimur, nequáquam rerum transeúntium mobilitáte moveámur.

✠. Réddidit Deus iusto mercedem labórum suórum, & dedúxit illum in via mirábili. • Et fuit illi in velaménto diéi, & in luce stelárum per noctem.

✠. Transvéxit illum per aquam nímiam, inimicos autem illíus demérsit. Et fuit &c. Glória &c. Et fuit &c.

Lectio IX.

Adhuc autem de ejus expressione subjúngitur: Sed quid exístis vidére in desérto? hominem móllibus vestitum? ecce qui móllibus vestiúntur, in dómibus regum sunt. Camelórum enim pilis, ut scitis, vestitus Joáñnes fuisse describitur. Et quid est dicere: Ecce qui móllibus vestiúntur, in dómibus regum sunt; nisi apérta

sententia demonstrare: quia non cœlesti, sed terréno regi militanti, qui pro Deo perpétuâ aspera fugiunt, & solis exterioribus dediti, præsentis vitæ molli- tiem, & delectationem quærunt?

Te Deum.

Ad Laudes. et per Horas.

Ant. Interrogabat e- um rex multis sermô- nibus; at ipse nihil illi respondébat.

Ant. Rex dixit: Ne abscondas a me ver- bum, quod te interro- go. Dixi: Secretum meum mihi, secretum meum mihi.

Ant. Affirmábat rex, se divitem, & beátum factúrum. Non obé- dio præcepto regis, sed præcepto Legis, quæ data est nobis.

Ant. Tunc rex accén- sus ira, in hunc super omnes crudélius desæ- viit.

Ant. Beátus, qui lín- gua sua non est lapsus,

& qui non servívit in- dignis se.

Capitulum. Eccl. 21. 28.

Lábia imprudentium stulta narrábunt; verba autem pruden- tium statéra pondera- buntur: in ore fatuo- rum cor illórum: & in corde sapiéntium os il- lorum. *R.* Deo gratias.

Hymnus.

* Vix in sepúlchro cón- ditur,

Signis Joánnes próditur;
Per crátium repágula
Intérmicant miracula.

* Hic ejus hostes illico,
Pudóre mœsti públíco,
Ultríce dextra Núminis,
Pœnas repéndunt criminis.

* Hinc damna rerum flén- tibus,

Famæve conqueréntibus,
Abdúcta res revértitur,
Abláta fama rédditur.

* Hic corpus ægritúdines,
Tempus vicissitúdines,
Perículum secúritas,
Mortem fugit mortálitas.

* Hic viva língua mártiris,
Sed muta, voce sánguinis
Clamans, ut Abel, im- probat,

Regíque crimen éxprobrat,

* Unus o da Trínitas,
Triúmque simplex Unitas,
Ut qui Joánni supplicant,
Id impetrent, quod flágitant. Amen.

✠. Póſui ori meo cuſtódiam.

R. Cum conſiſteret
peccátor advérfum me.

Ad Benedíctus.

Ant. Quicúmque glorificáverit me, glorificábo eum: qui autem contémpnunt me, erunt ignóbiles.

Oratio.

Deus, qui ob invíctum Beáti Joánnis ſacramentále ſiléntium, nova Eccleſiam tuam martyrii coróna deco- ráſti; da, ut ejus exem- plo, & interceſſione ori noſtro cuſtódiam ponéntes; beátis, qui lingua non ſunt lapſi, adnumerémur. Per Dó- minum noſtrum &c.

Ad Tertiam.

Ant. Rex dixit.

Capit. Lábia.

R. *breve*: Sacramén- tum regis * Abſcónde-

re bonum eſt. Sacra-
mentum &c.

✠. Opera antem Dei
reveláre honoríficum.
Abſcondere &c Glória
&c Sacramentum &c.

✠. Pone Dómine, cuſtódiam ori meo,

R. Et óſtium circum-
ſtantiæ lábiis meis.

Ad Sextam.

Capit. Eccl. 28. 28.

Sepi aures tuas ſpinis:
línguam nequam no-
li audire; & ori tuo fá-
cito óſtia, & ſeras.

R. *breve*: Pone Dó-
mine, * Cuſtódiam ori
meo. Pone &c.

✠. Et óſtium circum-
ſtantiæ lábiis meis. Cu-
ſtódiam &c. Glor. &c.
Pone &c.

✠. Dixi: Cuſtódiam
vias meas.

R. Ut non delínquam
in lingua mea,

Ad Nonam.

Capit. Eccl. 28. 29.

Aurum tuum, & ar-
géntum tuum con-
ſa, & verbis tuis fáci-
to ſtatéram, & frænos

ori tuo rectos: & attende, ne forte labaris in lingua.

R. breve. Dixi: * Custodiam vias meas. Dixi
 v. Ut non delinquam in lingua mea. Custodiam &c. Gloria &c. Dixi &c.

v. Posui ori meo custodiam. *R.* Cum confisteret peccator adversum me.

In 2. Vesp. ut in primis.
Ultimus Psal. Credidi.
Hymnus.

* Jam fascis licet ferat,
 & minantem
 Jam ferox ensem, rabi-
 dumque tortis
 Vinculis ferrum, sacra ni
 sacerdos

Abdita pandat:

* Sentiet vires, animæque
 magnæ

Prædignum pectus: violen-
 tus ira

Non quatit recti solida te-
 nacem

Mente satelles.

* En ruit præceps tumula-
 tus unda

Martyr, & fluctu placido
 silentem

Naufragus linguam melio-
 ris ævi

Servat in usum.

* At superjectæ facili na-
 tantes

Amne discurrunt, rutilant-
 que circa

Martyrem flammæ: bene-
 gesta plaudens

Ornat olympus.

* Ornat & linguam, rosei
 instar ignis,

Vividam servans, & ad-
 huc rubentem,

Indicat, quænam fuerit
 tacentis

Gratia linguæ.

* Sit decus Patri, genitæ-
 que Proli:

Spiritum laudent, ab ut-
 roque puris

Qui calet flammis, sine
 fine psallens

Orbis uterque. Amen.

v. Posui ori meo cu-
 stodiam.

R. Cum confisteret
 peccator adversum me.

Ad Magnificat.

Ant. In conspectu po-
 tentium admirabilis
 ero: facies principum
 mirabuntur me: tacen-
 tem me sustinebunt;
 & loquentem me re-
 spicient.

Oratio, Deus, qui ob
 invictum &c. *ut supra.*

XVII. MAJI.

S. Máximæ, Virg.

*Duplex.**Oratio: Exaudi, de communi Virg.**In I. Noct. Lect. de script. occur.**In II. Noct. de eodem communi 2. loco.**In III. Noct. vero ibid. 1. loco.*

XXI. MAJI.

S. Felicis a Cantalício

*Conf. Semidup.**Omnia de communi Conf non Pont. preter ea, quæ hic sequuntur.**In hymno: Iste confessor, mutatur 3. versus.**Oratio: Fac nos Domine Jêsu, in simplicitate & innocentia cordis nostri ambulare; quarum amore de sinu matris inter beati Felicis confessoris tui brachia descendisti; qui vivis et regnas cum Deo Patre etc.**In I. Nocturno Lect. de Script. occur.**In II. Nocturno.**Lectio IV.*

Felix a Cantalício in Sabînis humilibus, sed piis paréntibus natus, a pûero pascendis gregibus, mox et agro colendo addictus multo impensius rerum cœlestium meditatione animam nutrire, et corpus assiduus vigiliis domare cœpit: eremiticam agens vitam potius, quam rusticam. Ferventiorē autem in Deum pietate incensus, cum non posset quotidie, ut optabat, sacris mysteriis interfesse, grege ad loca solitaria compulso, ipse ante crucem arborum corticibus incisam diu orare, seque acriter flagellare consueverat: sed & aliquando glebas in agro vertere, simulque sacris in templo adesse visus est. Alias inter arandum a fueréntibus, quos junxerat, indomitis juven-

cis, humi stratus, & aratro superducto plane proscindendus, lacerata duntaxat veste, furrexit illæsus. Quo periculo ut ad tutiorem regulæ disciplinæ palæstram vocanti jam pridem Deo pareret, admonitus, rustica suppellectili pauperibus distribui iussa ad Fratres Minores, quos Capucinos vocant, propere se contulit.

✠. *Honestum fecit.*

Leclio V.

Adhuc tyro, necdum vota solèmnia professus, religiøsæ perfectionis apicem jam attigisse videbatur. Obedienciæ sedulus cultor, ad præcipientis non modo verbum, sed etiam nutum præsto fuit: seque cœnobii iumentum dictitans vilissima quæque ministèria semper arripuit: ac ludibria & contumelias hilari vultu excipiebat. Paupertatis quam ei-

set studiosus, illustri documento Deus ipse declaravit; ostiatim enim per vicos & plateas, alendis fratribus mendicans (quod ille munus per annos quadraginta nudis fere semper pedibus obivit) cum die quadam inusitato pondere se opprimi sentiret, manticam scrutatus, injectum clam nummum deprehendit: quo projecto, nec sine indignatione proculcato, alacer & levis inde abiit. Castitatem, quam usque ad obitum servavit illibatam, sanctus corpore & spiritu, a Paulo quinto propterea appellatus, vigili oculorum custodia, & voluntario corporis cruciatu communivit; asperri-
mo flagello se quotidie cruentans, ac ferro cilicio constrictus, septem etiam urbis basilicas identidem visitans, jejunia ordinis

inédia quandoque cum-
mulavit. Lectus ejus
doloris pótius; quam
quiétis erat, brevem
quippe somnum flexis
nuda super tábula géni-
bus, ac fasce sarmen-
tórum cápiti suppólito,
carpébat.

&. Amávit eum &c.

Lectio VI.

Vitæ austeritate sibi
asper, áliis charus
accéptusque, Sanctis
præsertim Cárolo, &
Philípโป Nério, sim-
plicitate atque inno-
cência semper fuit. In
oratione pernóctans
dulcíssimam frequenter
éxtasim est passus: &
aliquándo in ulnis suis
reclinátum a Vírgine
Matre púerum Jesum
suavíssimè complécti
mérui; prophetiæ grá-
tia & miraculórum cla-
rus demórtuum etiam
filium matri vivum re-
stituit. Méritis tandem
in bona senectúte cú-
mulátus, secúnda (ut

prædíxerat) féria Pen-
tecóstes, ad cæléstem
pátriam, Deípara in-
vitante lætus ábiit, E-
jus corpus in Ecclesiá
sui Ordinis summa ur-
bis veneratióne cólitur;
Dómino crebris mirá-
culis servi sui sanctitá-
tem illustránte, quem
proptérea Urbanus Pa-
pa octávus Beatórum,
Clemens vero undéci-
mus Sanctórum fastis
adscrípsit.

&. Iste homo perfécit.

In III. Nocturno.

**Lectio sancti Evange-
lii secundum Matthæum.**

Lectio VII.

In illo témpore respon-
dens Jesus dixit: Con-
fiteor tibi Pater, dómi-
ne cœli & terræ, quia
abscondísti hæc a sapi-
éntibus, & revelásti ea
párvulis. Et reliqua.

**Homilia Sancti Augu-
stini Episcopi.**

Omnia sæva, & im-
mânia prorsus faci-

lia, & prope nulla efficit amor. Quanto ergo cèrtius, ac facilius ad veram beatitudinem cháritas facit, quod ad misériam, quantum pòtuit, cupiditas fecit! quam facile tolerátur quælibet advérsitas temporális, ut æténa pœna vitétur, æténa réquies comparétur! non immérito ille vas electiónis cum ingénti lætítia dixit: Non sunt condígnæ passíones hujus témporis ad super-ventúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Ecce, unde illud jugum suave est, & sárcina levis; & si angústa est paucis eligéntibus, fácilis tamen ómnibus diligéntibus. Dixit Psalmísta: Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

R. Iste est, qui ante, &c.

Lectio VIII.

Sed quæ dura sunt labórántibus, eisdem

ipsis mitéscunt amántibus. Propter quod ita divínæ pietatis dispensatione actum est, ut intérior homo, qui renovátur de die in diem, non adhuc sub lege pòsitus, sed jam sub grátia exonerátus sárcinis innumerábiliū observationum, quod erat re vera grave jugum, sed duræ cervici conveniénter impòsitum, facilitáte simplici fidei, & bonæ spei, & sanctæ charitátis, quidquid molestiarum exterióri hómini forínsecus intulíffet ille princeps, qui missus est foras, interióri gáudio fieret leve.

R. Sint lumbi vestri.

Lectio IX.

Nihil enim tam fáci-
le bonæ voluntáti est, quam ipsa sibi, & hæc sufficit Deo. Quantumlibet ergo sæviat iste mundus, veríssime Angeli, nato in carne Dómino, clamavérunt:

Glória in excelsis Deo,
& in terra pax homini-
bus bonæ voluntatis.
Quia ejus, qui natus
erat, suave jugum est,
& sarcina levis. Et sic
ut dicit Apóstolus: Fi-
délis Deus, qui nos non
finit tentári supra id,
quod possumus ferre,
sed facit cum tentatió-
ne étiam éxitum, ut
possimus sustinére.

Te Deum laudámus.

XXII. MAJI.

S. Ubáldi Ep. Conf.
Semiduplex.

*Omnia, ut 16. Maji
in breviario.*

XXIX. MAJI.

S. Máximi Ep. Mart.
Ecclesiæ Cathedr. Pat-
róni. *Dup. majus.*

*Oratio: Deus, qui nos,
de communi unias Mart.*

*Lectiones I. Noct. A Milé-
to. Lect. II. Noct. de comm.
Mart. 1. loco. temp. pasch.*

*Lect. III. Noct. de eodem
comm. 2. loco.*

Omnia Respons. de eodem.

XXX. MAJI.

Inventio Manus dexte-
ræ S. Stéphani, Regis
Hungáriæ. *Dup. minus.*
*Festum pro ditionibus Sere-
nissimæ Domus Austriacæ.*

Ad 1. Vesperas.

*In Hymno dic. Méruit
supremos.*

*Ad, Magnificat, in ut-
risque Vesp.*

*Antiphona: Dispérfit,
dedit paupéribus: justí-
tia ejus manet in sæcu-
lum sæculi.*

*Oratio: Deus, qui es
Sanctorum tuorum
splendor mirábilis; qui-
que hodiérna die Beá-
ti Stéphani regis, et
confessóris tui glorió-
sam dexteram revelá-
sti; da nobis famulis
tuis de ejus semper pro-
tectiône gaudére. Per
Dóminum nostrum Je-
sum Christum.*

In I. Noct. Lect. Beatus vir &c. ut in eodem communi 2. loco

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Inter cætera Divinæ potentiae miracula, quibus famuli sui Stephanī sanctitatem illustrare Deus voluit, illud præcipue éminet, quod venerandis ejus reliquiis elevatis, ac cæteris membris resolutis, sola manus dextera miro pietatis Dei munere integra, & ab omni corruptione immūnis deprehensa fuerit. Quo scilicet novimiraculi indicio prolixam sancti regis tum in ecclesiis, & locis piis fundandis, instruendisque, tum in sublevandis egénis, atque paupéribus largitatem in terris glorificare Deus voluit: & immarcescibilem gloriæ coronam illi jam retributam in cœlis non obscure denunciavit.

R. Honestum fecit.

Lectio V.

Singularis profecto fuit ejus charitas in peregrinos, in quibus Christi Dómini Salvatoris imaginem devoto mentis affectu suspiciens, incredibile dictum est, quanta eos susceperit alacritate, foverit benignitate. Quot enim vel Hierosólymas ad sepúlchrum Dómini, vel Romam ad Apostolorum limina per Hungariam iter suum instituérunt, eos omnes, ut fratres excipere, opportunisque subsidiis juvare stúduit. Qua ejus humanitate provocati cujuscunque conditionis peregrini, omisso itinere, quod antea mari tenébant, terrestrem Hungárici regni viam susceperunt. Hanc autem charitatem, ut faceret perpetuam, tam Romæ, quam Constantinópoli,

ac Hierosolymis pro peregrinis excipiendis constituit hospitia optimis instructa reditibus.

✠. Amavit eum.

Lectio. VI.

Multa quidem, ac magna fuere pietatis, & misericordiae opera, quae Sanctus palam, & publice fecit: in id tamen toto animi conatu intendebat, ut praeceptum Domini adimpleret, dicentis: *Te autem faciente Eleemosynam, nesciat sinistra tua, quid faciat dextra tua.* Hinc solemne ei erat nocturnas vigilias lavandis Christi fidelium pedibus, & abscondendis in sinu pauperum eleemosynis impendere. Quae charitatis officia dum solus, & ignotus expleret, non semel injurias, ac contumelias invicto, hilarique animo toleravit. Hujus itaque misericordiae, & benignitatis

merito sancti viri dexteram inter caetera olla diu quaesitam, & non inventam, ac tandem singulâri Dei beneficio incorruptam repertam beatus Ladislaus Hungariae rex in basilicam, quam largo sumptu, & ditissimo apparatu instauravit, in magna Episcoporum, & optimatum frequentia inferri, ac honorifice locari curavit. Cujus rei anniversariam memoriam ex veteri instituto hodierna celebritate recolimus.

✠. Iste homo.

In III. Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Luc. 12.

In illo tempore dixit Jesus discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum, & reliqua.

Homilia Sancti Fulgentii Episcopi.

Ex Sermone de Confessoribus.

Si non omnes possunt implere, quod Dominus ait: *Vendite, quæ possidētis*, illud tamen, quod adjecit dicens: *Date eleemosynam*, omnibus est possibile, si non adsit dira cupiditas, omnibus salubre, si ferveat charitas, cunctis debet esse commune, ut omnibus donetur æterna felicitas; qui ergo tantam virtutem accepit a Domino, ut omnia, quæ in mundo sunt, cœlestis regni amore contemnat, quæ habet, vendat, & egenis expendat: qui vero tantæ virtutis nondum est, de his, quæ habet, in quantum habet, eleemosynam faciat.

¶. Ille est.

Lection VIII.

Perfectus possideat primum virtutis locum; imperfectus saltem perveniat ad secundum. Efficiatur ille gloriose dignus; sit iste sanctorum pauperum piissimus consolator: habeat iste apud Deum patronos pauperes; quos ille se gaudet virtutis habere consortes; sit ille talis, qui cum Domino judicaturus sedeat; sit iste talis, qui ad dexteram judicandus assistat; sit ille talis, qui æterna tabernacula perpetuo jure possideat; sit iste talis, quem ille recipiat. * Thesaurum nostrum fratres, in cœlis ponamus, ut etiam cor nostrum in cœlis habere possimus. Necesse est enim, ut quo præcesserit dilectionis thesaurus, illuc etiam cogitationis sequatur affectus. Ideo veritas ait: *Ubi enim thesaurus vester est, ibi & cor vest-*

rum erit; ut ergo in cœ-
lis thesaurizemus, cœ-
lestia diligamus. Vis
nosse, ubi thesaurizas?
attende, quid amas:
vis nosse, quid amas?
attende, quid cogitas;
ita fiet, ut thesaurum
tuum iudicio tuæ co-
gitationis intelligas.

R. Iste est.

Lectio IX.

Regulariter debet esse
de S. Felice, si tamen hoc
Festum transferri continge-
ret, dividatur Lect. 8va. in
duas, in illis verbis: Thesau-
rum nostrum, fratres.

Ad Benedictus Ant.
Stabilita sunt bona il-
lius in Domino, & ele-
mōsynas illius enar-
rabit omnis ecclesia
sanctorum.

Oratio. Deus, qui es
Sanctorum &c.

XXXI. MAJI.

Ss. Canciāni et Socior.

Martyr. Duplex majus.

Oratio.

Præsta, quæsumus, om-
nipotens Deus; ut

pópulus tuus ad plenæ
devotiōnis affectum
Beatorum martyrum
Canciāni & sociorum
ejus natalitiis præparé-
tur; & eorum patrocí-
nio promerente beátæ
cápiat securitátis aug-
mentum. Per Domi-
num &c.

In I. Noct. Lect. Frat-
res, debitores.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Canciānus præclára
Aniciórum progé-
nie, Christiána fide lon-
ge præclárior evásit.
A puerítia sub Prothi-
viri sanctíssimi discipli-
ná instructus, neglecto
avitárum dignitatum
fastu elégit magis af-
fligi cum pópulo Dei,
quam temporális peccá-
ti habére jucunditatem.
Quaprópter virtute
non minus, quam ætá-
te proficiens, Diocle-
tiáno, & Maximiano
imperatóribus, in Chri-
stiános nefárie sævién-

ribus, fidem, quam corde & ore profitebatur, ut opéribus etiam comprobáret, opulentissimo divéndito património pecúniám omnem in Christianos, inópia laborantes, distribuit, plurimósque servos, quos domi alébat, sacro ablútos baptísmate, libertáte donávit. Ut vero cæteris étiam fidélibus, in váriis Itáliæ provinciis sub immanitate persecutiónis geméntibus, esset subsidio, assúptis peregrinatiónis sociis Cancio fratre, Cancianilla ac Protho paris propófiti, ac fidei consórtibus, regiones varias perlustrávit.

R. Lux perpétua.

Lectio V.

Cum autem Aquiléjam advenisset, & quanta pridem passus fuerit Christi athléta, Carylógonus accepisset; ardentióri charitátis flamma succénsus cepit

clam hortári omnes, ut in propófito fidei permanérent; ac noctu vísitans eos, qui vincti in custódiis tenebántur, ad aspérrima quæque pro Christo perferénda ignitis sermónibus animábat. Et cum mox advérsus omnia persecula impetérítus, pálam cœpisset annunciáre JESU Christi fidem, magna facta est virórum, ac mulierum accéssio ad illam profitendam, dante Deo, ut signis acque prodigiis verbum Dómini confirmarétur; nam Cancianus leprólos & a dæmónibus vexátos curábat, cæcis visum, ægris sanitatem imperitebátur.

R. In servis suis.

Lectio VI.

Quibus auditis Dulcius præses, ejusque colléga Sisínius Cancianum, ejusque socios Christo renunciáre frustra jubent: torménta

tamen in ipsos propter
eximiam géneris nobi-
litátem non nisi impe-
ratorum mandato ex-
hibere sunt ausi. Mis-
sis igitur, qui reférrent,
quod evénérat, ad hu-
jusmodi nūncium ex-
candescéntes confestim
rescribunt, gloriófos
Christi confessóres, ni-
diis sacrificent, cápite
plecténdos. Quare Si-
sínus collecta spicula-
torum manu ipsos su-
per rheda abeúntes in-
séquitur, comprehen-
dítque eódem in loco
ad aquas gradátas,
ubi Chrysógonus mar-
tyrii cursum feliciter
consummáverat. Tunc
gloriósi athlétæ ele-
vátis ad cœlum máni-
bus, & psalléntes, &
grátias ágéntes Deo,
seséque invicem con-
fortántes flexis génibus
deprecabántur: Dómi-
ne JESU Christe, Deus
omnípotens dirige sanc-
tum Angelum tuum ad
auxílium nostrum, ut

confundántur omnes,
qui adórant sculptília;
ac deínde impávidi pri-
die caléndas Junii sa-
cras cervíces ferro
præcidéndas constan-
tissime obtulérunt: quo-
rum cōrpora Zeno prés-
byter aromátibus con-
dita prope ejusdem
sancti Chrysógoni se-
púlchrum tumulávit.

R. Filiaë Jerúsalem.
In III. Noct. Evang. Ego
lum vitis, vos.

R. 8. Hæc est vera
fratérnitas.

IV. JUNII.

S. Quirini Ep. M.

Dupl. x

De communi unius Mart.

*In I. Noct. Lect. de
script. curr.*

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Quirinus, Sisciaë in
illyrico Episcopus
cum pastorális officii
munus explens, de
Ecclésia optime me-
reretur, fáciie ódi-
um gentílium in se ex-

citavit. Igitur sub Galerio præside, qui eas tum regiones administrans, in Christianos acerrime sæviebat, comprehenditur: cum vero nulla vi tormentorum adduci posset, ut fidem abnegaret, nec desineret idolis contemptis Christum confiteri, morti addicitur.

℞. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam.

℣. Descenditque cum illo in foveam: & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Vel tempore Paschali.

℞. Lux perpétua lucebit sanctis tuis Domine, * Et æternitas temporum, allelúja, allelúja.

℣. Læticia sempiterna erit super capita eorum: gaudium, & ex-

ultationem obtinebunt. Et æternitas.

Leclio V

Ergo molari lapide ad collum alligato, in fluvium e ponte precipitant. Verum supponente Domino manum suam, ingenti miraculo factum est, ut non modo sub ipso pondere non mergeretur, sed lapidem etiam aquis supernatans, ne ad imatenderet, quodammodo retineret. Complèverant ripas Christiani, quos cum timore perterritos animadvertisset, ex ipso, in quo fluctabat, amne hortatus impense est, ne proinde mortem, quæ immortalitatem parit, jacturam arbitrarèntur.

℞. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

℣. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: po-

fuisse in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Vel tempore Paschali.

R. In servis suis, allelúja, * Consolabitur Deus, allelúja.

V. Judicabit Dominus populum suum, & in servis suis. Consolabitur.

Leclio VI.

Dénique cupiens dissolvi, & esse cum Christo, conversus ad Dominum, oravit, ut, quoniam jam satis eo prodigio gloriam suam gentibus manifestaverit, ipsum tandem corporis vinculis solutum & vita abire permitteret. Eas inter preces spiritum Deo reddidit. Tum vero molaris lapidis, quem vivum non poterat, eum exanimem, quasi tumulto illaturus secum demersit. Sacrum corpus fideles honorifice condidit. Ejus ossa longo post tempore ad catacúm-

bas delata sunt, ac deinde ab Innocéntio secundo in basilica sanctæ Mariæ trans Tyberim collocata.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

V. Cibavit illum Dominus pane vitæ; & intellectus: & aqua sapientiæ salutaris potavit illum. Et coronam. Glória Patri. Et coronam.

Vel tempore Paschali.

R. Filiae Jerúsalem, venite, & videte martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus, * In die sollemnitatis, & lætitiæ, allelúja.

V. Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. In die. Glór. In die.

In III. Noſt. Lecl. de Homilia in Evangelium:
Si quis venit ad me,

*ex eodem communi. Vel
Tempore Paschali Homilia
in Evangelium: Ego sum
vitis vera, ex communi
Martyrum Temp. Pasch.*

VI. JUNII.

Beati Bertrandi Patriarchæ Aquilejensis Confess. Duplex.

*Omnia de communi Confessoris Pontificis exceptis
iis, quæ sequuntur.*

Oratio:

Deus, qui beatum Bertrandum pro Ecclesiæ suæ jûribus ad mortem usque certantem invicta pastorali fortitudine roborasti; præsta fide libus tuis: ut ad pietatis, & religionis constantiam ejusdem informéntur exemplis. Per Dóminum nostrum &c.

*In I. Nocturno Lectio-
nes de scriptura occurrente.*

In II. Nocturno:

Lectio. IV.

Bertrandus Patriarcha Aquilejensis,

natione Gallus, prope Cadúrcum in oppido Sancti Genésii, unde familiæ cognómen, nobilibus ortus paréntibus, in sortem Dómini vocátus, inter Canónicos Ecclesiæ Engolisménsis Decánus fuit. Theologiæ vero, ac juri Pontificio óperam dedit eo succésu, ut summum in utrâque Facultate gradum assequi, & in academia Tolosána sacros cánones interpretári meruerit. Mox Aveniónem arcessitus auditoris Sacri Palatii múnere decem & septem annos perfúctus est. His igitur, aliisque nominibus præclære de Romána Ecclesia méritum Joánnes vigésimus secundus ad Patriarchalem dignitatem evéxit: qua suscepta Bertrandus in Itáliam véniens óptimi pastóris formam exhibuit, partesque omnes diligentis-

finie implévit. Dicc-
cesanám Synodum fer-
me quotánnis; concí-
lia duo, Utini unum,
alterum Aquuléjæ ex
univérſa provincia co-
égit: ſermónibus ad
clerum, ad Sanctimo-
niales, ad pópulum,
ſanctíſſima in primis
vivéndi ratióne gre-
gem ſibi créditum ad
chriſtiánam pietátem
inſtammábat.

R. Inveni David.

Leſſio V.

Bonórum Ecclésiæ
diſpensátor fidélis,
in páuperum uſus ea
largíſſime effúdit, diu-
tárnæ potíſſimum ſa-
mis témpore, quo e-
ſuriéntes ad duo míl-
lia ſingulis diébus ſa-
turáſſe líteris próditum
eſt. Id quoque me-
mória dignum refér-
tur; quod nunquam ci-
bum ſúmeret, quin
prius in honórem duó-
decim Apoſtolórum
tótidem número páu-

peres ſuis ipſe máni-
bus aluíſſet. Utini duo
eréxit monaſtéria. Æ-
dem Sanctæ Mariæ,
quæ nunc metropolitá-
na eſt, & Canonicó-
rum collégium auxit,
ut conditóris loco ha-
beátur. Forojuliénsis
Ecclésiæ tranquillitáti
conſúluit: divínium in
ea cultum piis largi-
tiónibus fovit; utque
peculiáris Deíparæ Vír-
gini honor ſtatis préci-
bus deferretur, auctór
fuit. Ad hæc reparán-
dis Ecclésiæ ſuæ jac-
túris labóres innúme-
ros, & longínqua vel
in extrémá ſenectóte
itínera ſoſcépit, a Ro-
mánis aliquándó Pon-
tificibus ablegátus ad
reges, & magnos prin-
cipes, quibus ob exí-
miæ ſanctitátis, & ſa-
piéntiæ opiniónem ac-
ceptíſſimus fuit, ſum-
móque ſemper in ho-
nóre hábitus.

R. Poſui adjutórium.

Lectio VI.

Cum divina id temporis humanaque omnia funesto partium studio permixta, ac recenti schismate perturbata forent, Bertrandus inter eas procelas Sancti Thomae Cantuariensis praesidium, exemplumque sibi proposuit, quo Ecclesiae suae jura vel ipso sanguine, si opus esset, fortiter tueretur; votique compos effectus est. Redux enim e concilio Patavino, ubi contumeliis laceffitus non aperuit os suum, anno millesimo trecentesimo quinquagesimo die sexta Junii in faciosos homines incidit, ac quinque vulneribus confossus, pro interfecto orans, praecleara morte justitiae coronam accepit. Corpus exanime ad Utinenses missum Canonici sepulcro tradunt ante aram maximam.

Nicolaus vero Bertrandi successor crebro per motus cum indigenarum, tum exterorum concursu ad beati viri sepulcrum, in arcam marmoream transferri curavit, quam Bertrandus ipse, dum viveret, Sanctorum martyrum Hermagorae & Fortunati gestis insculptam sacris eorum cineribus excipiendis servandisque paraverat. Publicum jam inde cultum ei delatum Clemens octavus rite probavit; auxitque Apostolicis literis Benedictus decimus quartus. Ut autem ejus officium cum missa ab universo clero Goritiensis, & Utinensis Ecclesiae celebraretur, Clemens decimus tertius benigne concessit.

R. Iste est, qui ante Deum.

In III. Nocturno.

Homilia in Evang.

Vigilate, ex eodem communi 2. loco.

VII. JUNII.

S. Norbérti Ep. Conf.
Duplex.

Omnia, ut in breviario die VI. Junii.

IX. JUNII.

Ss. Primi et Feliciáni
Mart. Duplex.

Oratio propria in breviario.

In I. Proct. Lectiones de script. occurr. cum Resp. de communi plur. Mm.

In II. Noct. Lect. 4. prop. Primus et Feliciánus &c. Resp. Sancti tui Lect. 5 Cui Primus &c. Resp. Verbera. Lect. 6. Nemo est &c. de communi 2. loco. Resp. Tanquam aurum.

In III. Nocturno.

Lectio Sancti Evangé-
lii secundum Matth.

Lectio VII.

Cap. II.

In illo tempore respondens Jesus dixit:

Confiteor tibi Pater, domine cœli, & terræ, quia abscondisti hæc a sapientibus, & prudentibus, & revelasti ea parvulis. Et reliqua.

Homilia Sancti Angustini Episcopi

Serm. 10. de verbis Domini.

Venite ad me omnes, qui laboratis. Quare enim omnes laboramus, nisi quia sumus homines mortales, fragiles, infirmi, lutea vasa portantes, quæ faciunt invicem angustias? Sed si angustiamur vasa carnis, dilatentur spatia charitatis. Quid ergo dicit, Venite ad me omnes, qui laboratis, nisi ut non laborétis? Denique promissio ejus in promptu est, quoniam laborantes vocavit. Quærent forte, quæ mercede vocati sunt. Et ego vos, inquit, reficiam. Tollite jugum meum super vos, & discite a me, non mun-

dum fabricare, non cuncta visibilia, & invisibilia creare, non in ipso mundo mirabilia facere, & mortuos suscitare; sed, Quoniam mitis sum, & humilis corde.

✠. Propter testamentum Domini, & leges paternas sancti Dei perstitērunt in amore fraternitatis. * Quia unus fuit semper spiritus in eis, & una fides.

✠. Ecce quam bonum, & quam jucundum habitare fratres in unum. Quia unus.

Lectio VIII.

Magnus esse vis? A minimo incipe. Cogitas magnam fabricam construere celsitudinis? De fundamento prius cogita humilitatis. Et quantam quisque vult, & disponit superimponere molem ædificii; quanto erit majus ædificium, tanto altius fodit funda-

mentum. Et fabrica quidem cum construitur, in superna consurgit: qui autem fodit fundamentum, ad ima deprimitur. Ergo & fabrica ante celsitudinem humiliatur, & fastigium post humiliationem erigitur.

✠. Hæc est vera fraternitas, quæ nunquam potuit violari certamine; qui effuso sanguine secuti sunt Dominum: * Contemnentes aulam regiam, pervenerunt ad regna cœlestia.

✠. Ecce quam bonum, & quam jucundum habitare fratres in unum. Contemnentes. Glor. Pat. Contemnentes.

Lectio IX.

Quod est fastigium construendæ fabricæ, quam molimur: quo perventurum est cacumen ædificii? Cito dico, usque ad conspectum Dei. Videtis, quam excelsum est, quanta res est conspi-

cere Deum. Qui desiderat, & quod dico, & quod audit, intelligit. Promittitur nobis conspectus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, videntem videre. Nam qui colunt falsos deos, facile illos vident: sed eos vident, qui oculos habent, & non vident. Nobis autem promittitur visio Dei viventis, & viventis.

Te Deum laudamus.

XV. JUNII.

Ss. Viti et Sociorum,
Mart. Duplex.

Oratio propria in breviario.

In I. Noct. Lectiones de script. occurr. cum R22. de communi. plur. Mm.

In II. Noct. Lect. 4. propr. Vitus admodum. Resp. Sancti tui. Lect. 5. Quos ubi. Resp. Verbera. Lect. 6. Nemo est, de communi 2. loco. Resp. Tanquam aurum.

In III. Nocturno.

**Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.**

Lectio VII.

Cap. 10.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: qui vos audit, me audit, & qui vos spernit, me spernit. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedæ presbyteri.

Lib. 3. in Luc. 10. cap. 42. paulo ante finem.

Ut in audiendo quisque vel spernendo Evangelii prædicatore non viles quasque personas, sed Dominum Salvatorem, immo ipsum Patrem spernere se, vel audire disceret, ait: Qui vos audit, me audit, & qui vos spernit, me spernit, qui autem me spernit, spernit eum, qui me misit. Quia procul dubio in discipulo magister auditur, & in filio pater honoratur. Potest & ita intelligi: Qui non facit misericordiam uni

de fratribus meis minimis, nec mihi facit, qui & ipse pro his formam servi, & pauperis habitum suscepit.

R. Propter testamentum Domini, & leges paternas sancti Dei perstitērunt in amore fraternitatis. * Quia unus fuit semper spiritus in eis, & una fides.

V. Ecce quam bonum & quam iucundum habitare fratres in unum. Quia unus.

Leslio VIII.

Reverſi ſunt autem ſeptuaginta duo cum gaudio dicentes: Domine etiam demonia ſubjiciuntur nobis in nomine tuo. Bene quidem conſeſſi ſunt, deferentes honorem nomini Chriſti; ſed quia infirma adhuc fide gaudēbant in virtutibus, vide, quid audiunt. Et ait illis: Videbam Satanam ſicut fulgur de cœlo cadentem. Non modo video,

ſed prius videbam, quando corruit. Quod autem ait: Sicut fulgur, vel præcipitem de ſupernis ad ima lapſum ſignificat, vel quia deſectus adhuc transfiguratur ſe in Angelum lucis.

R. Sancti mei, qui in carne poſiti certamen habuiſtis: * Mercedem laboris ego reddam vobis.

V. Venite benedicti Patris mei, percipite regnum. Mercedem. Gloria Patri. Mercedem.

Leslio IX.

Ecce dedi vobis poteſtatem calcandi ſupra ſerpentes, & ſcorpiones, hoc eſt, omne genus immundorum ſpirituum de obſeſſis corporibus ejiciendi. Quamvis & ad litteram rectiſſime poſſit accipi: ſiquidem & Paulus a vípera invaſus nihil adverſi patitur. Hoc ſane inter ſerpentes, qui dente, & inter ſcor-

piónes, qui cauda nocent, distare árbítror: quod serpéntes apérte sæviéntes, íscorpiónes clánculo insidiántes, vel hómines, vel dæmones significent. Serpéntes, qui inchoándis virtútibus venéna pravæ persuasiónis objiciunt: scorpiones, qui consummátas virtútes ad finem vitiare conténdunt. Verúmtamen in hoc nolíte gaudere: quia spíritus ejícere, sicut & virtútes álias fácere interdum non est ejus mériti, qui operatur, sed invocátio nóminis Christi hoc facit.

Te Deum laudamus.

Nota: Hæ lectiões desumptæ sunt ex Octavar. Rom. Edit. Ven. de anno 1719. pag. 159. Ceterum concordat Evangel. officii cum Evangelio missæ.

XVI. JUNII.

S. Joánnis Francisci
Regis, Confessoris Dupl.
Omnia de communi Con-

fessoris non Pontificis,
præter ea, quæ sequuntur.
In Hymno dic. Mer sup
Oratio.

Deus, qui ad plúrimos pro salute animarum perferéndos labores beátum Joánnem Franciscum confessorum tuum mirabili charitate, & invicta patientia decorásti: concède propítius; ut ejus exemplo instructi, & intercessiónibus adjúti, æternæ vitæ præmia consequámur. Per Dominum nostrum.

In I. Noct. Lect. de scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Joánnes Franciscus
Regis nobili genere natus in oppídulo Narbonénsis Galliæ, cui nomen Fonscoopertus, eximie sanctitatis a teneris annis indicia præbuit. In eo jam tum eluxére mira morum innocentia, flag-

rans orationis studium, pudor & modestia singularis. Societatem Jesu ingressus Tolosæ anno ætatis decimo nono humilitate, obedientia, charitate, obsequio sui, cæterisque vitæ religiosæ virtutibus excelluit. Absolutis studiis, totum se procurandæ animarum salutis penitus devovit. Asperos Vivariensium, Velaunorum, & Forensium montes, & ingentes Helviorum tractus, glacie, nivibusque fere perpétuis horridos, eorumque colones inscitia, rusticitate, barbarie intractabiles suscepit excolendos, eo successu, ut innumerabiles homines, aut Calviniana lue infectos, aut perditis moribus corruptos, ad catholicam fidem, & ad Christianam pietatem traduxerit.

Æ. Honestum fecit

illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & a seductoribus tutavit illum. * Et dedit illi claritatem æternam

✱ Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit illi.

Lectio V.

Campèstribus missionibus hybérno tempore perfunctus, æstivo revertebatur Anticiam, ibique in nosocomiis, & in carceribus, in privatis ædibus, in compitis, ac templis omne hominum genus, omnibus omnia factus sublevabat. Pauperum greges, corrugatis undique subsidiiis, præsertim cum sæviret fames, multiplicato, etiam non semel per miraculum, frumento, sustentabat: unde illi Patris pauperum cognomen inditum fuit. In flagitiis-

sis homínibus, & pèrditis præfèrtim muliérculis e vitiórum cœno educéndis, vix credíbile, quot probra ludibriáque pertúlerit, erécto semper, & álaçti vultu imperterritus, licet gládiis júgulo sæpe admóti, álapis ori impáctis, & fústibus córpori. Grafsánte peste, infirmos eo morbo laborántes sèdulo invísens, ardènti reficiébat charitáte. Erga álios blandus, ac benéficus, in se ipsum sæviébat acérri-me, ásperis cilíciis, férreis caténis, cruéntis flagellatió nibus, somnum breviter in nuda tábula, aut humi carpens, semper abstémius, vilissimó-que semper víctitans cibo, & ádeo ténui, ut arcéndæ mortis pó-tius, quam sustentándæ vitæ sufficeret.

¶. Amávit eum Dóminus, & ornávit e-

um: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronávit eum.

¶. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Leçtio VI.

Divíno amóre sic erat incénlus, ut illum unum spiráre, loqui, cogitáre viderétur. Plures noctis horas oratióni dabat, cœléstibus áffluens delíciis, & extra se sæpe raptus. Rem divínam ea ánimi attentione, eo vultus ardóre faciébat, ut sacrum, quo effervescebat, ignem étiam in adstántes diffúnderet. Miráculis, aliisque donis supernaturálibus mire cláruit. Tandem vocátus ad præmia laborum, in Viennénsis diocésis pago, cui nomen est Lalovéscus, corréptus letháli mor-

bo, ex laboribus contracto, cum sæviret hyems frigidissima, cœlestibus recreatus illustrationibus, ad æternæ gaudia invitatus, spiritum creatori reddidit, anno millésimo sexcentésimo quadragésimo, die trigésima prima Decémbris, vitæ suæ quadragésimo quarto. Ejus sepulchrum incredibili populorum per asperros montes undique confluentium concursu, ob sanctitatis, & miraculorum famam, quæ maxime percrebrescebat, summa devotione est frequentatum. Quibus omnibus permotus Clemens undécimus Pontifex maximus, Joannem Franciscum, Sanctorum fastis solènni ritu adscripsit; dies vero décima sexta Junii ejusdem celebrandæ festivitati a Benedicto

décimo quarto assignata.

℞. Iste homo perfectit omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrede re in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In III. Noct. Lect.
Sint Lumbi vestri præcincti, ex communi Confessorum non Pontif.

XVII. JUNII.

Ss. Cyricæ et Muscæ
Virg. et Mm. Duplex.

In I. Vesp. ad Magnificat Antiph. Vers. Resp.
ac oratio Da nobis de communi plur. Virginum.

In I. Noct. Lectiones de Scriptura occur. Reliqua de communi 1. loco.

XVIII. JUNII.

Ss. Felicis et Fortunati Mm. Duplex.

Oratio: Deus, qui nos concedis, de communi plur. Mm.

In 1. Noct. Lectio. de script. occur.

In 2. Noct. Lect. de eodem communi 1. loco.

In 3. Noct. vero ibidem 2. loco cum 2. 8. Hæc est vera.

XIX. JUNII.

S. Nazarii Ep. Conf. Duplex.

Oratio: Da, quæsu-

mus, de communi Conf. Pont.

In 1. Noct. Lectio. de scriptura occur. Reliqua de eod. com. 1. loco.

XX. JUNII.

Ss. Gervásii et Protásii Mm. Semidup.

Oratio: Deus, qui nos annua, ut in communi plur. Mm.

In I. Noct. Lect. de script. occur.

In II. Noct. Lectio 4. et 5. propr. sejunctæ a voce: Itaque ut in breviario die 19. Junii. Lect. 6. de eod. comm. 1. loco.

In III. Noct. vero ibid. 2. loco. cum 2. 8. Hæc est vera.

OFFICIA

querenda in Appendice hujus libelli.

De Quinque Vulnéribus D. N. J. C.

De Spínea Coróna D. N. J. C.

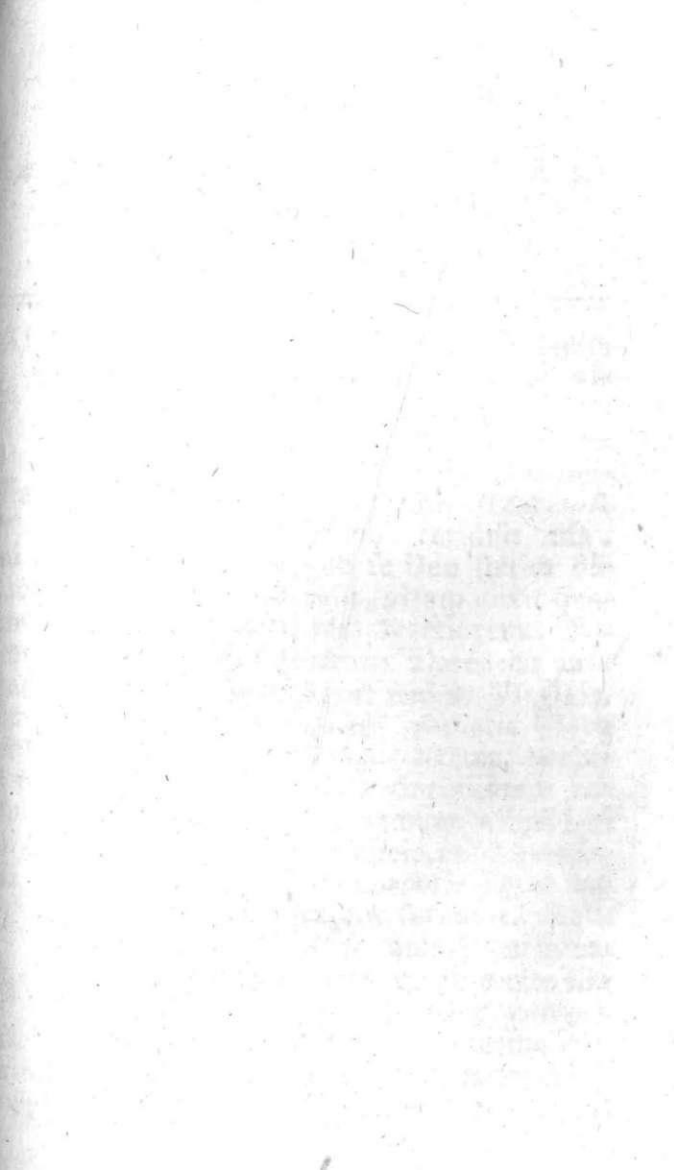
De Láncea et Clavis D. N. J. C.

De Patrocínio S. Joseph.

De Commemoratione Ss. Corp. Chr.

De Commem. Concept. B. M. V.

Et Commem. S. Nicolái.

O F F I C I A
D I O E C E S I S
L A B A C E N S I S
AD PARTEM BREVIARII
Æ S T I V A M.

XXI. JUNII.

S. Aloysii Gonzægæ,
Conf. Duplex.

Oratio.

Cælestium donorum
distributor Deus;
qui in angelico juvene
Aloysio miram vitæ
innocentiam pari cum
pœnitentia sociasti:
ejus meritis & præci-
bus concede; ut inno-
centem non secuti, pœ-
nitentem imitemur. Per
Dominum &c.

*In I. Nocturno Lectioes
de Script. occur.*

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Aloysius Ferdinandi
Gonzægæ Castellio-
nis Stiverorum mar-
chionis filius, festinato
propter vitæ periculum

baptismo, prius cælo,
quam terris nasci vi-
sus; primam illam grâ-
tiam tam constanter re-
tinuit, ut in ea confir-
matus crederetur. A
primo rationis usu,
quo se Deo statim ob-
tulit, vitam duxit quo-
tidie sanctiorem. No-
vennis Florentiæ ante
aram Beatæ Virginis,
quam parentis loco
semper habuit, perpê-
tuam virginitatem vo-
vit, eamque insigni Dei
beneficio, nulla mentis,
aut corporis pugna ten-
tâtam servavit. Réli-
quas animi perturba-
tiones cœpit ætate illa
tam fortiter comprî-
mere, ut ne primo qui-
dem eorum motu desin-
de incitaretur. Sensus

etiam, oculos præcipue ita cohibuit, ut non modo illos nunquam in faciem intenderit Mariæ Austracæ, quam plures annos inter honorarios Hispaniarum principis ephēbos fere quotidie salutavit: sed a matris etiam vultu contineret. Homo propterea sine carne, aut angelus in carne merito appellatus.

R. Honestum fecit.

Lectio V.

Adjecit sensuum custodiæ corporis cruciatum. Tria singulis hebdomadis jejunia, eaque plerumque modico pane, & aqua tolerabat. Quamquam perpetuum fuisse per id tempus ipsius jejunium videri potest; cum ejus prandia ferme vix unciam æquarent. Sæpe etiam ter in die se funibus, aut catenis cruentabat, flagella quandoque canum lo-

ris, cilicia equorum calcaribus supplevit. Mollem lectulum clam injectis asserum fragmentis asperabat, eo etiam, ut citius ad orandum excitaretur. Magnam quippe noctis partem summa etiam hyeme, solo tectus indusio positus humi genibus, vel præ languore jacens, ac pronus, in cælestium contemplatione traducebat. Interdum quoque tres, quatuor, quinque horas in ea persistabat immotus; donec unam saltem animo nusquam distracto percurrisset. Cujus constantiæ præmium fuit stabilitas mentis inter orandum alio non vagantis; immo perpetua velut extasi in Deo defixæ. Ei demum ut unice adhereret, victo post triennale acerrimum certamen patre, & aviti principatus jure in fratrem translato, Societati Jesu, ad quam

cœlesti voce Matrîti fuerat accitus, Romæ se adjunxit.

✠. Amavit eum.

Lectio VI.

In tyrocínio ipso virtutum omnium magister haberi cœpit. Exactissima in eo erat legum etiam minimarum custodia, mundi contemptus singularis, implacabile odium sui: Dei vero amor tam ardens, ut corpus etiam sensim absumeret: iussus propterea mentem a divinis rebus tantisper avertere, occurrentem sibi ubique Deum irritò conatu fugiebat. Mira etiam proximos charitate amplexus, in publicis, quibus alacriter ministrabat nosocomiiis, contagiosam luem traxit. Qua lente consumptus, die, quem prœdixerat, undécimo Calendas Junii, ætatis anno quarto, & vigésimo jam inchoato, cum antea

flagellis cœdi, atque humi stratus mori postulasset, migravit in cœlum. Ibi eum Sancta Maria Magdalena de Pazzis tanta frui gloria, Deo monstrante, vidit, quantam vix esse in cœlo credidisset; ipsumque sanctimonia insignem, & charitate martyrem incognitum fuisse prædicavit. Multis etiam, magnisque clâruit miraculis. Quibus rite probatis, Benedictus decimus tertius Sanctorum fastis angelicum juvenem adscripsit, atque innocentiae, & castitatis exemplar simul, & patronum studiosæ præsertim juventuri dedit.

✠. Iste homo perfecit.

In III Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matth.

Cap. 22. Vers. 29.

Lectio VII.

In illo tempore respondens Jesus ait Saddu-

cæis: Errátis nesciéntes scriptúras, neque virtútem Dei: in resur-rectiône enim neque nubent, neque nubéntur; sed erunt sicut Angeli Dei in cœlo. Et réliqua.

Homilia Sancti Joán-
nis Chrysósti.

Lib. de Virginit.

Virginitas est bona: id ego quoque fateor. Atqui núptiis étiam mélior; & istud tibi asséntior: ac si libet, illud adjúgam, tanto núptiis eam præstáre, quanto cœlum terræ, quanto homínibus Angeli antecellunt; ac si quid prætèrea audéndum est, étiam magis. Nam si neque nubunt Angeli, neque uxórem ducunt: non étiam carne, & sáanguine coagmentáti sunt; in terris prætèrea non commorántur; non cupiditátum, aut libídinum perturbatióibus sunt obnoxii; non cibo

indigent, aut potu; non sunt ejúsmodi, ut eos dulcis sonus, aut cantus mollis, aut præclára spécies possit allicere; nulla dénique ejus géneris illécebra capiúntur.

℞. Iste est, qui ante Deum.

Lectio VII.

At humánum genus cum natúra beátis illis méntibus inférius sit, omni vi studiòque conténdit, ut quoad ejus fieri potest, illas assequatur. Quómodo? Non nubunt Angeli; at neque étiam virgo. Assistentes illi semper ad Deum, eidem inserviunt; & istud ipsum virgo. Quod si vírgines, quámdiu corpóris ónere deprimúntur, quemádmódum Angeli in cœlum néqueunt ascéndere; illud eo vel máximo solatio compénsant, quod, modo spírítu & corpore Sanctæ sint, cœli Re-

gem recipiunt. Vidés-
pe virginitatis præstán-
tiam: quómodo terrá-
rum incolæ sic afficiat,
ut, qui corpore vestíti
sunt, eos incorpóreis
méntibus exæquet?

✠. Sint lumbi.

Lectio IX.

Qua enim, quæso,
re differébant ad
Anbelis Elías, Eliséus,
Joánnes, veri hi vir-
ginitatis amatóres?
Nulla; nisi quód mor-
tali natúra constá-
bant. Nam cætera si
quis diligenter inqú-
rat, hi nñilo minus
affécti reperientur,
quam beátæ illæ men-
tes: & id ipsum, quo
inferióre conditióne vi-
déntur esse, in magna
est eórum laude ponén-
dum. Ut enim terrá-
rum incolæ, & ii, qui
essent mortáli natura,
possent ad illam virtú-
tem vi & contentiône
perveníre; vide, quanta
eos fortitudine, quanta

vité ratióne præditos
fuisse opórteat.

Te Deum laudámus.

XXII. JUNII.

Ss. Achátii & Soc.

Mm. *Semiduplex.*

Oratio.

Deus qui nos concé-
dis &c.

*In II. Noct. Lect. de Scrip-
tura occur.*

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Achátius Adriáno im-
peratóre adhuc ido-
lórum cultor, vir mi-
litári disciplína instrú-
tus, quamvis decem
míllibus mílitum præ-
éffet, rem tamen mi-
nus feliciter gerébat.
Quare falsa idolórum
ope frustra imploráta
ab Angelo admónitus
Christiánam religió-
nem ampléctitur; qua
suscépta statim de ho-
ste victóriam reportá-
vit.

✠. Sancti tui, Dómi-
mine &c.

Lectio V.

Adriánus autem, cum rescivisset, Achátium ejúsque mílites deórum cultu relicto Christiánæ religióni nómina dedisse; ira percitus, in eum graviter jubet animadverti. Cápitur Christi miles, in tetérrimam custódiam conjicitur, exquísitis ériam tormentis adhibitis, ad nefáriam Deórum religiónem repeténdam modis ómnibus urgétur.

R. Verbera carnificum &c.

Lectio VI.

Sed inánis tormentórum fuit acérbitas, inánis tyráni, & hóstium expectátio: generósi enim mílites non ámplius in humánis castris arma geréntes, sed in cœlésti milítia pro fide Christi prælium ineúntes mortem constantissime óppetunt, & ad Jesu Christi æmulatiónem in crucem

acti, spíneis corónis in eórum cápita impréssis, nec non clavis in látera defixis ad ipsum vivéntem in cœlis Deum exclámant: Pater cœli, & terræ, qui nos e densissimis ténébris eripuísti, & divíno fidei lúmine collustrásti; accipe ánimas nostras, quas tibi in Christo supplices offerimus.

R. Tamquam aurum.

In III. Nocturno.

Hómilia in Evangel. Descéndens. de eod. com. 2. loco.

XXIII. JUNII.

S. Prothi, Mart. Dupl.

Oratio: Præsta . . . ut qui, de Comuni unius Mart.

In I. Nocturno. Lectiones de script. occurr. Reliqua omnia de eod. comuni 2. loco.

XXV. JUNII.

S. Juliánæ de Falconériis, Virg. Duplex.

*Omnia, ut in breviario
die XIX. Junii, sine com-
mem. Ss. Gerv. et Prot.*

XXVII. JUNII.

**S. Ladislái, Regis
Hungáriæ, Conf. Duplex.**

*Omnia de communi Conf.
non Pont. præter Lect. I.
Noct. quæ sunt de script.
occurr.*

Oratio.

Deus, qui beatum re-
gem Ladisláum
confessórem tuum, di-
vêrsis decorásti mirácu-
lis; præsta quæsumus:
ut ejus suffragántibus
méritis, ab ómnibus
semper muniámur ad-
vêrsis; & gáudiis per-
fruámur ætérnis. Per
Dóminum &c.

In I. Noct. de scr. occur.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Ladisláus primus
Hungáriæ rex hu-
jus nóminis, Bela pri-
mo, ex filia regis Po-
lóniæ prognátus, cunc-
tis ánimí & córporis
dótibus fuit ornatíssi-

mus, regále sólium in-
vítus conscéndit. Sa-
lomónem enim præfér-
ri optábat, cui, & pó-
stea sæpius cédere vo-
lens, a procéribus re-
gni fuit prohibitus. Cre-
átus in regem, ómnia
boni princípis officia
explévit, beneficéntia
in egéntes, comitáte,
justítia, ac liberalitá-
te eminébat. Præsen-
tíssimis vitæ suæ perí-
culis súbditos ab im-
máni barbarárum gén-
tium populatióne vin-
dicávit, fúsis non una
vice Cumanórum agmí-
nibus, Dalmátiam, &
Croátiam regno Hun-
gáriæ adjúnxit; volén-
te id soróre ipsíus, quæ
rerum potiebátur, ma-
rítio regnórum Dómino
vita functo. Régias vir-
tútes, Christiánæ pie-
tátis ópera excellébant.
Postquam enim Dei
mónitu ad Chrylium
flúvium basilicam Dei
Genitríci erexisset, op-
pidóque Varadino ad-

jecto munivisset, totum se deinceps ad cultum religionis ampliandum convertit. Episcopatus amplissimos, monasteria, templaque magnifica construxit, regia munificentia dotavit, omnibus ornamentis auxit.

✠. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit illum ab inimicis, & a seductoribus tutavit illum, * Et dedit illi claritatem æternam.

✠. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio V.

Divinarum rerum contemplationi rex sanctus deditus erat, ut interdum in aëra sublimis raperetur, nimioque circumfusus splendore Varadini in templo a suis quandoque conspiceretur. Adversus Tartaros bellum gerens, cum fugientes

barbari, ut militem sancti regis ab insequendo distinerent, ingentem pecuniæ vim dolose sparsissent, Ladislai precibus pecunia omnis in lapidem commutari visa est. Exercitui suo victus inopia laboranti fufis ad Deum precibus cervorum, & bubulorum gregem impetravit. Fontes etiam aquæ recentis ex saxis, ad extinguendam eorum sitim pari modo a Deo obtinuit. Voverat pius rex profectionem cum validis copiis ad Terram sanctam a sævissimis Christiani nominis hostibus vindicandam: sed saucta mors pios conatus antevértit. Eum igitur anno salutis millesimo nonagesimo quinto ex hac vita sublatum universa Hungaria integro triennio veste pulla, & squalida luxit; ludis, choréis, omni que musico instru-

ménto per id tempus relegátis.

℞. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: Stolum glóriæ induit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

✠. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio VI.

Locum sepultúræ in ecclesiá Varadinénsi a se constrúcta, ipse sibi delégerat. Ipso sepultúræ témpore, cum quidam ejus corpus fœtère dixisset, os integrum torqueri repénite sensit, sed pœniténtia ductus sancti regis opem implórans, prístinæ sanitáti restituitur. Multi prætèrea cæci, muti, ac morbis fatigáti ad sepúlchrum sancti regis sanitátem recepérunt. Quibus rebus permóvus Cœlestinus tértius eum in Sanctórum númerum adscrípsit.

℞. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est

et Deus, & dixit ad eum: ingrédere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus gèntibus.

✠. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

Lectioes tertii Nocturni de communi Conf. non Pont. 1. loco.

XXIX. JUNII.

In Festo SS. Apost. Petri & Pauli.

Pro commemoratio-
ne omnium Ss. Apostol.

Ad 1. Vesp.

Ant. Tradent enim vos in conciliis, & in synagógis suis flagellábunt vos, & ante reges & prælides ducémini propter me in testimonium illis & gèntibus.

✠. Annuntiavérunt ópera Dei,

℞. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Laudes.

Ant. Vos, qui reliquistis omnia, & secuti estis me, centuplum accipietis, & vitam æternam possidebitis.

℣. In omnem terram exiit sonus eorum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eorum.

Ad 2. Vesp.

Ant. Estote fortes in bello, & pugnate cum antiquo serpente, & accipietis regnum æternum. Alleluja.

℣. Constituens eos principes super omnem terram

℟. Mémores erunt nominis tui Dómine.

Oremus.

Da, quæsumus omnipotens Deus: ut beatorum Apostolorum, quorum hodie commemorationem colimus; veneranda sollemnitas, & devotionem nobis augeat, & salutem. Per. Dóminum. &c.

III. JULII.

Ss. Procéssi et Martiniáni Mm. Semiduplex.

Lectiones 1. Noct. de script. occur.

Lecl. 4. propria in brev. die II. Julii.

Lecl. 5. et 6. de communi plur. Mart. Reliqua omnia de eodem Comm. 2. loco.

IV. JULII.

S. Udalrici Ep. Conf. Semidup.

Omnia de communi Conf. Pontif.

Oratio. Exaudi.

In I. Noct. Lecl. de script. occurrente.

In II. Nocturno:

Leclio. IV.

Udalricus nobili Germanorum genere ortus a pueritia in monasterio Sancti Galli literis egregie bonisque moribus informatus, ita se in ecclesiasticis, & civilibus occupationibus industrium præbuit, ut cum ceteros

omnes, tum Adalberonem episcopum Augustanum in sui adinirationem traduxerit. Roman deinde religionis causa se conferens, ibique aliquamdiu commoratus: ita exemplo doctrinae & pietatis eluxit, ut a Martino Pontifice sit in demortui Adalberonis locum designatus. Quod vir sanctus simul atque rescivit, ne suscipere tantum onus cogeretur, clam ex Urbe profugit.

R. Inveni David.

Lectio V.

Elapso quindecim annorum spatio, cum Hilcaneus Adalberonis successor e vita migrasset; summo omnium consensu, & incredibili cleri populi-que studio Udalricus licet invitus Ecclesiae Augustanae praeficitur. Eam vero tantae charitatis, & prudentiae laude administravit; ut

nihil unquam omiserit, quod vel ad Christi fidem civium animis inferendam, vel ad excitandum verae pietatis studium spectare videretur.

R. Posui adjutorium.

Lectio VI.

Vidisses in eo sacram eruditionis divinae lucem, castitatis florem, frugalitatis, & abstinentiae studium, summam denique in sacris vigiliis, piisque lectionibus, & precationibus assiduitatem. His ille praesidiis instructus, Othonem caesarem, & Ludolphum ejus filium gravissimis inter se dissidentes odiis, reconciliavit. Gentem barbaram in Augustanae urbis moenia irruentem orationis vi propulsavit. Othonem maximis bellorum difficultatibus laborantem victoriae praedictione recreavit. Cumque annos quinquaginta epis-

copatum sanctissime re-
xisset, miraculorum
laude clarus in cœlum
evolavit. Hujus reli-
quiae Augustæ Vinde-
licorum religiose ser-
vantur.

R. Ille est, qui ante
Deum.

In III. Nocturno. Ho-
milia in Evang. Vigilate
de eodem communi 2. loco.

V JULII.

S. Nicææ Ep. Conf.

Duplex.

Oratio: Exaudi, de
communi Conf. Pont.

Lecl. I. Nocturni de
Script. occur. Reliqua
omnia de eodem communi
2. loco.

X. JULII.

Ss. 7 Fratrum, et Soc.

Mm. Duplex.

Omnia, ut in breviario.

XI. JULII.

S. Pii Papæ, Mart.

Duplex.

Oratio: Infirmitatem,
de Com. un. M. Leclio-

nes I. Noct. de Script.
occur. Leclio 4. propria in
brev. Reliqua omnia de
eodem Communi 1. loco.
Vesp. de seq.

XII. JULII.

Ss. Hermagoræ Ep.

& Fortunati Diâconi,

Mart. Patronorum Car-

nioliæ. Duplex 1. classis

cum Octava, per totam

Diocesim.

Omnia de Communi plu-
rimorum Martyrum, præ-
ter ea, quæ hic sunt prop-
ria.

Antiph. in prim. & se-
cund. Vesp. Sancti Her-
magora. & Fortunati.
Martyres Christi, sup-
plices vos deprecâmur,
intercedite pro nobis,
ut vobiscum mereâ-
mur esse in cœlis.

Oratio.

Deus, qui nos ho-
dierna die beatô-
rum Martyrum tuorum
Hermagoræ & Fortu-
nati multiplici facis ce-
lebritate gaudere: tri-

bue quæsumus; eorum nos semper piis defensionibus muniri, & orationibus adjuvari. Per Dominum.

Lectioes I. Nocturni: De Epistola Beati Pauli Apostoli ad Romanos: Fratres debiores, ut in communi plurimorum Martyrum.

In II. Noct. Lectio IV.
Hermagoras, natio-
 ne Germanus, ci-
 vis Aquilejensis. beati
 Marci Evangelistæ, qui
 primus in eadem ec-
 clēsia Evangelium præ-
 dicavit, discipulus, cum
 eo Romam petiit, ubi
 a beato Petro Aposto-
 lorum principe baculo
 pastorali insignitus fuit.
 Aquilejam inde repe-
 tens, dum creditæ sibi
 Ecclesiæ excolendæ in-
 vigilat, apud Sebastum
 præsidem accusatur,
 quod Christum jūgi-
 ter prædicans deo-
 rum cultum everteret.
 Quamobrem diutissime

cæsus, cum interea
 Christo grātiās āgeret,
 ac præsidis derideret
 sævitiam, jubetur in
 equuleo suspendi, &
 ungibus pectus dila-
 niari. Inde admotis
 pectori lāminis candēn-
 tibus, atque accēnsis
 lampādibus ad lātera
 applicatis, quo diriora
 experiebatur supplicia,
 eo dulciōres Christi
 laudes fortissimus mar-
 tyr efferēbat.

R. Sancti tui Dōmine.

Lectio V.

Eo spectāculo com-
 mōta civitate. Se-
 bāstus furōrem pōpuli
 timens, subtrāctum tor-
 tōribus Hermagoram
 cārceri tetro emānci-
 pat. Nox erat, cum
 eo loci ingens de cre-
 lo effūlit lumen, atque
 persuāvis odor replē-
 vit cārcerem. Quibus
 prodigiis excitātus Pon-
 tiānus, cārceris custos,
 ac illustrātus ea cœlé-
 sti luce, antiquam su-
 perstitionis caliginem

discutiēte, ad pedes sanctissimi præsulis pro-
volūtus, initiāri postu-
lat Christiānis myste-
riis: cujus exemplo ex-
citāta civium multitu-
do, ad Hermāgoram
certatim cōfluit, ac
crucifixi Dei glóriam
coelēsti spīritu prædi-
cāntem attēdit, ejus-
que religiōnem veram
esse, atque unicam in
cælum viam edōcta,
Christiāno gregi per
lavācrum regeneratiō-
nis adjūgitur, incre-
dibili cum gāudio sanc-
ti pastōris. Fuit ex eo
número Gregorius pa-
tricius Aquilejēsis, cu-
jus filium, a triēnio
energūmenum, jubēte
Hermāgora, dæ-
mon dimisit, perspi-
cientibus cunctis; at-
que e cárcere egressus,
Gregorio, universaque
illius familia propriis
in ædibus baptizāta,
in cárcerem ultro re-
vertitur, quem ob cre-
bra miracula Dei sa-

crārium reddiderat, ac
sibi inter loci illius an-
gustias, & squalōrem,
tanquam in cœlo ætér-
nis cum Christo delīciis
frui videbātur.

2. Vërbera carnificum.

Lectio VI.

Cum itaque advérte-
rent presbyteri, &
clérici, Hermāgoram
amóre Christi Dómini
ita succēsum, ut nihil
magis, quam marty-
rium exoptāret; rōga-
bant, quid facturi es-
sent eo sublāto: & re-
spónsum acceperunt,
quod Fortunātum suum
archidiáconum in epís-
copum eligerent, qui
sacris undis matrōnam
viduam, Alexandriam
nómīne, ablúerat, quæ
in cárcerem, præfecto
annuēte admīssa, ad
pedes Hermāgoræ lu-
men oculòrum jam re-
cēperat. Quibus ad Se-
bāstūm delātis, Fortu-
nātum quoque in eū-
dem cárcerem detru-
di jubet, ubi tam mul-

ta per ambos edebantur indies miracula, ut semper magis sibi metuens Sebástus a multitudine populi, quæ Christo adhæserat, spiculatorum de nocte immiserit, qui Christi athletis cervices abscinderet. Quo peractocadavera, & sanguis, a Pontiáno clam collecta, & a pia muliere Alexandria Gregório adjutore, aromatibus delibuta, in agro suo juxta urbis moenia perhonorifice condita sunt. Passi sunt sub Nerone cæsare quarto Idus Julii.

R. Tanquam aurum,

In III. Nocturno.

Eváng. Cum audieritis.

Homilia S. Gregorii Papæ, ut in Communi Martyr. 1. loco.

Ad Benedíctus

Ant. Média nocte Beátus Hermágoras baptizávit Gregórium cum tota domo sua.

XV. JULII.

Divisio Ss Apostolorum. Duplex majus.

De communi Apostol. præter ea, quæ hic assignantur.

Oratio.

Deus, qui in tuorum divisióne Apostolorum gentium multitudinem in unitate fidei ad agnitionem tui sancti nominis convocasti: aures tuæ pietatis Ecclesiæ precibus inclina, & præsta; ut quorum prædicationis instantia te cognovimus; horum obtentu in confessione veritatis tuæ fideliter, firmiterque maneamus. Per Dóminum &c.

In I. Nocturno.

De epistola beati Pauli Apostoli ad Romanos.

Lectio I. Cap. 10.

Finis legis Christus ad justitiam omni credenti: Moyses enim scripsit, quoniam justí-

tiam, quæ ex lege est, qui fecerit homo, vivet in ea. Quæ autem ex fide est justitia, sic dicit: Ne dixeris in corde tuo: Quis ascendet in cælum? id est, Christum deducere: Aut, quis descendet in abyssum? hoc est, Christum a mortuis revocare. Sed quid dicit Scriptura? Prope est verbum in ore tuo, & in corde tuo. Hoc est verbum fidei, quod prædicamus. Quia si confitearis in ore tuo Dominum Jesum, & in corde tuo credideris, quod Deus illum suscitavit a mortuis, salvus eris.

℞. Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum, dicit Dominus: * Estote ergo prudentes, sicut serpentes, & simplices sicut columbæ.

℣. Dum lucem habetis, credite in lucem,

ut filii lucis sitis. Estote.

Lectio II.

Corde enim creditur ad justitiam: ore autem confessio fit ad salutem. Dicit enim Scriptura: Omnis, qui credit in illum, non confundetur. Non enim est distinctio Judæi, & Græci: nam idem Dominus omnium, dives in omnes, qui invocant illum. Omnis enim, quicumque invocaverit nomen Domini, salvus erit. Quomodo ergo invocabunt, in quem non crediderunt? Aut quomodo credent ei, quem non audierunt? Quomodo autem audient sine prædicante? Quomodo vero prædicabunt, nisi mittantur? sicut scriptum est: Quam speciosi pedes evangelizantium pacem, evangelizantium bonam!

℞. TOLLITE JUGUM MEUM super vos, dicit Do-

minus, & discite a me, quia mitis sum, & humilis corde: * Jugum enim meum suave est, & onus meum leve.

✠. Et inveniétis requiem animabus vestris. Jugum.

Lectio III.

Sed non omnes obediunt Evangelio. Isaias enim dicit: Domine, quis credidit auditui nostro? Ergo fides ex auditu, auditus autem per verbum Christi. Sed dico: Nunquid non audierunt? Et quidem in omnem terram exivit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum. Sed dico: Nunquid Israël non cognovit? Primus Moyses dicit; Ergo ad æmulationem vos adducam in non gentem: in gentem insipientem, in iram vos mittam. Isaias autem audet, & dicit: Inventus sum a non querentibus me, palam ap

parui iis, qui me non interrogabant. Ad Israël autem dicit: Totā die expandi manus meas ad populum non credentem, & contradicentem.

✠. Dum steteritis ante reges, & præfides, nolite cogitare, quomodo, aut quid loquāmini: * Dabitur enim vobis in illa hora, quid loquāmini.

✠. Non enim vos estis, qui loquimini, sed Spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. Dabitur. Glória Patri. Dabitur.

In II. Nocturno.

Sermo Sancti Joannis Chrysostomi.

In Encom. Ss. 12. Apost. apud Metaph.

Lectio IV.

Duodecim electi sunt athletæ, & nullus eorum mansit non coronatus. Una enim grátia erat omnibus sociā certāminis, & cum eis concurrēbat, &

uniuscujusque victori-
am reddebat magis pro-
batam. Sed o beatum, &
præclarum vestrum, o
Apóstoli, cœtum, quod
omnia facti estis omni-
bus Dei grátia, non
arundine, sed sermone
greges hóminum per-
te capientes! Vos enim
estis immóbiles colum-
næ rectæ fidei, petra
Ecclesiæ, regni scep-
tra, & hujus máxime
gregis vígiles præsu-
les, humanæ ægro-
tántis naturæ grátuiti
médici, & nostræ pœ-
niténtiæ ad Deum fide-
jussóres misericóordes.

R. Vidi conjúctos
viros habéntes splén-
didas vestes, & Ange-
lus Dómini locútus est
ad me, dicens: * Isti
sunt viri sancti facti
amici Dei.

V. Vidi Angelum Dei
fortem, volantem per
médium cœlum, voce
magna clamántem, &
dicéntem. Isti sunt.

Lectio V.

Cum enim effétis vél-
uti quædam ani-
mátæ incúdes, dum
verberarémini, eos,
qui verberábant, insti-
tuebátis. Hinc Petrus
Romam áccipit in di-
sciplinam. Paulus il-
linc mundo annúnciat
Evangélium. Andréas
córrigit Græciæ sa-
piéntes. Simon bárba-
ros Deum docet. Tho-
mas baptísimo deáibat
Æthíopes. Jacóbi cá-
thedram honórat Ju-
dæa. Marci thronum,
quæ est ad Nilum,
compléctitur Alexan-
dría. Lucas, & Mat-
thæus scribunt Evan-
gélia. Joánes, qui
adhuc tractat theolo-
glam, etiam post mor-
tem tanquam vivus
curat Ephesum. Bar-
tholomæus erúdit Ly-
cæones ad temperánti-
am. Philippus faci-
ens mirácula servat Hierà-
polim.

R. Beati estis, cum maledixerint vobis homines, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me: * Gaudete, & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in coelis.

V. Cum vos oderint homines, & cum separaverint vos, & exprobraverint, & ejecerint nomen vestrum tanquam malum propter Filium hominis. Gaudete.

Leſtio VI.

Non cessant omnes omnibus ubique benefacere. Pulverem immortalem reliquerunt in sepulchris; nunc quidem medentes paulo post autem sedentes mundi iudices futuri. Cum huc appropinquasset claudus, reversus est sanis & integris pedibus. Cum in illum

incidisset paralyticus: jussus est ferre grabatum. Alius vocabatur mortuus; illi vero ei statim obtemperabant. Alterius umbra sola fugabat morbos: alterius invocationem exhorrebant daemones: & eorum sudaria distillabant medicinam. Erant enim discipuli illius, cujus simbria furtim tacta ab ea, quae sanguinis profluvio laborabat, rubrum sanguinis mare exsiccavit.

R. Isti sunt triumphatores, & amici Dei, qui contemnentes iussa principum, meruerunt praemia aeterna: * Modo coronantur, & accipiunt palmam.

V. Isti sunt, qui venerunt ex magna tribulatione, & laverunt stolas suas in sanguine Agni. Modo. Gloria Patri. Modo.

In III. Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Marcum.

Lectio VII. Cap. 16.

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangelium omni creatúræ. Et reliqua.

Homilia Sancti Gregorii Papæ.

Homilia 29. in Evangelio post initium.

Potest omnis creatúræ nómine omnis nátio géntium designári. Ante enim dictum fúerat : In viam géntium ne abiéritis ; nunc autem dicitur : Prædicáte omni creatúræ. Ut scilicet prius a Judæa Apostolorum repúllá prædicatio tunc nobis in adiutorium fíleret, cum hanc illa ad damnationis suæ

testimonium supérba repulisset. Sed cum discipulos ad prædicandum Véritas mittit, quid áliud in mundo facit, nisi grana séminis spargit ; & pauca grana mittit in sémíne, ut multárum méssium fruges recípiat ex nostra fide ?

¶ Isti sunt, qui vivéntes in carne plantavérunt ecclésiám sanguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, & amici Dei facti sunt.

¶ In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio VIII.

Neque enim in univérso mundo tanta fidélium méssis exúrgeret, si de manu Dómini super rationálem terram illa electa grana prædicántium non venissent. Séquitur : Qui crediderit, & baptizátus fúerit, salvus

erit: qui vero non crediderit, condemnabitur. Fortasse unusquisque apud semetipsum dicat: Ego jam credidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem operibus tenet. Vera etenim fides est, quæ in hoc, quod verbis dicit, moribus non contradicit. Hinc est enim, quod de quibusdam falsis fidelibus Paulus dicit: Qui confitentur se nosse Deum, factis autem negant.

R. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in charitate non ficta, & dedit illis gloriam sempiternam: * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna.

V. Sancti per fidem vicerunt regna, operati sunt iustitiam. Quorum. Gloria Patri. Quorum.

Leclio IX.

Signa autem eos, qui credituri sunt, hæc

sequeantur: In nomine meo dæmonia ejicient: linguis loquentur novis: serpentes tollent: & si mortiferum quid biberint, non eis nocēbit: super ægros manus impōnent, & bene habebunt. Numquidnam, fratres mei, quia ista signa non facitis, minime creditis? Sed hæc necessaria in exordio Ecclesiæ fuerunt. Ut enim ad fidem cresceret multitudo credentium, miraculis fuerat nutrienda. Quia & nos, cum arbuta plantamus, tamdiu eis aquam infundimus, quousque ea in terra jam coaluisse videamus: at si semel radicem fixerint, irrigatio cessabit. Hinc est enim, quod Paulus dicit: Linguae in signum sunt, non fidelibus, sed infidelibus.

Te Deum laudamus.

XVIII. JULII.

Joánnis Gualbérti,
Abbatis. Conf. Duplex.

*Omnia, ut in breviario
die XII. Julii.*

XIX. JULII.

Dies octáva Ss. Her-
mágoræ, & Fort. Mm.
Duplex.

*Omnia, ut in Festo,
præter sequentia.*

*In I. Noct. Lectiones
de Scriptura occurrente.*

In II. Nocturno.

Sermo Sancti Fulgéntii
Episcopi. *Serm. 10.*

Lectio IV.

Delèctat vidére cam-
pos ségetum áureis
maturátis cálamis ari-
stárum; delectabílius
libet atténdere campos
Ecclésiæ mártýrum
micántes, plantátos de
uno cruóre per Agni
sánguinem innocéntem.
Ségetes étenim sunt
passiões mártýrum,
juxta cursus aquárum,

rigáti fóntibus lacry-
márum. Nam sic mo-
do beátus David már-
tyrum purpuráta gér-
mina, & ante messóres
gaudiórum tanquam
manceps secánti mes-
sória cíthara decantá-
bat: Qui sémiant, in-
quit, in lácrymis, in
gáudio metent. Ubi
sémiant in lácrymis,
nisi juxta árborem cru-
cis, ubi est fons próxi-
mus Salvatóris?

R. Sancti tui &c.

Lectio V.

Inde de látere ejus sán-
guinis guttæ stillá-
runt, & plúvia cruóris
& aquæ semináta est
tolerántia confessorum.
De ipso ligno vigéntis
crucis juxta fontem
sánguinis plantáta vir-
gíntas flóruit castitátis:
inde plantáta mártý-
rum tolerántia cæpit
sèminis gérmina collí-
gere purpuráta. Nam
unde mártýres tóle-
rant, nisi per Domíni-

cam crucem? Unde mártýres, in quorum córdibus lex Dei est, maledictiões non timent hóminum, nisi quia Christus Dóminus pertulit patienter improperia Judæórum? Ista ergo seminatio sánguinis Christi fecit semina mártýrum pululáre in campo matris Ecclesiæ; & dicit David: Qui seminant in lácrymis, in gáudio metent: eúntes ibant, & flebant.

R. Verbera carnificum. &c.

Lectio VI.

Circa finem.

Sic perrexérunt; quomodo revertúntur? Non flentes, sed gáudentes: non adhuc seminantes, sed manípulos suos læta cervice portantes. O gérmina, quæ non urit flamma, quia juxta flumen sunt vítreum in Jerúsalem, & perpétuo viréscunt flore immortalitátis vi-

tæ æternæ. Nesciunt marcéscere, quia non timuerunt pro justícia flammis ardere: quia Agnus dedúcet eos ad vitæ fontes aquárum, & delébit omnem lácrymam ab óculis eórum, & florébunt sicut lílimum in médio Angelórum.

R. Tanquam aurum in fornáce &c.

In III. Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 21.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum audiéritis prælia, & seditiões, nolite terréri: opórtet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Serm. 14. lib. 50. Homil.

Dóminus noster Jesus Christus téstibus, id est, mártýribus suis, pro humana fragilitá-

te sollicitis, ne forte eum confitendo, atque moriendo perirent, magnam securitatem dedit, dicens: Capillus de capite vestro non peribit. Times ergo, ne pereas, cujus capillus non peribit? Si sic custodiuntur superflua tua, in quanta securitate est anima tua! Non peribit capillus, qui cum tondetur, non sentis; & peribit anima, per quam sentis? Sane multa dura eos passuros esse prædixit, ut prædicando faceret paratiores, dicerentque illi: Paratum cor meum.

¶. Propter testamentum &c.

Lectio. VIII.

Quid est: Paratum cor meum, nisi Parata voluntas mea? Paratam ergo habent martyres voluntatem in martyrio, sed præparatur voluntas a Domino. Illos autem in

malis duris, atque asperis futuros commemorans adjecit: In patientia vestra possidebitis animas vestras. In vestra patientia, inquit: non enim esset patientia tua, si non tibi esset & voluntas tua. In vestra patientia: sed unde vestra? Nostrum est, quod a nobis habetur; nostrum est, & quod nobis donatur.

¶. Sancti mei, qui in carne &c

Lectio IX.

Quomodo enim aliquid donas, nisi ut ejus sit, cui donas? Aperta est enim illa confessio: Nonne Deo subjiçetur anima mea, ab ipso enim est patientia mea? Dicit nobis ipse: In vestra patientia: dicamus illi & nos: Patientia mea ab ipso est. Tuum fecit donando, noli ingratus esse tibi assignando. Nonne in oratione Domi-

nica dicimus & nostrum esse, quod a Deo est? Quotidie dicimus: Panem nostrum quotidianum. Jam dixisti, Nostrum; & dicis, Da nobis: ecce, Nostrum, ecce, Da nobis. Illo dante fit nostrum.

Te Deum laudamus

XX. JULII.

S. Hieronymi Æmiliâni Confes. *Duplex minus.*

Oratio.

Deus misericordiarum pater; per mérita, & intercessionem beati Hieronymi, quem orphanis adiutorem, & patrem esse voluisti: concède: ut Spíritum adoptionis, quo filii tui nominámur, & sumus, fideliter custodiámus. Per Dóminum, &c.

In I. Noct. Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio VI.

Hierónymus e gente patrícia Æmiliána Venétiis ortus, a prima adolescéntia militiæ addíctus, difficílimis reipublicæ temporibus, Castro novo ad Quarum in montibus Tarvisínis præfíctur. Arce ab hóstibus capta, ipse in terrírrimum cárcerem detrúditur, mánibus ac pédibus vinctus, cui, omni humana ope destitúto beatíssima Virgo, ejus précibus exoráta, clemens adest, víncula solvit, & per médios hostes, qui vias omnes obléderant, in Tarvisíi conspéctum incólumem ducit. Urbem ingressus ad Desparæ aram, cui se vóverat, mánicas, cómpedes, caténas, quas secum detúlerat, in accépti beneficii testimónium suspéndit. Réversus Venétias cæpit pietátis stúdia impénsius cólere, in páuperes mire effú-

sus, sed puerorum præsertim misertus, qui parentibus orbati, egeni & sordidi per urbem vagabantur, quos in ædes a se conductas recepit de suo alendos, & christianis moribus imbuendos.

R. Honestum &c.

Lectio V.

Per eos dies Veretii appulerant Beatus Cajetanus, & Petrus Carafa postmodum Paulus quartus, qui Hieronymi spiritu, novoque instituto colligendi orphanos, probato, illum in Incurabiliū hospitale adduxerunt, in quo orphanos simul educaret, atque ægrōtis pari charitate inserviret. Mox eorūdem hortatu in proximam continentem profectus, Braxiæ primum, deinde Bergomi, atque Novocomi orphanotrophia erexit, Bergomi præsertim, ubi præter duo, pro pueris unum, &

pro puellis alterum, domum excipiendis, novo in illis regionibus exemplo, mulieribus a turpi vita ad poenitentiam conversis, aperuit. Somaschæ demum subsistens, in humili pago agri Bergomensis ad Veneratæ ditionis fines, sibi, ac suis ibi sedem constituit, formamque induxit congregationis, cui propterea a Somascha nomen factum, quam subinde auctam, & propagatam, nedum orphanorum regimini, & ecclesiarum cultui, sed ad majorem Christianæ reipublicæ utilitatem, adolescentium in litteris, & bonis moribus institutioni, in collegiis, academis, seminariis addictam, Sanctus Pius quintus inter Religiosos Ordines adscripsit, cæterisque Pontifices privilegiis ornarunt.

R. Amavit eum &c.

Lectio VI.

Orphanis colligendis intentus Mediolanum proficiscitur, atque Ticinum; & utrobique collectis agminibus puerorum, tectum victum, vestem, magistros, nobilibus viris faventibus, provide constituit. Inde Somascham redux, omnibus omnia factus a nullo abhorrebat opere, quod in proximi bonum cedere pervideret. Agricolis immixtus per agros sparsis, dum se illis adiutorem in metendis frugibus præbet, mysteria fidei explicabat, puerorum capita porrigine sæda abstergens, & patienter tractans curabat, putridis rusticorum vulneribus medebatur eo successu, ut gratia curationum donatus censeretur. In monte, qui Somaschæ imminet, reperta specu, in illam se abdidit, ubi se flagellis cædens

dies integros jejūnus transigens, oratione in plurimam noctem protracta super nudo saxo brevem somnum carpens, sui, aliorumque noxarum, penas luebat. In hujus specus interiori recessu ex arido silice extillat aqua precibus servi Dei, ut constans traditio est, impetrata, quæ usque in hodiernam diem jūgiter manans, & in varias regiones delata, ægris sanitatem plerumque conciliat. Tandem ex contagione, quæ per omnem vallem serpebat, dum ægrotantibus inservit, & vita functos propriis humeris ad sepulcrum defert, contracto morbo annos natus sex & quinquaginta, quam paulo ante prædixerat, pretiosam mortem obiit anno millesimo quingentesimo trigésimo séptimo: quem pluribus in vita,

& post mortem miraculis illustrem Benedictus decimus quartus Beatorum, Clemens vero decimus tertius Sanctorum fastis sollemniter adscripsit.

℞. Iste homo &c.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

Lectio VII. C. 19.

In illo tempore oblati sunt tibi parvuli, ut manus eis imponeret, & oraret. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

Homil. 62. in Matth.

Cur discipuli pueros abigebant? Dignitatis causa. Quid ergo ille? Ut doceat illos modeste sapere, fastumque mundanum conculcare, & suscipit, & ulnis complectitur; talibusque regnum celorum pollicetur; id, quod etiam dixit su-

perius. Et nos igitur, si volumus hæredes esse celorum, hanc virtutem cum diligentia magna sectemur. Hoc est enim philosophiæ culmen, simplicem esse cum prudentia. Hæc vita est angelica. Anima enim pueruli omnibus animi morbis vacua est: non memoriam retinet injuriarum, sed eas inferentes adit ut amicos, ac si nihil factum esset. Et quamvis a matre verbèribus cædatur, eam semper querit, & omnibus antepōnit.

℞. Iste est, qui &c.

Lectio VIII.

Si reginam ipsi ostendas diademate ornata, non præfert eam matri pannis detritis vestitæ, mallétque illam incultam videre, quam reginam mirifice amictam. Nam quod suum, quod alienum est, non ex paupertate, vel di-

vitiis, sed ex amore existimare solet, & nihil plus requirit, quam necessaria, atque, ut lacte replétus est, statim a mamma abscedit. Non eisdem, quibus nos, ærumnis premitur, nec pecuniarum iactura, rebusque similibus; nec iisdem, quibus nos, fluxis rebus lætatur; neque corporum pulchritudinem miratur. Ideo dicebat: Talius est enim regnum cœlorum, ut ex proposito voluntatis illa operemur, quæ natura sua pueri faciunt. R. Sint lumbi vestri &c.

Leſſio IX.

Quia enim Pharisei non aliunde, quam a nequitia, & arrogantiâ ad agendum ferebantur; ideo ubique discipulos suos simplices esse jubet, illosque subindicat, dum hos instituit. Nihil enim ita superbiam pa-

rit, ut principatus, & primi confessus. Quoniam igitur discipuli per totum terrarum orbem multum honoris consecuturi erant, ipsorum animos prævenit, nec finit eos humanum quid pati, nec honorem a vulgo expectere, vel ante alios se efferre. Nam etiam hæc parva videntur esse, at malis ingentibus causam præbent. Sic enim instituti Pharisæi in malorum culmen ascenderunt, salutationes, primos confessus, & medios requirentes, hinc in ardentem gloriæ cupiditatem, inde vero in impietatem lapsi sunt.

Te Deum laudamus.

XXI. JULII.

S. Camilli de Lellis C.

Duplex.

Oratio.

Deus, qui beatum Camillum ad animarum in extremo agone

luctantium subsidium
singulâri charitatis præ-
rogativa decorasti: ejus.
quæsumus, mēitis Spi-
ritum nobis tuæ dilec-
tionis infunde; ut in
hora exitus nostri ho-
stem vincere, & ad
cœlestem mereamur
coronam pervenire.
Per Dñm nostrum
Jesum Christum Filium
tuum, qui tecum vivit
& regnat in unitate
ejusdem Spiritus Sancti
Deus, per omnia sæ-
cula sæculorum. Amen.

*In I. Noct. Lect. de Script.
occur.*

In II. Nocturno:

Lectio IV.

Camillus Bucclânici,
Theatinæ diocesis
oppido, ex nobili Lel-
liorum familia natus
est, matre sexagená-
ria, cui gravidæ vi-
sum est per quietem,
puerulum crucis signo
in pectore munitum,
& ágmini puerorum
idem signum gestanti-

um præeuntem, se pe-
perisse. Adolēscens
rem militārem secutus
sæculi vitiis aliquām-
diu indulgit, donec vi-
gésimum quintum a-
gens ætatis annum, tan-
to supérnæ grâtiæ lú-
mine, divinæque of-
fensæ dolore corréptus
fuit, ut uberrimo la-
chrymarum imbre illi-
co perfusus, antea actæ
vitæ sordes indesinén-
ter abstergere, novum-
que induere hominem
firmiter decreverit.
Quare ipso, quo id
contigit, Purificationis
Beatissimæ Virginis fe-
sto die, ad Fratres Mi-
nóres, quos Capucinos
vocant, convolans, ut
eorum número adscri-
beretur, summis pré-
cibus exoravit. Voti se-
mel, atque iterum com-
pos factus est; sed fœ-
do ulcere, quo ali-
quando laboráverat,
in ejus tibia iterato re-
crudescēte, Divinæ
providentiæ majóra de

eo disponéntis, confilio humíliter se subjé-
cit, sui-que victor, il-
lius religionis bis ex-
petitum, & suscep-
tum bis dimísit.

✠ Honéstum &c.

Lectio V.

Romam profectus in
nosocomium, quod
Insanabilium dicitur,
receptus est; cujus é-
tiam administratióem,
ob perspectas ejus vir-
tutes sibi demandátam,
summa integritate, ac
solicitudine vere pa-
terna perégit. Omni-
um ægrórum servum se
réputans, eórum stér-
nere lectulos, sordes
térgere, ulcéribus me-
déri, agonique extré-
mo piis précibus & co-
hortatióibus opem fer-
re, solémne hábuit;
quibus in muneribus
præclára præbuit ad-
mirábilis patientiæ,
invictæ fortitudinis, &
heróicæ charitátis ex-
empla. Verum cum
animárum in extrémis

periclitántium, quod
únice intendébat, le-
vâmini subsidium lit-
terárum plúrimum con-
ferre intelligeret, tri-
ginta duos annos na-
tus, in primis gram-
máticæ eleméntis tyro-
cínium inter púeros
iterum subire non erú-
buit. Sacerdotio póstea
rite iniciátus, nonnullis
sibi adjúctis sóciis, pri-
ma jecit congregatiónis
clericórum Regulárium
infirmis ministrántium
fundamenta, irritó co-
nátu obnitente humáni
géneris hoste. Nam
Camillus, cælésti voce
e Christi crucifixi, ma-
nus étiám de ligno
avúlssas admirándo pro-
digio protendentis si-
mulácro emissá, mira-
biliter confirmátus, Or-
dinem suum a Sede A-
postólica approbári ob-
tínuit, sodalibus quar-
to obstrictis máxime
árduo voto, infirmis,
quos étiám pestis in-
fecet, ministrándi.

Quod institutum, quam foret Deo acceptum, & animarum salutis proficuum, sanctus Philippus Nérius, qui Camillo a sacris confessionibus erat, comprobavit, dum ejus alumnis decedentium agoni opem ferentibus, Angelos suggerentes verba sæpius se vidisse testatus est.

R. Amavit &c.

Lectio VI.

Arcioribus hisce vinctulis ægrotantium ministerio mancipatus, mirum est, qua alacritate, nullis fractus laboribus, nullis deterritus vitæ periculis, diu, noctûque ad supremum usque spiritum, eorum commodis vigilaverit. Omnibus omnia factus, vilissima quæque officia demississimo obsequio, flexisque plerumque genibus, veluti Christum ipsum cerneret in infirmis, hilari, promptoque a-

nimo arripiebat; neque omnium indigentis præsto esset, generalem Ordinis præfecturam, cælique delicias, quibus in contemplatione defixus affluēbat, sponte dimisit. Paternus vero illius erga miseros amor tum maxime effulsit, cum urbs contagioso morbo primum, deinde extrema annonæ laboraret inopia, & Nolæ in Campania dira pestis grassaretur. Tanta denique in Deum, & proximum charitate exarsit, ut Angelus nuncupari, & Angelorum opem in vario itinerum discrimine experiri promereretur. Prophetiæ dono, & gratia sanitatum præditus, arcana quoque cordium inspexit; ejusque precibus nunc cibaria multiplicata sunt, nunc aqua in vinum conversa. Tandem vigiliis, jejuniis, & assiduis attritus laboribus,

cum pelle tantum & ossibus constare videretur, quinque moléstis æque ac diutinis morbis, quos Misericordias Domini appellabat, fortiter tolerátiis, sacramentis munitus, Romæ inter suavissima Jesus & Maria nomina, ad ea verba: Mitis, atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appareat, qua prædixerat hora, obdormívit in Domino, pridie Idus Julii, anno salutis millésimo sexcentésimo décimo quarto, ætátis suæ sexagésimo quinto, quem plúribus illustrem miraculis Benedictus decimus quartus primo Beátis, Sanctis póstmodum, solènni ritu adscrípsit.

R. Iste homo &c.

In III. Nocturno.

Lectio VII.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis:

Hoc est præceptum meum, ut diligátis invicem, sicut dilexi vos. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Tract. 83. in Joan. Evang.

Quid putámus, fratres mei; numquid solum ejus de ista dilectióne mandátum est, qua diligimus invicem? Nonne est & aliud majus, ut diligámus Deum? Aut vero de sola Deus nobis dilectióne mandávit, ut alia non requirámus? Tria certe commendat Apóstolus, dicens: Manent autem fides, spes, charitas; tria hæc, major autem horum est charitas. Et si in charitate, hoc est, in dilectióne, concludúntur duo illa præcepta, major tamen dicta est esse, non sola. De fide igitur nobis quam multa mandata sunt, quam multa de spe!

Quis potest cuncta colligere, quis enumerando sufficere? Sed intuemur, quod ait idem Apostolus: Plenitudo legis charitas.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & de omni corde suo laudavit Dominum. * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

V. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, & permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

Lectio VIII.

Ubi ergo charitas est, quid est, quod possit deesse? Ubi autem non est, quid est, quod possit prodesse? Deum non credit, nec diligit: nemo diligit, qui non credit. Frustra quidem, sed tamen potest sperare veniam, qui non diligit, nemo autem potest de-

sperare, qui diligit. Itaque ubi dilectio est, ibi necessario fides, & spes; & ubi dilectio proximi, ibi necessario etiam dilectio Dei. Qui enim non diligit Deum, quomodo diligit proximum tanquam se ipsum? Quandoquidem non diligit & se ipsum; est quippe impius, & iniquus: qui autem diligit iniquitatem, non plane diligit, sed odit animam suam.

R. Sint lumbi vestri praecincti. & lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis.

V. Vigilate ergo, quia nescitis, qua hora dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio IX.

Hoc ergo praeceptum Domini teneamus,

ut nos invicem diligamus, & quidquid aliud præcepit, faciamus: quoniam quidquid est aliud, hic habemus. Discernitur quippe ista dilectio ab illa dilectione, qua se invicem diligunt homines; nam ut discerneretur, adiunctum est; Sicut dilexi vos. Ut quid enim diligit nos Christus, nisi ut regnare possimus cum Christo? Ad hoc ergo & nos invicem diligamus, ut dilectionem nostram discernamus a cæteris, qui non ad hoc se invicem diligunt, quia nec diligunt. Qui autem se propter habendum Deum diligunt, ipsi se diligunt; ergo ut se diligant, Deum diligunt. Non est hæc dilectio in omnibus hominibus; pauci se propterea diligunt, ut sit Deus omnia in omnibus.

Te Deum laudamus.

XXIV. JULII.

S. Christinæ Virg. M.

Semidup.

Oratio: Indulgentiam, de Communi Virginum. Lect. I. Noct. de Script. occur. In II. Noct. de eodem Communi 1. loco. In III Noct. vero 2. loco. Vespere de S. Jacobo Apost.

XXVII. JULII.

S. Pantaleonis Mart.

Duplex.

Omnia de communi unius Martyris, præter ea quæ hic habentur propria.

In I. Vesp. Ad Magnificat, Antiphona.

Gloriosus Pantaleon cœlestem medicum toto dilexit corde, & moriens pro Christo vivit in cœlo coronatus.

Oratio.

Deus, qui beatum Pantaleonem martyrem tuum varia tormenta superare feci-

sti, & pro persecutóribus exoráre: concéde propítius; ut, qui ejus implorámus auxílium, misericórdiæ tuæ sentiámus efféctum. Per Dóminum, &c.

Ad Matutinum.

*Invit. Hymnus, Psal. 8.
Ant. de comm. un. Már.*

In I. Noct. Lect. Constitébor, ut 10. Aug. in Festo S. Laurentii. Responsoria vero. de comm. un. Mart.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Pantáleon Nicomediénsis, filius Eustórgii gentilis, & Eubulæ Christiánæ, medicam artem ab Euphrósyno didicit. Cum autem Hermoláus presbyter ex modéstia vultus, incéssu, & serenitate oculórum alte de illo judicáset, illum accersívit, & cœpit in cor fluénta divínæ fidei infúndere. Crede mihi, dixit, Æsculápii, & Hippócratis me-

dicaménta parva sunt, & parum prodéssé possunt, quinímmodi ipsi dii, quos colit Maximianus, sunt vana omnino fábulæ; unus autem solus verus Deus est Christus, in quem si credideris, ejus sola invocatióne omnes morbos fugábis. Quæ verba servábat in corde, júgiter meditábat, & suáriter alléctus, ad Hermoláum, ut ad magistrum, hilaris quotidie ventitábat. Cum autem quadam die vidéret puerum mórtuum, & prope eum víperam quasi ostendéntem, quod ei mortem intulisset, intra se dixit: Si vera sunt dicta Hermolái, invocáto nomine Christi, puer iste vivet, & béllua moriétur; quod uti cogitáverat accidit, & statim, infusa luce securitátis, omnis caligo discéssit, & benedicens Deum, æstu-

ansque desiderio sacri baptismi, ab Hermolao gaudens illum suscepit.

R. Honestum fecit &c.

Lectio V.

Non multo post caeco visum restituit, & patri Eustorgio tenebras impietatis solvit, qui idola calcans, & verum Deum confessus baptizatur. Mortuo patre egenis opem, & languentibus sanitatem largiebatur. Quare ad Maximianum deferretur, qui primum honore eum, & blanditiis atrahere studet, deinde minatur mortem, & dura supplicia, si diis non offerat sacrificium. Sed cum omnia invicto animo respiceret, in ligno suspenditur, ferreis laniatur ungulis, & lampades ignis lateribus ejus admoventur: at illi oranti apparuit Christus dulcibus verbis recreans, & illico laxatae sunt manus lic-

torum: extinctae lampades, & plumbum liquidum, in quod postmodum tyranno jubente injectus fuit, in naturalem mutatur frigiditatem. Sed quid non tentat ingeniosa crudelitas! mandat ingentem lapidem in collo alligari, sicque in mare demitti; sed lapis non secus ac folium leve supernatat, & Pantaleon firmiter super undas graditur. Non cessit tantis prodigiis obcecata mens, sed feris insanius jubet eum ad feras produci. Crudele spectaculum! sed spectabili caelo confluit tota civitas. Congrediuntur cum athleta feræ, sed illæ tamquam ratione utentes, & inducæ humanitatem, quam exuerat imperator, reverenter ad martyrem accedunt, blandiuntur, pedesque illius lingua tangentes veluti contendebant, quænam

prima ad eum accéderet, & non prius recéderet, quam martyr ei manum imposuisset, ac benedixisset.

✠. Desiderium animæ &c.

Lectio VI.

Quo viso clamabant multi: Dimittatur justus, magnus est Deus Christianorum, qui quidem solus, & verus est. Sed Maximianus nec edoctus a feris pietatem, nec tanto lumini cedens, imperat Pantaleonem in locum editum ferri, & rotæ alligatum in præceps per declivem demitti: at rota ultrice, & plures deorum opprimente cultores, ilæsus evasit: quare eum gladio occidi iussit. Accéssit lictor, oleæ plantæ illum alligat, sed cum exequeretur ictum, conversa fuit ferri acies ceræ similis; quo miraculo stupéfacti lictores ad pe-

des martyris provolanti veniam precantur, Christum aperte confitentes. Sed tandem, ne periret gloria martyrii, caput abscinditur, & statim lac pro sanguine fluxit, & plantæ oleæ, cui alligatus fuerat, fructibus onusta apparuit. Cum autem quidam fideles convenissent, sacrum corpus in suburbano cujusdam Scholastici reverenter reponunt, & quem in vita tantis prodigiis Dominus illustraverat, post obitum innumeris decoravit: inter quæ præclarum illud, quod sacer ejus cruor, qui in ampulla servatur Ravelli in regno Neapolitano, & Romæ, a primis vespers festi usque ad diem sequentem, in quo Ecclesia celebrat ejus martyrium, cum coagulatus antea existat. mirum in modum liquefieri,

& undequaque fluidum moveri cunctis cernentibus quotannis conspicitur; quod etiam accidit in portione sanguinis, qui in monasterio regali Incarnationis Monialium Sancti Augustini Matriti inter pretiosiora pignora allervatur.

℞ Stola jucunditatis &c.

In III. Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matth.

Lectio VII. C. 10.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nihil est operum, quod non revelabitur; & occultum, quod non sciatur. Et reliqua.

Homilia Sancti Hilarii Episcopi.

Comment. in Matth. can. 10. post medium.

Dominus diem judicii ostendit, quæ abstrusam voluntatis nostræ conscientiam

prodet: & ea, quæ nunc occulta existimantur, luce cognitionis publicæ detegit. Igitur non minas, non consilia, non potestates insectantium monet esse metuendas: quia dies judicii nulla hæc fuisse, atque inania revelabit. Et quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine: & quod in aure auditis, prædicite super tecta. Non legimus, Dominum solitum fuisse noctibus sermocinari, & doctrinam in tenebris tradidisse; sed quia omnis sermo ejus carnalibus tenebræ sunt, & verbum ejus infidelibus nox est.

℞. Corona aurea super caput ejus: * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, & opus fortitudinis.

℣. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus

corónam de lapide pretioso. Expressa.

Lectio. VIII.

Itaque id, quod a se dictum est, cum libertate fidei, & confessionis vult esse loquendum. Idcirco, quæ in tenebris dicta sunt, prædicari iussit in lumine: ut, quæ secreto aurium commissa sunt, super tecta, id est, excelsio loquentium præconio audiuntur. Constanter enim Dei ingerenda cognitio est, & profundum doctrinæ Evangelicæ secretum in lumine prædicationis apostolicæ revelandum, non timéntes eos, quibus cum sit licéntia in corpora, tamen in animam ius nullum est; sed timéntes potius Deum, cui perdendæ in gehénna & animæ & corporis sit potestas.

¶ Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sanguinem su-

um fudit. * Qui minas iudicum non timuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsiuit, sed ad cœlestia regna pervénit.

¶ Justum dedóxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Qui minas. Glória Patri. Qui minas.

Lectio IX.

Nolíte timére eos, qui occidunt corpus. Nullus igitur corporum nostrórum casus est pertimescendus, neque ullus interimendæ carnis admittendus est dolor; quando pro naturæ suæ, atque originis conditione resoluta, in substantiam spirituális animæ refundatur. Et quia doctrinis talibus confirmátos, opórtet liberam confitendi Dei habere constantiam, étiam conditionem, qua tenerémur, adjécit: negatúrum se cum Pat-

ri in cœlis, qui se hominibus in terra negasset: eum porro, qui confessus coram hominibus se fuisset, a se in cœlis confitendum: qualésque nos nominis sui testes hominibus fuissémus, tali nos apud Deum Patrem testimonio ejus usúros.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes.

Et per Horas.

Ant. In tormentis apparuit Christus, Pantaleónem mira dulcedine perfundens.

Psalmus. Dominus regnavit, cum reliquis de *Laudibus Dominicæ.*

Ant. Ego enim (ait Christus in habitu Hermolai) tecum sum in omnibus, quæ propter me pateris.

Ant. Cum pro licetoribus exoraret, audiuit de cœlo: Ultra non vocaberis Pantaleon, sed Pantaleémon, id est, Misericors, quia

multi per te misericórdiam consequentur.

Ant. Lac, & cruórem mártiris collum fudit, pro quo cruórem, & aquam Christus fúderat.

Ant. Pantáleon várie cruciátus júgiter canébat: Sæpe expugnavérunt me a juventute mea; étenim non potuerunt mihi.

Capitulum, Hymnus, & V. ut in Laud. de comuni un. Mart.

Ad, Benediclus, Ant.

Dixit Maximianus Pantaleóni: Quenam est ars præstigiárum, quæ tibi extinxit lámpades, et satellitibus vires abstulit? Ad quæ respondit: Meæ præstigiæ Christus est.

Oratio. Deus qui beatum Pantaleónem, ut in *Vesp. supra.*

Ad Horas, præter Antiphonas ex Laud. supra sumendas, omnia de comuni.

In II. Vesperis.

Ant. In tormentis,
ex Laud. supra. Psalmi:
Dixit Dóminus, cum
reliq. ex Domin. Et loco
ultimi Psal. Credidi.

Ad Magnificat Antiph.
Recordatus est miseri-
córdiæ Dómini, & in
conspéctu astantium
factus est illi adjutor.

XXX. JULII.

S. Hentici Imperató-
ris Conf. *Duplex.*

Omnia, ut in Breviario
die XV. Julii.

II. AUGUSTI.

S. Vincéntii a Paulo,
Conf. *Duplex.*

Omnia, ut in Brevia-
rio die XIX. Julii.

XI. AUGUSTI.

S. Christóphori Mart.
Semidup.

Lect. I. Noct: de script.
occurr. Reliqua omnia de
communi unius Mart. 2.
loco. Oratio: Præsta...
ut qui, de eodem communi.

XIII. AUGUSTI.

Ss. Hippólyti & Cas-
siáni Mart. *Semiduplex.*

Lect. I. Noct. de Script.
occurr.

Lect. 4. propria in brev.
Reliqua omnia de commu-
ni plur. Mart. 2. loco.
Oratio propria.

XIV. AUGUSTI.

S. Margaritæ Virg.
Mart. *Semiduplex ex 20.*
Julii.

Oratio. Indulgentiam.
ex communi Virg. Mart.

In I. Noct. Lect. de
Scriptura occurr.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Margarita, quæ &
Marina, Antio-
chiæ Pisidiæ, patre
Theodósio idolórum sa-
cerdóte nata, a téneris
annis Christiánæ reli-
gióni addicta, bap-
tizata est. Quæ cum
exímie esset pulchri-
túdinis a præfécito Oly-

brio adamatur. Cum que eam sibi sisti juberet, ita illam alloquitur: Tuum nobis puella & nomen, & religionem edicito. Tum illa: Margarita, inquit, vocor, genere sum nobilis, religione Christiana.

✧. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

✧. Spécie tua, & pulchritudine tua intendere, prospere procede, & regna. Et deducet.

Leclio V.

At præses, duo prima convenientia sunt, tertium vero absurditas est. Nam quid stultius, quam ut Deum sibi quis faciat crucifixum? Ad hæc virgo: Unde dic, oro, didicisti Dominum Jesum fuisse crucifixum? Tum præses: Ex libris Chri-

stianorum. Cui Margarita: Quænam vercórdia est, ut, cum in eisdem libris legatur & pæna Christi, & glória, alterum credatis, alterum respuatis.

✧. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ.

✧. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. Propterea.

Leclio VI.

His vehementer iraccensus præfectus vária tormentorum gênera in sancto illo corpúculo consumávit. Primum enim virgis cæsam, deinde úngulis torsam in cárcerem trudi jubet, ubi & spectro dæmonis appetitur, sed ad signum crucis tota vis diaboli prostérnitur. Producitur iterum virgo, & cum in confessione fidei constantior perseveráret, ardenti-

bus facibus látera ejus exurúntur. Dénique multis superáti tormentis, truncáto cápíte victórem per tot coronas spíritum cœlum excépit.

R. Afferéntur regi vírgines post eam, próximæ ejus: * Afferéntur tibi in læticia, & exultatióne.

V. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, & regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In 3. Noct. Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium: Simile est regnum cœ'órum thesauro de communi nec Virg. nec Mart.

R. 7. Hæc est virgo sapiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádis sumpsit secum óleum: * Et veniente Dómino, introívit cum eo ad nuptias.

V. Média nocte clamor factus est, ecce

sponsus venit, exíte obviam ei. Et veniente.

R. 8. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte obviam ei.

V. Prudentes vírgines aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

XVI. AUGUSTI.

Sancti Rochi, Conf.
Duplex.

Omnia de comm. Confessoris non Pontificis præter sequentia.

Oratio.

Pópulum tuum, quæsumus Dómine; continúa pietáte custódi; & Beáti Rochi suffragántibus mèritis, ab omni fac animæ, & còrporis contagióne secúrum. Per Dóminum.

In I. Nocturno: Lect. de script. occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Rochus in monte Pessuláno natus, quantà in pròximum cha-

ritate flagraret, tum maxime ostendit, cum levissima peste longe, lateque per Itáliam grassante, pátria relicta. Itálicam peregrinationem suscepit, urbesque, & oppida peragrans, se ipsum in ægrotantium obsequium impendere, animamque suam pro fratribus pónere non dubitavit. Quod Beáti viri studium, quam gratum Deo fuerit, miris sanationibus declaratum fuit. Complures enim pestilentia infectos e mortis periculo signo crucis eripuit, & integræ sanitati restituit.

℞. Honéstum fecit &c.

Lectio V.

In pátriam revérsum, virtutibus & méritis dives sanctissime obiit, ejusque obitum statim subsequuta est veneratio fidélium, quæ in Constantiensi deinde concilio magnum recepisse

dicitur incrementum, cum ad propulsandam ingruentem luem, Rochi imágo solémni pompa, omni comitante pópulo, per eandem civitatem episcopis approbántibus est deláta. Itaque ejus cultus mirifice propagátus est in universo terrarum orbe, qui eundem sibi apud Deum advérsus contagiósam luem patrónum religiósó studio adoptávit. Quibus accurate perpénis, Urbánus octavus Póntifex máximus, ut ejus dies festus iis in locis, in quibus forent ecclesiæ, Sancti Rochi nómine Deo dicátæ, officio ecclesiástico celebráretur, indúlfit.

℞. Amávit eum, &c.

Lectio VI.

Ex tractátu Sancti Augustíni Episcopi in epístolam Joánnis,

Tract 5. in Cap. 3.

Perfecta ista charitas est, ut parátus sis

mori pro fratre. Hanc ipse Dominus in se exhibuit mortuus pro omnibus; orans pro eis, a quibus crucifigebatur, & dicens: Pater ignosce illis, quia nesciunt, quid faciunt: sed si solus hoc fecit, non erat magister, si discipulos non habebat. Si quis tantam habuerit charitatem, ut paratus sit pro fratribus etiam mori, perfecta est in illo charitas. Sed nunquid mox ut nascitur, iam prorsus perfecta est? Ut perficiatur, nascitur; cum fuerit nata, nutritur; cum fuerit nutrita, corroboratur: cum fuerit corroborata, perficitur: cum ad perfectionem venerit, quid dicit? Mihi vivere Christus est, & mori lucrum: optabam dissolvi, & esse cum Christo: multo enim magis optimum, manere in carne necessarium propter vos.

Propter eos volebat vivere, pro quibus paratus erat mori.

R. Iste homo &c.

In III Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 12.

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, de commun. Conf. non Pont. 2. loco.

XVIII. AUGUSTI.

S. Agapiti Mart.

Semidup.

Lect. I. Noct. de Script. occur. Lect. 4. propria in breviario Lect. III. Nocturni vero 2. loco. Oratio propria in brev.

XIX. AUGUSTI.

S. Ludovici Tolosani

Ep. Conf. Semiduplex.

Oratio.

Deus, qui beatum Ludovicum confesorem tuum, atque Pontificem, celeste regnum terreno postponere docuisti; ac puri-

tate illibata, & eximia
in pauperes charitate
mirabilem efficere di-
gnatus es: concede no-
bis famulis tuis imita-
ri, quem colimus, ut
ejusdem virtutes æmu-
lantes in terris, co-
ronari cum ipso me-
reamur in cœlis. Per
Dominum.

*In I. Noct. Lect. de scrip-
tura occurr.*

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Ludovicus nobilissi-
mo genere natus,
patrem habuit Carolum
secundum Siciliæ re-
gem, matrem vero
Mariam Hungariæ re-
gis filiam. Adhuc puer
in sortem Domini vo-
catus, ætatis illius
posthabitis oblectamen-
tis, divino cultui sese
totum mancipavit. De-
cimum quartum agens
annum, una cum duobus
fratribus, pro ge-
nitōris libertate in bel-

lo navali a rege Ara-
goniæ captis, obles-
ductus in Cataloniā,
Barcinone apud Minō-
res Sancti Francisci fe-
re septennio est com-
moratus, sub eorūque
disciplina in scientiā-
rum studiis, ac sacræ
pæginæ adipiscenda e-
ruditione eo progressus
est, ut constans fuerit
opinio, ipsi potius
fuisse divinitus infusus,
quam humanitus acqui-
situs. Verum majori
conatu cœlestis magi-
stri doctrina spiritum
instruere anhelans, ci-
liciis, jejuniis, ferreis
flagellis carnem affli-
xit; assidua interim
evangelicæ veritatis
meditatione, contemp-
nibilia mundi spernere
edoctus, regalis solii
fastum calcare delibe-
ravit, ac de seraphico
amplectendo instituto,
raro humilitatis exem-
plo, votum emisit

✠. Inveni David &c.

Lectio V.

Ecclésiasticæ militiæ adscriptus, & ad sacros ordines deinde promotus, ut, quod mente statuerat, opere firmaret, juri primogenituræ renunciavit, & regno. Cumque votum, quod Barcinone voverat, in monte Pessulano frustra adimplere satageret, illius cœnobii fratribus timore regis patris eum recipere non audentibus, sollemniter renovavit. Mox ad ecclesiam Tolosanam a Bonifacio octavo, quamvis invitus, assumptus, Romamque accersitus, & ab eodem honorifice exceptus, electioni de se factæ nullatenus se assensurum declaravit, donec votum, quo se obstrinxerat, Deo reddidisset. Quare, annuente Pontifice, habitu Ordinis Minorum, quem semper postea retinuit, ri-

te suscepto, in manibus Episcopi Portuensis, tunc ejusdem Ordinis Generalis Magistri, professionem emisit; hisque peractis, Apostolicis mandatis humiliter obtemperans, Episcopus Tolosanus passus est consecrari.

R. Posui adiutorium &c.

Lectio VI.

Tolosam ad illius ecclesiæ regimen profectus, spiritali animarum lucro totus incubuit: utque ministerium apostolicum integre ac diligenter impleret, salutariis monitis, illibataque vitæ exemplo peccatores ad poenitentiam revocavit, pluresque Judæos atque gentiles assidua verbi Dei prædicatione ad orthodoxam fidem convertit. Ecclesiasticam disciplinam ubique in commissa sibi diocesi promovit, ac restauravit.

Liberális in páuperes, viginti quinque ex eis domi quotidie áluit. Puritatem usque ad obitum a pueritia nitidissime custodivit. Humilitatis tandem, charitatis, atque omnium virtutum ornamento decórus annum trigésimum tertium ætatis agens, Brincolæ provinciæ arce, ardenti febre corréptus, ad Dómini sui amplexum, quem in votis semper habúerat, emigrávit. Magnis deinde in Ecclesia méritis clarum, & miraculis illústrem, inter quæ plures mortui ejus intercessióne ad vitam revocati numerántur. Joánnes vigésimus secundus in sanctórum número retulit. Sancti viri corpus Valentíæ in Ecclesia metropolitána repósitum, ibi non intermisso pietatis cultu a fidelibus devóte venerátur.

R. Iste est, qui ante.
In III. Noñ. Homilia
in Evang. Vigilate, de
communi Confessoris Pon-
tificis 2. loco.

XXI. AUGUSTI.

Ss Donati et Sociórum
Mart. Duplex.

Oratio: Deus, qui nos
concédis, de communi
plur. Mm.

Lecl. 1. Noñ. de Script.
occurr. Reliq. de eodem
comm. 2. loco.

XXVI. AUGUSTI.

S. Hyacinthi Conf.
Duplex.

Omnia, ut in breviario
die XVI. Aug.

XXVII. AUGUSTI.

Translatio Cóporum
Ss. Hermagoræ & For-
tunati Mart. Duplex.

Omnia de communi plur.
MM. 1. loco, præter
Orationem.

Oratio.

Deus, qui gloriósa
beatórum márry-
rum tuórum Hermá-

gorz, & Fortunati die venerando colli-
reliqui membra nobis famulis mus; ipsorum beati-
tuis revelare dignatus tudini, te conceden-
es; concede propitius: te, adjungi mereamur.
ut, qui eorum corpo- Per Dominum.
rum translationem ho-

reliquiarum

OFFICIA

quærenda in Appendice hujus libelli.

De Pretioso Sanguine D. N. J. C.

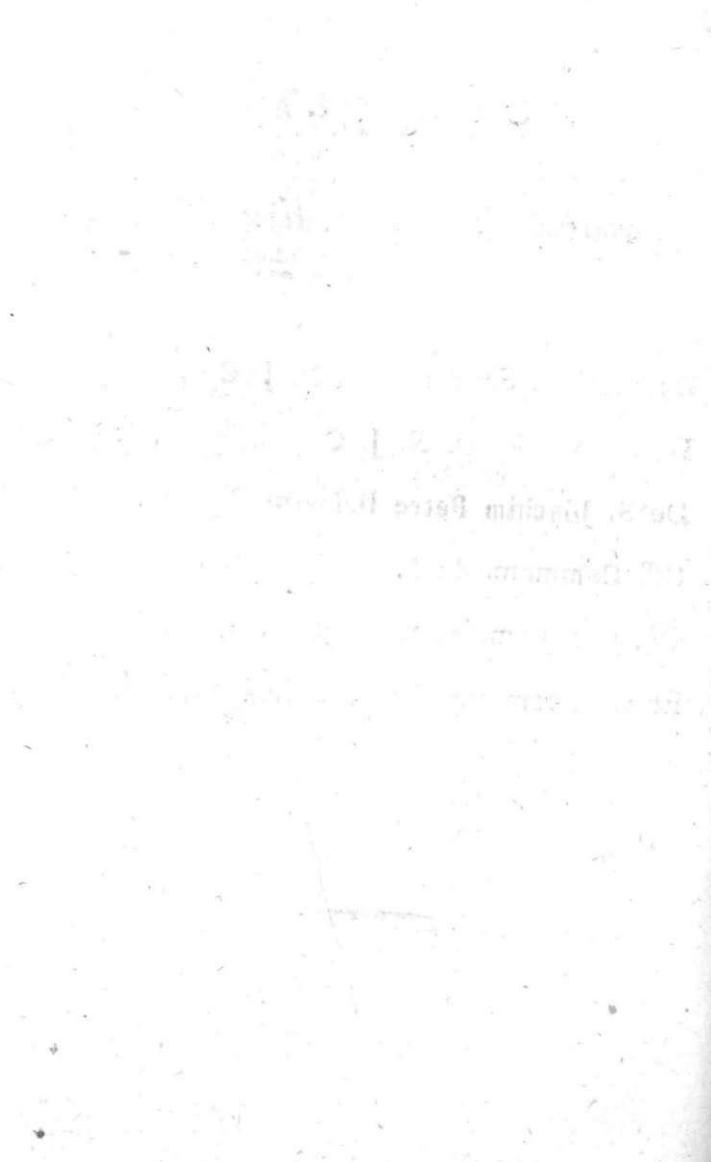
De Ss. Corde D. N. J. C.

De S. Jóachim Patre Desparæ V.

Off. Commem. de Ss. Corpore Christi.

Off. Commem. de Concept. B. M. V.

Et Commemoratio de S. Nicoláo Ep.

O F F I C I A
D I O E C E S I S
L A B A C E N S I S
A D P A R T E M B R E V I A R I I
A U T U M N A L E M.

I. SEPTEMBRIS.

S. Ægidii Abbátis
Conf. *Semiduplex.*

Oratio: Intercéssio,
de communi Conf. abbat.

*In I. Noct. Lectiões de
script. occurr. cum RR. de
comm. non Pont.*

*In II. Noct. Lectio 4.
in brev. propria: Ægidius
Atheniensis &c. Resp.
Honéstum. Lect. 5. De-
ridétur &c. Resp. Ama-
vit. Lect. 6. At contra
&c. Resp. Iste homo.*

*In III. Noct. Lect. de
comm. abbat. in Evang.
Ecce nos reliquimus,
cum Responsoris.*

*In Laud. fit commem.
Ss. 11. Fratrum mart.
ut in breviario.*

III. SEPTEMBRIS.

Ss. Euphémia, Doró-
theæ, Theclæ, & Erás-
mæ Virg. Mm. *Duplex.*

*In utrisque Vesperis & in
Laudibus:*

✠. Adducentur Regi vir-
gines post eam:

R. Próximæ ejus affe-
réntur tibi.

Antiph. Prudentes vír-
gines aptate vestras
lâmpades: ecce spon-
sus venit, exíte ób-
viam ei.

Oratio: Da nobis mi-
séricors Deus; sanctis
virginibus, & martyri-
bus tuis Euphémia,
Doróthea, Thecla, &
Erásma intercedénti-
bus, cœléstis gráciæ
abundantiã: ut eárum
passio celebrata; præ-

fentis vitæ subsidium
cónferat, & æternæ.
Per Dominum.

In I. Nocturno.

*Lectioes de Scriptura
occur. cum Resp. de com-
muni Virg.*

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Euphémia, Doróthea,
Thecla, & Erasma
virgines Aquilejenses
nóbiliter progénitæ,
quarum prióres Valén-
tii filiæ, hóminis ido-
latriæ addícti, se-
quentes vero Valenti-
niáni ejúsdem frátris,
Christi nomen profitén-
tis, cujus studio omnes
in Christiána fide eru-
diebántur. Quadam ve-
ro die, cum suppliciter
efflagitarent, ut Natisi
flúminis lustrálibus un-
dis, baptísmatis desidé-
rio, ablueréntur, pré-
cibus Deo oblátis, in-
signi prodígio flumen
divínitus cursum remo-
ratur, ac tándiu cón-
stitit, donec eádem

hora adveniénte Va-
lentiniano, ac beáto
Hermàgora Epíscopo,
còntínuo baptizántur,
& vírgines Deo conse-
crántur. Cum interim
Valéntius Euphémiam,
& Dorótheam nubén-
das destináisset, respuunt
illæ terrénas nuptias,
cœlésti sponso dicátæ.
His gènitó audíctis in-
fániens, arrépto gládio,
utrámque aggreditur:
at illæ furéntis patris
e má nibus elápsæ ad
Valentiniánum pátrum
confúgiunt, quas ipse
cum filiábus in suæ
domus látebris ábdidit.
Verum fraude servi de-
téc tæ, qui statim a
dæmone arréptus in
Natísium flúviom se
præcípitem dedit, ab
ipso Valéntio insequen-
te orántes deprehénsæ
Servásto præsidi pro
Christiáno nómine pu-
niéndæ tradúntur.

R. Propter verita-
tem &c.

Lectio V.

Delatas sibi virgines præses, ut eas vidit blanditiis ad apostasiam attrahi non potuisse, imperat primum nudas flagellis cædi, in verso mox corpore suspendi, & mal-leis capita eousque contundi, quo sanguis e naribus copiose diffu-eret: sed omnibus cruciatibus fortiores carceri mancipandas decrevit. Sequenti mane, quia a vulneribus incolumes cernebantur, horratur Servastus pro accepto beneficio diis litare, quorum pietati salutem debere suadebat; at illæ solum Jesum Dei filium cælestem medicum confidentur, & prædicant. Jubet intérea præses easdem equuleo suspendi, latera lampadibus aduri, ac tandem mamillas crudeliter amputari, quæ canibus devorandæ

projectæ singulâri ab ipsis custodia venerantur. Iterum igitur carceribus occluduntur, & altera die nudæ circumducuntur per urbem; sed orante sancta Euphémia, Angelus Domini singulas candida stola superinduit, ac pristinae incolumitati restituit; quin & novum contulit decorem, cum in earum corporibus nec plagarum vestigia apparerent, & vultus earum solis instar enitescerent.

R. Dilexisti &c.

Lectio VI.

Tantis prodigiis, virginumque constantia nil commotus præses, ut audivit irridentes inania deorum simulacra, capite plec-tendas mandavit; quam impiam sententiam in filias, & neptes Valéntius ipse sese obtulit exequuturum. Adit ergo altissimam turrim,

ubi filias eximie pulchritudinis anteacto tempore aliquamdiu custodierat, ibique propriis manibus omnium capita obtruncavit, & in præterfluentem Nativum dejecit: Divinam tamen ultionem immanis adeo facinoris vindicem sensit, ingenti illico terræ motu turri concussa, igneque cœlitus obruente, qui Valentium, ejusque comites, & turrim ipsam a fundamentis incendit. Cum autem noctu Valentini anus cum Sancto Hermagora beatarum virginum corpora, & capita inquisiturus descenderet prope flumen; ecce navicula apparuit sacris pignoribus onusta, quæ a duobus juvenibus ingemis specie, & luminis, navem ducentibus, sancto antistiti oblata, ab eo honorifico sepulcro, religioso cle-

ri comitatu, domus ejusdem Valentini in ecclesiam consecrata, condita sunt.

R. Afferentur. &c.

In III Nocturno Evang. Accesserunt ad Jesum, de com. Virg. 2. loco.

IV. SEPTEMBRIS.

S. Rosaliæ Virginis Panormitanæ. Duplex.

Omnia de communi Virginum primo loco præter ea, quæ sequuntur.

Oratio: Exaudi nos Deus salutaris noster: ut sicut de beatæ Rosaliæ virginis tuæ festivitate gaudemus; ita piæ devotionis erudiamur affectu; & ejus intercessione ab iracundiæ tuæ flagellis misericorditer liberemur. Per Dominum.

In I. Nocturno Lectio- nes de Script. occur. cum R. R. de communi Virg.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Rosalia virgo, orta Panormi ex no-

bili genere, suam originem trahens a Carolo Magno, in Quisquinæ montem quadraginta circiter mille passibus distantem sola secedens, paternæ domus opes, delicias, ac spem majoris amplitudinis ob propinquitatem & benevolentiam regum Siciliæ contemnens, cum tetricæ rupis horróre, & asperitate commutavit: inque antrum, cui tunc unicus, & quidem angustus aditus e superiori loco patebat, intrepide descendit, ea mente, quam caracteribus saxo insculptis adhuc patentibus expressit: Ego Rosalia Sinibaldi Quisquinæ & Rosarum domini filia, amore Domini mei Jesu Christi in hoc antro habitare decrevi. Qua inscriptione oculis obversante susceptæ vitæ propositum altius cordi infi-

gere, ac divinæ benevolentiae signa, ad castissimæ mentis blandimenta vicissim provocare consuevit.

R. Propter veritatem. &c.

Lectio V.

In hac specu subterranea sibi & mundo emortua, consépultaque Jesu Christo, ut soli Deo viveret, diu noctuque latuit, cavens præcipue in montibus paterni principatus, ne forte agnita in domum, urbemque patriam abduceretur invita. Callidas dæmonum insidias, quæ asperæ vitæ tædium, & solitudinis horrorem animo ingerébant, acriter sæviendo in se, ferrea catæna, vigiliis, & humi cubatione, forti animo superasse antiquæ icones significant; cumque humanis destituta præsidiis, nihil solatii aliunde

hauriret, quam e cœlo; Dóminus, qui consolatur, & coronat sanctos suos, angélicis deliciis illam sæpius recreabat.

R. Dilexisti. &c.

Leslio VI.

Cœlesti deinde consilio ex antro Quinquenensi in horridiorē speluncam peregrini montis tribus fere mille passibus procul Panormo Rosalia se transtulit, ut, quo difficiliorem pugnam secum ipsa committeret e conspectu Domus paternæ, eo laudabilius de contemptis mundi illécebris triumpharet. Latébat ibi ad partem lævam angustus concavus, quem eadem post repertas ejus reliquias illuc venanti, cui se videndam præbuit, dixit esse suam cellam peregrinam, ubi multum ætatis exegisset. Hic tamquam columba in

foraminibus petræ gemens in cœlestium rerum contemplatione defixa, ad perfectissimam divini amoris normam in solitudine vitam traduxit, & sanctissime perennibus charitatis rosis, & virginitatis liliis coronata deposuit pridie Nonas Septembris. Cujus corpus Urbano octavo Pontifice máximo divinitus anno Jubilæi totius Siciliæ plausu repertum, illam a peste liberavit.

R. Afferentur &c.

In III. Nocturno Lesl. de 10. virg. ex communi Virg. i. loco.

VI. SEPTEMBRIS.

S. Joannæ Franciscæ Tremiot de Chantal, Fundatricis Ordinis Monialium de Visitatione S. Mariæ.

Duplex minus. ex 21. Aug.

Omnia de communi nec Virg. nec Martyrum, præter ea, quæ sequuntur.

Oratio: Omnipotens & misericors Deus; qui beatam Joannam Franciscam tuo amore succensam admirabili spiritus fortitudine per omnes vitæ semitas in via perfectionis donasti; quique per illam illustrare ecclesiam tuam nova prole voluisti; ejus meritis & precibus concede; ut qui infirmitatis nostræ consilii de tua virtute confidimus: cœlestis gratiæ auxilio cuncta nobis adversantia vincamus. Per Dominum nostrum.

*In I. Nocturno Lectio-
nes de Script. occurr. cum
R. R. de communi nec Vv.
nec Mm.*

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Joanna Francisca Frémiet a Chantal, Divi-
vione in Burgundia cla-
rissimis orta natalibus
ab ineunte ætate exi-
miæ sanctitatis non

obscuras edidit signi-
ficationes. Eam enim
vix quinquennem no-
bilem quendam Cal-
vinistam solida supra
ætatem argumentatio-
ne perstrinxisse ferunt,
collatumque ab eo mu-
nusculum flammis illi-
co tradidisse in hæc
verba: En quomodo
hæretici apud inferos
comburentur, qui lo-
quenti Christo fidem
detractant. Matre or-
bata Desparæ Virginis
tutelæ se commendá-
vit, & famulam, quæ
ad mundi amorem eam
alliciebat, ab se rejé-
cit. Nihil puerile in
móribus exprimens,
a sæculi deliciis abhòr-
rens, martyriumque
anhelans, religioni ac
pietati impense studé-
bat. Baróni de Chan-
tal nuptui a patre trá-
dita, virtutibus omni-
bus excolendis operam
dedit, liberos, famu-
los, aliosque sibi sub-
jectos in fidei doctri-

na, bonisque moribus imbuere satagens, profusa liberalitate pauperum inopiam sublevabat, annona divinitus non raro multiplicata; quo factum est, ut nemini se unquam Christi nomine roganti stipem abnegaturam spoponderit.

R. Propter veritatem. &c.

Lectio V.

Viro in venatione interempto, perfectioris vitae consilium iniens, continentiae voto se obstrinxit. Viri necem non solum æquo animo tulit, sed in publicum indultæ veniæ testimonium occisoris filium e sacro fonte suscipere sui victrix elegit. Modica familia, tenui victu, atque vestitu contenta, pretiosas vestes in pios usus convertit. Quidquid a domesticis curis supererat temporis, precibus,

piis lectionibus, laborique impendebat. Nunquam adduci potuit, ut alteras nuptias, quamvis utiles & honorificas, iniret. Ne autem a proposito castimoniae observandæ in posterum dimoveretur, illius voto innovato, sanctissimum Jesu Christi nomen candenti ferro pectori insculpsit. Ardenti-
us indes caritate fervescens, pauperes, derelictos, ægros, teterrimisque morbis infectos ad se adducendos curabat; eosque non hospitio tantum excipiebat, solabatur, fovebat; veram etiam sordidas eorundem vestes depurgebat, laceras reficiebat, & manantibus foetido pure ulceribus labia admove-re non exhorrebat.

R. Dilexisti &c.

Lectio VI.

A Sancto Francisco Salésio, quo spi-

ritus moderatôre usa fuit, divînam voluntatem edôcta, proprium paréntem, socerum, filium dénique iplum, quem etiâ vocationi obfisténtem sua e domo egrédiens pédibus calcâre non dubitâvit, invicta constantiâ deseruit, & sacri institûti Visitationis Sanctæ Mariæ fundaménta jecit. Ejus institûti leges integerrime custodivit; & adeo paupertatis fuit amans, ut vel necessaria sibi deesse gauderet. Christianæ vero animi demissionis, & obediéntiæ, virtutum dénique omnium perfectissimum exemplar se præbuit. Altiores in corde suo ascensionés dispónens, arduissimo efficiendi semper id, quod perfectius esse intelligeret, voto se obstrinxit. Dénique sacro Visitationis instituto e-

jus potissimum ôpera longe latèque diffuso, verbo, exemplo, & scriptis etiâ divîna sapiéntia refértis ad pietatem, & caritatem sorôribus excitâti, méritis referta, & Sacraméntis rite susceptis, Molíni anno milésimo sexcentésimo quadragésimo primo, die décima tértia Decémbris migrâvit ad Dóminum, ejusque animam occurrénte sancto Francisco Salésio in cœlos deferri sanctus Vincéntius a Paulo procul distans aspéxit. Ejus corpus postea Annécium translátum fuit; eâque miraculis ante & post obitum claram Benedictus décimusquartus Beatórum, Clemens decimustértius albo Sanctorum adjécit. Festum autem ejusdem diem duodécimo Calédas Septémbris ab univér- sa Ecclesiâ Clemens dé-

cimusquartus Póntifex
máximus celebrári præ-
cépit.

R. Fallax gratia.&c.

In III. Nocturno,
Homilia in Evang. Si-
mile est regnum cæ-
lórur thesauro, ut in
communi non Virginum.

VII. SEPTEMBRIS,

S. Anastásii, Mart.
Duplex.

Oratio: Præsta --- ut
qui, de communi unius
Mart.

In I. Noct. Lect. de
Script. occ. Omnia reli-
qua de eodem comm. 2. loco

IX. SEPTEMBRIS.

Ss. Hermógenis &
Fortunáti Mm. Duplex.

Oratio: Deus, qui
nos concédís, de com-
muni plur. Mart.

In I. Noct. Lect. de
Script occur.

In II. Noct. Lect. de
eod. comm. 1. loco.

In III. Noct. vero
2. loco.

XI. SEPTEMBRIS.

S. Daniélis Prophé-
tæ Conf. Duplex.

Oratio: Deus, qui
nos, de communi Conf.
non Pont.

In I. & II. Noct.
Lect. ex Dom. 3. Novem-
bris. In III. Noct. ex
Dom. ultima post Pent.
Reliqua de communi Conf.
non Pont.

XII. SEPTEMBRIS,

S. Pelágii Mart.
Duplex.

Oratio: Præsta,
quæst. omn. Deus, ut,
qui, de communi un. Mart.

In I. Noct. Lectiones
de Script. occur. Reliq.
omn. de eodem communi
1. loco.

XIII. SEPTEMBRIS.

Ss. 7 Dormiéntium
Mm. Semiduplex.

Oratio: Deus, qui
nos concédís, de commu-
ni plur. Mart.

In I. Noct. Lect. de
Script. occur. Reliq. omn.
de eodem comm. 2. loco.

XVII. SEPTEMBRIS.

S. Joséphi Calasánc-
tij Conf. Duplex.

Oratio: Deus, qui per Sanctum Joséphum confessorum tuum ad erudiendam spiritum intelligentiæ, ac pietatis juventutem, novum ecclesiæ tuæ subsidium providere dignatus es: præsta, quæsumus; nos ejus exemplo, & intercessione ita facere, & docere; ut præmia consequamur æterna. Per Dominum nostrum. &c.

In I. Noct. Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Joséphus Calasáncius a Matre Dei, Petralæ in Aragónia, nobili genere natus, a teneris annis futuræ in pueros charitatis, & eorum institutionis iudicia præbuit.

Nam adhuc parvulus, eos ad se convocatos, in mysteriis fidei, & sacris precibus erudiebat. Humanis, divinisque litteris egregie doctus, cum studiis theologicis Valentiniæ operam daret, nobilis, potentisque foeminae illecebris fortiter superatis, virginitatem, quam Deo voverat, inoffensam insigni victoria servavit. Sacerdos ex voto factus, a compluribus Episcopis in Castellæ Novæ, Aragóniæ, & Catalauniæ regnis in partem laboris adscitus expectationem omnium vicit, pravis ubique moribus emendatis, ecclesiastica disciplina restituta, inimicitiis, cruentisque factionibus mirifice extinctis. At cœlesti visione, & Dei voce frequenter admonitus Romam profectus est. &c. Honestum. &c.

Lectio V.

In Urbe summa vitæ asperitate, vigiliis, & jejuniis corpus affligens, in orationibus, & cœlestium rerum contemplatione dies, noctesque versabatur, septem ejusdem Urbis ecclesias, singulis fere noctibus obire solitus: quem inde morem, complures annos servavit. Dato piis sodalitatibus nomine, mirum, quanto ardore pauperes, infirmos, potissimum autem carceribus detentos, eleemolinis, omni que pietatis officio sublevaret. Lue, urbem depopulante unacum Sancto Camillo, tanto fuit actus impetu charitatis, ut præter subsidia ægroris pauperibus large collata, ipsa etiam defunctorum cadavera suis humeris tumulanda transferret.

Verum cum divinitus accepisset, se ad informandos intelligentiæ, ac pietatis spiritu adolescentulos, præcipue pauperes, destinari, Ordinem clericorum Regularium pauperum Matris Dei scholarum Piarum fundavit, qui peculiarem curam circa puerorum eruditionem ex proprio instituto profiterentur; ipsumque Ordinem Clementi octavo, Paulo quinto, aliisque summis Pontificibus magnopere probatum, brevi tempore per plurimas Europæ provincias, & Regna mirabiliter propagavit. In hoc autem tot labores perpessus est, ac tot ærumnas invicto animo toleravit, ut omnium voce miraculum fortitudinis, & Sancti Jobi exemplum diceretur.

R. Amavit eum &c.

Lectio VI.

Quamvis Ordini universò præesset, totisque viribus ad animarum salutem incumbere, nunquam tamen intermisit pueros, præsertim pauperiores, erudire, quorum scholas verrere, eosque domum comitari consuevit. In eo summæ patientiæ, & humilitatis munere, valetudine etiam infirma, duos & quinquaginta annos perseveravit: dignus propterea, quem crebris Deus miraculis coram discipulis illustraret, & cui Beatissima Virgo eum puero Jesu illis orantibus benedicente appareret. Amplissimis interim dignitatibus repudiatis, prophetia, abdita cordium & absentia cognoscendi donis, & miraculis clarus, deiparæ Virginis, quam singulâri

pietate & ipse ab infanzia coluit, & suis maxime commendavit, aliorumque cœlitum frequenti apparitione dignatus, cum obitus sui diem, & Ordinis tunc prope universi restitutionem, atque incrementum prænucciasset, secundum & nonagesimum annum agens, Romæ obdormivit in Domino octavo Kalendas Septembris anno millesimo sexcentesimo quadragésimo octavo. Ejus cor, & lingua post sæculum integra, & incorrupta reperta sunt. Ipse vero, multis post obitum quoque signis a Deo illustratus primum a Benedicto decimo quarto Beatorum cultu decoratus fuit, ac deinde a Clemente decimo tertio inter Sanctos sollemniter est relatus.

¶. Iste homo &c.

In III. Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII. C. 18.

In illo tempore accesserunt discipuli ad Jesum dicentes: Quis putas major est in Regno cœlorum? Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

In Cap. 18. Matth. Homilia 60.

Videte, ne aliquem istorum contempseritis parvulorum, quia eorum Angeli Patris mei faciē semper aspiciunt, & quia ego propter eos veni, & hæc Patris mei voluntas est. Ad tuēdos, conservandōsque pusillos diligentiores nos reddit. Pērspicis, quam ingētia in tutelam tenuium mœnia erexit; & quantum studiū, curāque hā-

beat, ne perdantur; tum quia sup̄rmas decipiētibz eos pœnas statuit, tum quia summam pollicetur mercedem his, qui curam eorum suscipiunt: idque tam suo, quam Patris exēplo corroboret.

✠. Iste est &c.

Lectio. VIII.

Dominum igitur etiam nos imitemur, & nihil pro fratribz omittāmus etiā eorum, quæ humilia, viliāque nimium videntur: sed si administratiōe nostra etiā opus fuerit, quamvis tenuis, atque abjectus quidem, cui administrandum sit, fuerit, quamvis ardua nobis res, atque laboris plena esse videatur; omnia hæc pro fratris salute tolerabiliōra, faciliōraque, oro, videantur. Tanto enim studiō, tantāque

cura Deus dignam esse animam ostendit, ut neque Filio suo pepererit.

V. Sint lumbi &c.

Lectio IX.

Si non est nobis satis ad salutem, quod virtuosè ipsi vivamus, sed oportet aliorum salutem re ipsa desiderare; cum neque nos recte vivamus, neque alios hortemur, quid respondēbimus? quæ nobis spes salutis reliqua erit? quid majus, quam animis moderari, quam adolescentulorum fingere mores? Omni certe pictore, omni certe statuatio, cæterisque hujusmodi omnibus excellentiorem hunc ducō, qui juvenum animos fingere non ignoret.

Te Deum laudamus.

XVIII. SEPTEMBRIS.

S. Joséphi a Cupertino Confessoris. Duplex.

In I. Vesperis

Ad Magnificat. Antiph.
Mortuus sum, & vita mea est abscondita cum Christo in Deo.

Oratio: Deus, qui ad unigenitum Filium tuum exaltatum a terra, omnia trahere disposuisti: perfice propitius; ut meritis, & exemplo Seraphici confessoris tui Joséphi; supra terrenas omnes cupiditates elevati ad eum pervenire mereamur; Qui tecum vivit, & regnat &c.

In I. Nocturno.

Lectio I.

De Epistola secunda Beati Pauli Apostoli ad Corinthios.

Capit. 4. v. 6. ad 12.

Deus, qui dixit de tenebris lucem splendescere, ipse illuxit in cordibus nostris ad illuminationem scientiæ claritatis Dei, in facie Christi Jesu. Habemus autem thesaurum istum

in vasis fictilibus: ut
 sublimitas sit virtutis
 Dei, & non ex nobis.
 In omnibus tribulatio-
 nem patimur; sed non
 angustiamur: aperi-
 mur; sed non destitui-
 mur: persecutionem
 patimur; sed non de-
 relinquimur: deici-
 mur; sed non perimus:
 semper mortificatio-
 nem Jesu in corpore
 nostro circumferentes,
 ut & vita Jesu manife-
 stetur in corporibus
 nostris. Semper enim
 nos, qui vivimus, in
 mortem tradimur prop-
 ter Jesum: ut & vita
 Jesu manifestetur in
 carne nostra mortali.

R. Euge serve bone
 &c.

Leclio II.

Cap. 5. v. 1. ad 9.

Scimus enim, quoni-
 am si terrestris do-
 mus nostra hujus ha-
 bitationis dissolvatur,
 quod ædificationem ex

Deo habemus, domum
 non manufactam, æ-
 ternam in cælis. Nam
 & in hoc ingemiscimus,
 habitationem nostram,
 quæ de cælo est, su-
 perindui cupientes: si
 tamen vestiti, non nu-
 di inveniámur. Nam
 & qui sumus in hoc
 tabernáculo, ingemif-
 cimus gravati; eo quod
 nolumus expoliari, sed
 supervestiri; ut absor-
 beatur, quod mortale
 est, a vita. Qui autem
 efficit nos in hoc ipsum,
 Deus, qui dedit nobis
 pignus spiritus. Au-
 dentes igitur semper,
 scièntes, quoniam, dum
 sumus in corpore, per-
 egrinámur a Domino:
 (per fidem enim am-
 bulámus, & non per
 speciem). Audemus au-
 tem, & bonam vo-
 luntatem habemus ma-
 gis peregrinari a cor-
 pore, & præsentes
 esse ad Dóminum.

R. Justus &c.

Lectio III.

Cap. 12. v. 1. ad 10.

Si gloriari oportet (non expedit quidem) veniam autem ad visiones, & revelationes Domini. Scio hominem in Christo ante annos quatuordecim (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit) raptum hujusmodi usque ad tertium coelum, Et scio hujusmodi hominem (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit) quoniam raptus est in Paradisum, & audivit arcana verba, quae non licet homini loqui. Pro hujusmodi gloriabor, pro me autem nihil gloriabor, nisi in infirmitatibus meis. Nam & si voluero gloriari, non ero insipiens: veritatem enim dicam: parco autem, ne quis me existimet su-

pra id, quod videt in me, aut aliquid audit ex me. Et ne magnitudo revelationum extollat me, datus est mihi stimulus carnis meae angelus Sathanae, qui me colaphizet. Propter quod ter Dominum rogavi, ut discederet a me: & dixit mihi: Sufficit tibi gratia mea; nam virtus in infirmitate perficitur. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi. *¶* Iste cognovit &c.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Josephus a Cupertino, Oppido in Salentinis diocesis Neritonensis, anno reparationis salutis millesimo sexcentesimo tertio, piis ibidem parentibus ortus, Deique amore praeventus, pueritiam, atque adolescentiam,

summa cum simplicitate morumque innocentia transégit. A diuturno, molestoque morbo patientissime tolerato desparæ Virginis ope liberatus, se totum pietatis operibus, ac excolendis virtutibus dedit: utque Deo ad majora vocanti se intimius conjungeret, Ordini Seraphico nomen dare constituit. Post varios eventus voti tandem compos factus, apud Minores conventuales in cenobio cryptulæ, inter laicos primum ob literarum imperitiam, deinde inter clericos Divina dispositione connumeratus est. Sacerdotio post solèmnia vota initiatus, perfectius sibi vitæ institutum proposuit. Quamobrem mundanis quibuscunque affectibus, terrenisque rebus penè ad vitam necessariis illico a se abdicá-

tis, ciliciis, flagellis, catenis, omni demum asperitatum, ac poenarum genere corpus afflixit; spiritum vero sanctæ orationis, altissimæque contemplationis assiduitate dulciter enutrivit. Hinc factum est, ut charitas Dei, quæ jam erat in ejus corde a prima ætate diffusa, miro, planèque singulâri modo indies coruscâverit.

R. Honestum &c.

Lectio V.

Eluxit præcipue ardentissima ejus charitas in ecstasibus ad Deum suavissimis, stupendisque raptibus, quibus frequenter afficiebatur. Mirum autem, quod alienato a sensibus animo statim ab ecstasi eum revocabat sola obedientia. Hanc quippe virtutem eximio studio prosequébatur, dicere solitus, se ab ea veluti cæcum circumdûci, &

mori potius velle, quam non obedire. Paupertatem vero seraphici patriarchæ ita æmulatus est, ut morti proximus prælato suo asserere vere potuerit, se nihil habere, quod more Religiosorum resignaret. Itaque mundo, sibi-que mortuus, vitam Jesu manifestabat in carne sua, quæ, dum in aliquibus ex turpitudine obscœnum flagitium sentiebat, prodigiosum de se efflabat odorem, indicium nitidissimæ illius puritatis, quam immundo spiritu vehementissimis tentationibus frustra obnubilare diu conante, servavit illæsam, tum arcta sensuum custodiâ, tum jugi corporis maceratione, tum denique speciali protectione purissimæ Virginis Mariæ, quam matrem suam appellare consue-

vit, ac veluti matrem dulcissimam intimo cordis affectu venerabatur, eamque ab aliis venerari exoptabat, ut cum ejusdem patrocínio, sicut ipse agebat, omnia bona consequerentur.

R. Amavit &c.

Leſio VI.

Hæc beati Josephi sollicitudo, a sua erga proximos charitate prodibat; tanto enim animarum zelo exardēbat, ut omnium salutem modis omnibus instantissime procuraret. Extēdens pateriter charitatem suam in proximum, sive pauperem, sive infirmum, sive quacunque alia tribulatione vexatum, quantum in ipso erat, illum recreabat. Nec alieni erant ab ejus charitate, qui objurgationibus, probris, omnisque generis injuriis ipsum appete-

rent: nam eâdem patientia, mansuetudine, vultusque hilaritate talia excipiebat, qua tot inter, ac tantas vicissitudines resplenduit, dum vel moderatorum Ordinis, vel sacræ Inquisitionis iussu, hac illac errare, versari, qua coactus est. Quanquam vero populi non solum, sed viri principes eximiam ejus sanctitatem, & superna charismata admirarentur; ea nihilominus erat humilitate, ut magnum se peccatorem reputans, Deum enixe deprecaretur, ut sua ab eo illustria dona removeret: homines vero exoraret, ut in eum locum mortuum ejus corpus injicerent, ubi memoria sui esset prorsus oblitterata. At Deus, qui ponit humiles in sublimē, quique servum suum, dum viveret, cœlesti sapientia, pro-

phetia, cœdium per-
scrutatiōe, curatiō-
num grātia, cœteris-
que donis cumulatiſſi-
me exornāverat, ejus
quoque mortem iis,
quibus ipse antea præ-
dixerat, loco, ac tē-
pore, anno ætatis suæ
sexagésimo primo,
Auximi in Picēno,
pretiōsam reddidit, se-
pulchrūque gloriō-
sum. Illum dēnique
etiam post obitum mi-
rāculis coruscātem,
Benedictus decimus
quartus Beatorum,
Clemens decimus tēr-
tius Sanctōrum fastis
adscrīpsit; ejus autem
officiū, & missam,
Clemens decimus quar-
tus ejusdem Ordinis,
ad universam Ecclesi-
am extendit.

✠. Iste homo &c.

In III. Nocturno.

Lectio Sancti Evan-
gēlii secundum Mat-
thæum.

Cap. 22.

Lectio VII.

In illo tempore loquebatur Iesus principibus sacerdotum, & Phariseis in parabolis dicens: Simile factum est regnum coelorum homini regi, qui fecit nuptias filio suo. Et reliqua.

Homilia Sancti Gregorii Papae.

Lib. 2. Homiliar. Homil. 38. circa medium.

Quia jam largiente Domino nuptiarum domum, id est, sanctam Ecclesiam, intrastis; solenter, fratres aspiciate, ne aliquid de mentis vestrae habitu rex ingrediens reprehendat. Cum magno enim cordis timore pensandum est, quod protinus subditur: Intravit autem rex, ut videret discumbentes, & vidit ibi hominem, non vestitum veste nuptiali. Quid, fratres charissimi, exprimi per

nuptialem vestem putamus? Si enim vestem nuptialem baptisma, vel fidem dicimus, quis sine baptismo, & fide has nuptias intravit? Eo enim ipso foris est, qui necdum credidit. Quid ergo debemus intelligere nuptialem vestem nisi charitatem? Intrat enim ad nuptias, sed cum nuptiali veste non intrat, qui in sancta Ecclesia assistens fidem habet, sed charitatem non habet. Recte enim charitas nuptialis vestis vocatur, quia hanc in se Conditor noster habuit, dum ad sociandam sibi Ecclesiae nuptias venit.

¶. Iste est, qui &c.

Lectio VIII.

Sola quippe dilectione Dei actum est, ut ejus unigenitus mentes sibi electorum hominum uniret. Unde & Joannes dicit: Sic

enim diléxit Deus mundum, ut Filium suum unigénitum daret pro nobis. Quia ergo per charitatem venit ad homines, eandem charitatem inuénit vestem esse nuptialem. Omnis ergo vestrum, qui in Ecclesia positus Deo credidit, jam ad nuptias intrávit, sed cum nuptiali veste non venit, si charitátis grátiam non custódit. Et certe, fratres, si quis ad carnáles nuptias esset invitátus, vestem mutáret, congaudére se sponso, & sponsæ ex ipso sui hábitus decóre osténderet, inter gaudentes, & festa celebrántes despéctis vestibus apparére erubésceret. Nos ad Dei nuptias vénimus, & cordis vestem mutare dissimulámus. Congaudent Angeli, cum ad cælum assummúntur elécti. Qua ergo mente hæc spiritualia fe-

sta conspícamus, qui nuptialem vestem, id est, charitatem, quæ sola nos speciosos exhibet, non habémus?

R. Sint lumbi &c.

Lectio IX.

Sciéndum vero est, quia sicut in duobus lignis, superiore videlicet, & inferiore, vestis texitur, ita in duobus præceptis charitas habetur, in dilectione scilicet Dei, & proximi. Scriptum quippe est: Diliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota virtute tua, & proximum tuum sicut te ipsum. Qua in re notándum est, quia in dilectione proximi mensúra amoris ponitur, cum dicitur: Diliges proximum tuum sicut te ipsum. Dei autem diléctio nulla mensúra constringitur, cum dicitur: Diliges

Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, ex tota ánima tua, ex tota virtúte tua. Non enim jubétur quisque quantum díligat, sed ex quanto, cum díci-
tur, Ex toto: quia ille veráciter Deum díligit, qui sibi de se nihil relínquit. Duo ergo necesse est, ut charitátis præcépta custódiat, quisquis habére in núpitiis vestem nuptiálem curat.

Te Deum laudámus.

Ad Benedictus Antiph.
Osténdit míhi Dóminus flúvium aquæ vivæ, spléndidum tanquam crystállum procedentem de sede Dei, & Agni.

In II. Vesperis ad Magnificat, Antiph. Exístimo, ómnia detrimentum esse, propter eminentem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei.

XXII. SEPTEMBRIS.

S. Thomæ de Villa Nova, Ep. Conf. Duplex.

Lect. I. Noct. de Script. occur. Reliqua in breviário hac die, vel 18. Sept.

XXV. SEPTEMBRIS.

S. Mariæ de Cervellione. Duplex.

Omnia de communi Virginum, præter ea, quæ sequuntur.

Oratio: Deus, qui nos cónspicis in tot perículis constitútis pro nostra fragilitáte non posse subsistere: concede propítius; ut intercedente beata Mariá sámulá tua de præsentis vitæ flúctibus educati, ad æternæ salutis portum pervenire valeámus; Per Dóminum nostrum &c.

In I. Noct. Lect. de script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Mariá nóbili família de Cervellione Bar-

cinone in Hispânia nata, & a paréntibus in Dei timóre primis ab annis enutrita, virginitatem suam cum decem & octo esset annorum, illi devovit. Ejus vivendi ratio erat, in públicum rarius prodire, ægrotantibus domésticis sedulo adesse, & in nosocomio ter in hebdomada pauperibus ministrare. Annum trigésimum agens, defuncto patre, habitum Ordinis Sanctæ Mariæ de Mercède prima ex fæminis suscipiens, sanctimonialibus ejusdem ordinis, ducem, magistram, & exemplar se præbuit, ac distributo patrimonio in redemptionem captivorum, professionem in eodem ordine, una cum voto de laborando pro redimendis captivis emisit.

¶ Propter veritatem & mansuetudinem & justiciam: * Et dedú-

cet te mirabiliter dextera tua.

✠. Spécie tua, & pulchritudine tua intènde, prospere procéde, & regna. Et dedúcet &c.

Leçtio V.

Matre e vivis sublata, cum aliquot honestis fæminis ejusdem instituti piam sanctamque vitam perégit, solita quotidie mulierum a suis fratribus redemptarum, ac Barcinonem advenientium pedes in hospitáli domo lavare: quinque in hebdomada sacra Eucharistia refici, terque jejunare, solo pane & aqua contenta, quotidianis flagellis insuper, & ferrea caténa corpus suum affligens. Siléntium, quod mira observántia colébat, inánibus verbis nunquam infrégit, ac parcius indulgens somno, expetébat ab hujusmo-

di necessitate liberari, ut illo solo frueretur incessanter, quo jucundantur coeli, & Angeli lætantur; quod diurni temporis supererat ab oratione, ac pietatis exercitiis, in pauperes juvandos impendebat, nullum officii genus prætermittens, quo afflictos consolaretur, oppressos liberaret, & victos educeret de carceribus.

R. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ.

V. Propter veritatem & mansuetudinem & justitiam. Propterea &c.

Lectio VI.

Futuras maris tempestates prænunciabat, illasque sæpe suis orationibus sedavit, visa aliquoties super undas incedere, quo Fratres captivorum redemptores, aliosque in

mari periclitantes servaret incolumes: unde ei Maria de subsidio, vulgo, de Socos nomen est inditum; denique post multa virtutum insignia Barcinone migravit ad Dominum decimo tertio Kalendas Octobris, anno salutis millesimo ducentesimo nonagesimo. Ejus corpus, ex quo suavissimus odor manabat, sepultum est in ecclesiâ Fratrum Ordinis sui, quod nonagesimo post anno Episcopo Barcinonensi, Petro Aragóniæ rege, cæterisque aulæ, & civitatis primatibus adstantibus solènni pompa elevatum, incorruptum repertum fuit, ac decentiori loco, ubi religiose colitur, ædificatum.

R. Afferentur regi virgines post eam, proximæ ejus: * Afferentur tibi in lætitia & exultatione.

ŷ. Spécie tua, & pulchritudine tua, intende, prospere procéde, & regna. Afferéntur &c. Glória Patri. Afferéntur &c.

In III. Noct. Hom. S. Gregorii Papæ in Evangelium de decem Virg.

XXVI. SEPTEMBRIS.
S. Gerárdi, Ep. & M.
Duplex.

*Oratio: Infirmi-tatem.
E.c. de comm. un. Mart.*

In I. Nocturno.

*Lectiões de Scriptura
occurrente.*

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Gerárdus, Venetiis ex Sagréda, patritia familia natus, ab ineunte ætate divino cultui deditus, monasticum amplexus est institutum sub régula sancti Benedícti in monasterio sancti Geórgii Majóris Venetiárum, in quo divinis contemplationibus vacans fla-

gránti ánimo concupívit Domínicum sepúlchrum invísere. Cum igitur in Palestinam tenderet, pervénit in Pannóniæ partes, ubi tunc piíssimus rex Stéphanus regnabat, a quo benígne excéptus primum eremíticam vitam duxit. Mox Epíscopus creatus commíssas sibi oves verbo & exémplo pascere nunquam destitit, donec in persecutióne Christianórum, quæ in Pannónia, ut ipse prædixerat, post sanctíssimi regis óbitum secúta est, lapídibus óbrutus, martyrii palmam obtínuit, atque sanctitate, doctrína, & miracullis clarus Hungarórum apóstolus méruit nuncupári.

R. Honéstum &c.

Lectio 5. de communi

1. loco: Triumphális E.c.

2. Desiderium. &c. Lect.

6. Coronáta &c. ŷ. Stolla E.c.

*In III. Noct. Lectiones
ex eod. comm. 1. loco.*

II. OCTOBRIS.

S. Juliáni Mart.

Semidup.

*Oratio: Præsta . . ut
intercedente, de Com-
muni un. Mart. cum reliq.*

*In I. N. Lect. de Script.
occurr.*

*In II. N. de eodem
Com. 1. loco.*

In III. N. vero 2. loco.

VII. OCTOBRIS.

S. Marci Papæ, Conf.

Duplex.

*Oratio propria in brevia-
rio die VII. Octob.*

*In I. Noct. Lectiones
de script. occurr. cum RR.
de communi Conf. Pont.*

*In II. Noct. Lectio 4.
propria: Marcus Romá-
nus &c. R. de comm. In-
veni David. Lect. 5. Ad
Sancti &c. de comm. 1.
loco. R. Pósvi. Lect. 6.
Quidquid &c. ibid. R.
Iste est.*

*In III. Noct. Lect. de
eod. communi 2. loco.*

*In Laud. fit commem. de
Ss. Martyrib. Sergio et
sociis, ut in brev.*

X. OCTOBRIS.

Ss. Gereónis, et Soc.

MM. Duplex.

*Oratio: Deus, qui
nos concédis, &c. de
communi plur. Mart.*

*In I. Noct. Lectiones
de Scriptura occurr.*

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Géreon dux, & mar-
tyr egregius, ac-
céptis a Sancto Marcel-
lino Papa fidei christi-
anæ præcéptis, con-
tra tumultum Gállicum
in exercitu Maximiani
pro communi defensio-
ne impérii militabat,
statuto autem apud
Octodúrum zeli idólo,
quod a singulis turmis
adorári jussérat impe-
rator, cum generósus
Christi miles, nec ho-
nóribus, nec ullo mor-
tis metu propósito, a
vero Dei cultu abdúci
potuisset, atque ipsius

exemplo trecénti, & sexaginta octo commilitónes idólum cólere renúissent, jubente tyráno Colóniæ Agripinæ acerbíssimum mortis genus subièrunt. Ea constantia quanti apud Deum fúerit, multa post óbítum miracula testáta sunt.

R. Sancti tui Dómine.

Lectio 5. de comm. 2. loco. Nemo est &c. R. Vërbera.

Lect. 6. ibid. Quis est enim &c. R. Tanquam anrum.

In III. Nocturno.

*Lectio Sancti Evangé-
lii secúndum Matth.*

Lectio VII. Cap. 10.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum persequéntur vos in civitáte ista, fúgite in áliam. Et réliqua.

*Homilia Sancti Athaná-
sii Episcopi.*

*In apol. de fuga sua ante
med.*

In lege præcéptum erat, ut constituérentur civitátes refugiorum; ut qui quomodocúnque ad necem quæreréntur, servári possent. In consumatione porro sæculórum cum advénisset illud ipsum verbum Patris, quod Moyse ántea locútum fúerat, rursus hoc præcéptum dedit; cum vos, inquit, persecúti fúerint in civitáte ista, fúgite in áliam: paulóque post subjicit: Cum vidéritis illam abominationem desolationis, quæ dicta est per Daniélem Prophétam, consisténtem in loco sancto (qui legit, intélligat) tunc, qui in Judæa sunt, fúgiant ad montes: & qui in tecto est, ne descendat tóllere aliquid de domo sua:

& qui in agro est, non revertatur tollere tunicam suam.

R. Propter testamentum Domini, & leges paternas sancti Dei perstitērunt in amore fraternitatis. * Quia unus fuit semper spiritus in eis, & una fides.

V. Ecce quam bonum, & quam jucundum habitare fratres in unum. Quia unus.

Lectio VIII.

Hæc cum scirent sancti, ejusmodi tenuerunt suæ conversationis institutum. Quæ enim nunc præcepit Dominus, eadem quoque ante suum in carne adventum locutus est in sanctis: & hoc institutum homines ad perfectionem ducit. Nam, quod Deus jussit, id omnino faciendum est. Ideoque & ipsum verbum propter nos homo factum non indignum putavit, cum quæreretur, quemad-

modum & nos, abscondere se, & cum persecutionem pateretur, fugere, & insidias declinare: cum autem a se definitum tempus ipse adduxisset, in quo corporaliter pro omnibus pati volebat, ultro se ipsum tradidit insidiantibus.

R. Sancti mei, qui in carne positi certamen habuistis: Mercèdem laboris ego reddam vobis.

V. Venite benedicti Patris mei, percipite regnum. Mercèdem. Glór. Patri. Mercèdem.

Lectio IX.

At vero sancti homines cum hanc quoque formam a Salvatore didicissent (ab ipso enim & antea, & semper omnes docebantur) adversus persecutores, ut legitime certarent, fugiebant, & ab illis quasi se abscondebant. Cum enim præstituti sibi a divina providentia temporis

finem ignorarent, nolébant insidiántibus se témere trádere: sed contra, cum scirent, quod scriptum est, in má nibus Dei esse hóminum fortes, & Dóminum mortificáre, & vivificare, pótius in finem usque perseverábant, circumeúntes, ut ait Apóstolus, in melótis, & péllibus caprinis, egéntes, angustiatí, in solitudínibus errántes, & in spelúncis & cavérnis terræ laténtes, quoad vel defínitum mortis tempus veníret, vel qui tempus ipsum defínierat Deus, cum eis loquerétur, & insidiántes cohibéret, aut certe persecutóribus eos tráderet, utcúnque illi placúisset.

Te Deum laudámus.

XI. OCTOBRIS.

Sanctæ Justínæ Virg.
& Mart. *Duplex.*

Oratio: Deus, qui nos beátæ Justínæ, vir-

ginis et mártiris tuæ solemnitate lætíficas: da, ut quam venerámur officio; etiámpie conversatiónis sequámur exemplo. Per Dóminum &c.

In I Noct. Lectio. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Justína virgo Patavína Vitaliáno viro illústri & Propedígna cónjuge nata fidem Christiánam, quam paréntes a Prosdócimo Sancti Petri discípulo acceptam pie coluérunt, una cum lacte nutrícis imbibit. Pene infans paréntibus orbáta Prosdócimo Epíscopo educánda relínquitur: qui puéllam dócuit nobilitátem géneris Christi humilitáti subjícere, formam córporis animæ pulchritúdine superare, opes per manus ínopum in thesáuros cœléstes transférere, omnibúsque asuê-

scere veræ pietatis officiiis, quibus virgo christiana armatur ad pugnam fidei, ornatur ad thalamum sponsi.

R. Propter veritatem, & mansuetudinem & justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

V. Specie tua, & pulchritudine tua intendente, prospere procede, & regna. Et.

Leclio V.

Unde Justina moribus prius, quam annis matúra, nondum conjúgio apta, martyrio erat adúlta. Et enim cum Máximus præses in Christiános Patávii desævians, ipsam pro tribunáli de fide Christiána respondentem, nec blanditiis remolléscere, nec minis terréri cerneret, pectus virile virginis, ferro transfigi jubet. Sicque Justina virginitatis florem sanguine purpuratum Jesu Chri-

sto læta obtulit nonis Octóbris. Quem diem Virginis festum pia respública Véneta celebrat ob victóriam Christianórum ad Echínadas insulas de Turcis in ipso reportátam.

R. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ.

V. Propter veritatem, et mansuetudinem & justitiam. Propterea.

Leclio VI.

Corpus ejus juxta martyrii campum Prosdócimus sepelívit in loco, quo Christiáni tunc orationis causa clam conveniebant, atque sacellum a Prosdócimo Beátæ Mariæ Virgini positum légitur: ubi templo postea Deo in honorem Justinæ dicato, monachórum die, ac nocte in Dei laudes incumbéntium cenóbium insignine accrévit, quorum exemplis & ópera sub

Justinæ patrocínio col-
lápſa régulæ Benedic-
tine obſervatio reſti-
tuta, & per Itáliam
mónachis Caſſinénſibus,
quos ex veſte atra, vul-
go Nigros vocant, pro-
pagata eſt.

R. Afferéntur regi
vírgines poſt eam, pró-
ximæ ejus: * Afferén-
tur tibi in lætítia, &
exultatione.

V. Spécie tua, &
pulchritúdine tua in-
tende, próſpere pro-
céde, & regna. Affe-
réntur. Glória Patri.
Afferéntur,

In III. Noct. de com.
Virg. i. loco.

XII. OCTOBRIS.

S. Maximiliáni Epis-
copi & Martyris. *Dupl.*

*Omnia de communi uni-
us Martyris præter ſequen-
tia.*

Oratio: Déus, qui
nos beáti Maximiliáni
martyris tui, atque
pontificis ánnua ſolem-

nitáte lætíficas: con-
céde propítius; ut cu-
jus natalítia cólimus,
de ejúſdem étiam pro-
tectione gaudeámus.
Per Dóminum noſtrum
&c.

In I. Noct. Lect. A
Mileto, ex eodem commu-
ni i. loco.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Maximiliánus Celéjæ
in Pannónia Chri-
ſtiánis ac claris parén-
tibus natus, ab ineún-
te ætáte in timóre
Dei, litterarúmque ſtú-
diis honeſte edueátus,
præclaræ ſemper índol-
is, & ſpecialis pierá-
tis ſpécimen præſétu-
lit. Annis adoleſcén-
tiæ cum magna vitæ
innocéntia & integri-
tate exactis, cum mul-
tis præcelleret virtúti-
bus, tamen benígnitas
in páuperes máxime in
eo enítuit, quorum e-
geſtáti & miſériis ſub-
levándis ſic ſtúduit,

ut opes etiam amplas a parentibus sibi relictas, in egentium usus Christi nomine erogaret. Quod benefaciendi studium per omnem vitam insigni cum laude coluit.

R. Honestum. &c.

Leclio V.

Nec latuit virtutum ejus splendor. Vacante enim episcopatu Laureacensi, communi totius cleri populi-que voto Episcopus Laureacensis, ipso plurimum, sed frustra reluctante, designatur. Quo in munere talem se caritatis affectu, humilitate profunda, patientia, omni-que virtutum exercitio exhibuit, qualem dignitatis sanctitudo postulabat. Ad limina Apostolorum Romam profectus, accepta a Sixto secundo benedictione, ad suos revertitur. Ubi

colendo Domini agro, in magnis sudans laboribus, sanctissimo vitae exemplo, & salutaribus monitis multos ad salutis viam perduxit.

R. Desiderium &c.

Leclio VI.

Cum jam per episcopatum suum disseminatæ fidei plantas, incrementum dante Domino, succrescere cerneret, patriæ in infidelitatis errore adhuc detentæ misertus, in Pannoniam ejus juvandæ zelo revertitur. Ubi cum in umbra mortis sedentes prædicando ad lumen veritatis dirigere conaretur, ab Eculasio præside comprehensus, ob constantissimam Christianæ fidei confessionem, capitis obtruncatione martyrii gloriam adeptus est. Ejus sacra ossa Passavii in basilica Sancti Stephani extra chorum

débito honore affer-
vantur.

R. Stola &c.

In III. Nocturno Ho-
milia in Evangelium: Si
quis venit ad me, de
communi unius Martyris
1. loco.

XVI. OCTOBRIS.

S. Francisci Borgiae
Conf. Semidup.

Omnia, ut in breviario
die X. Octobris.

XX. OCTOBRIS.

S. Joannis Cantii,
Conf. Semidup.

Omnia de communi Con-
fessoris non Pontificis præ-
ter sequentia.

Oratio: Da, quæsu-
mus, omnipotens Deus:
ut sancti Joannis con-
fessoris exemplo in
scientia sanctorum pro-
ficiētes, atque ali-
is misericordiam exhi-
bentes, ejus meritis
indulgentiam apud te
consequamur. Per Dó-
minum nostrum.

Ad I. Vesperas.

Hymnus.

* Gentis Polonæ glória,
Clerique splendor nó-
bilis,

Decus lycæi, & patriæ
Pater, Joannes inclyte;
* Legem supérni Núminis
Doces magister, & facis:
Nil scire prodest; sedulo
Legem nitámur éxequi.

* Apostolorum límina
Pedes viátor vísitas;
Ad patriam, quam tén-
dimus,

Gressus viámque dirige-
* Urbem petis Jerúsalem,
Signata sacro sanguine;
Christi colis vestigia,
Rigásque fufis flétibus.

* Acérba Christi vúlnera
Hæréte nostris córdibus,
Ut cogitémus cósequi
Redemptiónis prétium.

* Te prona mundi máchina
Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánti-
cum. Amen.

Ad Matutinum.

Hymnus.

* Corpus domas jejúniis,
Cædis cruénto vér-
bere,
Ut castra pœniténtium
Miles sequáris innocens.

* Sequámur & nos sédulo
Gressus paréntis óptimi;
Sequámur, ut licéntiam
Caruis refrénet spíritus.

* Rigénte bruma próvidum
Præbes amíctum páuperi,
Sitim famémque egéntium
Esca potúque súblevas.

* O qui negásti némini
Opem rogánti, pátrium
Regnum tuére, póstulant
Cives Polóni, & éxteri.

* Sit laus Patri, sit Filio,
Tibique Sancte Spíritus:
Preces Joánnis impetrent
Beáta nobis gáudia.

Amen.

*In I. Noct. Lect. de
Scriptura occurrente.*

In II. Nocturno

Lectio IV.

Joánnes in óppido
Kenty Cracoviénsis
diocécis, a quo Cantii
cognómen duxit, Sta-
nislao & Anna, piis &
honéstis paréntibus na-
tus, morum suavitate,
innocéntia, gravitate
ab ipsa infántia spem
fecit maximæ virtútis.
In universitaté Craco-
viénsi philosophiæ ac
theologiæ primum au-
ditor, tum per omnes

academiæ gradus as-
cendéndo professor ac
doctor, sacra, quam
annis multis tradidit,
doctrína mentes audien-
tium non illustrabat mo-
do, sed & ad omnem
pietatem inflammábat,
simul docens scilicet, &
faciens. Sacerdos fac-
tus, nihil de litterá-
rum stúdio remittens,
studium auxit christiá-
næ perfectiónis. Utque
passim offendi Deum
maxime dolébat, sic
eum sibi & populo pla-
care oblato quotidie
non sine multis lácry-
mis incruénto sacrifici-
o satagébat. Ilkusién-
sem parochiam annis
aliquot egrégie admi-
nistrávit; sed animárum
perículo commótus
póstea dimisit, ac postu-
stulante academia ad
pristinum docéndi of-
ficium rédixit.

4. Honéstum fecit il-
lum Dominus, & cu-
stodivit eum ab inimí-
cis, & a seductóribus

tutavit illum, * Et dedit illi claritatem æternam.

✠. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit illi.

Leclio V.

Quidquid temporis a studio supererat, partim salutis proximorum sacris præsertim concionibus curandæ, partim orationi dabat, in qua cælestibus quandoque visionibus & colloquiis dignatus fertus. Christi vero passione sic afficiebatur, ut in ea contemplanda toras interdum noctes duceret insomnes, ejusque causa melius recolendæ Jerosolymam peregrinatus sit: ubi & martyrii desiderio flammans, Turcis ipsis Christum crucifixum prædicare non dubitavit. Quater etiam ad Apostolorum limina pedes, atque viaria onustus

sarcina Romam venit, tum ut Sedem Apostolicam, cui maxime additus fuit, honoraret, tum ut sui (sic enim agebat) purgatorii penas expõsita illic quotidie peccatorum venia redimeret. Quo in itinere a latronibus olim spoliatus, & nunquid haberet præterea, interrogatus, cum negasset, aureos deinde aliquot suo insutos pallio recordatus, fugientibus hos etiam clamans obtulit latronibus: qui viri sancti candorem simul, & largitatem admirati etiam ablata ultro reddidere. Alienæ famæ ne quis detraxeretur, descriptis beati Augustini exemplo in pariete versiculis, se atque alios perpetuo voluit admonitos. Famelicos de suo etiam obsonio satiabat. Nudos autem non emptis modo, detractis quoque sibi vestibus & calceis

operiēbat, demisso ipso interim usque ad terram pāllio, ne domum nudipes redire videretur.

✠. Amāvit eum Dóminus, & ornāvit eum, stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronāvit eum.

✠. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornāvit eum. Et ad portas.

Lectio VI.

Brevis illi somnus, atque humi; vestis, quæ nuditatem, cibus, qui mortem duntaxat arcēret; virginālem pudicitiam velut liliū inter spinas aspero cilicio, flagellis atque jejuniis custodivit. Quin & per annos ante obitum triginta circiter & quinque ab esu cārnium perpétuo abstīnuit. Tandem diērum juxta, ac meritōrum plenus, cum vicinæ, quam præfēnit, mori se diu, di-

ligentérque præparasset, ne qua re amplius teneretur, si quid domi supērerat, id omnino pauperibus distribuit. Tum Ecclesiæ sacramentis rite munitus, dissolvi jam cūpiens, & esse cum Christo, pridie Nativitatis ejus in cælum evolāvit, miraculis ante & post mortem clarus. Mór- tuus ad próximam academíæ ecclēsiā Sanctæ Annæ delátus est, ibique honorifice sepúl- tus, auctaque índies pópuli veneratiōe ac frequéntia, inter primários Polóniæ, ac Ly- thuániæ patrónos religiosíssime cólitur. No- visque corúscaus mi- raculis a Clemente Dé- cimo tértio Pontífice máximo, décimo sépti- mo Kalendas Augústi, anno millésimo septin- gentésimo sexagésimo séptimo, solémni ritu Sanctórum fastis ad- scriptus est.

R. Iste homo persécit omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervénit ad cælestia regna. Quia te vidi. Glória Patri. Quia te.

In III. Nocturno Lectiones de Homilia S. Gregorii Papæ in Ev. Sicut lumbi vestri præcincti &c. ut in communi Confessione non Pontificis 1. loco.

Ad Laudes Hymnus, ut in primis Vespis.

Ad II. Vesperas.

Hymnus.

* Te deprecante corpore

Lues recedit, improbi
Morbi fugantur, pristina
Rédeunt salutis mînera.

* Phtisi, febrique, & ulcere

Diram redactos ad necem,

Sacrátas mortis víctimas

Ejus rapis e faucibus.

* Te deprecante, tímido
Merces abactæ flumine,
Tractæ Dei poténtia
Sursum fluunt retrógrada.

* Cum tanta possis sedibus

Cæli locatus, póscimus,
Respónde votis súpplicum,

Et invocatus súbveni.

* O una semper Trínitas!
O Trína semper únitas!
Da supplicante Cántio
Ætérna nobis præmia.
Amen.

XXI. OCTOBRIS.

Ss. Ursulæ, & Sociar.
Virg. & Mart. Duplex.

Offic. de com. Virg. præter ea, quæ hic sunt propria.

*Antiph. ad Magnif. in utrisque Vesp. & ad Benedictus in Laud. Prudentes vírgines, aptate vestras lámpades; ecce spon-
sus venit, exíte óbvi-
am ei.*

V. Adducéntur regi vírgines post eam.

⁊ Proximæ ejus afferentur tibi.

Oratio: Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster: Sanctárum virginum, & mártýrum tuárum Ursulae & sociárum ejus palmas incessabili devotíone venerári; ut, quas digna mente non póssumus celebráre: humilibus saltem frequentémus obléquiiis. Per Dóminum.

In I. Noct. Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Gratiáno imperatóre, Flávius Clémens Máximus, Románi exercitus in Británnia dux, arrepta tyránnide, imperátor a militibus acclamátur. Inde cópias in Gallias transmittens, ab infénsis Gratiáno legiónibus excéptus, impérium sibi corróborat. Cumque Armoricórum úberem regiónem,

ejectis antiquis habitatoribus, Británnicis militibus, quos secum dúxerat, divisisset; quo novas colónias propagáret in pósteros, Connáni Británnici réguli, quem Británnórum ducem habébat in exercitu, consilio missa legatióne in Británniam, singulis militibus novis colónis singulas vírgines conjúgio fæderandas póstulat.

⁊ Propter veritatem.

Lectio V.

Haud vísa Británnice régulis absúrda petitio: unde in grátiam novi imperatóris, & quod filias suas nonnisi gentilibus suis, íisque donátis nova província, prædivítibus, honestissime collocandas scirent; pro número militum tótidem deléctæ sunt vírgines, omnes número undecim mille; quarum princeps erat Ursula Diónici Cornúbiæ regis fi-

lia, desponsata Conuano, duci Britannorum militum in exercitu maximi. Cunctae igitur Londini collectae, impositae sunt invitae navigiis. Solventes nautae, dum Armoriorum regionem cogitant, a saeva procella in Germanicum littus deiciuntur.

✠ Dilexisti.

Leslio VI.

Contigit adesse tunc ibi Hunnorum copias, quas a Gratiano imperatore adversus Maximum evocatas ferunt. Nacti igitur barbari praclarum illud virginum agmen, impotenti libidinis aestu furētes in eas irruunt. Sed cum hortante Ursula mortem potius oppetere, quam virginei pudoris jacturam pati invicto animi vigore decrevisset, Hunni in rabiem im-

manitatis conversi ad unam omnes trucidant. Sicque Ursula super comitum suarum, velut caelestium margaritarum, pretiosum acervum gloriosa victima procumbens, purpura pro Christo fusi sanguinis decorata, triumphatorem tot virginum exercitum geminis, nempe virginitatis, & martyrii laureis insignem ducens caelum victrix intravit. Quarum corpora Colonienses summo honore condiderunt: earumque illustrem agonem Christianus orbis florēti semper memoria celebrat.

✠ Afferentur.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Simile erit regnum caelorum decem virginibus, ut in communi Virg. 1. loco.

XXII. OCTOBRIS.

S. Fidei Virg. Márt.

*Semidup.**Oratio: Indulgenti-
am, de communi Virg.**In I. Noct. Lect. de
Script occur.**In II. Noct. de eodem
Comm. 2. loco.**In III. Noct. ibidem
1. loco.*

XXIV. OCTOBRIS.

S. Raphaélis Archán-
geli. *Duplex.**Ad Vesperas.**Antiph. Missus est An-
gelus Ráphaél, cum re-
liquis de laudibus. Psalmus:
Dixit Dóminus. cum re-
liquis de dominica: & loco
ultimi Psalmus: Laudáte
Dóminum omnes gen-
tes.**Capitulum. Tob. 12.***Q**uando orábas cum
lácrymis, & sepe-
liébas mórtuos, & de-
relinquébas prándium
tuum, & mórtuos ab-
scondébas per diem in
domo tua, & nocte se-peliébas eos; ego ób-
tuli oratiónem tuam
Dómino.*℟. Deo grátias.**Hymnus.**** T**ibi Chríste spendor
Patris,Vita, virtus córdium,
In conspéctu Angelórum
Votis, voce psállimus;
Alternántes concrepándo
Melos damus vóciбус.** Collaudámus venerántes
Omnes cœli príncipes,
Sed præcípuè fidélem
Médicum, & cómitem
Raphaélem, in virtúte
Alligántem dæmonem.*** Quo custóde procul pelle,
Rex Chríste píssime,
Omne nefas inimíci,
Mundo corde & córpore;
Paradíso redde tuo
Nos sola cleméntia:*** Glóriam Patri melódis
Personémus vóciбус,
Gloriam Chrísto canámus,
Glóriam paráclito:
Qui trinus, & unus Deus
Extat ante sæcula. Amen.**℣. Stetit Angelus
juxta aram templi,**℟. Habens thuríbu-
lum áureum in manu
sua.*

Ad Magnificat, Antiphona.

Ego sum Ráphaël Angelus, qui asto ante Dóminum: vos autem benedicite Deum, & narráte ómnia mirabilia ejus.

Oratio: Deus, qui beatum Raphaélem Archangelum Tobíæ famulo tuo cómitem dedisti in via: concède nobis famulis tuis; ut ejusdem semper protegamur custódia; & muniamur auxilio. Per Dóminum. &c.

Ad Matutinum, Invitatorium:

Regem Archangelorum Dóminum, * veníte, adorémus.

Psalms. Veníte, exultémus.

Hymnus. Tibi Christe. *ut supra.*

In I. Nocturno.

1. *Antiph.* Ingressus Tobías invenit juvenem præcinctum, & quasi paratum ad ambulandum: & ignorans,

quod Angelus esset, salutavit eum.

Psalms. Dómine Dóminus noster. *cum reliquis ut in Dedicatione S. Michaelis, die XXIX. Septembris.*

2. *Antiph.* Angelus Ráphaël se ipsum occultans, ait: Ego sum Azarías magni Ananiæ filius.

3. *Antiph.* Sanum ducam filium tuum in regionem Medórum, & sanum tibi reducam, allelúja.

4. Data sunt Angelo incensa multa,

5. Ut adoleret ea ante altáre áureum, quod est ante óculos Dómini.

De libro Tobíæ.

Leslio I. Cap. 12.

Vocavit ad se Tobías filium suum, dixitque ei: Quid possumus dare viro isti sancto, qui venit tecum? Et respondens Tobías, dixit patri suo: Pater,

quam mercédem dábimus ei? aut quid dignum póterit esse beneficiis ejus? me duxit, & redúxit sanum; pecúniā a Gabélo ipse recépit; uxórem ipse me habére fecit; & dæmónium ab ea ipse compéscuit; gáudium paréntibus ejus fecit; me ipsum a devoratióne piscis erípuit; te quoque vidére fecit lumen cœli; & bonis ómnibus per eum replêti sumus. Quid illi ad hæc potérimus dignum dare? Sed peto te, pater mi, ut roges eum, si forte dignábitur medietátem de ómnibus, quæ allata sunt, sibi assumere.

℞. In illo tēpore exauditæ sunt preces ambórum in conspéctu glóriæ summi Dei: * Et missus est Angelus Dómini, sanctus Raphaél, ut curáret eos ambos, quorum tño tēpore sunt oratió-

nes in conspéctu Domini recitátæ.

℣. Tobías & Sara in tribulatióne pósito, cum lácrymis oráre cœperunt. Et missus est.

Leclio II.

Et vocátes eum, pater scilicet & filius, tulérunt eum in partem: & rogáre cœperunt, ut dignarétur dimídiam partem ómnium, quæ attúlerant, accéptam habére. Tunc dixit eis occulte: Benedícite Deum cœli, & coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. Etenim sacraméntum regis abscondere bonum est; ópera autem Dei reveláre & confitéri honoríficum est. Bona est orátio cum jejúnio & eleemósyna, magis quam thesauros auri recondere: quóniam eleemósyna a morte li-

berat, & ipsa est, quæ purgat peccata, & facit invenire misericordiam, & vitam æternam. Qui autem faciunt peccatum & iniquitatem, hostes sunt animæ suæ. Manifesto ergo vobis veritatem, & non abscondam a vobis occultum sermonem. Quando orabas cum lacrymis, & sepeliébas mórtuos, & derelinquébas prándium tuum, & mórtuos abscondébas per diem in domo tua, & nocte sepeliébas eos, ego obtuli orationem tuam Dómino. Et quia accéptus eras Deo, necesse fuit, ut tentatio probáret te.

¶ Egréssus Tobias invénit júvenem spléndidum stantem præcinctum, & quasi parátum ad ambulándum, & salutávit eum, & dixit: * Unde te habémus, bone júvenis?

¶ Et ignórans, quod Dómini Angelus esset, salutávit eum, & dixit. Unde te.

Lectio III.

Et nunc misit me Dóminus, ut curárem te, & Saram uxórem filii tui a dæmónio liberárem. Ego enim suum Ráphaél Angelus, unus ex septem, qui astámus ante Dóminum. Cumque hæc audissent, turbáti sunt, & treméntes ceciderunt super terram in faciém suam. Dixitque eis Angelus: Pax vobis: nolite timére. Etenim cum essem vobiscum, per voluntátem Dei eram: ipsum benedicite, & cantáte illi. Vidébar quidem vobiscum manducáre, & bíbere: sed ego cibo invisibili & potu, qui ab homínibus víderi non potest, utor. Tempus est ergo, ut revértar ad eum, qui

me misit: vos autem benedicite Deum, & narrate ómnia mirabilia ejus. Et cum hæc dixisset, ab aspéctu eorum ablátus est, & ultra eum vidére non potuerunt. Tunc prostráti per horas tres in faciém, benedixerunt Deum, & exurgéntes narraverunt ómnia mirabilia ejus.

R. Ingréssus Angelus ad Tobíam, salutávit eum, & dixit: Gáudium sit tibi semper, * Forti ánimo esto; in próximo enim est, ut a Deo curéris.

V. Et respóndens Tobías, ait: Quale gáudium mihi erit, qui in ténebris sédeo, & lumen cœli non vídeo? Forti. Glória Patri. Forti.

In II. Nocturno.

1. Antiph. Dixit autem Angelus: Apprehéde bránciam piscis, & trahe eum extra aquas.

Psalm. Cœli enarrant, cum reliq. ut 29. Sept.

2. Antiph. Obsecro te, Azaría frater, ut dicas mihi, quod remedium habébunt ista, quæ de pisce serváre jussisti.

3. Antiph. Lúmina fel sanat, sed virtus cordis & jécoris diaboli expéllit potestátem.

V. Ascéndit fumus aromatum in conspéctu Dómini,

R. De manu Angeli.

Sermo Sancti Augustíni Episcopi.

Serm. 1. in Dominica 15. de B. Tobia, qui est 226. de Temp.

Lectio IV.

Beátus Tobías, qui panem suum nóverat frángere esuriénti, mercédem célerem mercenário præparat laboránti. Patiénter lectione percépta, quæ nuper est recitata, admirabámur patris, filisque tractátum, quem admodum Angelus mo-

net, quem æstimabant terrénium sub cœlesti glória mercenarium. Ad hoc enim cœcitatis incurret exitium, ut Angelum susciperet medicum, qui divinis facibus incensus sic auhelavit: Honesta est oratio cum jejûnio, & eleemôsyna. Oratio justi est clavis cœli. Ascendit precatio, & descendit Dei miseratio. Licet lata sit terra, altum cœlum, audit tamen Deus hominis linguam, si mundam habet conscientiam. Cum sensibus loquitur, si sit solus noster gemitus. Sufficit auribus imber oculorum: fletus citius audit, quam voces. Oratio invidi solet de auribus propulsari. Erat patris & filii anima una; dum esset proprietates membrorum, erat illis singularis germanitas animorum. Fili, inquit, dimittamus i-

stum hominem, adjicientes ad mercédem placitam, quia nobis multa opere suo contulit bona: & rogare cœpit mercenarium, ut mercédis suæ summat effectum. Frater, inquit, accipe, quod tuum est, & tunc vade salvus: rēcipe mercēdem tuam, quia mihi & filio meo bonam præbuisi misericordiam: tolle, ut dixi, substantiam, quam cum filio meo reportasti: nam grātia, quam tibi debemus, non potest ponderari.

✠. Interrogavit Tobias Angelum: De qua domo, aut de qua tribu es tu? Qui respondens ait: * Ego sum Azarias, Ananiæ magni filius.

✠. Genus quæris mercenarii, an ipsum mercenarium, qui cum filio tuo eat? Sed ue forte sollicitus sis, Ego sum.

Lectio V.

Continuo Angelus gaudet de cogitata mercéde, qui missus fuerat gratis facere pietatem. Tobis, inquit, vel Tobías, quid de mea mercéde satis superflue cogitatis? Habete, quod vobis donavit Pater ille cœlestis. Ego minister sum curationis, ille est auctor sanitatis. Nescitis, cujus mercenarii ope perfrui meruistis. Defunctos captivitatis sepelire non timuistis. Tobis, ascenderunt ad Dñm opera tua, quia relicto prandio reddidisti mortuum sepulturæ. Ego Dño medullata intuli sacrificia pro venerabili sepultura. Ego directus sum operarius fori cœlestis. Mortuum sepelivistis, & mortis aculeum non timuistis. Ipse sepultus pro vobis voce tacita proclamavit. Probationis fuerat cæ-

ritas oculorum, unde patientia tua clarius meruisset de cœlestibus ornamentum. Ego sum Ráphaél, unus ex septem Angelis, qui astamus ante claritatem Dei. Non indigeo fructu humanæ mercédis, divitem me facit conversatio Majestatis. Dives est ille, qui me misit, gratis jussit impendi, quod gratis ipse concessit. Nec ipsum honorem gratiarum mihi deputetis, quia nihil meis viribus percepistis. Deum benedicite, & illi confitemini, & ipsum glorificate, quia vobiscum fecit bona.

¶. Exiit Tobías, ut lavaret pedes suos, & ecce piscis immánis exiit ad devorandum eum: qui expavescens, clamavit voce magna, dicens: Dómine, inváde me. Et dixit ei Angelus: Apprehende bránchiam ejus, & tra-

he enim ad te: * Exén-
tera hunc piscem, &
cor ejus, & fel, & je-
cur repóne tibi: sunt
enim neccssária ad me-
dicaménta utiliter.

¶ Attráxit autem
Tobías piscem in sic-
cum, & palpitare cæ-
pit ante pedes ejus, &
ait Angelus ei. Exén-
tera.

Lectio VI.

Súbito patefacto my-
stérii cæléstis honó-
re, voce Raphaélis
Archángeli attóniti To-
bis & Tobías, collápsi
in terram pronérunt,
vocem trémulam pén-
tus occultavérunt, quia
vocem insólitam audié-
runt. Quid Metuístis
pater Tobis, filiúsque
Tobías, mercenárius
habére cœléstem, &
tamquam operárius
locáre terréstrem? Ce-
lávít vobis Angelus no-
men. Azarias sum, in-
quit, Ananíæ magni
filius. Et cum dixit:
Ego sum Raphaél Ange-

lus, celávít in primo
nómine dignitátem,
ne fáceret locatóri ter-
rórem. Si enim díce-
ret: Ego sum Angelus,
non esset Tobíæ mer-
cenárius. Serváta est
dignitas nóminis, ut
postremo magnitudo
clarésceret dignitátis.
Videte, charíssimi,
quantum sit eleemósy-
næ méritum: Ange-
lum méruit habére o-
perárius. Vidétis,
quantum próficit mór-
tuos sepelíre, ut oblá-
tio ejus per Angelum
Raphaélem ad cœle-
stem ascénderet maje-
státem. Vidétis, quia
eleemósyna a morte lí-
berat, & ipsa purgat
peccáta; facit purga-
tiónem oculórum; lí-
berat a ténebris pecca-
tórum; Tobis via sua
dedúcitur; Sara tot vi-
ris contristáta per An-
gelum matrimónio co-
puláitur.

R. Ubi introieris do-
mum tuam, dixit

Angelus Raphaël ad Tobíam, statim adóra Dóminum Deum tuum, & grátias agens ei, accéde ad patrem tuum, & osculáre eum: * Statímque lini super óculos ejus ex felle isto piscis, quem portas tecum; scias enim quóniam mox aperiéntur óculi ejus, & vidébit pater tuus lumen cœli, & in aspéctu tuo gaudebit.

ψ. Tolle tecum ex felle isto piscis: erit enim necessárium. Statímque. Glória Patri. Statímque..

In III. Nocturno.

1. *Ant.* Est hic Sara Raguélis filia, quæ tibi conjúgio dábitur, & omnis substantia ejus.

Psalm. Cantáte Dómino cum rel. ut 29. Sept.

2. *Ant.* Septem viros hábuit, quos dæmónium oppréssit, tímeo, ne mihi símile contingat.

3. *Ant.* Per tres dies oratióni cum uxóre tua vacábis, ut in sémine Abrahæ benedictiónem in filiis consequáris.

ψ. Apprehéndit Angelus Raphaël dæmónium:

℞. Et relegávit illud in deserto superioris Ægypti.

Lectio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio VII. Cap. 5.

In illo témpore: Erat dies festus Judæórum, & ascéndit Jesus Jerosólymam. Et reliqua.

Homilla Sancti Augustini Episcopi.

Tractat. 17. in C. 5. Joan.

Mirum non esse debet a Deo factum miraculum, mirum enim esset, si homo fecisset. Magis gaudere, quam mirári debémus, quia Dóminus noster,

& Salvator Jesus Christus homo factus est, quam quod divina inter homines Deus fecit. Plus est enim ad salutem nostram, quod factus est propter homines, quam quod fecit inter homines; & plus est, quod vitia sanavit animarum, quam quod sanavit languores corporum moriturorum.

R. Benedicite Deum cœli, dixit Angelus Raphaël, & coram omnibus viventibus confitemini ei * Quia fecit vobiscum misericordiam suam.

ψ. Ipsum benedicite, & cantate illi, & narrate omnia mirabilia ejus. Quia fecit.

Lectio VIII.

Sed quia ipsa anima nec eum noverat, a quo sananda erat: & oculos habebat in carne, unde facta corporalia videret; non-

dum habebat sanos in corde, unde Deum latentem agnosceret. Fecit, quod videri poterat, ut sanaretur, unde videri non poterat. Ingressus est locum, ubi jacebat magna multitudo languentium, & cæcorum, claudorum, aridorum.

R. Tempus est, ut revertar ad eum, qui me misit, dixit Angelus Raphaël: * Vos autem benedicite Dominum, & narrate omnia mirabilia ejus.

ψ. Confitemini ei coram omnibus viventibus, quia fecit vobiscum misericordiam suam. Vos autem. Gloria Patri. Vos autem.

Lectio IX.

Et cum esset medicus & animarum, & corporum, & qui venisset sanare omnes animas crediturorum; de illis languentibus unum eligit, quem sanaret, ut

unitatem significaret. Si mediocri corde, & quasi humano captu & ingenio consideremus facientem, & quod ad potestatem pertinet, magnum aliquid perfecit; & quoad benignitatem, parum fecit. Tot jacebant, & unus curatus est, cum posset uno verbo omnes erigere.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes, et per Horas.

1. *Ant.* Missus est Angelus Raphaël ad Tobiam & Saram, ut curaret eos.

Psalms. Dominus regnavit, cum rel. de *Laud. Dominice.*

2. *Ant.* Ingressus Angelus ad Tobiam, salutavit eum, & dixit: Gaudium sit tibi semper.

3. *Ant.* Forti animo esto. Tobias; in proximo enim est, ut a Deo cureris.

4. *Ant.* Benedicite Deum cæli, & coram om-

nibus viventibus confitemini illi, quia fecit vobiscum misericordiam suam.

5. *Ant.* Pax vobis, nolite timere: Deum benedicite, & cantate illi.

Capitulum.

Quando orabas cum lacrymis, & sepe liabas mortuos, & derelinquebas prandium tuum & mortuos abscondebas per diem in domo tua, & nocte sepe liabas eos, ego obtuli orationem tuam Domino. R. Deo gratias.

Hymnus.

* Christe sanctorum decus Angelorum, Rector humani generis, & auctor, Nobis sacramentum tribue benignus Scandere cælum.
* Angelum nobis medicum salutis Mitte de cælis Raphaël, ut omnes Sanet ægrotos, pariterque nostros Dirigat actus.

* Hinc Dei nostri génitrix
María,

Totus & nobis chorus
Angelórum

Semper assistat, simul &
beáta

Cóncio tota.

* Præstet hoc nobis Déitas
beata

Patris, ac Nati, paritér-
que Sancti

Spiritus, cujus réboat in
omni

Glória mundo. Amen.

✠. In conspéctu An-
gelórum psallam tibi,
Deus meus :

℟. Adorábo ad tem-
plum sanctum tuum, &
confitébor nómini tuo.

Ad Benedíctus. Antiph.

Ego sum Rápaél Ange-
lus, qui asto ante Dó-
minum : vos autem be-
nedícite Deum, & nar-
rate ómnia mirabília
ejus, Allelúja.

Oratio: Deus, qui
beátum Raphaélem
Archángelum Tobíæ
fámulo tuo cómitem
dedísti in via: concé-
de nobis fámulis tuis;
ut ejúsdem semper pro-
tegámur custódia; &

muniamur auxílio. Per
Dominum &c.

Ad Tertiam.

Antiph. Ingréssus An-
gelus.

Capit. Quando ora-
bas, ut in *Laud.*

℟. *Breve.* Stetit An-
gelus, * Juxta aram
templi. Stetit,

✠. Habens thuríbu-
lum áureum in manu
sua. Juxta.

Glória Patri. Ste-
tit Angelus.

✠. Ascéndit fumus
arómatum in conspéc-
tu Dómini

℟. De manu Angeli.

Ad Sextam.

Antiph. Forti ánimo.

Capitul. Tob. 12.

Et nunc misit me Dó-
minus, ut curárem
te; & Saram uxórem
fílii tui a dæmónio li-
berárem. Ego enim
sum Ráphaél Angelus,
unus ex septem, qui
astámus ante Dóminum.

℟. *Breve:* Ascéndit
fumus arómatum, *

In conspéctu Dómini.
Ascéndit.

ſ. De manu Ange-
li. In conspéctu. Gló-
ria Patri. Ascéndit.

ſ. In conspéctu An-
gelórum psallam ti-
bi, Deus meus,

℞. Adorábo ad tem-
plum sanctum tuum,
& confitébor nómini
tuo.

Ad Nonam.

Antiph. Pax vobis.

Capitul. Tob. 12.

Tempus est, ut re-
vértar ad eum,
qui me misit: vos au-
tem benedicite Deum,
& narráte ómnia mi-
rabilia ejus.

℞. Breve. In con-
spéctu Angelórum, *
Psallam tibi, Deus
meus. In conspéctu.

ſ. Adorábo ad tem-
plum sanctum tuum,
& confitébor nómini
tuo. Psallam tibi. Gló-
ria Patri. In conspéctu.

ſ. Adoráte Deum

℞. Omnes Angeli
ejus.

In II. Vesperis.

*Antiph. Missus est An-
gelus, cum reliquis de
laudibus.*

*Psalm. Dixit Domi-
nus, cum reliquis de do-
minica, & loco ultimi
Psalmus: Confitébor tibi
Dómine in toto corde
meo, * Quóniam au-
disti. ex Fer. 6. in Psalt.*

*Capitulum, Hymnus,
& Versus, ut in I. Ve-
spers.*

Ad, Magnificat, antiph:
Princeps gloriosissime,
Ráphaél Archángele,
esto memor nostri; hic
& ubique semper pre-
cáre pro nobis Fílium
Dei. Allelúja, allelúja.

*Oratio, ut in Laudi-
bus supra.*

XXXI. OCTOBRIS.

S. Wolfgangi Epis.

Confes. Duplex.

*Omnia de communi Con-
fessoris Pontificis, præter
ea quæ sequuntur.*

*Oratio: Deus, qui no-
bis æternæ salutis bea-
tum Wolfgangum epi-*

scopum & ministrum tribuisti : præsta, quæsumus : ut quem doctorem vitæ habuimus in terris : intercessorem habere mereamur in cælis. Per Dñm, &c.

In I. Nocturno Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Wolfgangus nobili in Suèvia genere prognatus, rerum externarum fuit, & sui contemptor egregius, solum ex animo Deum quærens, honores amplissimos ab Henrico Trevirensium episcopo sibi oblatos recusavit; illoque demortuo, & pollicitationibus aliorum contemptis, monasticam tandem vitam, cujus semper desiderio flagraverat, est amplexus. Sacris ordinibus a Beato Udalrico initiatus, cum in Pannoniam prædicandi Evangelii

causa se prius contulisset, propter conjunctam in eo eximia cum pietate prudentiam, Othónis imperatoris studio, totiusque cleri, & populi acclamatione, Ecclesiæ Ratisbonensi rite præficitur.

& Inveni David, &c.

Lectio V.

Suscépto episcopatus munere, gregem Dñi verbo pavit, & exemplo, sanctissimisque Ecclesiam temperavit institutis. Monasterio Sancti Emmerani, quod jam diu Episcopi administraverant, restitutis proveniuntibus, magno illius bono insignem virum Romualdum præposuit. Sanctimonialium cœnobium, quod ipse fundaverat, tam sancte instituit, ut collapsa in aliis disciplina, eo exemplo sit facile restaurata : novoque pietatis odore capto

Brigida Bavariæ ducis filia, sponsum Christum secuta, ad sacras se virgines aggregavit. Bohémis, quo ampliора apud illos fides incrementa caperet, contempto suæ Ecclesiæ detrimento, rejectis aliorum consiliis, proprium dari episcopum libentissime permisit.

R. Posui adiutorium &c.

Lectio VI.

Egrégiam viri sanctitatem comprobaverunt energumeni, & variis languoribus oppressi, quos precatione sanavit. Divino afflatus instinctu, sanctum Henricum imperatorem regnaturum, fratrem ipsius Brunonem ad episcopatum promotum iri, e sororibus alteram reginam, abbatissam alteram fore prædixit. Denique cum viginti & amplius annis in seduli pastoris munere peractis, extrê-

mum sibi diem imminere intelligeret, quæ ex usitata liberalitate supererant, per manus pauperum præmisit, sacræque Eucharistiæ viatico præmunitus in sancti Othmari æde, ut divinitus antea futurum acciperat, sanctissimam vitam pari morte conclusit. Ratisbônæ in templo sancti Emmerani sepultus.

R. Iste est. &c.

In III. Nocturno.

Homilia in Evangel.

Vigilate, quia nescitis de eodem communi 2. loco.

Nona Lectio de Homil.

Vigilie omnium Sanctorum, cujus etiam fit comm. in Laudibus.

II. NOVEMBRIS.

S. Justi Mart. Eccl.

Tergestinae Patróni.

Duplex.

Omnia de communi un. Mart. præter seq.

Oratio: Præsta — ut qui,

In I. Noct. Lect. de scr. occur.

In II. Noct. de comm. I. loco.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII. Cap. 12.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solum manet. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Tract. 51. in Joan. sub med.

Ips^e Dominus **J**esus erat granum mortificandum, & multiplicandum; mortificandum infidelitate Judæorum, multiplicandum fide populorum. Jam vero exhortans ad passionis suæ sectanda vestigia, Qui amat, inquit, animam suam,

perdet eam. Quod duobus modis intelligi potest. Qui amat, perdet: id est, si amas, perdes. Si cupis vitam tenere in Christo, noli mortem timere pro Christo. Item alio modo; qui amat animam suam, perdet eam. Noli amare, ne perdas: noli amare in hac vita, ne perdas in æterna vita.

R. Corona aurea super caput ejus: * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, & opus fortitudinis.

V. Quoniam prænuntiasti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa.

Lectio VIII.

Hoc autem, quod posterius dixi, magis habere videtur evangelicus sensus. Sequitur enim: Et qui odit animam suam in

hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. Ergo quod supra dictum est, qui amat (subintelligitur, in hoc mundo) ipse utique perdet; qui autem odit (utique in hoc mundo) in vitam æternam ipse custodit eam. Magna, & miræ sententia, quem admodum sit hominis in animam suam amor, ut pereat, odium, ne pereat. Si male amaveris, tunc odisti: si bene oderis, tunc amasti. Felices, qui odierunt custodiendo, ne perdant amando.

℞. Hic est vere martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas iudicum non timuit, nec terrænæ dignitatis gloriam quæsit, sed ad cœlestia regna pervenit.

*. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum

Dei. Qui. Gloria Patri. Qui.

Lectio IX.

Sed vide, ne tibi subrepat, ut te ipsum velis interimere sic intelligendo, quod debeas odisse in hoc mundo animam tuam. Hinc enim quidam maligni, atque perversi homines, & in se ipsis crudeliōres & sceleratiōres homicidæ, flammis se donant, aquis se præfocant, præcipitio se collidunt, & pereunt. Hoc Christus non docuit: imo etiam diabolo præcipitium suggerenti respondit: Redi retro sathanas: scriptum est: Non tentabis Dominum Deum tuum. Petro autem dixit, significans, quia morte clarificaturus erat Deum: Cum esses iunior, cingebas te, & ambulabas, quo volebas: cum autem senueris, alter te cin-

get, & feret, quo tu non vis. Ubi satis expressit, non a se ipso, sed ab alio debere occidí, qui vestigia sequitur Christi.

Te Deum laudamus

V. NOVEMBRIS.

S. Emerici Hungariæ
Ducis, Confessoris.
Duplex.

Oratio: Deus, qui beatum Emericum juvenili flore nitentem in Sanctorum tuorum consortium sublimasti: præsta, quæsumus; ut quem tibi fecisti esse devotum, ejus apud te perpetuum sentiamus auxilium. Per Dominum. &c.

In I. Noct. Lect. de scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Emericus, beato Stephano apostolo & rege Hungariæ patre, matre vero Gisela,

Henrici pii imperatoris sorore, femina cumprimis pia, natus: mox ab ipsis pueritiæ annis totum se pietatis, ac devotionis studiis tradidit. Nocturnis horis, quibus alii præsertim tenera ætate, somno, ac quieti liberalius indulgere consueverunt, ipse collucens in cubiculo facibus, quæ pro dignitate regiæ prolis adhibebantur, divinas laudes, psalmosque Davidicos decantare magno devotionis fervore solébat; identidem ad ejusmodi laudum, psalmorumque finem veniam delictorum summa animi demissione a Divino Numine stagitando.

Æ. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & a seductoribus tutavit illum. * Et dedit illi claritatem æternam.

✠. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit illi.

Lectio V.

Cujus pia exercitia, dum pater ipse sanctus Stephanus crebrius observat, coelestem Patrem, e cujus manu datum hoc optimum se suscepisse gauderat, laudat, & glorificat; spe ampla concepta de futura filii insigni sanctitate, & gloria. Ubi vero eos adolescentiae annos Emericus attigit, quibus ut plurimum ceteri voluptati se se dedere, animumque delictis laxare soliti sunt, ipse mox sensibus, & corpori frenum continentiae injecit, eaque amplexus est, quae juveniles artus extenuando, corpus spiritui subicerent.

R. Amavit eum Dominus, & ornavit eum:

stolam gloriae induit eum: ✠ Et ad portas paradisi coronavit eum.

✠. Induit eum Dominus loriscam fidei, & ornavit eum. Et ad.

Lectio VI.

Vesprimii uno dantaxat amanuensi comite, aedem divo Georgio sacram nocte ingressus, pia observatione Deum percunctabatur, quid potissimum ab eo praestari vellent, quod foret ei acceptissimum? Cui cum clara oborta luce responsum fuisset, virginitatem placere; eam perpetuo colendam suscepit. Divino igitur auxilio ad eam conservandam ardentibus assidue votis implorato, illibatam conservavit puritatem; intacta etiam virginis regiae integritate, quam volente patre desponsaverat. Cum ad regni gubernacula capeienda admo-

vére sanctum juvenem pater vellet, Deo melius aliquid disponente, patre in vivis relicto migravit in cœlum anno reparatæ salutis millésimo trigésimo primo. Multis post mortem miraculis cláruit. Quibus permotus Benedictus octávus, dictus Nonus, sanctum Emericum una cum patre sancto Stéphano in Sanctorum catálogum rétulit.

℞. Iste homo perfécit omnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

✠. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In III. Noct. Lect. de comm. 1. loco.

VI. NOVEMBRIS.
S. Leonárdi Conf.
Semidup.

Oratio: Adésto, de communi Conf. non Pont.

In I. Noct. Lect. de Script. occur. Reliqua omnia de eod. Communi 1. loco.

VII. NOVEMBRIS.
S. Prosdócimi Ep. C.
Duplex.

Oratio: Exaudi, de communi Conf. Pont.

In I. Noct. Lect. de script. occur. Reliqua omnia de eodem com. 2. loco.

XIV. NOVEMBRIS.
S. Mennæ Mart.
Duplex.

Oratio: Præsta --- ut qui, de communi unius Mart.

In I. Noct. Lect. de Scriptura occur. cum ℞. de eodem communi.

In II. Nocturno.
Lectio IV.

Mennas Ægyptius, Christiánus miles, in

persecutione Diocletiani & Maximiani imperatorum, cum pœnitentiæ causa in solitudinem secessisset, natali die imperatorum, quo pópulus celebri spectaculo tenebatur, in theatrum profiliens, libera voce gentilium superstitionem insectabatur. Quàmobrem comprehensus, & Pyrrho præside, in metrópoli Cottriensium Phrygiæ vinctus, loris crudeliter cæditur; deinde equuleo tortus, lampadibus ardéntibus ad corpus admótis, plagisque ciliicio confricatis, tum per tribulos & virgas ferreas manibus ac pedibus colligatis tractus, plumbatis etiam contusus, demum gladio interficitur, in ignemque conjicitur. Corpus inde a Christianis eréptum sepúltum est, ac postea Constantinópolis translátum.

Resp. Honéstum &c.

Lectio 5. Principes.

Resp. Desidérium.

Lectio 6. Vere frustra.

Resp. Stola.

In III. Nocturno, ut supra in festo S. Justi die 2da Novemb.

XV. NOVEMBRIS.

S. Leopóldi marchionis Austriæ, Conf. Duplex.

Orotio: Deus, qui beátum Leopóldum a sæculi curis ad cœlestem glóriam transvestisti: concéde, quæsumus; ita nos per hæc temporália pertransire; ut æternæ vitæ consórtia mereámur. Per Dominum.

In I. Noct. Lectiones de Scriptura occurr. cum RR. de communi Conf. non Pont.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Leopóldus Austriæ princeps ab insigni in Deum pietáte, Pius

cognominatus in primo ætatis flore ea virtutis semina concepit, quæ annorum progressu in singularem vitæ sanctitatem excreverunt. Relucebant in adolescentia cum Dei timore summa viræ integritas, continentia, & humilitas: in profectioni ætate iustitia, misericordia, sapientia, religionis cultus præcipuus. Patre defuncto, curis licet conjugalibus, & principatus sollicitudine præpeditus, pietatis, & misericordiæ mûnera diligenter obibat; inopes fovebat; oppressos sublevabat; lassos roborabat; denique inter tot aulæ inquinamenta, immaculatum se ab hoc sæculo custodiebat.

R. Honestum &c.

Lectio V.

Ecclésiæ Romænæ Pontifices tanta veneratione profecutus est, ut ab Innocéntio

secundo sancti Petri Filius meruerit appellari. In clerum, virosque Religiosos beneficis, duo monasteria celeberrima, Claustro-Neoburgense, & Sanctæ crucis in Valle Nemorosa construxit, & amplissime dotavit. Mellifera quoque a se instauratum magnis sumptibus, & censibus illustravit. Demum cum annis quadraginta Austriæ principatum laudabiliter gubernasset, anno supra millésimum centésimo trigésimo sexto, vita sanctissime functus, sacris Ecclesiæ Sacramentis munitus, ab hoc mundo ad cœlestem glóriam translatus est.

R. Amavit eum. &c.

Lectio VI.

Ejus corpus ad Claustrum Neoburgi conditum innúmeris cepit clarescere miraculis, quibus Deus tantam viri sanctitatem voluit manifestam: namque ad

eius invocationem mortui suscitati, cæci illuminati, surdi auditum, muti loquelam, claudigressum, captivi libertatem, variis morbis oppressi sanitatem sunt consecuti. His clarissimis sanctimoniarum documentis rite compertis, Innocentius octavus Sanctorum catalogo eum adscripsit. Ejus sacra ossa e tumulo ab imperatore Maximiliano elevata in eadem ecclesia honorificentius reposita, debita coluntur veneratione.

℟. Iste homo. &c.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 19.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam accipere sibi regnum, & reverti. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Ex Comment. in Luc. lib. 5. cap. 78.

Homo nobilis ille est, cui cæcus supra clamabat: Fili David, miserere mei: & venienti Jerosolymam concinebant: Hosanna Filio David! Benedictus qui venit in nomine Domini, Rex Israel. Longinqua regio Ecclesia est ex gentibus, de qua eidem homini nobili, qui loquitur: Ego autem constitutus sum rex ab eo, dicitur a Patre: Postula a me, & dabo tibi gentes hereditatem tuam, & possessionem tuam terminos terræ. Quæ videlicet hereditas, ac possessio bifaria ratione regio longinqua vocatur: vel quia a finibus terræ clamat ad Deum; vel quia longe est a peccatoribus salus: & cum Deus ubique sit præsens, longe tamen ab eorum sensu, qui idola colunt. Deus verus abest. Sed

qui erant longe, facti sunt prope in sanguine Christi.

R. Iste est, qui &c.

Leclio VIII.

Vocatis autem decem servis suis, dedit eis decem mnas. Denarius numerus ad legem pertinet propter decalogum. Vocat itaque paterfamilias decem servos; quia eligit discipulos per litteram legis imbutos. Dat illis decem mnas, quia legis dicta spiritualiter intelligenda revelat. Post passionem quippe resurrectionemque suam aperuit illis sensum, ut intelligerent Scripturas. Mina namque, quam Græci minam vocant, centum drachmis appenditur, & omnis Scripturæ sermo, quia vitæ cœlestis perfectionem suggerit, quasi numeri centenarii pondere fulgescit.

R. Sint lumbi, &c.

Leclio IX.

Negotiamini, dum venio. Verba, inquit, legis ac Prophetarum mystica interpretatione discussa populis offerte, atque ab eis fidei confessionem, morumque probitatem recipite; juxta quod psalmista suis adiutoribus præcipit, dicens: Sumite psalmum, & date tympanum; hoc est, laudem prædicationis in cordis intentione percipite, & devotionem operis in carnis castigatione adhibete. Tympanum quippe est pellis in ligno extenta; pellis vero in ligno extenta, caro est nostra ad exemplum Domini crucis afflicta. Te Deum laudamus.

XVI. NOVEMBRIS.

S. Gertrudis Virg.

Duplex.

Omnia, ut in breviario die XV. Novembris.

XXIII. NOVEMBRIS.

S. Felicitátis Mart.

Duplex.

Oratio propria in breviario.

In I. Noct. Lect. de script. occur. cum R R. de communi non Virg.

In II. Noct. Lectio 4. propria: Beáta Felicitas &c. R. Propter veritatem. Lect. 5. Ego máxime &c. R. Dilexísti. Lect. 6. Per mulierem &c. R. Fallax grátia.

In III. Noct. Lectio-nes cum R R de eod. communi non Virg. in Evang. Simile est regnum cælorum thesauro.

XXIV. NOVEMBRIS.

S. Chrysógoni Mart.

Duplex.

Oratio propria in brev. die XXIV. Nov.

In I. Noct. Lect. de script. occur. cum R R. de communi un. Mart.

In II. Noct. Lectio 4. propria in brev. Chrysógonus &c. usque ad vo-

ces: Cui imperátor, Resp. Honéstum ex eodém communi. Lectio 5. propr. Cui imperátor &c. Resp. Desidérium. Lect. 6. Príncipes &c de comm. 2. loco. R. Stola.

In III. Nocturno

Lectio Sancti Evangelii secundum Matth.

Lectio VII. Cap. 10.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolíte arbitrári, quia pacem vénerim mittere in terram: non veni pacem mittere, sed gládium. Et reliqua.

Homilia Sancti Hilarii Episcopi. Can. 10.

Quæ ista divísió est?

Inter prima enim legis præcepta accépi-mus: Honóra patrem tuum, & matrem tuam: & ipse Dóminus ait: Pacem meam do vobis, pacem meam relínquo vobis. Quid sibi vult missus pócius gládus in terram, &

separátus a patre filius, & filia a matre, & nurus adversus socrum, & hóminis domestici ejus inimici? igitur exinde pública auctóritas impietáti proferretur: ubique ódia, ubique bella, & gladius Dómini inter patrem & filium, & inter filiam matrémque desœviens.

R. Coróna áurea super caput ejus: * Expressa signo sanctitátis, glória honóris, & opus fortitudinis.

V. Quóniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa.

Leslio VIII.

Gladius telórum ómnium telum acutissimum est, in quo sit jus potestátis, & iudicii severitas, & animadversio peccatórum. Et hujus quidem teli uo-

mine novi Evangélii prædicationem appellatam frequens Prophétis auctóritas est. Dei igitur verbum nuncupatum meminérimus in gládio: qui gladius missus in terram est, id est, prædicatio ejus hóminum córdibus infusa; fitque gravis in domo sua desensio, & doméstica novo hómini erunt inimica: quia ille per verbum Dei divinus ab illis, manere & intérior, & extérior, id est, & corpus, & anima in spíritus novitate gaudébit.

R. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sanguinem suum fudit: * Qui minas iudicium non tímuit, nec terrenæ dignitátis glóriam quæsit, sed ad cœlestia regna pervénit.

V. Justum deduxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Qui minas. Glória Patri. Qui minas.

Lectio IX.

Pergit deinde eodem præceptorum, & intelligentiæ decursu. Nam posteaquam relinquenda omnia, quæ in sæculo charissima sunt, imperaverat, adjecit: Qui non accipit crucem suam, & sequitur me, non est me dignus. Quia qui Christi sunt, crucifixerunt corpus cum vitiis, & concupiscentia. Et indignus est Christo, qui non crucem suam, in qua compacimur, commorimur, consepelimumur, conresurgimus, accipiens Dominum sit secutus, in hoc sacramento fidei spiritus novitate victurus.

Te Deum laudamus.

Nota: Hæ lect. desumptæ sunt ex octav. Rom:

XXVI. NOVEMBRIS.

S. Mauri Mart. Dupl.

Oratio: Præsta... ut qui, de Communi un. Mart.

In I. Noct. Lect. de Script. occur.

In II. Noct. de eodem Comm. 1. loco.

In III. Noct. vero 2. loco.

XXVII. NOVEMBRIS.

S. Valeriani Ep. C.

Duplex.

Oratio: Exaudi, de communi C. Pont.

In I. Noct. Lect. de Script. occur.

Reliqua de eodem communi 2. loco.

XXVIII. NOVEMBRIS.

S. Clementis Papæ,

Mart. Duplex.

Omnia, ut in Breviario die XXIII. Novemb.

XXIX. NOVEMBRIS.

S. Joannis a Cruce

Conf. Duplex.

Omnia, ut in Breviario die XXIV. Novembris.

O F F I C I A

quærenda in Appendice hujus libelli.

De Ss. Angelis Custódibus.

De Octáva eorúndem.

De 7 Doloribus B. M. V.

De Dedicatióne ecclésiæ.

De Patrocínio B. Mariæ V.

Off. Commem. de Ss. Córpoze Christi.

Off. Commem. de Concept. B. Mariæ V.

Et Commemoratio de S. Nicoláo Ep.

